

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Ikotity István,
Móring József Attila, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	28265
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	28265
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	28266
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	28269
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28270
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	28272
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28274
<i>Soltész Miklós</i> (KDNP)	28276
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28277
<i>Pócs János</i> (Fidesz).....	28278
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	28280
Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája.....	28282
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	28282
Felszólalók:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	28284
<i>Dr. Varga László</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	28285
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28287
<i>Burány Sándor</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28289
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28293
<i>Dr. Szél Bernadett</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	28295
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	28300
<i>Tukacs István</i> (MSZP)	28302
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	28303
<i>Tukacs István</i> (MSZP)	28304
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	28305
A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. június 7-i ülésnapján elfogadott Az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája	28307
Felszólalók:	
<i>Vécsey László</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	28307
<i>Gógös Zoltán</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	28308
Pócs János (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	28311
<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	28311
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	28312
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	28314
<i>Gógös Zoltán</i> (MSZP).....	28316
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	28318
<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	28319
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	28320
<i>Gógös Zoltán</i> (MSZP).....	28321
<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	28321
Pócs János (Fidesz) előterjesztői válasza.....	28322
A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. június 7-i ülésnapján elfogadott Az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	28323
Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	28324

A Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás (SzMGSz) és Mellékletei 2015. és 2016. évi módosításaival egységes szerkezetben történő kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	28324
A Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	28324
Az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	28325
Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2015. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére című beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	28325
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kanada között az Átfogó Gazdasági és Kereskedelmi Megállapodás (Comprehensive Economic and Trade Agreement - CETA) aláírásával kapcsolatos álláspont ról szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	28325
Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, valamint egyes büntetőjogi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	28326
A központi hivatalok felülvizsgálatával és a járási (fővárosi kerületi) hivatalok megerősítésével összefüggő egyes törvények módosításáról, valamint egyes költségvetési szervek feladatainak átadásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	28326
A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	28327
A Habsburg Ottó Alapítványról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	28327
Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	28328
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	28329
Az általános közigazgatási rendtartásról, valamint A közigazgatási perrendtartásról szóló törvényjavaslatok együttes általános vitájának megkezdése	28329
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter, a napirendi pont előterjesztője	28329
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	28342
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28347
Dr. Rubovszky György , a KDNP képviselőcsoportja részéről	28350
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28352
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28357
Dr. Hadházy Ákos , az LMP képviselőcsoportja részéről	28361
Egyes törvényeknek az egyetemi kórházak létrehozásával, fenntartásával és működésével kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	28363
Dr. Pósnán László (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	28364
Felszólalók:	
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	28366
Tukacs István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28368

<i>Harrach Péter</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	28372
<i>Dr. Lukács László György</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28374
<i>Dr. Palkovics László</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	28378
<i>Teleki László</i> (MSZP)	28382
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	28384
<i>Harrach Péter</i> (KDNP)	28384
<i>Tukacs István</i> (MSZP)	28385
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	28386
<i>Rig Lajos</i> (Jobbik)	28387
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	28388
<i>Dr. Pósnán László</i> (Fidesz) előterjesztői válasza	2839

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény

módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	28393
--	-------

<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	28393
---	-------

Felszólalók:

<i>Bányai Gábor</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	28395
---	-------

<i>Dr. Józsa István</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28396
---	-------

<i>Hegedűs Lorántné</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28399
--	-------

<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	28402
---	-------

A dohányzás visszaszorításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló

törvényjavaslat általános vitája	28404
--	-------

<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	28404
---	-------

Felszólalók:

<i>László Tamás</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28412
--	-------

<i>Tóth Csaba</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28414
---	-------

<i>Szávay István</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28417
---	-------

<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	28422
--------------------------------	-------

<i>Rig Lajos</i> (Jobbik)	28423
---------------------------------	-------

<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	28424
---	-------

Ügyrendi kérdésben felszólalók:

<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	28426
--------------------------------	-------

<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	28426
--	-------

Napirend utáni felszólalók:

<i>Heringes Anita</i> (MSZP)	28426
------------------------------------	-------

<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	28428
---	-------

Az ülésnap bezárása	28430
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
9. ülésnapja
2016. október 11-én, kedden
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Tiba István és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek. - Az LMP képviselői „STOP CETA” feliratú pólót viselnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 9. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a mai munkánkat.

A szokásoknak megfelelően **napirend előtti felszólalásokkal** kezdünk. „Meg kell akadályoznunk a CETA-megállapodás aláírását” címmel az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Frakcióvezető asszony, öné a szó, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A mai napon szavazunk arról, hogy a magyar kormány október 27-én aláírja-e az öt éven keresztül, teljesen titokban, az emberek kizárásával, de multinacionális cégek bevonásával 2014 szeptemberére elkészült, Kanada-EU közötti szabadkereskedelmi egyezményt.

Az LMP álláspontja egyértelmű: az Országgyűlés és a kormány mondjon nemet a CETA-ra! Az LMP szerint a kormány nem beszélhet többet nemzeti érdekérvényesítésről és nemzeti érdekről, ha aláírja az egyezményt. Ki kell mondani: a CETA nem érdeke a magyar dolgozóknak, és nem érdeke egyetlen magyar állampolgárnak sem. A CETA csak és kizárólag a külföldi nagyvállalatok érdekeit szolgálja.

Ennek a szabadkereskedelmi egyezménynek is az a fő célja, hogy minden akadályt lebontson a profitmaximalizálás előtt. Azt pedig már megtapasztaltuk, hogy a külföldi nagyvállalatok a Magyarországon megtermelt profitot kiviszik az országból. A kormány azt állítja, hogy a CETA majd hozzájárul a magyar gazdaság növekedéséhez, de ez csak zsigeri megközelítés, semmilyen konkrét számítással ezt nem tudja alátámasztani. Nemzetközi szinten készültek független tanulmányok, de ezek az ellenkezőjét mutatják. A CETA hatására az Európai Unióban csökkenhet a GDP-növekedés, és munkahelyek szűnhetnek meg. A CETA árt a magyar vállalatoknak, különösen a kis- és középvállalkozásoknak, mert nagyobb versenyhátrányba kerülnek a saját országukban. A Fidesz-kormány már mindent megtett eddig ezért, hiszen a külföldi nagyvállalatokkal kötött stratégiai partnerségek, a támogatások elosztása és a szakképzés átalakítása sem a kis- és közép-

vállalkozásokat szolgálta. A CETA támogatásával, ki kell mondani, a kormány az utolsó szöveget is beveri a magyar kis- és középvállalkozások koporsójába.

A CETA árt a magyar dolgozóknak. Azzal, hogy az egyezmény gazdasági szinten teljesen kiszolgáltatottá teszi az országot, nem lesz esély kilépni a lefelé tartó bérversenyből. A CETA elfogadása után tovább fogja erősíteni a társadalom szétszakítását, növelni fogja a dolgozói szegénységet, és a mostaninál magasabb szintre emeli a kivándorlást. A CETA árt a magyar embernek. Hiszen ahhoz vezet, hogy megszűnjön Magyarország GMO-mentessége, ezáltal szabad utat enged annak, hogy bármelyik magyar család asztalára rossz minőségű, egészségtelen élelmiszer kerüljön. Veszélyeztetni az élelmiszer-biztonságot és a környezetvédelmi normákat, fittyet hány az Európai Unió egyik fő alapelve: az elővigyázatosság elvére.

A CETA elfogadásával a magyar kormány végső soron lemond a nemzeti önrendelkezésről is. A Kanada-EU aláírásra váró egyezmény tartalmazza az antidemokratikus befektető-állam vitarendezési mechanizmust, kicsit átalakított formában, az úgynevezett befektetési bírósági rendszert. Ezzel tovább perelhetőek lesznek a kormányok, ha a befektető úgy véli, hogy a jövőbeni profitját bizonyos egészségvédelmi vagy környezetvédelmi szabályok veszélyeztetik. Bár szerepel a CETA-ban a kormányok szabályozáshoz való joga, de ez rosszul definiált és szabadon értelmezhető az egyezményben. Szélesre tárja a kaput az indokolatlan pereskedés előtt „a befektetők jogos elvárása” fogalmának bevezetésével, ráadásul a döntőbírák nem az esetektől függetlenül fizetett állandó bírák lesznek. A jogászok arra is felhívták a figyelmet, hogy a befektetési bírósági rendszer az európai és a hazai joggal is ellentétes. Jogellenes, mivel diszkriminatívan különleges jogokat ad a Kanadában bejegyzett cégeknek az európai uniós cégekkel szemben, és kivezeti a bírósági eljárásokat az európai jogrendszerből, ezzel magasabb joghatóságot adva a döntőbíróknak az Európai Bíróságnál. Ennek értelmében a külföldi nagyvállalatok antidemokratikus bíróságokon kényszeríthetik majd rá az akarataikat a magyar államra. A magyar kormány, ha aláírja az egyezményt, akkor lemond arról, hogy megvédje a magyar embereket és a magyar kis- és középvállalkozásokat a külföldi nagyvállalatokkal szemben. A kormány most tehet az önrendelkezésért, a magyar emberek jobb létéért. Elvárjuk, hogy mondjon nemet a CETA-ra. Köszönöm a figyelmet. *(Közbeszólás az LMP és a Jobbik soraiból: Úgy van! - Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. A választ Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Frakcióvezető Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm szépen, hogy ezt a témát volt kedves itt a mai napon napirend előtt is felvetni, ugyanis azt gondolom, hogy a magyar külgazdaság szempontjából egy rendkívül fontos döntés előtt áll az Országgyűlés, azonban azt is látni kell, hogy ez a fontos döntések közül csak az első lesz, mert amennyiben az Országgyűlés megadja a lehetőséget arra, hogy Magyarország is hozzájáruljon az Európai Unió-Kanada szabadkereskedelmi megállapodás aláírásához (*Dr. Szél Bernadett: Amivel eláruljátok Magyarországot!*), akkor onnantól kezdve a ratifikációs folyamat megindul, és az ügy legalább még egyszer vissza kell hogy kerüljön a Magyar Országgyűlés elé.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselő Asszony! A helyzet a következő: Magyarország egy nyitott gazdasággal rendelkező ország, ezt mindannyian tudjuk. Az export/GDP mutatónk bőven 90 százalék fölött van, a Magyarországra beáramló külföldi közvetlen működő tőke alapvetően határozza meg a magyar nemzetgazdaság teljesítményét. (*Dr. Szél Bernadett közbeszól.*) Ha önök megnézik azt, hogy jelenleg a világban milyen gazdasági folyamatok zajlanak, akkor nyilvánvalóan önök is látják, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások rendszere egyre bővül, a világgazdaság nagy szereplői folyamatosan kötik ezeket a megállapodásokat. (*Dr. Szél Bernadett közbeszól.*) Én azt gondolom, hogy ha Európa mindebből a folyamatból végzetesen kimarad, akkor az az európai versenyképesség és benne Magyarország versenyképességének további drasztikus romlásához fog vezetni.

Ön itt nagyon helyesen a magyar kis- és közepes vállalkozások érdekeit védte. Én nagyon kíváncsi vagyok arra, hogy mit mond azoknak a magyar kis- és közepes vállalkozásoknak, amelyeknek a jövedelme döntő többsége abból származik, hogy a Magyarországon termelő nagy nemzetközi vállalatok beszállító láncba tartoznak, és vajon mi lenne ezekkel a magyar kis- és közepes vállalkozásokkal, ha ezek a nagy nemzetközi vállalatok Magyarországon nem termelnének, és nem adnának lehetőséget arra, hogy magyar kis- és közepes vállalkozások nekik beszállítóik legyenek. (*Dr. Szél Bernadett közbeszól.*)

A stratégiai megállapodásokról csak annyit, tisztelt frakcióvezető asszony, hogy amióta elkezdtük megkötni a stratégiai megállapodásokat, azóta négy, azaz 4 százalékkal nőtt a magyar kis- és közepes vállalkozások aránya a beszállítók között, ezek forinttízmilliárdokban vagy még nagyobb nagyságrendben mérhető pluszbevételt jelentettek (*Dr. Szél Bernadett közbeszól.*) a magyar kis- és közepes vállalkozások számára.

Csak szeretném önnek jelezni, tisztelt elnök úr, hogy bár minden tisztelem a hölgyeké, ezért én csendben meghallgattam a képviselőtársam hozzászólását, sajnos a képviselőtársaim részéről ebben a - hogy is mondjam? - megtiszteltetésben én jelen-

leg nem részesülök, de ha megengedi, még mindig azt szeretném gondolni (*Soltész Miklós tapsol.*), hogy mégiscsak válaszra érdemes az a felszólalás, amelyet a frakcióvezető asszony itt tett.

Azt is biztosan önök is nagyon jól tudják, hogy a magyar exportnak körülbelül 79 százaléka az Európai Unióba irányul, azonban ennek az exportnak egy jelentős része továbbexportálásra kerül, alapvetően Észak-Amerika irányába, és jelenleg van egy észak-amerikai szabadkereskedelmi megállapodás, ezt úgy hívják, hogy NAFTA, ennek részese Kanada, az Egyesült Államok, valamint Mexikó, tehát jelenleg az európai vállalatok versenyhátrányban vannak a kanadai piacon, amely versenyhátrány az EU-Kanada szabadkereskedelmi megállapodással tud megszűnni.

(9.10)

Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Azt tudom önnek elmondani, hogy az Európai Unió-Kanada szabadkereskedelmi megállapodás jelen formájában nem veszélyezteti a GMO-mentességünket. Értem én azt, hogy a legnagyobb szakmai és egyébként érzelmi vita ezen téma körül alakult ki, ugyanakkor szeretném önnek még egyszer hangsúlyozni, hogy a mi megítélésünk szerint, a szakértők megítélése, egyértelmű meglátása szerint GMO-mentességünket az EU-Kanada szabadkereskedelmi megállapodás semmilyen módon nem veszélyezteti.

Azt szeretném még önnek elmondani, hogy a tárgyalások során a magyar érzékenységeket az Európai Bizottság mindvégig a tárgyalási mandátumban kezelte, tehát a baromfihús és a tojás kikerült a liberalizáció hatálya alól, a csemegekukoricára vonatkozólag a megállapodott vámkvótán felül a vámok megmaradnak. A szegedi szalámi, a téliszalámi és a tokaji eredetmegjelölés pedig szintén védett maradt.

Arra szeretném még önt emlékeztetni, hogy jelenleg is van Magyarország-Kanada szabadkereskedelmi megállapodás. Ezt nyilván önök is tudják. Azt is tudják, hogy a Magyarország-Kanada szabadkereskedelmi megállapodásban lévő vitarendezési mechanizmus sokkal kedvezőtlenebb annál, mint ami az újonnan megkötendő szabadkereskedelmi megállapodásban benne foglaltatik, tehát ebből a szempontból ez egy előrelépés lehet abban az esetben, ha az Országgyűlés úgy dönt, hogy a magyar kormány adja a hozzájárulását a megállapodás aláírásához, és aztán majd ha az Országgyűlés úgy dönt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy ratifikálja ezt a megállapodást.

A döntés tehát, tisztelt frakcióvezető asszony, tisztelt képviselőtársaim, az önök kezében van. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. „Kormányévtap - a nap korrupciója, avagy minden napra

egy eset” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Étteremben szokott lenni a nap fogása, mindennap valami új. A kormány, úgy tűnik, hasonló felfogással működik, étlapjára a múlt hét szinte minden napjára jutott egy új korrupciós botrány.

Kezdhetjük Kishantossal, ahol a bíróság felfüggesztette a bírósági eljárást, és alkotmányellenesség miatt az Alkotmánybírósághoz fordult. A döntés indokolása azonban e ténynél is érdekesebb. A bíróság szerint ugyanis a per alapjául szolgáló jogszabály sérti a nemzetközi korrupcióellenes szabályokat, az ENSZ nemzetközi korrupcióellenes egyezményeit.

De kronológiailag az első hétfői hír mégis Rogán Antal helikopteres magánútja volt, ami persze korrupciós szintjét tekintve elenyésző, mondjuk, a telepdesi kötvények százmilliárdos nagyságrendjéhez képest, mégis fontos. Egyik legekleatásabb példája annak a pofátlan, az embereket hülyének néző, arrogáns, pökhendi és provokatív urizálásnak, ami a Fidesz bukását okozta már egyszer 2002-ben, és ismét azt fogja.

Rogán Antal helikopteres útja sehogyan sem stimmel. Ha igaz volna, hogy a Rogánné üzletesszony üzleti köréhez tartozó cég barter-, később szíveségi szolgáltatása lett volna az út, miért kellett menten letagadni? Bár megjegyzem, hogy üzleti körökben Rogánnét nem igazán ismerik, Rogán Antalt viszont sajnos annál jobban.

A fotók hatására aztán magyarázkodni kezdtek, hogy csak visszafelé volt helikopteres úr, és hirtelen ötlettől vezérelve aztán végül kiderült, hogy napokkal az út előtt még a leszállópályát is felfestették. Megjegyzem, hogy rátarti újjgazdagok talán igen, de úriember Budapestről nem megy helikopterrel egy szabolcsi esküvőre, még akkor sem, ha van tisztességesen szerzett pénze rá. Rogán úrnak persze igaza van abban, hogy ő nem az utóbbi, urizálni viszont kiválóan tud. A Fidesz világában Anti is van, korrupció is van, Anti korrupciója is van, csak éppen anti-korrupció nincs.

Aztán itt van a Matolcsy-saga újabb epizódja. Most nem a családtagoknak, haveroknak, szeretőnek juttat állami milliókat, hanem maga lakik egy olyan ember lakásában, akit ellenőriznie kéne. Mégis hogy gondolja, Matolcsy úr, hogy ez nem a korrupció magasiskolája? A korrupció legklasszikusabb esete, iskolapéldája, amikor attól fogad el valaki valamit, aki fölött döntési joga van; a közlekedési rendőr a gépkocsivezetőtől, az építési osztály dolgozója az építési vállalkozótól, a környezetvédelmi felelős a szeméttelap tulajdonosától, esetleg a bankfelügyelet első számú vezetője a bankvezértől - név szerint Matolcsy Pataitól.

És mégis hogyan gondolja a miniszterelnök, hogy a történetek után nem páros lábban rúgja ki a jegybankelnököt, és utasítja a rendőrséget, hogy egyúttal az eljárást megindítva vegye is őrizetbe, ha már a civileknél bevett gyakorlat lett, hogy személyesen utasít eljárások lefolytatására állami szerveket.

De térjünk is át erre az újabb botrányára a múlt hétnek! Két állam jó viszonyát rontotta meg és a demokrácia alapelveit sértette meg, hogy a magyar kormány mondvacsinált okokból koncepciók eljárásokat indított civil szervezetek ellen, azok ugyanis olyanoknak juttattak pénzt, akik a kormány tevékenységét élesen bírálták. Ez a XXI. századi diktatúrák egyik új módszere a szólásszabadság korlátozására, elfojtására. Aztán a bíróságon kiderült, hogy a civilek vegzálása teljes mértékben törvénytelen volt. A miniszterelnök akkor eljárta, hogy azok megindulásáig még csak nem is hallott az eljárásokról, a hatóságok önállóan teszik a dolgukat.

Mára nyilvánosságra került, hogy Orbán Viktor személyesen utasította a Kehit az eljárás lefolytatására, ahogyan az diktatúrákban szokásos. Hozzáteszem, hogy a lemondását kár is volna szóba hozni, hivatkozással arra, hogy demokráciákban ez így szokás, mert miért is mondana le egy ilyen apróság miatt egy XXI. századi virtigli diktátor.

Most hét végén a legnagyobb példányszámú baloldali napilapot záratta be a kormány. A Fidesz alelnöke el is mondta, épp itt az ideje, hogy a Népszabadság bezárjon. A központosított és nyílt állami korrupció, amiről eddig beszéltem, csupán a maguk számára legfontosabb eredménye annak, hogy egy valódi XXI. századi diktatúrát építettek fel, egy olyan világot, amelyben formálisan még megvan egy-két eleme a demokráciának, valójában azonban nincs sem hatalommegosztás, sem fair választások, sem érvényesíthető emberi és polgári jogok, sem sajtószabadság.

Csak remélni, tudom, hogy ezt a diktatúrát nem erőszakkal verik majd le, mint 60 évvel ezelőtt a hóseink, hanem békésebben múlik majd ki. És ami a legelszomorítóbb, tisztelt képviselőtársaim, hogy mindezek az ügyek néhány nap alatt omlottak önökre. Államtitkár úr, ha megenged egy tanácsot: maradjon ülve! A napirend előtti felszólalásra nem kötelező reagálni. Ne járassa le magát egy propagandisztikus válasszal. Kár saját renoméját rombolnia mások megmagyarázhatatlan korrupciós ügyei miatt.

Álljanak ide az érintettek és válaszoljanak nekik maguk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsorában. - Gőgös Zoltán: Bravó, jó volt ez!)*

ELNÖK: Az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Mivel sok témát érintett, ezért úgy tartom helyénvalónak, hogy válaszoljak. Kérem, fogadja el.

Szeretném sokadjára megerősíteni, hogy a kormány zéró toleranciát hirdetett a korrupcióval szemben. *(Zaj, közbeszólások az MSZP padsoraiban.)* Ezért szigorúbb már a közbeszerzési törvény, ezért szorította vissza a kormány az áfacsalásokat, ezért alakította át egyébként az uniós pályázati rendszert. *(Gógös Zoltán: És nem kapott érte senki semmit! Győrben a CBA-sok.)* Nem mellékesen ma már minden pályázaton induló cégnek fel kell fednie a valós tulajdonosi hátterét. *(Dr. Bárándy Gergely: Úgyis tudjuk, hogy a Simicska van mögötte.)* Az önök idejében nem volt ez így, mert az önök idejében jellemzően offshore cégeket hoztak helyzetbe. *(Gógös Zoltán közbeszól. - Az elnök csenget.)* Arra kérem, ha bármilyen szabálytalanságról tudomása van, akkor törvényi kötelességének megfelelően tegyen jelentést.

Ami a helikopterre való utalást illeti: Rogán miniszter úr tegnap már minden felmerülő kérdésre válaszolt. *(Gógös Zoltán: Semmire nem válaszolt.)* Azt is világossá tette, hogy a helikopter nem az övé *(Dr. Bárándy Gergely: Senki nem mondta.)*, és azt is világossá tette, hogy úgy érzi, hogy hibázott. Amióta egyébként közvetlenül segíti a miniszterelnök munkáját, azóta a politikai célú támadások megszorodtak ellene. Ezen egyébként semmilyen csodálkozónivaló nincs, tekintve, hogy az önök idején a titkosszolgálat vezetője egy alvilági vezérrel találkozott annak érdekében, hogy fideszes politikusokra gyűjtsön lejárató anyagokat. *(Gógös Zoltán: Aki Rogánnak adott pénzt. - Dr. Bárándy Gergely: Ugyanaz, aki Kubatovval levelez.)* Azon a listán Rogán Antal már akkor is szerepelt, így hát azon, ami most történt, semmi csodálkozónivaló nincs.

Sajnálom egyébként, hogy miközben önök rendre a magánélet védelmére hivatkoznak, ugyanezt megtagadják, hogyha kormányzati politikusokról van szó.

Még egyszer a Népszabadság kérdéséről: a rendelkezésre álló információk alapján a Népszabadsággal kapcsolatos döntést a kormány gazdasági döntésnek tekinti, és ha van politikai felelős azért, ami a Népszabadsággal történt, akkor az a Magyar Szocialista Párt, amelyik eladta a Népszabadságban fenn tartott részesedését. *(Gógös Zoltán: Megint hazudsz! A nullát érő kisebbségi részt. - Az elnök csenget.)* Sajnálom, hogy európai kollégáikat minderről nem tájékoztatták.

Tegnap az ön frakcióvezetője arról beszélt itt a Házban, hogy az MSZP egy korrupcióellenes munkacsoportot hoz létre. Ez derék dolog és kiváló kezdeményezés. Azt gondolom, hogy mindenki támogatja ezt. Miért mondom ezt? Azért, mert korábban az ön párttársa, Mesterházy Attila azt mondta, hogy a korrupciós ügyek hatalmas gondot jelentenek az MSZP számára. Vagy gondoljunk csak Gyurcsány Ferencre, aki úgy fogalmazott, hogy jobb, ha nem tudjuk, hogy honnan vándorolt pénz a Magyar Szocialista Pártba, de Európából nem nagyon.

Nem tudom, hogy tehetünk-e javaslatot arra, hogy a Magyar Szocialista Párt ebben a munkacsoportban mivel foglalkozzon, de ha megengedhetjük magunknak, hogy tegyünk javaslatot, akkor azt kérjük, hogy mindenekelőtt az Alstom-ügyet vizsgálják ki.

(9.20)

Itt arról van szó, hogy a brit hatóság gyanúja szerint 600 millió forintnak megfelelő kenőpénz mozdult meg egy metróberuházás kapcsán. *(Gógös Zoltán: És mi a helyzet a Gripennel?)* Meg kell vizsgálni, hogy mekkora kár érte az államot, azt, hogy kik hozták meg ezeket a döntéseket, egyáltalán azt, hogy igazak-e a súlyos vádak, és valóban érintett-e egy volt baloldali miniszterelnök.

A Simon-ügy is régóta húzódik már, úgy, mint a rétestészta. Sokszor elmondtuk már, de azért mégiscsak jó lenne megtudni, hogy hogyan kerülhetett több száz millió forint Simon Gábor számlájára. Vagy önök nem tartják azt tisztázandó kérdésnek, hogy hogyan kerülhet több száz millió egy szocialista vezető számlájára? *(Gógös Zoltán: Ez a rendőrség dolga!)* Önöknél ez mindennapos? Mindenki joggal várja el, hogy az új bizottság, amit önök felállítanak, arra is választ adjon, hogy hány ilyen sok száz milliós számla lappang a Magyar Szocialista Párt környékén. *(Dr. Bárándy Gergely: Beszéltem én ilyenekről! Arra válaszoljon, amit kérdeztem!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Még nem késő utánajárni ezeknek a kérdéseknek, és azt hiszem, hogy a saját szavazóik is joggal várják el ezt önöktől. Mindannyiunk közös érdeke, hogy a baloldal végre megszabaduljon a múlt korrupciós árnyékaitól *(Gógös Zoltán: De leginkább a Fidesztől!)*, és zárjanak le végre egy csúnya korszakot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Elstartolt a valódi nemzeti konzultáció második szakasza” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László képviselő úr jelentkezett napirend előtti fel szólalásra. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi nap elindult a 2016-os évre meghirdetett valódi nemzeti konzultáció második szakasza. A valódi nemzeti konzultációval a Jobbik - szakítva a Fidesz, illetve a kormány konzultációs technikáival - egy, a szakmai szervezeteket és a lakosságot egyaránt felkereső, figyelembe vevő, a véleményükre adó konzultációt készített elő.

A konzultáció első szakaszában a szakmai szervezetekkel folytattunk eredményes és sikeres konzultációt, amelyben megfogalmazódtak a három problémás területen azok a kérdések, amelyekből végső soron megszületett a valódi nemzeti konzultációnak

a konzultációs íve. Így a második szakaszba érve a tegnapi napon, illetve a tegnapi nap óta a Magyar Posta 4,2 millió háztartás számára kézbesíti folyamatosan azokat az íveket - amit itt láthatnak a kezembekben -, amelyekben a benne található válaszborítékokat használva azokat megválaszolásuk után térítésmentesen, díjmentesen a lakosok vissza tudnak küldeni a Jobbik Magyarországért Mozgalom számára, és ezzel részt tudnak venni a valódi nemzeti konzultációban.

Mint ahogy említettem, a lakossági konzultációt megelőzően egy szakmai konzultációs szakasz volt, amelyben az egészségüggyel, az oktatással és a korrupcióellenes harccal foglalkoztunk, több tucatnyi civil és szakmai szervezettel konzultáltunk, több száz helyszínen, kórházakban, iskolákban, rendelőkben, illetve akár közterületeken is párbeszédet folytattunk nemcsak a lakosokkal, hanem szakmai szervezetekkel, intézményvezetőkkel, sőt félszáz lakossági fórumot is tartottunk ebben a témában. Ebben a kérdéskörben nemcsak a Jobbik országosan ismert politikusai vettek részt, hanem a helyi képviselők, illetve helyi személyek, helyi fontos véleményvezérek is.

Így tehát ebben a valódi nemzeti konzultációs ívben, amelyet 4,2 millió háztartás kap meg folyamatosan ezen a héten, 14 kérdésben, illetve egy kifejtős kérdésben, azaz 14 plusz 1 kérdésben nyilváníthatnak véleményt a lakosok, öt oktatási, öt egészségügyi és négy korrupcióval kapcsolatos kérdésben. Az egészségügyben például olyan taburól is beszélhetnek, eddig tabunak számító kérdéstről is véleményt nyilváníthatnak, mint a hálapénz kérdése, de beszélhetnek arról is, valóban érzik-e, hogy a várólisták csökkentek, vagy teljesen máshogy érzik, mint ahogy a kormány azt beállítja, illetve amilyen színben azt feltüntetni kívánja.

Az oktatásügyben szintén egy olyan tabunak számító és talán a társadalom által kevésbé beszélt témában is véleményt nyilváníthatnak, mint a gyerekeknek a bentlakásos intézményben való elhelyezése, vagy például abban, hogy jó irányba halad-e egyáltalán az oktatáspolitikában a központosítás ügye.

A korrupcióval kapcsolatosan - hiszen ez is az egyik legfontosabb és az embereket legjobban érintő és legjobban érdeklő téma - véleményt nyilváníthatnak, hogy elegendőnek tartják-e a korrupcióval szembeni harcot, amit a kormány folytat, vagy éppen ezzel ellentétesen elégedetlenek azzal, és a kormánypártoknál a fejét felütő korrupcióval, így akár a Habonyokkal, Andy Vajnákkal, sőt a miniszterelnök saját köréhez kötődő korrupcióval miként kívánnak leszámolni, de olyan kérdésben is véleményt nyilváníthatnak, mint hogy például Magyarországon legyen-e a román mintára felállított, illetve aszerint működő korrupcióellenes ügyészség.

Úgy gondolom, ezek azok a kérdések, amelyekben mindenképpen a lakosság választát várjuk. De természetesen lehetőséget biztosítottunk egy olyan kifejtős kérdésre is, ahol ők ezen felül is felvethetnek

egy problémát annak indokolásával és a válaszokkal együtt megjelölve.

Világosan látszik az is, hogy aki a valódi nemzeti konzultációban az ívek kitöltésével részt vesz, az nemcsak a konzultációban, hanem a Jobbik 2018-as választási programjának a megírásában is részt fog venni, s ezzel nemcsak a Jobbik valódi programalkotásához járul hozzá, hanem ahhoz is, hogy az egyetlen talpon maradt kormányváltó erőnek a kormányprogramjában részt vesz. Így hát arra kérünk mindenkit, és erre hívjuk fel a figyelmet ezúton is itt az Országház plénuma előtt, illetve nyilvánosságát felhasználva, hogy vegyenek részt a 14 plusz 1 kérdés megválaszolásában, nyilvánítson véleményt a lehető legtöbb lakos. A lakosság túlnyomó többsége ezt a három témát tartja talán a legfontosabbnak, legégetőbbnek, s ebben mindenkinek lehetősége lesz most részt venni.

Arra buzdítjuk az embereket, hogy a lehető legnagyobb számban küldjék vissza a tegnapi óta kipostázott, illetve postázás alatt lévő íveket, és arra szólítjuk fel őket, hogy vegyenek részt az egyedüli kormányváltásra képes erő programírásában, vegyék saját kezükbe a sorsukat, vegyék saját kezükbe a sorsukat és mutassák meg, hogy bele tudnak szólni olyan fontos témák intézésébe, mint az egészségügy, az oktatásügy és a korrupcióval szembeni harc, hiszen ezen harcok mindennapjainak az alakításába a valódi nemzeti konzultáció íveit kihasználva most ők is beszélhetnek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Dömötör Csaba államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon örülök neki, hogy a Jobbik végre felismerte, hogy a konzultáció egy jó eszköz arra, hogy tartsa a kapcsolatot a választópolgárokkal és meghallgassa a véleményüket. Nem volt ez mindig így. Korábban, amikor a kormány kezdeményezett konzultációt, akkor a Jobbik még vizsgálóbizottság felállítását is követelte; ön is emlékezhet erre. Végighallgatva a Jobbik szavait a konzultációról, illetve a témamegjelölésekről, az ember már végképp nem tudja eldönteni, hogy mi is a különbség egy tetszőlegesen kiválasztott, pár százalékos baloldali párt és a Jobbik között. Molnár Gyula szinte szóról szóra ugyanezeket a szavakat, ugyanazokat az érveket használta akkor, amikor az elmúlt hetekben a népszavazást írta. Nem tudom, hogy miért akarnak önök a baloldal segédcapata lenni.

Ami a korrupciót illeti: ha szeretnének erről konzultációt folytatni, akkor ezt mindenképpen érdemes arra kihasználni, hogy tisztázzák, mi a szerepe a saját frakcióvezetőjüknek egy kiterjedt áfacsalási ügyben. Jó lenne, ha tisztáznák végre a rendszerváltás óta legnagyobb kirobbant kémkedéses botrányt,

és azt is jó lenne kideríteniük, hogy miért landol a jobbikos frakcióköltségek tekintélyes része egyetlen rejtélyes cégesportnál.

Ami az oktatást illeti: ha konzultációt szerveznek, akkor kérjük, azt is mondják el, hogy a pedagógusok épp a napokban kaptak emelt fizetést, és a pedagóguséletpálya-modellnek köszönhetően több év leforgása alatt összesen átlagosan 50 százalékkal emelkedik a bérük.

Azzal egyetértek, hogy az egészségügy fejlesztése közös feladat, de ha önök ezt fontosnak tartják, akkor miért nem említik meg a konzultáció során, hogy a szakorvosok, a szakgyógyszerészek több év leforgása alatt 207 ezer forintos béremelésben részesülnek. Vagy miért nem említik meg azt, hogy az ápolók bére 65 százalékkal nő? Tavasszal még úgy tűnt számunkra, hogy ezeket a kérdéseket, ezeket az intézkedéseket önök is fontosnak tartják, most pedig meg sem említik ezeket. Hogy van ez?

Ilyen körülmények között azt kell mondanom, hogy a Jobbik konzultációja egy tekintélyes lufi még felfújás előtti állapotban, amely kizárólag pártpolitikai célokat szolgál. Ezt láttuk egyébként a népszavazási kampány alatt is. A népszavazással kapcsolatos politikájuk kizárólag pártpolitikai célokat szolgált, ezért van az, hogy még csak kampányfőnököt sem neveztek ki, ezért van az, hogy a Jobbik egyik alelnöke az Egy csók és más semmi című darabban villantotta tehetségét, és ugyanebben az időszakban a Jobbik elnöke ahelyett, hogy a népszavazáson való részvételre buzdított volna, egy zavaróan buja hangulatú ATV-s műsorban a marokkói gasztronómia rejtelseibe avatott be minket ahelyett, hogy kampányolt volna.

Nagy kár, hogy nemzeti pártként nem csatlakoznak ahhoz az új nemzeti egységhez, amelynek tagjai kiállnak Magyarorszáért. Úgy látszik, hogy önök más utat járnak, nagyon úgy néz ki, hogy más utat járnak. Persze, ennek vannak részeredményei, elég, ha arra gondolunk, hogy Kószeg Ferenc, az SZDSZ egykori erős embere a minap arra biztatta az Élet és Irodalom olvasóit, hogy akár a Jobbikra és Vona Gáborra is lehet szavazni. Minden adott tehát ahhoz, hogy önök a baloldal egyik sokadik segédcsapata legyenek.

(9.30)

Hosszú utat jártak be, de az már jól látszik, hogy a Jobbik a pénzért és a hatalomért mindenre képes. A Jobbik ma sok minden, csak nemzeti párt nem. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Apáti István: Mesélj már valamit Voldemortról! - Dr. Staudt Gábor: Csaba, így kéred a segítségünket? - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Képviselőtársaim! *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Képviselőtársaim! Apáti képviselő úr, be kell jelent-

kezni napirend előttre, és én adok szót. Köszönöm szépen.

„További feladatok a migrációval összefüggésben” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a KDNP képviselőcsoportjából Soltész Miklós képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor miniszterelnök tegnap benyújtotta az Alaptörvény módosítását az Országgyűlésnek. Ebből két fontos üzenetet szeretnék kiemelni. Az egyik: Magyarország alkotmányos identitásának védelme az állam minden szervének kötelessége. A másik: Magyarországra idegen népesség nem telepíthető be. Világos és pontos megfogalmazás. Mindezen módosítás valóban nem következik jogi szempontból a népszavazás eredményéből, de egyenesen következik abból az egységes akaratból, amit pártállástól függetlenül 3 millió 360 ezer ember nem szavazata üzent. Világos akarat, nem fogadjuk el Brüsszel kötelező betelepítési kvótáit.

Ezzel a pártoktól független összefogással megy szembe a baloldal, akik egyébként, úgy látom, nem szeretnek bejárni a parlamentbe. Hiszen tegnap Gyurcsány Ferenc és gazdasági társulása bejelentette, hogy ezen előterjesztés miatt nem vesznek részt az Országgyűlés munkájában. Túl nagy kár, azt hiszem, nem éri az Országgyűlést, egyébként eddig sem jártak be. A szocialisták döntése azonban egyértelműen szembemegy választóik akaratával. Ismét kiderült, újabb nemzeti ügyben sem tudnak felemelkedni saját, kicsinyes pártpolitikai érdekükön. Döntéseik szembemennek a magyar nemzet érdekével. Így tettek kormányon 2004. december 5-én, és így tettek ellenzékekben 2016-ban, most, ezekben a napokban.

Tizenkét évvel ezelőtt megtagadták a magyar nemzet részétől a kettős állampolgárságot, ellenük kampányoltak. Tavaly, 2015-ben mindent megtettek Brüsszelben, hogy a határaink jogos védelmében megtett lépéseket megfúrják, tönkretegyék az országot. Most a népszavazásra is nemet mondtak, mármint nem jöttek el szavazni, ellene buzdítottak, a tömeges bevándorlás mellé álltak.

Így ki kell mondani, hogy a magyar embereket, miközben nem fogadják be, nem akarják segíteni, nem akarták támogatni annak idején, az idegeneket, teljesen más kultúrából érkezőket pedig igen. Nem csoda egyébként a tetteik sorozata, hiszen ahogy elárulták saját lapjukat, a Népszabadságot, adósságot halmoztak föl, majd azt követően eladták, ugyanúgy most elárulják és becsapják saját szavazóikat a szocialisták, és egyben elárulják a magyar nemzetet is.

Szerencsére nélkülük is lehet kormányozni, nélkülük is lehet jogszabályokat alkotni. Egyrészt a szolidaritás tekintetében kell kormányozni és megtenni olyan lépéseket, amelyek szükségesek a határ

mentén, és szükségesek a keresztények érdekében, a keresztények védelmében mind Közel-Keleten, mind más földrészekeken is. Ezért is döntött úgy a kormány, hogy a határ mentén, karitatív szervezeteken keresztül segíti mindazokat, akik rászorulnak. Ezért is döntött úgy a kormány, hogy a Közel-Keleten iskolákat és kórházakat állítunk fel, amelyek többnyire közel-keleti keresztények életét szolgálják, és ezért is döntött a kormány úgy, hogy diplomáciai területen is erősíti a keresztényellenességgel szembeni politikát.

Az ország védelmében pedig egyértelmű, amit teszünk. Hiszen egyrészt a határ mentén, alaptörvény-módosításba beletettük, az állam minden szervének kötelessége a védelem, a másik pedig: idegen népességet nem fogunk beengedni ebbe az országba, tömeges bevándorlást nem engedünk. És bármit is mondanak a szocialisták, bármit is nyilatkozik pártelnökük, illetve frakcióvezetőjük, hogy Brüsszel mindezt nem akarja, mindez hazugság és rágalom. Mert az a helyzet, hogy Brüsszel továbbra is tömeges bevándorlást akar, és erre mondott 3 millió 360 ezer ember nemet.

Mi, kereszténydemokraták, teljesen természetes, hogy kiállunk ezen emberek akarata mellett, teljesen természetes, hogy kiállunk az ország védelme mellett, teljesen természetes, hogy kiállunk a szolidaritás mellett. De az is teljesen természetes, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt az Alaptörvény módosítását támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottakra a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy kicsit továbbgondoljam az ön által elmondottakat, és a bevándorlás költségvetési vonatkozásáról hadd szóljak. Ugyanis a migráció, illetve a brüsszeli betelepítési tervek ügyében méltatlanul kevés szó esik a költségvetési terhekről. Egy bevándorló ellátása Magyarországnak már most is 130 ezer forintjába kerül fejenként, ami, mint jól tudjuk, magasabb, mint a minimálbér összege. De nem ez az egyetlen súlyos költség. Ha Brüsszelen múlik, akkor is mélyen a zsebünkbe kellene nyúlnunk, ha nem szeretnénk részt venni a betelepítési programban. Az Európai Bizottság ugyanis erre az esetre, ha nem vennénk részt, akkor egy 78 millió forintnak megfelelő büntetést helyezett kilátásba. Ez akkora összeg, amiért egy magyar ember 39 évig dolgozik.

Mindezt csak azért hozom fel, mert az ellenzéki pártok jól láthatóan nem hajlandóak felmérni a betelepítés gazdasági terheit, nem mondják meg, hogy ha már egyszer fű alatt támogatják a brüsszeli bevándorláspolitikát, akkor honnan teremtenék elő az ehhez szükséges összegeket.

Nem volt ez egyébként mindig így. Korábban részletes számításokat végeztek, ha nem is a bevándorlás kérdésében, de a kettős állampolgárság ügyében. Amikor 2004-ben Magyarország a kettős állampolgárságról szavazhatott, tételes számítást tettek közzé a szocialisták egy kiadványban, amelyben azt állították, hogy egy kettős állampolgárság megadása 170 ezer forintjába kerülne minden magyar embernek. Azóta már van kettős állampolgárság, és nagyon jól tudjuk, hogy ez az állítás totális hazugságnak bizonyult. Jól tudja ezt egyébként Bangóné képviselő asszony is, aki ennek a magyarellenes kampánynak az egyik plakátarca volt.

Tegnap azt láthattuk, hogy az MSZP szívesen parádézik és cirkuszol itt az Országgyűlésben. Ha lehet egy tanácsunk, inkább abba fektessék az energiát, hogy tanulmányozzák a népszavazás alapján előterjesztett alaptörvény-módosítást. Ez 98 százalékos többségen nyugszik. Azért hozom ezt itt fel újra, mert az MSZP elnöke augusztus utolsó napján, 31-én azt mondta, hogy az MSZP nem támogatja a kötelező betelepítési kvótát, és ha a kormány Országgyűlésnek benyújtott törvényjavaslata is ezt tartalmazza, akkor azt a szocialisták készek támogatni. Most itt lenne a lehetőség a szocialisták számára, hogy legalább ehhez az egy ígéretükhöz tartsák magukat.

Szeretném arról tájékoztatni a baloldali ellenzék, annak itt megjelent egyetlen tagját (*Herínges Anita: Öten vagyunk.*), hogy most jövathetnék a népszavazás előtti időszakban bemutatott politikai sumákolást. Ha számít önöknek a népszavazás eredménye és a magyar szavazók véleménye, akkor nem csinálnak büszkeségi kérdést belőle, és megszavazák az alkotmánymódosítást, mert 3,3 millió ember véleményét nem hagyhatják figyelmen kívül. Arra kérjük önöket, hogy álljanak végre a nemzeti egység oldalára. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Jobbik: Cuki kampánytól a nyomorultakig - avagy melyik a Jobbik igazi arca?” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Pócs János képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Október 2-án a Jászságban nemcsak a kötelező betelepítéssel kapcsolatos népszavazáson vettünk részt, hanem két időközi választást is tartottunk: Jászszentandrás és Jászkiséren. A Jobbik mindkét településen csúfosan lezerepelt. A polgármester- és képviselőjelöltjeit a lakosság a sor végére parancsolta. Bár a Jobbik azt hirdette, hogy Jászkisér a fellegvárunk, a Fidesz polgármesterjelöltje mégis kétszer annyi szavazatot kapott, mint az önké. Hiába indultak el, hiába próbálták meg mindent, nem számított a pénz. Ahogy ők hirdették, minden egyes plakát mellé ők négyet fog-

nak kitenni. Nem számított a pénz, futotta festékre is, minden ellenzéki politikus arcába. Kedves Képviselőtársaim! Ebben a kampányban hiába tanyázott kétszer is a városban Vona Gábor, a vége: csúfosan megbuktak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezt nem tartotam volna fontosnak a Ház elé hozni, azonban kezembem tartom a Jászság vezetője, Budai Lóránt írását. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik sorából.)* Nevezett személy Hegedűs Lorántné képviselő asszony politikai munkatársa. Budai Lóránt Vona Gáborral kéz a kézben kampányolt. Ahogy az mostanában a pártjukban szokás, az edzőtermi fekvőtámaszok és a szemöldökszedés után ellátogattak a cigánysorra is.

(9.40)

Mindent megpróbáltak, mindent bevetettek, mégis vereség lett a vége. Vereség lett a vége, mert a Jobbik, úgy, mint a parlamentben is, azt hiszi, minél jobban ordít, annál inkább neki van igaza. A lakosság nem így ítélte meg. *(Közbeiktáltások a Jobbik sorából. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Az említett Budai személy tovább kampányolt a Facebookon. A múlt heti bejegyzését, amelyet a másként gondolkodóknak szánt, azzal zárta, hogy „nyomorultak”. *(Közbeiktáltás a Jobbik sorából: Szemléltető eszköz?)* Nem jutott el odáig, hogy gratuláljon a győztesnek, hogy elnézést kérjen, amiért a fideszes jelölt molinóját leszaggatták nem is annyira titokzatos kezek. Nem számított nekik, hogy az egyik polgármesterjelölt asszony éppen gyászolt, nemtelen módon belegázoltak az elhunyt emlékébe, más jelöltek sem kímélték. Lopással vádolták az előző időszak polgármesterét, és súlyos bűncselekmények elkövetésével vádolták a jászkiséri jelöltek, természetesen alaptalanul. *(Közbeiktáltás a Jobbik sorából: Ti igazi keresztények vagytok!)* Nyomorultak - ennyire jutott önöktől a bocsánatkérés helyett vagy az egyszerű hallgatás helyett.

Tisztelt Ház! Adódik a kérdés, hogy most melyik a Jobbik igazi arca. Amelyik gárdistákkal megfélemlítette a kisteleplések lakosait *(Derűltég a Jobbik soraiban.)*, vagy amelyik néppártnak nevezi magát, vagy amelyik tegnap kiskutyákat, ma baloldalt, holnap migránsokat simogat?

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Országgyűlésben kétségkívül a Jobbik az egyetlen párt, amelyik magyarságversenyre hív bennünket. Megmagyarázhatatlan módon ők eredetibbnek tartják magukat más magyaroknál, akik pedig nem szegődnek a kulturális diktatúrájuk hívének, azt egyszerűen úgy bélyegzik, hogy „nyomorultak”. Mondják ezt olyanok, akik sem a civil életben, sem az eltöltött életük során, sem politikai jelenlét alapján nem szolgálnak rá a tiszteletre. Mondják ezt olyanok, akiknek rendszerint egyszerűen pocsek az ízlésük. *(Dr. Staudt*

Gábor: Legalább van érettségim! - Dr. Staudt Gábor a Jobbik-frakció soraiban az európai parlamenti képviselők részére fenntartott helyen ül.)

Tisztelt Jobbik-frakció! Nem lehet tisztelni önököt, hiszen egyszer ezt mondják, egyszer azt, amerre a szél fúj, önök arra libbennek. Voltak önök már iszlámbarátok, radikálisok, keresztények, szkinhedek, fasiszták, most éppen hozzánk szeretnének finomulni. *(Tukacs István: Ez Magyarország problémája?)* Tisztelt képviselőtársaink, nem fog menni! Tisztelt képviselőtársaink, nem fog menni! Azért nem, mert mi azonosak vagyunk önmagunkkal *(Tukacs István: Na, látod, János, ez igaz, azonosak vagytok!)*, önök pedig a szívárvány ezer színében pompáznak. Önöknek nincs mondanivalójuk Magyarország számára, hacsak nem annyi, hogy aki más pártra szavaz, az nyomorult.

Felháborító, ami történt! Éppen ezért felszólítom a Jobbik pártelnökét, határolódjon el Budai Lóránt kijelentésétől, kérjenek elnézést a jászsági emberektől, a hatalmas többségtől, amiért becsmérelték őket; határolódjon el attól a durva hangvételű, nemtelen kampánytól *(Ander Balázs közbeiktáltása. - Az elnök csenget. - Tukacs István: Egyszerűen borzalmas!)*, amit a pártja aktivistái folytattak az említett településeken. Hogy tűrhetnek meg olyan munkatársakat maguk mellett, akik ilyen nyilvánvalóan megvetik a demokratikus jogokkal élő választókat? Vajon Vona elnök úr számára ez volna a híres néppártosodás? *(Tukacs István: Ezt a videót mutogatni fogjuk, János!)*

Ha ennek a gyalázatos nyomorultozásnak nem lesznek munkajogi következményei, akkor azt hiszem, kijelenthetjük, hogy a Jobbik elnöke, Vona Gábor nemhogy az ország, de a Jobbik vezetésére sem alkalmas. Az pedig már szinte mindegy is, hogy azért, mert ő megveti a választópolgárokat, vagy azért, mert őt is megvetik a saját pártján belül. Elnök úr, köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeiktáltás a Jobbik soraiból: Ez életed főműve!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim! Egy kis figyelmet kérek, képviselőtársaim! A kormány nevében az elhangzottakra Völner Pál államtitkár úr válaszol. *(Dr. Staudt Gábor közbeiktáltása.)* Staudt Képviselő Úr! Vagy üljön a helyére, mert akkor bent van, vagy ne bolyongjon itt jobbra-balra, mint a hollandi, és főleg ne fogdossa a fejét, mert rosszul áll önnek. *(Derűltég. - Dr. Staudt Gábor: A fejemhez kaptam a sok hülyeségtől!)*

Völner Pál államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Azt hiszem, olyan mércét állított a Jobbik elé itt az események kapcsán, amit nem tudnak majd megugrani, hiszen ha a Jobbik elmúlt években végzett tevékenységét, magatartását tanul-

mányozzuk, akkor láthatjuk, hogy attól függetlenül, hogy éppen cukiságkampány zajlik vagy éppen más megfogalmazásokat alkalmaznak, a Jobbik lényege nem változik. *(Dr. Gyüre Csaba: Na, mi a lényege?)*

Emlékszünk még, amikor 2008-ban Vona Gábor az iráni gárdát kívánta behívni a választások tisztaságának ellenőrzésére; emlékszünk a jól elhíresült mondatára, amely szerint az iszlám az utolsó reménye az emberiségnek, amire persze ma már a Jobbik nem kíván emlékezni, pontosan a kialakult migránsválság kapcsán. Ha belegondolunk, hogy 2010-ben a parlamentben Vona Gábor még Magyar Gárda-mellényben jelent meg, ami szintén nem illeszhető a cukiságkampány sorozatába, akkor láthatjuk, hogy álságos magatartást tanúsítanak: vagy ma, vagy akkor, amikor ezt tették. *(Dr. Apáti István: Mondja ezt az SZDSZ ifjúsági tagozata. Elképesztő!)*

Ha belegondolunk abba, hogy akkor még az Unióból való kilépés mellett agitáltak, vagy elégette az akkori alelnöke a pártnak az Unió zászlaját, akkor megint csak azt láthatjuk, hogy vagy hátat fordítottak régi önmaguknak, vagy csak álcázzák magukat, szintén a cukiságkampány jegyében. Jól emlékszünk arra az országgyűlési képviselőre, aki erőszakkal fenyegetett újságírókat a Magyar Szigeten karikás ostorral, amiért el is ítelték; nem akarom a részleteket felidézni. *(Közbekiáltás a Jobbik soraiból: Pedig jó lenne!)* Nem hallottunk arról, hogy a Jobbik bármikor is elhatárolódott volna ezektől a cselekményektől.

Vona Gábor azt is kijelentette, hogy ha kormányra kerül, akkor porig rombolja két kereskedelmi tévéadó székházát, és azok helyét sóval hinti be. Ezek is ma egy kicsit furcsán hangoznának a pártelnök szájából, ha a parlamentben ezeket a szavakat ejtené. Emlékezzünk arra is, amikor a párt jelenlegi alelnöke a Bankcenternél el akarta foglalni a székházat, akárcsak a Televíziót annak idején, amiből szintén rendőrségi ügy lett. A Jobbikot ebben az ügyben sem hallottuk megnyilvánulni, ahol a rendet vagy éppen a jogszabályok betartását kérte volna számon, sőt, alelnökként ölelte keblére ezt a tagját, illetve a Hatvannégy Vármegye vezetőjét.

Ha az Országgyűlésben végzett tevékenységüket elemezzük végig, jó néhányan vagyunk itt a teremben, akik emlékszünk, hogy a földtörvény elfogadásakor, amikor gyakorlatilag a parlamenti szabályokon keresztül gázolva, kolompolva *(Dr. Apáti István: Veletek másképp nem lehet szót érteni! - Az elnök csenget.)*, nem akarok jelzőt használni, hogyan viselkedve akarták megalázni a Ház tekintélyét. *(Kepli Lajos: Büszkék is vagyunk rá!)* Ugyanakkor nézhetjük... Büszkék, lám, most is elhangzott, tehát nem határolódnak el az akkori önmaguktól. Akkor döntés el, hogy cukik, vagy pedig éppenséggel a felforgatás az alapelemük!

Vagy talán a Jobbik az egyetlen párt, amely származására való tekintettel szorította ki Szegeci Csanádot a soraiból *(Derültség a Jobbik soraiból.)*,

ami szintén elfogadhatatlan egy demokratikus párt történetében. *(Dr. Staudt Gábor: Nem igaz! Hazudsz, Pál! Hazudsz!)* Miért nem szorítják ki ugyanígy Kovács Bélát, teszem fel a kérdést, aki korrupciós és kémkedési ügyek miatt keveredett bele egy uniós botrányba. A mai napig nem hallottunk önöktől nyilatkozatot, ahol azt mondták volna, hogy nem értenek egyet párttársukkal, vagy ahol azokat az anyagi ügyeket, amelyeket ő vitt, kritizálták volna.

Tegnap éppen a közösség elleni uszítás volt a parlamentben a napi téma, a Jobbiknak egy örök problémája, hogy ez miért büntető tényállás. Tudhatjuk, hogy miért: mert korlátozni kell ezeket a hajlamokat, ezeket a cselekményeket, ezt az erőszakot, amit képviselne szívesen ezekben a kérdésekben. *(Közbekiáltás a Jobbik soraiból: Vagy a hajlamot!)* Szerencsére a büntetőjog eszközei ezt nem teszik tehetővé, továbbra is korlátozzák őket.

És akkor még egy gondolat. Vona Gábor azt mondta, hogy ő elvette a párt lelkét; én inkább úgy fogalmaznék, hogy eladta. Utalnék arra, hogy ma a Gárda-mellény helyett egy labirintust tetováltatott a vállára. Szerintem vigyázniia kell az országnak, ne-hogy ebbe a labirintusba valaha is belevihesse. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. *(Dr. Apáti István: Legfőbb ideje volt! - Dr. Staudt Gábor: Vissza lehet utasítani ilyen felszólalást?)*

Most soron következik **az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő ösz-szevont vitája. A kormány-előterjesztés T/12450. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiünk számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság előterjesztette összegző jelentését, ez T/12450/2. számon ismerhető meg.

(9.50)

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének adom meg a szót, 15 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Képviselő Urak! Az adókedvezmények folyamatosan megújuló rendszerének kiemelkedő jelentősége van az állampolgárok, mind a magyarországi vállalkozások, mind az esetlegesen az adórendszeren keresztül támogatott szervezetek szempontjából, és jelentős mértékben hozzájárulnak Magyarország versenyképességének működéséhez. Magyaror-

szág erre tekintettel elkötelezett az adókedvezmények lehetőségének megadott jogi keretek között történő biztosítása mellett, és az adózási szabályok révén lehetőséget ad arra, hogy az adózók döntésük szerint éljenek ezen kedvezményekkel, és mérsékeljék adófizetési kötelezettségüket.

Fontos megjegyezni, hogy az adókedvezmény igénybevételéhez annak az adózónak, amely ezzel élni kíván, számos feltételt kell teljesítenie. Az adókedvezményekkel kapcsolatos szabályok ezekre a feltételekre részletesen kitérnek, mint ahogy rendelkeznek például a kedvezmények mértékéről és az igénybevétel időtartamáról, az esetleges visszafizetési kötelezettségről is.

A vonatkozó rendelkezéseket elsősorban az anyagi jogszabályok tartalmazzák, amelyek a szükséges mértékben alkalmazkodnak az uniós normákhoz, elvárásokhoz. Az adókedvezmények igénybevétele kapcsán ugyanakkor bizonyos eljárásjogi rendelkezésekre is figyelemmel kell lenni, amelyek rendezik a betartandó határidőket, és általános, alapvető szintű követelményeket határoznak meg.

Lényeges kiemelni, hogy az adótörvények nemcsak az adózók, hanem az adóhatóság számára is megfogalmazzanak olyan követelményeket, amelyekre az egyes adóeljárásokban figyelemmel kell lenni. E követelmények jelentős része az adózók védelmét szolgálja. Ilyen követelmény például az adózás rendjéről szóló törvény adótitokra vonatkozó előírása is, amelynek jelenleg hatályos fogalma rendkívül tág körben biztosítja az adatok védelmét. Adótitoknak minősül ugyanis az adózást érintő valamennyi tény, adat, körülmény, határozat, végzés, igazolás vagy más irat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő javaslat célja, hogy jobbitó szándékkal ezt az évtizedes szabályt kissé megújítsa, és lehetővé tegye egyes adókedvezményekkel, adórendszeren keresztüli támogatásokkal kapcsolatos adatok megismerését. A fentiekre tekintettel a tervezet javaslatot tesz arra, hogy az adózás rendjéről szóló törvény adótitokfogalma kiegészüljön egy olyan rendelkezéssel, amely kimondja, hogy az adókedvezmények, támogatások kapcsán felmerülő adatok köréből mely adatok minősülnek különösen az adótitok fogalmi körébe tartozónak. A javaslat ezzel jelentős változást nem vezetne be, hanem csak megőrizné az adózás rendjéről szóló törvény által az eddigiekben is biztosított védelem szintjét. A javaslat szerint adótitoknak minősül különösen például a támogatást nyújtó adózó megnevezése, az adózó által igénybe vett adókedvezmény, -jóváírás összege, az adózó által támogatott szervezet megnevezése, továbbá a támogatott által kapott támogatás összege. Ezek az adatok azért részesülnek továbbra is adótitokra vonatkozó védelemben, mert alapvetően a magán- és üzleti szféra körébe tartoznak, és mint ilyeneket, továbbra is megilleti ezen adatokat az adótitok nyújtotta szigorúbb védelem.

A törvényjavaslat az adótitok fogalmának kiegészítése kapcsán arról is rendelkezik, hogy az adózók által juttatott támogatásokkal összefüggésben mely adatok nem minősülnek adótitoknak. A javaslat rögzíti, hogy nem minősül adótitoknak a támogatást nyújtó, felajánlást tevő adózó által az adóévben igénybe vett adókedvezmény, -jóváírás összesített mértéke, a támogatott által az adóévben az adózási évtől kapott támogatás összesített mértéke és a támogatott javára az adóévben az adózók részéről felajánlott adó vagy adóelőleg összesített mértéke. A javaslat tehát az adókedvezményekre, támogatásokra vonatkozó kumulált adatok megismerését lehetővé teszi, tekintettel arra, hogy ezen adatok nem tekinthetők üzleti vagy magánszférába tartozó adatnak. Ez azt is jelenti, hogy a javaslat biztosítja ezen adatok megismerhetőségét. A módosítás indoka, hogy az adókedvezmények gazdasági szempontból is kiemelt fontossággal bíró lehetőségek, és így meg kell teremteni annak feltételeit, hogy legalább ezen adatok egy részének megismerhetősége biztosított legyen.

A javaslat arra is kitér, hogy az állami vagyont kezelő vállalkozások esetében mely adatok nem minősülnek adótitoknak, így például nem minősül adótitoknak a támogatás adóévben összesített mértéke és az igénybe vett kedvezmény összesített mértéke sem.

Mindezek alapján bizonyára önök is egyetértenek velem abban, hogy a javaslat szerinti módosításnak kiemelt jelentősége van, hiszen az anyagi jogszabályok szerinti szigorú feltételek és az adatok egy részének megismerhetősége összességében hozzájárulhat az adókedvezmények, továbbá az ezek alapjául szolgáló juttatások áttekinthető működéséhez. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Szűcs Lajosnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának, 8 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZŰCS LAJOS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A tegnapi napon a Törvényalkotási bizottság összegző jelentést nyújtott be a törvény módosítással kapcsolatban. A vitát a Törvényalkotási bizottság lefolytatta és 25:9 arányban támogatni javasolta. Mivel nem volt *(Dr. Lukács László György: A gerinctelenségeiteket is elmondhatnátok!)* módosító indítvány, ezért csak összegző javaslatot nyújtott be a Háznak.

A törvényről alkotott véleményünket pedig normál felszólalásban fogom elmondani a tisztelt Háznak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kisebbségi véleményt Varga László képviselő úr ismerteti, 7 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A többségi véleményt megfogalmazó fideszes képviselőtársam elég szűkszavú volt, ennél azért mélyebb vita volt a bizottsági ülésen, majd' másfél órán át tartott a bizottsági ülés. Igazából az ellenzéki képviselők kivétel nélkül - legyenek azok jobbikosok vagy éppen MSZP-ek - annak adtak hangot, hogy nem értik a javaslat szükségességét. Ugye, eleve a kivételes eljárást nem nagyon lehet érteni, hogy mi indokolja azt, hogy itt gyakorlatilag bő egy nap alatt áterőszakolják ezt a javaslatot a parlamenten, másrészt megmagyarázhatatlan az önmagában, hogy mi indokolja, mi az a társadalmi folyamat, az a megváltozott körülmény vagy az az elérendő nemes társadalmi cél, ami azt indokolja, hogy az eddig nyilvános adatokat innentől önök eltitkolják.

A vitában felmerült az is - hozunk példaként egy klubot -, hogy például a Felcsút csapata, az ottani utánpótlás-akadémia annyi taotámogatást kapott, összesen többet a látvány-csapatsportágakra vonatkoztatott támogatási rendszer első évében, mint a négy labdarúgáson kívüli látvány-csapatsportág és a MOB együttesen. Összesen majd' 20 milliárdot kapott a felcsúti sport az elmúlt években. Tehát nyilvánvalóan van egy torz rendszer, amely kap kritikát bőven, és egyértelműen azt látni, hogy egy irányított rendszerről van szó. Magyarán, az a feltételezés megáll álláspontunk szerint, hogy ezeket az összegeket, ezeket a taokedvezmény-lehetőségeket bizony nem önszántukból irányítják bizonyos helyekre az egyes cégek, hanem kapnak kiváló tippet. Más nem nagyon magyarázná meg azt, hogy egyébként miért pont egy 1800 lelkes települést vagy annak a sportklubját szeretnék ilyen módon támogatni ezek a cégek.

Ez a kérdés az elmúlt öt évben nyilván a közélet egyik kérdése volt, vitákat váltott ki, tényfeltáró, oknyomozó munkát az újságírók részéről, és ez önöknek kellemetlen, és ahogy lenni szokott, nem egy rendszert akarnak normálissá tenni, hanem egyébként titkosítani szeretnék azt a sok száz milliárd forintot, amit ilyen módon az állam kienged a kezéből. Közpénz-e a tao, ezen is volt egy kiváló vita. Elég nyakatekert érvelést hallhattunk a kormánypárti képviselők részéről. Mostantól végképp el fogja veszíteni a közpénzjellegét a tao, ettől a javaslattól. Azt mondta szinte kivétel nélkül mindegyik ellenzéki képviselő, és ezt vallom én is, hogy küzdeni fogunk azért, hogy ez ne így legyen.

A nyilvánosság minden erejével be fogjuk mutatni azt a torz, hamis képet, amit önök ennek kapcsán festenek a nyilvánosságban, hogy tulajdonképpen ez a javaslat a transzparenciát ilyen értelemben

még erősíti is. Semmi oka ennek a javaslatnak, közpénzek elherdálásáról van szó, és igazából felveti ez annak a kérdését is, hogy egyáltalán a célnak megfelelően használják-e a taos forrásokat az egyes sport-szervezetek.

(10.00)

Szó volt még a versenysemlegességről is az ellenzéki képviselők felszólalásaiban. A versenysemlegességről annyit, hogy ez az, amit a leginkább nem hisznek el ma a magyar sport egy részéről, a látvány-csapatsportágról, különösen a magyar labdarúgásról nem hiszik el. Egy olyan helyzetben, amikor egy telefonnal, ilyen-olyan kapcsolatokkal el lehet érni, hogy az egyik klub lényegesen több forráshoz jusson, mint a másik, ott bizony a nézők egy idő után elfordulnak a sporttól, nem járnak mérkőzésre, nem érdeklőnek a sporttól, amely mögött bizony a teljesítmények megkérdőjelezhetők, és vannak kedvezményezett csapatok, vannak olyanok, akik más feltételek mellett dolgozhatnak, jobb feltételek mellett.

Tehát ennek sem felel meg ez a történet. Bár a kedvezményrendszer kialakítása idején én naivan még hittem abban, hogy ebből lehet valami, hiszen társaságiadókedvezmény-rendszert az MSZP-kormány idején is bevezetett már Magyarország - ilyen volt például a színház- és filmművészet tekintetében bevezetett rendszer, amely szerintem sokat segített a magyar kulturális életen -, azonban az a torz rendszer, amit önök működtetnek, nem más, mint közpénzek kilapátolása a költségvetésből. Hiszen ha az állam nem mondana le ezekről a tao-bevételekről, akkor ezek közcélú ügyeket is finanszírozhatnának, akár lehetne ezeket egészségügyre, oktatásra vagy bármire fordítani.

Tehát ez egy utolsó lépése egy olyan galád rendszernek, amit az elmúlt öt évben önök felépítettek; egy olyan rendszernek, amely közpénzek kisibólásáról is szól, és egyébként a sportra vonatkozatható pozitív hatásai is megkérdőjelezhetők, hiszen egyébként túl azon, hogy egyes utánpótlás-egyesületeknek ez segít, ezen túl bizony nagyon durván beleszól a valódi versenybe a magyar sport életében.

Mindent meg fogunk tenni azért, hogy ez a javaslat ne kerüljön bevezetésre, azért, hogy ezt ne fogadja el a tisztelt Ház, de látva a Törvényalkotási bizottság vitáját, vannak kételeyeim. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakciónak 30-30 perc, a független képviselőknek pedig összesen 8 perc időkeret áll rendelkezésükre. A felszólalások első körében a vezérszónoki felszólalások következnek 15-15 perces időkeretben, majd azután következnek a szakásoknak megfelelően az egyes képviselői felszólalások, illetve a kétperces felszólalások.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szűcs Lajos képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Megadom a szót. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. SZÚCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt ismertetném önökkel a törvényjavaslat tartalmát, engedjék meg, hogy kicsit arról is, illetve azokról is beszéljünk, akikről, illetve amiről ez a javaslat szól. Miről is van tehát szó?

A kormány, mint azt önök is tudják, még az előző ciklusban lehetővé tette a vállalkozásoknak, hogy nyereségük legfeljebb 75 százalékát sportcélokra fordíthassák. A pénzt a vállalkozások termelik meg, ők döntenek el, hogy hova adják az összeget. A taotörvény értelmében a támogatást nyújtó adózók két rendszer közül választhatnak, a látvány-csapatsportok - a labdarúgás, kézilabda, kosárlabda, vízilabda és a jégkorong -, továbbá az előadó-művészeti szervezetek a filmalkotások támogatására.

Az egyik rendszerben az adózó közvetlenül nyújt támogatást a támogatottnak, és cserébe társaságiadó-kedvezményt vehet igénybe, a másik az adófelajánlás rendszere. Ezen támogatások, felajánlások közvetlenül nem képezik az államháztartás részét, az állam újraelosztó funkciót nem lát el, az adózók rendelkezési joga szabadon kell hogy érvényesüljön. Ez egy egyértelmű, átlátható folyamat, hiszen az adott sportághoz tartozó minden sportszervezet, sportiskola, utánpótlás-nevelést végző alapítvány részesülhet a vállalatoktól érkező felajánlásokból, aminek a jóváhagyásáról a sportági szakszövetségek hoznak szakmai döntést. Itt tehát a vállalkozók pénzéről és nem közpénzről van szó.

Az év eleji adatok szerint a társaságiadó-kedvezményre épülő sporttámogatási rendszer 2011-es bevezetése óta több mint 300 új hazai sportingatlan épült, és közel 500 újult meg. A taóban érintett öt látvány-csapatsportágban - labdarúgás, kézilabda, kosárlabda, vízilabda és jégkorong - az elmúlt négy évben 260 ezerről 350 ezerre emelkedett az igazolt versenyzők száma, és a növekedés elsősorban az utánpótláskorú sportolók területén jelentős. Az sem titok önök előtt, hogy a jelenlegi támogatási rendszer 2017. július 30-ig él, és már készül a tao 2. és megújul a nemzeti sportstratégia is.

Az előttünk fekvő javaslat ráerősít arra a tényre, hogy adótitoknak minősül az államháztartás központi alrendszere terhére nyújtott adókedvezmény vagy jóváírás. Emellett továbbra is adótitok lesz a felajánló adózó megnevezése, valamint az általa igénybe vett adókedvezmény-jóváírás és az általa juttatott támogatás, felajánlott adó vagy adóelőleg mértéke. A fentiekben túl adótitoknak minősül jelenleg is a támogatott megnevezése, a támogatott által kapott támogatás és a támogatott javára felajánlott adó vagy adóelőleg mértéke is.

Nincs tehát semmi újdonság ebben a javaslatban az adótitoknak minősülés szempontjából. Ezek

az adatok jelenleg is adótitokra vonatkozó védelemben részesülnek.

A javaslat nívuma, hogy nem minősül - még egyszer mondom, nem minősül adótitoknak - a támogatást nyújtó, felajánlást tevő adózó által az adóévben igénybe vett adókedvezmény, jóváírás összesített mértéke, a támogatott által az adóévben az adózóktól kapott támogatás összesített mértéke, és a támogatott javára az adóévben az adózók részéről felajánlott adó vagy adóelőleg összesített mértéke. Hangsúlyoznom kell, hogy bár a vita kapcsán elsősorban a sporttámogatásokra vonatkozó adatok megismerésére vonatkozó lehetőség elvesztését sérelmezhetik, a szabály általános, s nemcsak a sporttámogatás adókedvezményére, hanem bármilyen adókedvezményre vonatkozik és vonatkozott eddig is az adótitok által biztosított védelem. A törvénymódosítás célja tehát ennek fényében az, hogy továbbra is megvédje azon magánszemélyek vagy vállalkozók adózási magánszféráját, amelyek például közvetlen juttatás, felajánlás formájában támogatást nyújtanak.

Még egyszer mondom, ezek a vállalkozások és magánszemélyek azt vállalják, hogy a társadalmi felelősségvállalás jegyében leteszik a voksukat bizonyos célok mellett, és emellé anyagilag is odaállnak. Odaállnak a helyi kézilabdacsapat mellé vagy egy számukra kedves előadó-művészeti szervezet mellé, illetve egy filmes projekt mellé. Arra azonban nem vállalkoznak, hogy e döntésük következtében adott esetben politikai jellegű támadások céltáblái legyenek. Amikor tehát az úgynevezett adózási magánszféráról beszélünk, akkor arról van szó, hogy hagyjuk meg ezeknek a vállalkozásoknak, magánszemélyeknek a döntési szabadságát, hogy adott esetben ne attól való félelmében álljon el valaki a támogatási szándékától, hogy a közvélemény előtt meghurcolják. Kicsiben ezt ahhoz lehetne hasonlítani, amikor a magánszemélyek az adójuk 1 százalékáról rendelkeznek. Az is a magánszemély saját, szuverén döntése, hogy mely szervezetet vagy mely egyházat kívánja támogatni. És az önök előtt fekvő javaslat az 1 százalékot felajánló adózók magánszférához való jogát is megvédi.

A fentiekhez még azt hadd tegyem hozzá, hogy a társaságiadó-támogatások kapcsán a jogi szabályozásban a kormány és a parlament teljeskörűen átveszi, illetve átvette az Európai Unió ajánlásait. Ennek megfelelően a támogatás alapját képező sportfejlesztési elemek támogatható kereteit a szövetségek előzetesen nyilvánosságra hozzák, ez az úgynevezett kötelező benchmarkrendszer. Ezenkívül mind a támogatott szervezetek, mind a szakszövetségek naprakész nyilvántartást kötelesek vezetni a jóváhagyott támogatási programok és a kiadott támogatási igazolások értékéről és a programok belső tartalmáról.

Végül pedig a kormány évente tájékoztatja Brüsszelt a támogatási program eredményeiről.

A sportcélú társaságiadó-kedvezménnyel ráadásul sikerült új alapokra helyezni az öt látvány-

csapatsportág szakmai és utánpótláshelyzetét is. Az Európában egyedülálló támogatási rendszer nélkül a magyar versenysport nem kerülhetett volna ki abból a gödörből, amelyben korábban többek között a szocialista kormányok nemtörődöm hozzáállása miatt volt. *(Gögös Zoltán: Ez már kellett! Bevettél valamit? - Az elnök csenget.)*

(10.10)

Tisztelt Ház! Azt gondolom tehát, hogy ez a javaslat biztosít egy olyan jogot, az adózói magánszféra védelméhez való jogot, amely a feltétele a támogató vállalkozások és magánszemélyek és általában az adókedvezményt igénybe vevő adózók negatív külső tényezőktől és befolyástól mentes döntéseinek.

Kérem, próbáljanak így tekinteni a szabályozási célra, és erre tekintettel támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Burány Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Előljáróban hadd legyen egy személyes kérésem. Nem tudom, milyen vitamint szed Szűcs Lajos képviselőtársam, de én is kérek belőle. Szemmel látható, hogy ennek a vitaminnak az egész életvitelre óriása hatása van, sőt, még arra is képessé teszi felhasználóját, hogy időnként átruccanjon egy párhuzamos valóságba, remélhetőleg különösebb veszély nélkül, és onnan még vissza lehet jönni. Időnként én is szeretnék átmenni egy-két percre egy párhuzamos valóságba, ezért kérem tisztelettel, hogy azt a vitamint, amit szed, annak a receptjét vagy a gyártóját ossza meg velünk is, időnként nekünk is szükségünk lenne rá.

De térjünk vissza ebbe a valóságba, amiben élünk itt Magyarországon, itt a Föld bolygón, és beszéljünk erről a törvényjavaslatról, ami itt a tisztelt Ház asztalán fekszik! Valahányszor a kormány vagy a Fidesz kivételes eljárást kezdeményez, aminek a lényege az, hogy gyakorlatilag 24 óra leforgása alatt átver az Országgyűlésen egy törvényjavaslatot, akkor mindig két kérdés merül fel. Az első kérdés az, hogy történt-e valami katasztrófa a világban, beütött-e a ménkü, bármilyen olyan, nem várt fejlemény bekövetkezett-e, hogy ha a Magyar Országgyűlés nem lép 24 órán belül, akkor összedől a világ. Mert lehetnek olyan helyzetek, árvíz, katasztrófák, urambocsá' háború, amikor valamilyen szabályozást, amire korábban nem gondoltunk, 24 óra leforgása alatt nemzeti érdekből el kell fogadni.

Az első, amire a bizottsági ülésen próbáltunk választ keresni - de hiába, mert választ nem kaptunk

rá -, hogy milyen katasztrófa történt a sporttámogatás világában, hogy ennyire sürgősen, kevesebb, mint 24 óra leforgása alatt egy javaslatból, amelyet korábban senki nem ismert a megalkotóin kívül, máris megszávozott törvény lesz a tisztelt Házban. Semmilyen ilyen eseményt nem tudtak kormánypárti képviselőtársaink felidézni, semmi olyan nem történt, ami ezt a sietséget indokolná. Ezért a másik lehetőségre gondolunk. A másik lehetőség, amikor ilyen gyorsan megy keresztül az Országgyűlésen egy törvényjavaslat, az, hogy a benyújtók röstellik, és szeretnék ezt az egész szégyent minél gyorsabban megúszni, minél rövidebb idő alatt túlesni rajta. Mert, tisztelt hölgyeim és uraim, ez a törvényjavaslat valóban szégyenletes. Nem a sport támogatásáról szól, hanem arról, hogy egyébként közérdekből felhasznált közpénzek hogyan veszítsék el közpénzjellegüket, és hogyan váljanak titkossá a jövőben. Nem arról szól, hogy a sporttámogatásnak az adókedvezményekkel úzótt módja, gyakorolt módja vajon arányos vagy nem, beváltotta-e a hozzáfűzött reményeket vagy pedig nem; mondjuk, beválthatta volna a hozzáfűzött reményeket, ha valóban teljesítményorientált, egyébként piaci viszonyok között nem nagyon megélő, de az ország szempontjából fontos olimpiai sportágak támogatására ment volna el a legtöbb pénz az elmúlt években.

De mint tudjuk, nem ez történt, hanem profitorientált, üzletivállalkozás-szerűen úzótt sportágakba, nevezetesen a labdarúgásba áramlott a pénzek jelentős része, és ezen belül sem a legsikeresebb - bár mondjuk, nemzetközi sikerekről itt nem nagyon beszélhetünk, de mondjuk, legalább a hazai, nemzeti bajnokságokban legsikeresebb - egyesületekhez folyt be a legtöbb pénz, hanem kormánypárti politikusok és elsősorban a miniszterelnök kedvenc csapatához.

Beszélhetnénk tehát egy ilyen törvény megalkotása során arról, hogy ez a rendszer így, ahogy van, egészséges-e, de a törvényjavaslat még csak nem is erről szól. Ezért nem is akarom megnyitni azt a vitát, hogy egyébként a sporttámogatásnak ez a formája beváltotta-e a hozzáfűzött reményeket. Ez a törvényjavaslat semmi másról nem szól, mint hogy az adókedvezményként egyesületeknek átadott pénzek a jövőben legyenek titkosak. Ez egész egyszerűen elképesztő!

Először is szögezzük le, hogy egy olyan pénz, amit nem a költségvetésbe fizetnek be, hanem meghatározott célokra el lehet költeni, az közgazdasági tartalmát tekintve közpénz, mert a költségvetésnek egy átengedett felhasználási módja. Sokkal átláthatóbb lenne egyébként, ha ez befolyna a költségvetésbe, és az Országgyűlésben megvitatnánk, hogy valóban a Felcsútra kellene-e ennek a legnagyobb részét fordítani - ez is egy érdekes vita lenne -, de nem, egy olyan rendszert talált ki korábban a kormány, amit azt mondja, hogy ezt rábuzza a gazdálkodókra, támogassák kedvenc klubjukat, sportegyesületüket, s a többi, s a többi. Még egyszer mondom, ez akár be is válthatta volna a hozzáfűzött reményeket.

De miért legyen ez titkos adat? Miért legyen ez titkos adat? Olyan nagy probléma kerekedne ebből? Én azért kértem szintén az előbb a vitaminból, mert kormánypárti képviselőtársam, Szűcs képviselő úr azt mondta, hogy vannak, akik nem akarják magukat politikai támadások kereszttüzeiben találni azért, mert egy kézilabdacsapatot támogatnak. Hát, én igyekszem elolvasni az újságokat, de őszintén szólva, ilyen típusú politikai támadásra egyetlenegyre nem emlékszem az elmúlt években, hogy egy kedves, vidéki kisváros női kézilabdacsapatát támogatta volna egy cég, és ebből politikai botrány kerekedett volna. Szóljanak, ha ilyet olvastak volna az elmúlt években; én egyetlenegyre ilyen esetre sem emlékszem.

Számos olyan cikket olvastam viszont, ami ezeknek a támogatásoknak az aránytalanságát tárta fel, és felvetette azt a kérdést, hogy valóban Felcsút-e az a község Magyarországon, amelynek a sportja ilyen mértékű támogatásra szorul, valóban a Puskás Akadémia-e az a sportegyesület, amelyet ilyen mértékben, ilyen aránytalan mértékben más labdarúgó-szakosztályokhoz képest támogatni érdemes. S valóban, a közpénz felhasználásának az ellenőrzése nemcsak azért jogos igény, mert szeretnénk tudni, hogy ki keresi a miniszterelnök kegyeit, hanem azért is jogos igény, hogy e mögött meghúzódhat-e esetleg korrupció.

Ezt azért hoztam szóba, mert már Rogán Antal helikopterezési szokásaival kapcsolatban is felmerült az a fogalom, hogy barter, hogy úgymond ezért a helikoptertúráért nem kellett fizetni, azt két cég, a feleség és egy másik vállalkozó cége egymás között lebarterezték úgymond. Más kérdés, hogy a könyvelők ilyen könyvelési technikáról nem nagyon tudnak, hogy a barterezést hogy kell elkönyvelni a cég különböző számlái között, de ha már használják ezt a lehetőséget, hogy azért ennél nagyobb mértékben is lehet úgymond barter Magyarországon, és igenis elemi érdeke a közvéleménynek, hogy megtudja, hogy az a cég, amely egyébként egy viszonylag sikertelen, nemzetközileg nem jegyzett futballakadémiát támogat Magyarországon, egyébként ennek a pénznek akár a többszörösét bármilyen állami támogatás formájában visszakapja-e a közeljövőben vagy a távoli jövőben. Ezek igenis jogos összefüggések.

(10.20)

Mert ha arról van csak szó, hogy barterezés keretében egyes cégek nagyobbat hasíthatnak olyan pályázatokon, amelyek elvileg mindenkinek nyitva kellene hogy álljanak, de valahogy mindig csak bizonyos cégek nyerik el a megfelelő összegeket, és mindössze azért nyerik el ezt, mert cserébe támogatták a miniszterelnök kedvenc klubját, akkor az bizony már egy olyan típusú barterezés, amely felveti a korrupció lehetőségét is, és ez közügy. Ezért kell nyomon követni ezeknek a pénzeknek a felhasználá-

sát, hogy hova irányul, hogy lehessen tudni ezekről a cégekről, hogy egyébként, ha már ilyen mértékű szívességet tesznek Magyarországon miniszterelnökének, akkor bármilyen más üzleti siker formájában ezt a szívességet visszakapják-e, és ha igen, akkor hány-szorosan. Ez magától értetődő elemi érdek.

Néhány évvel ezelőtt ez még nem volt olyan nagy szégyen. Annak idején, amikor Simicska Lajos és Orbán Viktor még jóban voltak, akkor csendben megmosolyogtuk a Kőzép reklámjait bizonyos focimeccseken, de teljesen nyíltan felvállalt dolog volt. Most úgy látszik, mára ez a dolog már szégyenné vált. Egyébként bizonyos értelemben akár örülhetnénk is ennek a fejleménynek. Ha valóban a politikai támogatástól való félelem (*sic!*) indokolná ezt a törvényjavaslatot, akkor hadd mondjam el azt, hogy amennyiben ciki ma Magyarországon már a miniszterelnök kedvenc klubját támogatni, akkor ennek akár örülhetnénk is, mert valóban ciki. Valóban ciki. Ha a cégvezetők jelentős része kezd erre rádöbbenni, akkor függetlenül attól, hogy ez a törvényjavaslattal való megoldása szégyenletes, az önmagában egy pozitív fejleménye a hazai közéletnek, mert ez valóban ciki.

Tételezzük fel, hogy nincs mögötte barter, hanem egyszerűen csak a földijének a kedvét keresi ma Magyarországon tehetős vállalkozó. A mindenkori miniszterelnököknek vigyázniuk kell, hogy a barátok és a környezet között kik azok, akik valóban a köz érdekében támogatják az ő tevékenységét, és kik azok, akik egyszerűen csak talpnyalók. Most úgy néz ki, hogy a törvényjavaslat benyújtása mögött az egyik meghúzódó indok az, hogy a talpnyalók egy része most már szégyelli, hogy ő talpnyaló, és ez neki sok pénzbe kerül. Igaz, hogy a pénzt a továbbiakban is oda akarja adni, ahova ezt illik, ahova eddig megszokta, de már röstelli, és nem akarja vállalni a nyilvánosság előtt. Ez a része akár még örvendetes is lenne. De még egyszer mondom, ez még mindig nem indok arra, hogy ezt a folyamatot titkosítsák.

A másik része viszont valóban közérdek. Igenis joga van tudni újságíróknak, egyszerű állampolgárnak, bárkinek ebben az országban, hogy azok a cégek, amelyek részt vesznek egyébként sikertelen klubok nagy mennyiségű, nagy összegű támogatásában, ezt hány-szorosan kapják vissza állami megrendelések és állami támogatások formájában. Ez közérdek.

Tisztelt Ház! A tegnapi bizottsági vitában különböző érvek hangzottak el pró és kontra, hogy miért kell ennek nyilvánosnak maradni - nyilván az ellenzéki képviselők, köztük mi is emellett érveltünk -, és aközött, hogy miért kell titkosítani. Volt olyan érv is, amely például a személyi jövedelemadó analógiáját próbálta segítségül hívni, és azt mondta, hogy ahhoz hasonlóan, ahogy egyébként az titkos, ha valaki a személyi jövedelemadójának az 1 százalékát egyháznak felajánlja, ilyen értelemben teljesen logikus, hogy a hasonló módon működő sporttámogatás

is legyen titkos. Csak hát ez a sporttámogatás nem hasonló módon működő támogatás, mint ahogy erre a bizottsági vitában felhívtuk tegnap a figyelmet. Mert amíg a különböző egyházakat támogató magánszemélyeknél indokolt, hogy ez maradjon titokban - mindjárt elmondom, hogy miért -, addig ez egyáltalán nem indokolt a sporttámogatás esetében.

Nézzük először a magánszemélyeket! Ma Magyarországon vallásszabadság van, és ez teljesen helyénvaló, hogy így van. A vallásszabadság azonban legalább két dolgot jelent. Nemcsak azt jelenti, hogy mindenki szabadon gyakorolhatja a saját vallását, vagy akár saját döntése alapján lehet vallási szempontból semleges is, közömbös is, de azt is jelenti, hogy egyébként senkit nem lehet kényszeríteni arra, hogy a saját hitét megvallja, mert ez egy érzékeny, személyes adat, amely egyedül a vallásgyakorló személy által hozható nyilvánosságra a saját döntése alapján, és senki más erre nem kényszerítheti őt. Ez így teljesen helyénvaló dolog - de ez egyáltalán nem igaz a sporttámogatásra. Mert mégiscsak lássuk be, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy a Felcsútnak szurkolni azért mégsem vallás - ma még. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP újabb nemzetgazdasági szőnyegbombázásra készül. Olyan dolgokat adtak elő számunkra, hogy az emberben a Mátrix című film első része sejlik fel, amikor is mintha a fideszes képviselőtársam a kék pirulát választotta volna, nem a pirosat. A helyzet az, hogy egy olyan látszatvilágba kerültek önök, ahol komoly elismerésnek kell hogy hangot adjak, hogy ezt fapofával és komolyan végig tudták mind a ketten mondani. Egészen elképesztő, hogy nem röhögtek el magukat, nem sírták el magukat közben. Teljes komolysággal el tudták mondani, hogy az, amire önök készülnek, korrekt és nemzetgazdasági érdek.

Mire készülnek? Két alapvető pillér van, tehát nem három csapás, hanem két jó nagy csapással készülnek a nemzetgazdaság ellen. Az egyik szerint adótitok lesz, méghozzá villámsebességgel az, hogy ki mennyi adókedvezményt kapott, és ki mekkora adó megfizetését spórolta meg azzal, hogy bizonyos fajta látványsportokra vagy kulturális tevékenységekre fordított, adakozott. Ez az egyik.

A másik - ami viszont már tényleg hardcore - az, hogy az adókedvezmények titkosítása mellett különlegesen fontos kedvezményben részesítik azokat a cégeket, amelyek jellemzően nagy cégek, amelyek különmegállapodást kötöttek az adóhivatallal. Itt 500 milliós adóalap fölötti cégekről beszélünk, ahol

a 19 százalékos társasági adóhoz képest a NAV beérheti kevesebbel is. Ezek a megállapodások persze most is titkosak. Tehát kik a kormány kedvezményezettjei? Egyrészt nyilvánvalóan azok, akik taón vagy más csatornán keresztül a különböző jó barátoknak, ismerősöknek leszurkolnak némi pénzt. A másik kedvezményezett kör pedig azon multicéghálózatból kerülhet ki vagy nagy társaságok köréből, ahol bizonyos adóalap fölött titkos megállapodásokat kötöttek, illetve kötnek teljesen homályos érdekeltségekkel. Ez nemcsak az átláthatóság, transzparencia, minden egyéb divatos szakkifejezés ellen hat, hanem egy banánköztársaságban is ciki lenne. Még egyszer mondom, elismerésem, mert önök ezt faarccal képesek voltak előadni. Nekünk, jobbikosoknak ez nem sikerült volna.

A helyzet az, hogy egyértelműen nem a sport ellen foglalunk állást. Jómagam is gyakorló Kispest-szurkolóként maximálisan támogatom minden értelmes beruházást, hozzáteszem, a tömegsportcélúakat sokkal inkább, mint a teljesen öncélúakat, amelyek tényleg ismeretlennek mondható - legalábbis nemzetközi viszonylatban - és sikertelen akadémiákra kerülnek elköltésre.

De azt el kell hogy mondjuk, hogy ezen előterjesztés alapján az életben nem tudhatnánk meg, hogy ki mennyit áldozott stadionépítésre, és kivételes tárgyalásban, tehát bő 24 óra alatt keresztül próbálják verni a parlamenten ezt az örületet. Tehát adódik a kérdés, hogy hová sietnek. Befutott egy adatigénylés? Valamit gyorsan el kell rejteni titkosítással? Államtitkár úr, hova tetszik sietni? Mi ez a nagy rohanás? Mi ez a hirtelen nemzetgazdasági érdek, ami miatt most önt ideültették? Nyilván marha kellemetlen lehet, hiszen - még egyszer mondom - kellő komolysággal kell önnek előadnia azt, ami vállalhatatlan, indokolhatatlan. Még lehetne is vitakozni az önök tündérmeséhez tartozó fogalmáról, ami „adózó magánszféra” - hatalmas idézőjelekben - néven híresül el itt a mai parlamenti vita után, hogy ennek mennyiben van létjogosultsága, hol van az a határ, ahol ezt érdemes meghúzni.

A Jobbik nyilván nem az 1+1 százalékos rendszert szeretné kritizálni, és nem akarja magánszemélyek azon jogát elvitatni, hogy adott esetben megőrizhessék annak titkát, hogy ezen adományformákat milyen irányba, hova és milyen módon továbbítják, csak itt több kategóriányi ugrásra figyelhetünk fel, amikor a taorendszeréről beszélünk és egyáltalán azon teljesen homályos közpénz-kicsatornázásról, amit önök foganatosítanak és véghez visznek az utóbbi időben.

De még egyszer mondom, engem a taónál is sokkal jobban zavar az 500 milliós adóalap fölötti társaságok esetén a 19 százalékos társasági adó egy részének a megspórolása vagy annak lehetőségége és az ezzel kapcsolatos titkos megállapodások rendszere. Tehát nagyon érdekelne bennünket az, hogy a kormányzat miért, hogyan, milyen módon adta a fejét

arra, hogy ezen banánköztársaságokra jellemző módszert válassza, és egyáltalán azt, hogy belelavírozza ebbe a zsákutcába az egész nemzetgazdaságot.

(10.30)

Hiszen mire önök behozzák a tao 2.-t, ne legyenek illúzióik, az 1. rendszerrel kapcsolatos visszaélések, visszaadások még bőven továbbgyűrűznek a nemzetgazdaságban. És azt is el kell mondjuk, amit önök most csinálnak, és amire készülnek, az erre az adóévre is vonatkozik. Tehát az önök sürgőssége - attól függetlenül, hogy milyen adatigénylés szülhette ezt az egészet, vagy milyen titkolozási szándék rejlik önökben - már erre az adóévre is vonatkozik, a cég ugyanis mostantól nem lesz köteles beszámolni arról, hogy egy adott célra, például a látványsportok támogatására mennyit tesz félre - idézőjelben - az adójából.

Azt is el kell mondjuk, hogy itt egy újabb vitát fogunk majd lefolytatni, hogy ezek a kedvezmények elvesztik-e közpénzjellegüket, de el kell hogy mondjuk, a Magyar Nemzeti Bank esetében ez a vita már lefolyt, egészen odáig, hogy szurkolói csoportok skandálták hangosan, hogy elvesztette közpénzjellegét. El kell hogy mondjuk, a Jobbik álláspontja szerint szó sem lehet arról, hogy bármilyen közpénzjellegű eszköz elvesztse ezen jellegét, így ez esetben el kell hogy mondjuk. Ezen adókedvezmények nagyon hiányoznának adóforintok formájában a költségvetésből, és azt is el kell hogy mondjuk, hogy ezt a rendszert nem fogjuk ennyiben hagyni, minden tekintetben megkíséreljük megakadályozni azt, hogy ez az örület keresztülmenjen.

S még egyszer szeretném elismerésemet kifejezni mind államtitkár úr, mind a fideszes képviselő irányában, tehát ezt teljesen semleges pókerarcú előadni, ez egészen hatalmas teljesítmény, a stand up-pályát is javasolhatnám ennek ismeretében. Tehát ha ezt a szégyenteljes gyalázatot nem vonják vissza, akkor az elismerésem mellett azért a választópolgárok és a jövő megvetésével is kell hogy számoljanak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szél Bernadett képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is úgy éreztem magam az elmúlt időszakban, mint hogyha a Sliders című filmet néztem volna. Gyakorlatilag a kormánypártok most már tartósan egy olyan buborékba ragadtak, amelyből szemlélve a magyar társadalmat fogalmuk sincsen arról, hogy mi zajlik. Ez a törvény viszont tényleg durva, ha még egyszer meghallom, most már

striguláztam a végén azt, hogy adózói magánszféra, tehát ezt a szókapcsolatot el kéne felejteni, tehát ez ezzel a törvénnyel kapcsolatban nem állja meg a helyét. Ez a törvény szembemegy egy ÁSZ-kéréssel és egy bírósági perrel is, amit én nyertem, úgyhogy mostantól nyugodtan hívják ezt a törvényt lex Szélnek, ugyanis közvetlenül megvan az a precedens, amitől megijedtek a kormánypártok, és gyorsan megpróbálják ezt most 24 óra alatt keresztülvinni.

Miről van itt szó? Itt gyakorlatilag az történt, hogy én azért pereltem a Nemzetgazdasági Minisztériumot, mert a stratégiai partnereknek úgy adott különböző támogatásokat, hogy arról nem volt hajlandó beszámolni. Egész egyszerűen nem mondták meg, hogy milyen fejlesztési, közvetett és közvetlen adókedvezményeket kaptak ezek a cégek, és mindezt az adótitokra hivatkozva tették. Pereltem és nyertem. Az a helyzet, hogy másfél éves huzavona után idén májusban született meg az a döntés, amelyben másodfokon is én kaptam az ítéletátlátlót igazat, és kimondták azt, hogy az adókedvezmények funkciójukat tekintve is közpénznek minősülnek, innentől elkezdve nem az adótitok, hanem az adatnyilvánosság vonatkozik rájuk. Ha ez az ítélet jogerős, ehhez képest az NGM a mai napig nem adta oda ezeket az adatokat. Elég volt a könyörgésből, most már tényleg a tettek mezejére lépünk, büntetőfeljelentés és végrehajtás fog következni. Ezt az LMP meg is játssza az NGM-mel szemben. Nem lehet egy jogállamban ezt megcsinálni, hogy egy országgyűlési képviselő pert nyer, másodfokon pert nyer, és utána egyszerűen fél éven keresztül nem hajlandók odaadni azokat az adatokat, amiket kikért.

Ennek azért is van jelentősége, mert önök állandóan azzal jönnek, itt ma reggel is Szijjártó miniszter úr a CETA kapcsán elmondta, hogy a stratégiai megállapodások milyen jól működnek és a multikkal mennyire rendben mennek Magyarországon a dolgok, hát, szeretnénk látni a mérleg serpenyőjét, hogy mennyi adóforintba kerül az, hogy jól menjenek a dolgok, mert ezek a cégek olyan támogatásokat kapnak, amiről egy kis- és középvállalkozó csak álmodhat. Egy kis- és középvállalkozó örül annak, ha 1-3 millió forintot kap egy munkahely után, ezzel szemben most már Magyarországon olyan multik vannak, akik egy munkahely után 30 millió forintot is megkaptak támogatásképpen. Innentől elkezdve persze hogy létrehoztak munkahelyeket, én is létrehoznék, ha ilyen támogatásokat kapnék az adófizetők pénzéből, de az már a pofátlanság csúcsa, ha egy képviselőnek, ha megkérdezi, hogy mennyi támogatást kaptak összességében, nem hajlandók megmondani, hogy melyik stratégiai partner mennyit kapott. Ez nem adótitok, mert ezek a történetek az adófizetők pénzéből mennek, mert ha ezt nem a multik kapnák, akkor kaphatná az oktatás vagy az egészségügy, vagy más olyan cél, amire mindenkinek szüksége van.

Úgyhogy ne próbálják ezt, legyenek kedvesek, eltitkolni csak azért, mert a saját gazdaságpolitikájú-

kat ezzel akarják indokolni, hanem mondják meg az igazat. És tisztelt Tállai elnök úr, akkor legyen kedves, mondja meg a kormányban a kollégáinak, hogy meg fog indulni az NGM ellen a végrehajtás, és büntetőfeljelentést teszünk, mert nem tűrjük ezt a viselkedést. Lehet, hogy önöknek nem tetszik a demokrácia, de itt az van, úgyszólván innentől elkezdve önöknek a bíróságnak engedelmességre kell, ez egy alapkövetelmény.

Az a helyzet, hogy perverz dolog, ami itt történik ezen a vitán. Tehát gyakorlatilag az történt, hogy van egy bírósági ítélet, és a kormány meg akarja előzni azt, hogy továbbra is ilyen helyzet előállhasson, hogy egy képviselő vagy bárki más megtudhassa, hogy például a felcsúti fociakadémiát támogató vállalkozók vagy más külföldi nagyberuházók adókedvezmény formájában milyen állami támogatásokat kaptak, és hogy ezt nyilvánosságra kelljen hozniuk, ezt akarják megakadályozni, ezért szépen azt mondják, hogy ez adótitok.

Innentől elkezdve én azt gondolom, hogy ez is egyébként érdekes, hogy ha most csinálnám ugyanezt a pert és ez a törvény élne, akkor nem tudnék nyerni, merthogy ezzel a törvénnyel gyakorlatilag megakadályozzák azt, amit egy évvel ezelőtt még nem tudtak megakadályozni, vagy másfél évvel korábban, és akkor még nyerni tudtam. Tehát ilyen szempontból ez azért már tényleg mindennek a tetje, hogy ugyanazt játsszák, mint Pakssal kapcsolatban, hogy épp hogy nyertem volna, abban a pillanatban kijelentették, hogy titoktörvény van és 30 évre minden titkos. Tehát nem ez az első alkalom, hogy ezt játsszák, és ebből nagyon elegünk van, tisztelt kormánypártok. Sportcélú vagy filmes taokedvezmények kedvezményezettjeit kellene majd nyilvánosságra hozniuk, ezt nem akarják önök megcsinálni. Kinek az érdekeit szolgálják, tisztelt kormánypártiak? - mert hogy nem az adófizetőknek, az biztos. Mondják meg, hogy kinek az érdekeiben kormányoznak, merthogy most már aztán teljesen nem foglalkoznak a magyar polgárokkal, az fix.

Hozzáteszem, hogy itt komoly pénzekről van szó. Azért itt nézzük meg, hogy csak 2017-re a taóból önök 100 milliárd bevételt prognosztizáltak. Kik, mire és mennyit? - ez a kérdés. Önök ezekre a kérdésekre nem akarnak válaszolni. 2011 óta meg körülbelül most már 300 milliárd elment taóra, tehát innentől elkezdve itt látszik, hogy súlyos százmilliárdokról van szó, és ha hozzáteszem a stratégiai partnereknek nyújtott fejlesztési adókedvezményeket, akkor körülbelül 500 milliárd forintból beszélünk. Most ehhez azért szeretnék hozzátenni egy példát, ha a bölcsődei dolgozók nézik ezt az adást, akkor szeretném mondani, hogy az ő fizetésemelésük, amit kérnek, 3-4 milliárd forintból meglenne. Ha a közszféráról beszélünk, akkor 300 milliárd forintból mindent lehetne rendezni. 1440 milliárd forintból mindenki, aki az elmúlt években az utcán tüntetett vagy csendben háborgott, és nem tud megélni a béréből, azt

meg tudnánk oldani. Ehhez képest gyakorlatilag 500 milliárd ment el adókedvezményekre, a multik irányába, ott vannak a taopénzek, ez körülbelül 300 milliárd, jövőre még 100 milliárd. Úgy röpködnek itt a százmilliárdok, hogy alig lehet követni, és önök nem is akarják, hogy mi követni tudjuk ezeket a dolgokat, és ezért fogják és az egészet le akarják titkosítani.

Innentől elkezdve én két dolgot tudok mondani. Az egyik az, hogy az NGM számíthat arra, hogy jön a büntetőfeljelentés, ezt üzenem a tisztelt kormánynak, a másik pedig az, hogy Alkotmánybírósághoz fogunk fordulni, és ehhez tisztelettel kérem ellenzéki képviselőtársaim támogatását. Az ellenzéknek az Alkotmánybírósághoz kell fordulni ennek a törvénynek az ügyében, ha ezt önök megszavazzák, és nem kell sokat várni, merthogy megint egy olyan törvényről van szó, látjuk, a Fidesznél minél gyorsabban megy át, annál nagyobb disznóságról van szó, 24 óra alatt akarják átnyomni ezt a törvényt a magyar parlamenten. Innentől elkezdve mi sem lehetünk restek, fogjuk magunkat és megnézzük, hogy az alkotmányosság próbáját kiállja-e ez a disznóság, mert nekem szent meggyőződésem, hogy azért még kell hogy legyen igazság ebben az országban.

Egy bírósági ítélettel mindenképpen szembe mennek, és hadd idézzem itt, e helyütt a magyar Parlament falai között az ítélet ítéletét szó szerint: „Mind az állami támogatások, mind az adókedvezmények funkcióját tekintve közpénzekkel kapcsolatos gazdálkodás körébe tartozó döntésnek minősülnek. Az adókedvezmény olyan közpénzekkel kapcsolatos információ, mellyel kapcsolatban nincs olyan központi érdek, melyre tekintettel egy kedvezmény adatainak nyilvánosságát korlátozni szükséges.” Ez az ítélet ítélete. Tehát innentől elkezdve, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ha igent fognak nyomni erre a törvényjavaslatra, akkor tudjanak róla, mondjuk, most hányan vannak itt, nem sokan, nem sokan, két kezemen meg tudom számolni, de szóljanak a többieknek, ha erre igent nyomnak, szembe mennek az ítélet ítéletével, az ítélettel mennek szembe.

Itt van még egy ÁSZ-jelentés is. A 2012-es ÁSZ-jelentés szerint is állami támogatásnak minősülnek a beruházásokhoz kapcsolódó adókedvezmények, és arra kérte egyébként a kormányt, hogy rendezze ezt a helyzetet. A kormány nem hogy nem rendezi ezt a helyzetet, de igazából nem foglalkozik az ÁSZ-jelentésével sem, és ezt a törvényt annak tudatában és annak biztos tudatában hozta meg, hogy szembe fog menni az ÁSZ-szal, és szembe fog menni egyébként a bírósággal is.

Nem vagyok TAB-tag, vagy hogy kell ezt mondani, tehát nem vagyok a Törvényalkotási bizottság tagja, de elolvastam a jegyzeteket erről, ami ott tegnap történt. Sajnálom, hogy nincs itt Répássy Róbert, mert készültem hozzá két kérdéssel. Ha valaki itt van a kormánypártokból, aki kompetensnek érzi

magát - Tállai úr is válaszolhat, mert ő nyilván kompetens -, de kettő kérdésre azért válaszolni kellene. Répássy úr azt mondta, Répássy képviselőtársunk, hogy az adókedvezmény az adózó jövedelme, amit nem von el az állam. Két kérdésem van Répássy Róberthez vagy ha ő nincs, akkor bármelyik fideszes - azt hiszem, KDNP-s nincs itt - képviselőtársamhoz.

(10.40)

Az első kérdésem az, hogy ha Répássy képviselőtársamnak igaza van és nem közpénz az adókedvezmény, akkor miért van szükség arra, hogy az adózók valamilyen formában mégis beszámoljanak az igénybe vett adókedvezményről. Most közpénz vagy nem közpénz? Illetve még egy kérdésem van. *(A távozni készülő Pócs Jánoshoz:)* Pócs képviselőtársam, ne meneküljön, az ön válaszára is számítok. *(Pócs János helyet foglal.)* Miért van szükség összesített kimutatásra, ha egyszer nem közpénz és nem közérdekű adat az adókedvezmény? Válaszoljanak erre! Tegnap bizottságban a Fidesz ezzel érvelt. Érveljék meg akkor, hogy ezt hogy gondolják komolyan, mert logikai bukfencc van ebben a történetben szerintem. *(Pócs János távozik.)* Innentől kezdve Répássy Róbertnek és a Fidesznek nincs igaza.

De vegyük elő Tállai András is, mert ő most úgyis a körünkben tartózkodik. Azzal jött, hogy más típusú adókedvezményekből, például az 1 százalékos felajánlásokból vezette le a titkosítás szükségességét. Tállai elvtársnak... - bocsánat, Tállai Andrásnak... *(Derűtség a Jobbik padsoraiban.)* Elnézést. Tállai András dicséretére legyen mondván, hogy elismerte, hogy közpénzről van szó. Innentől kezdve tehát Tállai András szembement Répássy Róberttel, és ő azt mondta a tegnapi bizottsági ülésen, hogy közpénzről van szó. Viszont innentől kezdve a kérdésem az... - és azt is mondta, hogy az, hogy ki mekkora adókedvezményt kap, ki kinek mennyi támogatást vagy felajánlást ad, az az adótitok körébe tartozik. Ez volt tegnap az érvelése. Azzal folytatta, hogy ugyanúgy, ahogy ez az 1 százalékos felajánlásoknál vagy a családi adókedvezményeknél megáll.

Tisztelt Elnök Úr! A helyzet az, hogy az 1 százalékos felajánlások úgynevezett szabad felhasználásúak, ilyen a családi adókedvezmény is, tehát ilyen kedvezményekről van szó. A tao nem ilyen, a tao kötött felhasználású. Ez mindössze egy dologban különbözik a sima adótól, tehát a tao, abban, hogy nem ment át fizikailag a költségvetésen. Viszont a felhasználásáról nem az illető döntött, hanem az állam. Tehát az állam ezt előírta. Innentől elkezdve az ön érvelése nem áll meg, nem lehet összehasonlítani az almát a körtével. A helyzet az, hogy az egyik kötött, a másik szabad felhasználású. De az rendben van, ön legalább elismerte akkor, hogy közpénzről van szó. Viszont a helyzet továbbra is az, hogy ha közpénzről van szó, akkor miért nem ismerhető meg.

Akkor erre válaszoljon, legyen kedves! Akkor miért ilyen összesített kimutatást lehet csak kapnunk?

Nekem ne jöjjenek azzal, hogy az adózói magán-szféra védelme, mert a helyzet az, hogy a kezemben van egy ítélet és a kezemben van egy ÁSZ-jelentés kivonata, amely arról szól, hogy önöknek ilyen törvényeket nem lehet gyártani. Innentől kezdve arra kérem önöket, ne lepődjenek meg azon, hogy az Alkotmánybíróságon fog ez az ügy végződni, mert az ellenzék metakommunikációjából arra következtetem, hogy ezt meg is fogjuk csinálni. Innentől kezdve gyakorlatilag önöknek a lehető legmagasabb fórumokon kell majd ezt a disznóságot megindokolni, és nem fogják tudni ezt 24 óra alatt a magyar Parlament zárt falai között megumbuldálni.

Nem a Slidersben vagyunk, nem egy valóságshowban vagyunk! Ez a magyar parlament, itt vannak demokratikus jogszabályok, és önök nem mehetnek szemben az ítélőtáblával, a bíróságokkal, az ÁSZ-szal, önök nem tekinthetik semminek az adófizető polgárokat, akik azért dolgoznak és azért keresik a pénzüket, hogy egy részükből önök Isten tudja, mit csináljanak. Nem erről van szó! Rendet akarunk ebben az országban látni, és ezeket a törvényeket meg felejtsek el végre! *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a képviselői felszólalások következnek. Ismételt képviselői felszólalásra megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szégyenteljes módon sem kormánypárti képviselő, sem államtitkár úr nem hajlandó reagálni a vezérszónoki körben elhangzott - azt hiszem, mondhatom - vádcunamira. Hiszen itt olyan vádbeszédek hangzottak el önök ellen, hogy azért férfiember ilyenkor nyom egy gombot, feláll és beleáll a csatába, megpróbálja megvédeni azt, ami ha szerinte védhető, akkor nyilvánvaló módon jó eséllyel egy támogatható dolog is. Mi azt mondjuk, hogy ez nem az.

Államtitkár úr, ön itt van a körünkben. Én becsülöm, hogy kiállt a viharban egyedül, bár azt kell mondanom, hogy nem is nagyon tudna elmenni, valakinek kell itt lenni az önök részéről. De nem visszaélve azzal, hogy ön ide van szegezve *(Korózs Lajos: És mi van, ha nincs itt senki?)*, szeretnék önhöz személyesen feltenni pár kérdést, hiszen képviselőtársaim nem elég férfiasak ahhoz, hogy válaszoljanak ezekre.

Az első kérdésem az, hogy fenntarthatónak, tisztességesnek érzi-e azt, hogy az önök stratégiai partnerei, a stratégiai partner multicégek, akiket kedvezményeznek ezzel a törvényjavaslattal is, arányában négyezer annyi támogatást kapnak, mint egy átlagos magyar kis- és közepes méretű vállalkozás. Tehát fenntarthatónak, tisztességesnek érzi-e ön azt,

hogy munkahelyteremtési támogatás, infrastruktúrális beruházások megkönnyítése formájában átlagosan négyszer annyira támogatnak egy külföldi idegen érdekeltséget, mint a hazai kis- és közepes méretű vállalkozást? *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Szégyen!)*

Ezenfelül szeretném államtitkár úr személyes véleményét megkérdezni az ügyben, hogy ez a törvényjavaslat, ez a csomag, amely előttünk fekszik, ön szerint mely társaságokat támogatja, illetve nem támogatja azok közül, akik titkos megállapodásokat írtak alá az adóhivatallal. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, mint a vezérkörben, hogy azokról a cégekről van szó, akik a külön megállapodás alapján a törvényben meghatározott 500 milliós adóalap feletti 19 százalékos adó egy részét megspórolhatják, tehát az önök kedvezményezettjeiről. Az önök stratégiai partnerei azok a multicégek, amelyek a magyar kis- és közepes méretű vállalkozások kárára élvezik ezeket az elképesztő előnyöket. Önök több ilyen multicégnek az utóbbi hat évben annyi támogatást finanszíroztak munkahelyteremtési célokkal, hogy az a garantált foglalkoztatási időszakra az érintett alkalmazottak teljes munkabérért kitermeli. Egészen elképesztő módon, mindenféle nemzetgazdasági alapelvvel szembemenve támogatják az önök titkos stratégiai partnereit. Szeretném megkérdezni az ön személyes véleményét, hogy ez az őket kedvezményező törvényjavaslat az ön véleménye szerint kit kedvezményez, illetve kit nem.

Végül el kell mondanunk, hogy amikor ez a vádcunami önök ellen elhangzott ezen arcátlan törvényjavaslat kapcsán, akkor nem a taorendszer ellen en bloc szólalunk fel, sőt nem is a csapatsportok ellen. El kell mondanunk: pontosan a csapatsportok érdekében is szeretnénk tisztává tenni ezt a rendszert, pontosan a tömegsport mellett egyébként a látványsportok érdekében is kellene ezt az egész transzparens, átlátható rendszert kiépíteni, amiről önök régóta csak hazudoznak. Tehát még egyszer azt kell mondanom, aktív sportoló emberként és aktív szurkolóként kikérem magamnak azt az undorományt, amit letettek elénk az asztalra, és a most regnáló csapatok, csapatsportok, tömegsportágak érdekében is egy tiszta, átlátható rendszert kellene teremteni, mondjuk, egy olyat, ahol a világhálón az utolsó forintig lekövethető, hogy ki milyen kedvezményben részesült ezen rendszeren belül.

Még egyszer mondom: nem akarjuk az 1 plusz 1 százalékhöz fűződő valódi magánérdeket megsérteni, tehát a magánszemély nyugodtan hagyja titokban, hogy mely egyházat, mely sportegyesületet, mely civil szervezetet támogatta, de azért százmilliós nagyságrendek esetében ne tessenek viccelődni. Azt kell mondanom tehát, hogy mind a tömegsportok, mind a csapatsportok, mind a látványsportok érdekében ezt a rendszert tisztába kell tenni. Csak a Kispeszt mindörökké! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tukacs István képviselő úr felszólalása következik, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előrebocsátom, hogy esküdt ellensége vagyok minden olyan rendszernek, amely adóforintokat megcímézik, és valahova irányítani akar. Nem tartom jónak, hogy a közpénzt bármilyen célra csak címzetten lehet felajánlani, de ez nyilvánvalóan egy másik vita tárgya.

A taorendszer bevezetését elvégzettnek gondolom, tetszik vagy nem tetszik, létezik. Bevezetésekor természetesen érveltem amellest, hogy ha ez egy tisztességes rendszer, akkor nem kedvezményez és nem zár ki bizonyos sportágakat. Tettem ezt egy hatszoros magyar bajnok és hétszoros magyar kupagyőztes női röplabdacsapat elnökeként. Büszke vagyok erre, viszont ők egy fityinet nem kaptak ebből. De ez is egy mellékszál.

A mondandómat arra szeretném felfűzni, amit Szűcs képviselőtársam egyik fő érveként hangoztatott a vitában, miszerint vélt vagy valós politikai támadások miatt kell eltitkolni az adományozók voltát, kilétét, személyét. Tisztelt Képviselőtársaim! A világnak a boldogabbik végein, ha valamely vállalkozó az adózott pénzeiből nemes célokra akar adományozni, azt nem eltitkolni akarja, arra büszke. Büszke! Azt mondja, hogy én bizony büszke vagyok arra, hogy a vállalkozásom erre és erre a célra támogatásokat ad. Örül a publicitásnak. Örül annak, ha ezt nagyon sokan megtudják, neki ez használ. Ez a groteszk érvelés, hogy mert bizonyára politikai támadások érhetik azokat, akik felajánlanak, egészen elképesztő.

Ha ez a rendszer tiszta, most tétélezzük fel, feltevé, de nem megengedve, hogy tiszta, akkor bizony ez a vállalkozó, aki ad, erre büszke lenne. Azt mondja, hogy az utánpótlás, az infrastruktúra általam növekszik, általam gyarapszik, és ez nekem jó. Nem beszélve ennek a nem mellékes hasznáról, hiszen egy vállalkozásnak a publicitás is fontos, annak megismerése, hogy ő bizony egy eredményes és sikeres vállalkozás élén áll, ezért aztán ez jó.

(10.50)

Nem tiszta viszonyok között - márpedig ezek a viszonyok nagyon nem tiszták a taorendszerben -, úgy látom, önök azt gondolják, még azt is el kell titkolni, hogy mi történik. Burány képviselőtársam a vezérszónoklatában elmondott egy nagyon fontos összefüggést: a taóból célokra adó, ámde bizonyos állami vagy EU-s forrásokból kapó vállalkozások összekapcsolása nagyon érdekes lenne. Ezért tehát nemhogy az előttünk fekvő javaslat érdemi vitájában kellene részt vennünk, hanem azt kell feltételeznünk, hogy önök egy nagyon hazug rendszert működtetnek

és üzemeltetnek ezzel az egészszel. Egy politikailag determinált rendszert üzemeltetnek. Önök erre áldásukat adják, és ráadásul minél nagyobb homályt akarnak vonni e köré a rendszer köré az előttünk fekvő javaslattal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Belátható, hogy ez nem támogatható. Önök is tudják ezt belül. Ha kinn a folyosón beszélgetnénk, valószínűleg be is vallanák ezt, de hát nyilván nem tehetik. *(Korózs Lajos: Megtették már!)* Megtették persze, mondja itt egy képviselőtársam, de itt ezt nem tehetik, mert vannak bizonyosfajta fontosabb érdekek, mondjuk, a miniszterelnök magánmániái. Az úgy nem gilt, tisztelt képviselőtársaim, hogy politikai vezetők magánvonzalmai működtessenek súlyos milliárdokból, esetleg milliárdokból működő rendszert. Ilyen nincs! Én megpróbálom elképzelni azt, hogy Kovács János, egy közepes vállalkozás tulajdonosa üldögél a székében, gondolkodik, és hirtelen belévellan, hogy Istenem, de jó lenne támogatni a kézilabdacsapatot itt a városban, hú de klassz, erre őt senki nem ösztökéli, és még támogatja is. Na hát, ez az, ami az álom kategóriájába tartozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én egyetértek mindazokkal, akik a vezérszónoklatukban azt mondták, hogy ha valamit a kormánypártok egy nap alatt akarnak átnyomni, az gyanús. Azért gyanús, mert amögött valamilyen hátsó szándék rejlik. Emögött az a hátsó szándék rejlik, hogy lehetőség szerint senkinek ne legyen tudomása arról, hogy hogyan mozognak pénzek a sport környékén. S ezt legyenek szívesek nem összekapcsolni az 1 százalékos rendszerrel! Az is egy vita tárgyát képezhetné, hogy az 1 százalék jó vagy nem. Tételezzük fel, hogy ez most van, én magam is úgy gondolom, nagyon helyes, ha a magánadományozók rejtve maradnak, mert magánügyük, hogy kit támogatnak. Ellenben az, hogy egy, a költségvetésbe nem befolyó közpénz hová megy, bizony közügy. Remélem, abban nincs vita, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez közpénz. Ez a költségvetéstől elvont, megcímzett, megpántlikázott közpénz.

Ezért azt gondolom, képviselőtársaim, nemhogy az előterjesztés nem támogatása itt a célunk, hanem az, hogy ezt a nagyon alattomos törvényjavaslatot lehetőség szerint megakadályozzuk mindennel, ha ez az Alkotmánybíróság, akkor azzal, ha más, akkor mással. Köszönöm a szót, elnök úr és köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Ismételt felszólalásra Szel Bernadett képviselő asszony jelentkezett. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Ne haragudjanak, de én elfogadhatatlannak tartom, hogy a vitába nem szálltak be a kormánypártok, és ezt szeretném itt rögzíteni. Teljesen elfogadhatatlan, hogy a vezér-

szónoki körök után az illetékes államtitkár semmit nem szólt, most már két államtitkár is van, és a fideszes képviselők sem szóltak hozzá. Ez így nem vita, hanem egy monológgyűjtemény, ami teljesen elfogadhatatlan. Ha államtitkár úr megszólal, utána mi már nem fogunk tudni hozzászólni, az ő érveire nem fogunk tudni reagálni a parlamenti szabályok miatt. Szeretném rögzíteni, ez egy újabb példa arra, hogy a Fidesz-KDNP megpróbálja kicsinálni a parlamenti vitát, és magát a műfajt megpróbálja semmivé tenni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak ismételt felszólalásra Tukacs István képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Államtitkár úr, addig biztatnám a reagálásra, amíg a vitában van lehetőség arra, hogy viszonválaszoljunk. Kérem, hogy ne legyen gyáva. Védje meg ezt az előterjesztést! Vitázzon velünk, az Isten szerelmére, hát ez a magyar parlament, ami arra van kitalálva, hogy bizonyos közügyekben vitában formálódjon az álláspontunk.

Nagyon szeretném egyébként - ezt elmondtam az előző hozzászólásomban is -, ha nem megcímzett pénzek, hanem közös vitában kérielt sportcélok befolyásolnák, hogy mire megy támogatás és mire nem, de hát ezt hagyjuk, mert a tao van, és ebben kell gondolkodnunk. De arra biztatnám, államtitkár úr, hogy most válaszoljon a vitában elhangzottakra, ugyanis mi szeretnénk vitatkozni erről az ügyről. Szeretnénk vitatkozni még akkor is, ha a nyilvánosság erősen korlátos a magyar parlamentben, és ennek a vitának is elég korlátos a hozzáférhetősége. Szel Bernadett képviselőtársam azt mondta, hogy ha néznék az óvodai dolgozók, a védőnők s a többi a vitát - de nem nézik, merthogy nincs hol. Még ha akarnák, se nagyon tudnák nézni.

De államtitkár úr, azért mégis legalább őrizzük meg a parlamentarizmus kereteit és mondjon valamit. Mondjon valamit arra, hogy miért kell megvédeni az egyébként általam komolyan gondolt, büszkének vélt vállalkozót attól, hogy tudják, ő mire adományozott. Miért kellene titkolni azt, hogy tudjuk, mely sportág az, amelyet szeretnek és melyik az, amelyet nem? Mit gondolnak sikeresnek és mit gondolnak kevésbé annak? Zárja ki, államtitkár úr, a gyanúkat, hogy ez politikailag irányított rendszer!

Nagyon szépen kérem, próbáljon meg úgy viselkedni, mint a magyar kormány képviselője ebben a parlamentben. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kér-e még szót valaki ebben a témában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Mielőtt megkérdezném Tállai András államtitkár urat, hogy kíván-e élni az előterjesztői felszólalás

lással, látom, hogy Gógös képviselőtársam előtt egy nagyon szépen megterített asztal van. *(Gógös Zoltán asztalán egy tálcán kenyér és paprika látható. - Gógös Zoltán: Ez ajándék!)* Drága képviselő úr, szeretném felhívni a figyelmét, hogy ez szemléltetés tárgyát képezi. Nagyon nehéz az elnöknek is így vezetni az ülést, mert olyan ínycsiklandozó termékeket látok itt.

Viszont úgy tudom, hogy nem kértek hozzá engedélyt, mert számomra ez nincs előzetesen jelezve, ilyen értelemben ez előzetesen nem engedélyezett szemléltetésnek számít, ezért arra kérem, képviselő úr, hogy ezt legyen szíves és tüntesse el innen az asztaláról, különben kénytelen leszek... *(Gógös Zoltán: Akkor odaadom államtitkár úrnak, mert neki hoztam. - Gógös Zoltán Csepreghy Nándor asztalára helyezi a tálcát, aki éppen nem tartózkodik az üléssteremben. - Taps az MSZP soraiban.)* Képviselő úr, takarítson még tovább, mert ön előtt is van néhány darab. *(Gógös Zoltán: Ezt majd megesszük.)*

Meg lehet enni, csak kinn az éttermet javaslom ehhez, ha nem akarja képviselő úr, hogy figyelmeztetésben részesítsem. A teremszolgálatot pedig arra kérem, hogy azt távolítsák el onnan. *(Megtörténik.)*

Ez után a nagyon szép kis intermezzo után, mivel, Tukacs képviselő úr, már lezártam a vitát, államtitkár úrnak adok szót. Tízperces időkeretben van lehetősége. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért nem alakulhatott ki a törvényjavaslatról érdemi vita, csak politikai felhangok, lózungok és támadásnak célzott felszólalások, mert szerintem az ellenzéki képviselők nem tudják vagy nem akarják érteni, hogy mi a törvényjavaslat lényege. *(Dr. Szél Bernadett: Dehogyanem!)*

Ugyanis amiről ebben a törvényjavaslatban beszélünk, az most is adótitok. Most megtörténik ennek egyértelmű szabályozása és értelmezése. Arra pedig éppen az önök felszólalásai adtak választ, hogy mi teszi ezt szükségessé.

Adótitoknak minősül az adózás rendjéről szóló törvény 53. § (1) bekezdése alapján az adózást érintő tény, adat, körülmény, határozat, végzés, igazolás vagy más irat. Elég széleskörűen fogalmaz az adózás rendjéről szóló törvény, így minden adófizetéssel kapcsolatos bevallás, bármilyen dokumentum - nemcsak a társasági adóval, hanem a személyi jövedelemadóval, az általános forgalmi adóval vagy bármilyen adónemmel kapcsolatban - adótitoknak minősül. Tehát amikor arról beszélünk, hogy mennyi társasági adót fizet egy vállalkozás, az ugyanolyan adótitok most is.

Maga a társaságiadó-fizetési kötelezettség mértéke, összege, nagysága most is adótitok. Most arról van szó, hogy a törvény lehetővé teszi 2011-től, hogy ebből a társasági adóból sport- vagy kulturális célra

az adott adózó felajánlhat, és az adózás rendjéről szóló törvény most egyértelművé teszi, hogy alapvetően nemcsak a társasági adó mértéke, hanem a társasági adóból adott kedvezmény, felajánlás, támogatás is adótitokká válik; mégpedig az, hogy azt kinek adja az adott adózó és milyen összeget, tehát ki adja, kinek, milyen összegben, milyen mértékben, milyen nagyságban.

(11.00)

Azokat a kérdéseket pedig nem értem, hogy miért legyen az is adótitok, mert itt azt követelte egyik képviselő, hogy egyébként éves összesenben a kumulált adata mennyi az adózónak, illetve a támogatott szervezetnek. Azt követelte az egyik képviselő, hogy ez is legyen adótitok, vagy indokoljuk meg, hogy az miért nem adótitok. Azért nem adótitok, mert az összesített adat, ki fogja mondani a törvény, ha elfogadja a parlament, nem lehet adótitok. Ezért aztán lehet tudni azt, hogy egyébként a sportra mennyi támogatás érkezik.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az adótitok alól egyébként az adózó adhat saját maga tekintetében felmentést. Tehát ha valaki szeretné ezt nyilvánossá tenni, akkor saját magára felmentést ad, és azt nyilvánossá tudja tenni. Amúgy 51 adókedvezmény van a magyar adórendszerben, abból 2 olyan, amely harmadik felet is érint, harmadik adózót, ez az 1 százalékos személyijövedelemadórendszer és a társaságiadó-rendszer. Nagyon érdekes, hogy az 1 százalékos szja-felajánlásnál senkiben meg nem fordul, hogy szeretné tudni, hogy egy adott magánszemély, aki nemcsak egyháznak adhat, hanem civil szervezetnek is adhatja bármilyen tevékenységre, sőt mi több, sportszervezetnek is adhatja, hogy az 1 százalékát melyik sportszervezetnek adja, ezért tegye közzé; azt sem, hogy aki ilyet fölajánl, mondja meg, tegye nyilvánossá.

Tehát az 1 százalékos felajánlások tekintetében teljesen egyértelmű, hogy ez adótitok. Az adótitkosítást, tehát a védelmet most kiterjesztjük teljesen egyértelműen a társasági adó rendszerében is. Erről nem folyt vita, ehhez nem érkezett javaslat, hanem leginkább az ellenzéki képviselők a sürgősségét vitatják, vagyis inkább csak felelgetnek, illetve egészen más, politikai célzatú hitvallást tesznek. Egyébként a társasági adó rendszerében a sport és a kultúra támogatása mellett letezik a voksukat, de azért milyen jó lenne egy kicsit politizálni azzal, hogy ki kinek, milyen összegben, miért is. Hát, a jövőben egyértelműen kimondja a törvény, hogy erre nincs lehetőség.

Szeretnék még egy dolgot említeni. Z. Kárpát Dániel olyan dolgokat feszegetett, amit nem igazán értek. Valami külön megállapodásról beszél stratégiai cégek esetében, hogy a NAV-val kötött titkos meg-

állapodás alapján kevesebb adót kell fizetni. Szeretném itt egyértelműen kijelenteni, hogy ilyen megállapodás nem létezik. (Z. Kárpát Dániel: *Megkaptam a választ.*) Ilyen megállapodás nincs. Az adózás rendjét törvény határozza meg, és minden adózóra egyforma szabályok, törvényi előírások vonatkoznak. Ez szemenszedett tévedés, jóindulattal szólva, és ezt visszautasítom.

Tisztelt Országgyűlés! A kormánypárti véleményeket megköszönve és számítva a néhány órával ezt követő támogatásukra, kérem, hogy az adózás rendjéről szóló törvény módosítását fogadják el, és természetesen állunk minden ellenzéki próbálkozás elé, ha az Alkotmánybíróság előtt kell megvédeni. A kormányzat készen áll arra, hogy ezt a szabályozást, ami egyértelműsíti az adóitók fogalmát, ha kell, az Alkotmánybíróság előtt is megvédje. Köszönöm a figyelmet. (*Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Bejelentem, hogy a határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. június 7-i ülésnapján elfogadott „**Az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról**” szóló törvényhez” benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/10727/6. számon, a köztársasági elnök levele T/10727/7. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata T/10727/9. számon, jelentése pedig T/10727/10. számon a honlapon elérhető. Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Ebből legfőbb 8 percben Vécsey László képviselő úr, a bizottság előadója fogja elmondani a többségi véleményt. Őné a szó, Vécsey képviselő úr. Nem a rádió romlott el, ha valaki otthon hallgatja, hanem keressük a mikrofont. Megtalálta Vécsey képviselő úr. Őné a szó, képviselő úr.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Elnézést, csak a mikrofon egy kicsit összegabalyodott.

Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság a 2016. október 6-i ülésén a határozati hárszabály 78. § (3) és (4) bekezdése szerinti eljárásban megtárgyalta a T/10727. számú, az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, amit a köztársasági elnök úr megfontolásra visszaküldött, és a bizottság kialakította arról az álláspontját.

A bizottság a köztársasági elnök észrevételeinek figyelembevételével a határozati hárszabály 78. § (3)

bekezdése alapján módosító javaslat benyújtásáról döntött, ami kezeli a köztársasági elnök által kifogásolt problémákat. Indokolásában kifejtette, hogy a módosítás elfogadott formája szerint a kárpótlási földalapról visszamaradt földterületek mellett adott esetben szövetkezeti használatban álló földterületek is állami tulajdonba kerülhetnének, amivel nem ért egyet. Emellett azt is kifogásolta, hogy a módosítás védett területek tulajdonviszonyait is érinti, így egyrészt azok védelmi szintje sérülhet, hiszen a Nemzeti Vagyonkezelő nem végez természetvédelmi célú vagyonkezelést, másrészt pedig a javaslat a védett területek érintettsége okán minősített többségű elfogadást igényelt volna.

A módosításnak köszönhetően a javaslat ezúttal nem mondja ki az állam tulajdonszerzését a kárpótlási eljárásokban ragadt földek esetén. A hatályon kívül helyezett rendelkezés pedig elősegíti a tulajdonviszonyok rendezését. Kérem ezért, hogy a tisztelt Ház támogassa megváltozott formájában a javaslat elfogadását. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Vécsey képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 7 perces időkeretben. Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak.

GÓGÖS ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleménynek ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Először is szeretném köszönteni a páholyban helyet foglaló solymári polgárokat, akiket ennek a törvénynek az ilyen formában való elfogadása nagyon-nagyon nehéz helyzetbe hoz, és egy olyan, több éve zajló pereskedésben teszi tönkre a lehetőségeiket, ami szerintem nem elfogadható. Ezért is küldtek egy ajándékot a képviselőknél, elsősorban természetesen a kormánypárti képviselőknél, amit államtitkár úron keresztül juttattam el. Néhány darab itt van belőle (*Különböző színű paprikákat mutat fel.*), ez csilipaprika, aminek termesztése ebben a térségben nagyon jó színvonalon és nagyon jó minőségben zajlik.

(11.10)

Minden frakció megtalálható ezen a tálcán is. Úgy gondolom, az ellenzéki képviselőket erről nem kell meggyőzni, úgyhogy én ismét a kormánypárti képviselők bölcsességére szeretnék apellálni az 1 óra-
kor kezdődő szavazás előtt.

De hogy mi is a probléma ezzel a történettel: annak idején, amikor ez a törvényjavaslat bekerült a parlament elé, már akkor nem támogattuk, és jeleztük, hogy egy 1992-ben elindult folyamatot egy ilyen típusú vágással, így lezárni, hogy nem veszi figyelembe, hogy bizonyos területeken még nem ért véget ez a folyamat, nem lehet megcsinálni. Annak idején lehetett vitatni, hogy az a kárpótlási rendszer, amit

abban az időben alkotott a rendszerváltás utáni első kormány, jó-e vagy sem, de abban általában konszenzus volt, hogy annak a végrehajtását senki nem próbálta megakasztani, senki nem próbálta ellehetetleníteni a jogos igényeket.

Azon már lehetett annak idején vitatkozni, sokat is vitatkoztunk, én gyakorló gazdálkodóként is tapasztaltam, hogy a kárpótláson keresztül milyen szinten keveredtek bele a földtulajdonviszonyokba olyan szereplők, akiknek igazából semmi keresnivalójuk nincs ott, de ez egy másik történet. Ennek az volt az oka, hogy mindenfajta kártalanításért kapott kárpótlási jeggyel lehetett földet szerezni. És most is mondom, hogy ennek a törvényjavaslatnak alapvetően nem az a baja, hogy az ilyen típusú nepperekhez jutott kárpótlási jegyeket kiszedi a rendszerből, és azt mondja, hogy próbáljanak esetleg más vagyon tárgyhoz jutni, ami igazából nem létezik. Tehát azért azt is látni kell, hogy a kormány ezzel ki is üresíti a saját maga által megalkotott kárpótlási jegyet.

De visszatérve a problémára, az a baj, hogy itt még első helyi kárpótlottak ügye sem zárult le, tehát az egyes földalapos történetből Solymár és Pilis-szentiván a mai napig nem tudta érvényesíteni a jogos akarátát. Ez azt jelenti, hogy itt nem arról van szó, hogy spekulánsok szeretnének földterületeket szerezni, hanem az őseik jussát próbálnák visszaszerezni azok az ottani gazdálkodó emberek, akiknek ezekre a területekre óriási szüksége lenne. Egy évvel ezelőtt már beszélünk velük erről. Akkor nekem azt jelezte a minisztérium, hogy igazából most már úgy tűnik, hogy minden lezárul, és ki lesznek jelölve azok a területek, amik alapján ez az általuk igényelt kárpótlás lehetségessé válik.

Sajnos, ebben az egy évben még mindig tovább húzódott a dolog. Nyilvánvaló, hogy akadályoztatás elsősorban az ellenérdekelt fél részéről volt, azért, mert komoly európai uniós támogatásokat lehet kapni a földekre. Nem akarom ragozni azt, hogy ez milyen esetekben jön még elő. Lesz még a héten sok agráros vita, majd ott megvitátjuk, hogy hogyan is nézett ki itt a földbérbeadás utáni európai uniós támogatás igénylése meg az eladások utáni támogatás igénylése, hogyan lesz ennek a végrehajtása. Tehát ebbe ezt most nem keverném bele. Ezt csak azért mondtam el, mert nyilvánvalóan ez nehezíti ennek az ügynek a lezárását, de előbb-utóbb ez az ügy valamilyen módon nyilván ott is véget ért volna, reményeink szerint úgy, hogy a kárpótlásra jogosultak megkapták volna a saját maguk által igényelt területeket.

A köztársasági elnök úr is jelezte, hogy itt nincsen rendben a dolog, amin csodálkozunk, hogy miután tisztán alkotmányos problémákat vázolt fel, miért a visszaküldést választotta. Ugyanis azt tapasztaltuk már, hogy képviselőtársainkat nem szokta meghatni az általuk választott köztársasági elnök ilyen irányú panasz. Most még szerencse, hogy ebben az ügyben egy-egy ponton csak sikerült a köz-

társasági elnöknek meggyőzni önöket, konkrétan a természetvédelmi területek és a szövetkezeti tulajdonban lévő területek kapcsán, de abban az ügyben, ami az egyes alapos kárpótlottak megoldását jelentené, ez nem ad megoldást.

Lettn volna még idő a napokban arra, hogy az ott megalakult érdekegyeztető tanács bevonásával egy normális módosítóval egy végleges megoldást csináljanak - ezt nem voltak hajlandók megtenni. Tegnap kifejezetten kértem, hogy halasszuk el ennek a törvénynek a vitáját, még belefértünk volna abba a határidőbe is, ami a köztársasági elnök visszaküldése után van - ezt önök gondolkodás nélkül leszavazták.

Valamennyien megkapták azt a kérelmet, amit az érintett kárpótlottak közössége küldött el önöknek. Nem tudom, ki olvasta el. Én azt javasolom mindenkinek, hogy az 1 órás szavazás előtt azért olvassák el. Nem hiszem, hogy magyar parlamentnek joga van két települést ilyen lehetetlen helyzetbe hozni. És ha nagyon-nagyon megnéznénk, valószínűleg több is van, de igazából őket érinti a legkeményebb módon ez a történet.

Én újfent arra biztatnám és arra kérném önöket, hogy 1 órákor, ha szavazunk, nyomjanak nemet ezen törvényjavaslat végszavazására, ugyanis akkor ez a törvényjavaslat így nem lép hatályba. Nagyon gyorsan kezdjék meg az egyeztetést az érintettekkel, hogy ne legyen olyan helyzet, hogy arra egyértelműen jogosultak kimaradjanak a jogos kárpótlásból.

És még egyszer mondom, senki nem mondja, hogy azokat a kárpótlási jegyeket, amik már nem tudjuk, hogy hányadik kézen-közön kerültek, elsősorban spekulánsok kezébe, ne lehessen földvásárlásra használni. Ezt nem kéri az érintettek sem, és ezt nem mondjuk mi sem. De nem lehet a gyereket a fürdővízzel kiönteni, és nem lehet olyan megoldást találni, hogy ha valaki a homlokára csapott valamikor május körül, konkrétan Lázár miniszter úr, és egy önálló indítvánnyal úgy döntött, hogy akkor einstand, és akkor mindent lerendezünk. Én még egyszer nagyon kérem a tisztelt Házat, hogy fontoljuk meg ezt a kérdést, mert ez mindenkinek a lelkiismeretén szárad. Ne hozzuk ilyen helyzetbe ezt a két települést, attól függően, hogy ez most kinek a területe vagy kinek nem, de valamennyiünk érdeke, hogy ilyen tüske ne maradjon benne a magyar jogalkotás rendszerében egy ilyen probléma után.

Nem valószínű, hogy még egyszer szót kérek, mert szólhatnék a frakció nevében is, de azt ajánlom a figyelmükbe, hogy akik itt vannak, azért jöttek el, hogy a személyes *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* jelenlétükkel is megerősítsék ezt a dolgot. Kérem önöket, hogy az 1 órás szavazásnál ne szavazzák meg ezt a törvényt. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gógös Zoltán képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt,

kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, Fidesz.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A magam részéről is tisztelettel köszöntöm a solymáriakat a karzaton. Egyben Gógös képviselő úrnak szeretném tisztelettel jelezni, hogy ha a kárpótlással kapcsolatban, azok jogos vagy jogtalan szereplőit meghívnanék, akkor valószínű, hogy nemcsak a karzatok, hanem még az egész Kossuth tér is kevés lenne.

Tekintettel arra, hogy Gógös államtitkár úr pozíciója idején mégiscsak önöknek is volt lehetőségük, háromszor négy év, amikor az önök vélt vagy valós sérelmeit végig tudták volna vinni; akkor nem tudták, szerintem most felesleges volna olajat önteni a tűzre. Már csak azért sem, mert ezt a kárpótlási törvényt a bizottságok végigvitték, hosszú időn át. A képviselő úrnak is volt lehetősége, meg is tette. A bizottság élt az előterjesztéssel; a köztársasági elnök pedig megfontolásra visszaküldte. Megfontolásra visszaküldte, és amivel a köztársasági elnök úr a megfontolásában nem értett egyet, az teljes egészében harmonizálásra került.

Én azt szeretném kérni, hogy Gógös képviselő úr ne próbálja másra terelni a figyelmet. Ez egy 20 éves folyamat. Természetesen lehet arról vitatkozni, hogy ez most jó vagy kevésbé jó. Meggyőződésem szerint az eddiektől, a 20 éves semmittevéstől a lehető legjobb konstrukció. Kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a délutáni szavazáskor. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Felhívom az előterjesztő figyelmét, hogy a vita végén 8 perc 18 másodperce van még a vitazárásra.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni Csepreghy Nándor államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Engedjék meg, hogy a kormány nevében lényegében összefoglaljam azokat az érveket, amelyek alapján a kormány támogatja az előterjesztést.

Egyrészt egy most már több mint 20 éve tartó kárpótlási folyamat lezárásáról beszélünk. Ameddig ez a folyamat lényegében tart, addig azok a földterületek, amik a kárpótlási folyamat részei, lényegében jogalap nélkül vannak olyan termelősövetkezetek kezében, amely termelősövetkezetek egészen eddig a vitának a lezárásáig ezeket a földeket, lényegében kivonva a többi állami földterület használati szabályai alól, használhatják.

A kormány célja lényegében annak a helyzetnek a rendezése, hogy állami tulajdonú földek állami tulajdonú földek maradjanak, megszabadítva attól a

kötöttségtől, ami a kárpótlási célú föld védeltségét jelenti. Tehát a törvénymódosítás célja, hogy a kárpótlási folyamat során hátramaradt földterületek tulajdonjogi helyzete kerüljön rendezésre. Mi azt gondoljuk, hogy az érintett használók is teljesen világos szabályok mentén kapnak lehetőséget arra, hogy ezeket a földterületeket használják, az NFA-törvény alapján mindenkinek lehetősége van az ott rögzített szabályok alapján ezekhez a földterületekhez hozzájutni.

Az a félelem, ami a kárpótlási jegy elértéktelenedéséhez vezetne, és amit a képviselő úr is megfogalmazott a TAB-on, azért nem állja meg a helyét, mert a kárpótlási jegyek felhasználására vonatkozó szabályozás sehol nem rögzíti azt, hogy kötelezően termőföldmegváltást kell hogy jelentsen, tehát egyéb állami tulajdonú eszközmegváltáson keresztül is megoldható ez a kérdés.

(11.20)

Tehát arról beszélünk, hogy állami tulajdonban lévő, de az állam által mégsem szabadon használható területek hogyan kerülnek az NFA-törvény hatálya alá, és válnak minden gazdálkodó számára azonos módon, azonos feltételek mellett elérhetővé, ezért a kormány támogatja a javaslat elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy én is azzal kezdjem, hogy köszöntöm a páholyban helyet foglaló solymári érintetteket. Ezt alá is szeretném húzni, hiszen pont a lényegről nem beszéltek itt kormánypárti képviselőtársaim.

Senki nem azt mondta önöknek, hogy nem kell lezárni a kárpótlást. Sőt, még az is elfogadható, ha ilyen módon teszik, ahogy ezt meg akarják tenni - csak várják meg, amíg e két település érintettjeinek az ügyei lezáródnak! Ha ezt akkor hozták volna ide, valószínűleg még támogattuk is volna ezt a javaslatot, hiszen az országban valóban vannak olyan területek, amelyek több mint két évtizedes huzavona után sem kerültek rendezésre, és minden bizonnyal a magyar államnál jó helyen lenne. De ez a két település speciális helyzetben van, és ne csináljanak úgy, mint ha ezzel a problémával nem találkoztak volna.

Minden országgyűlési képviselő megkapta az anyagokat, talán nem mindenki vette a fáradságot, hogy elolvassa, és ez lehetett a probléma. Ezekből az anyagokból teljesen világosan kiténik, hogy mi volt a történet, mi volt a menete annak, hogy eljutottunk

idáig. Nyilván idő hiányában most nincs mód arra, hogy részletezzem ezt önöknek, de azért idéznék ezekből a levelekből, csak azért, mert látom, hogy fogalmuk sincs, hogy egyébként 13 órakeret miről szeretnének dönteni, és ahhoz, hogy felelősségteljesen meg tudják hozni ezt a döntést, úgy érzem, hogy ezt szükséges megtennem.

Solymár községben a mai napig nem történt meg a kárpótlás. A Rozmaring Termelőszövetkezettel kapcsolatos igényperek 2006. évben ugyan lezárultak, de ezt követően különböző adminisztratív okok miatt nem sikerült az erre illetékes Rozmaring MGT SZ-nek a kárpótlási földalapot létrehozni. Itt egyébként az is közrejátszik, hogy jelentős összegű hitelt vettek fel, közben a Körmeny és Vidéke Takarékszövetkezet, amely a jelzalogot bejegyeztette, végelszámolás alatt áll, tehát egy csomó olyan, az érintetteknek kívül álló speciális probléma nehezíti az ügy lezárását, amelyek miatt őket nem lehet azzal büntetni, hogy egész egyszerűen nem kapják meg a jogos jussukat. A Magyar Országgyűlés nem mehet szembe ezen települések érintett polgáraival, ez egész egyszerűen abszurd. Értük kellene jogszabályokat hoznunk, nem velük szemben. Tehát hangsúlyozom: ha ezen problémahalmaz nem állna fenn, akkor nem lenne probléma ezzel a jogszabállyal.

Pócs János képviselőtársam pedig olyan érveket hoz, hogy az MSZP mit mulasztott el a saját kormányzása alatt. Ezt valóban órákig lehetne sorolni, de amit ők elmulasztottak, azt meg most önök lenullázzák, nem pedig megoldják. Tehát ez nem érv, egész egyszerűen. És nem értem ezt a sürgősséget sem. Amikor először bejött a jogszabály, akkor világos volt, hogy mit akartak. Szerették volna ezeket a földeket is az NFA kezelésébe venni, hogy aztán privatizálják a haverjaiknak ezeket a földterületeket. Nem tudom, hogy ott helyben éppen kinek vagy miért állt ez érdekében, de akkor még az önök aljas politikai szándékuk alapján még meg is lehetett volna magyarázni, hogy miért kell ezt ilyen gyorsan végigvenni. De azóta Áder köztársasági elnök úr visszadobta a jogszabályt, megíúsította az önök terveit, mert állítólag a privatizáció le lesz állítva, hiszen pénteken majd pont erről fogunk itt a Házban tárgyalni.

Innentől kezdve meg végképp nem értem, hogy mitől lett ez a jogszabály ilyen sürgős. Ha a lelkiismeretükre hallgatnak, ha figyelembe veszik a solymári polgároknak az érdekeit, akkor most, 13 órakeret leszavazzuk ezt a jogszabályt, végigvisszük az ő ügyeiket tisztességesen, becsületesen, ahogy azt egyébként megkívná mindannyiunk becsülete, és azok után hozunk aztán egy jogszabályt, ami lezárja valami hasonló módon a kárpótlást.

Nem értem, hogy miért lehet érdeke a Magyar Országgyűlés többségének, hogy tönkretegyük ezeket az embereket. Nem értem tényleg, hogy honnan veszik önök ehhez a bátorságot. Nagyon sajnálom, hogy miniszter és államtitkár urak - Lázár Jánosról

és Völner Pálról beszélek, akik szintén előterjesztők - most nem mertek bejönni, és nem mernek ezeknek az embereknek a szemébe nézni.

Megint Pócs Jánossal vitetik el a balhét, mint általában a kényes ügyeket. Elhiszem, hogy ön mindent elbír, de egy ilyen súlyú kérdésben azért szerintem elvárható lett volna, hogy az aláíró miniszter úr is jelen legyen, és vállalja ezt arccal és névvel. (Pócs János jobbikos képviselővel beszélget.) Ez elfogadhatatlan. Fontolják meg, 13 óráig még van időnk, és utána konszenzussal, közösen minden parlamenti párt, hozunk egy olyan döntést, ami lezárja a kárpótlást, de csak akkor, ha ezek az emberek végre hozzájutnak jogos jussukhoz.

Köszönöm a szót, elnök úr, és remélem, hogy megfontolják a szavainkat. (Taps a Jobbik padsorában.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Gógös Zoltán képviselőtársamban most egy picit csalódtam, ugyanis nagyon gyenge az a szalmaszál, ha a kormánypárti képviselők bölcsességében bízik. Tehát ezzel most sokra nemigen fogunk menni, mert gyakorlatilag a jogszerűség megkövetelése, az igazságosság megkövetelése, a méltányos megítélés megkövetelése az, amire jelen esetben szükség lenne.

Nyilvánvalóan visszanyúlhatunk, mint azt Gógös Zoltán képviselőtársam is tette, a kárpótlás rendszeréig, és szerintem kell is vitatkozni róla. Kell is vitatkozni róla, hogy milyen csalások és milyen méltánytalanságok történtek helyi emberekkel, spekulánsok hogyan szerezték meg fillérekért a kárpótlási jegyeket és használták fel a saját érdekükben, és utána hogyan szereztek ebből milliárdokat. Bizom benne, hogy egyszer lesz Magyarországnak egy olyan tisztességes kormánya, aki pont ezt a kárpótlási folyamatot majd egyszer megnézi, hogy valóban kárpótolta lettek-e azok, akiket kárpótlással kellett volna hogy ellensúlyozzon az akkori kormányzat.

Nyilvánvalóan én is osztom Magyar Zoltán képviselőtársam véleményét. Semmiképpen nem érv, hogy valamit nem tett meg az MSZP, ezért most önök most még többet ártnak; és nem fogadom el, ha nem haragszik meg ezért, Csepreghy államtitkár úrnak azon érvét, hogy egy húszéves folyamat lezárása - ez nincs lezárva. A magyar állampolgároknál 5-6 milliárdnyi kárpótlási jegy van jelen pillanatban is. Olyanoktól, akiket kivertek a földjükéről, akiknek elvitték a lovaikat, akiknek a tanyájukat elvették. Nincs lezárva a kárpótlási folyamat! Jelen pillanatban addig, ameddig a magyar emberek igazságérzete nem mondhatja azt, addig nem beszélhetünk erről.

Nem beszélve még egy dolgról, amit figyelmükbe ajánlanék csak politikailag érdekességként.

Annak idején a téveszesítések kapcsán és utána az államosítások kapcsán az történt, hogy a magántulajdont elvették, ezzel földönfutóvá tettek helyi embereket, és ezért kellett kárpótlás. Most önök az elmúlt pár évben mást csináltak. Az állami tulajdont elvették magánemberektől, akik azt 20-30 évig használták. Most önök így tettek földönfutóvá embereket. Tehát nagyon kíváncsi leszek, hogy majd milyen kárpótlási törvény születik akkor, ha önöket egyszer sikerül eltakarítani a parlamentből, és hogyan lehet majd akkor rendbe tenni Magyarországot.

Még egy dologgal, ha megengedi államtitkár úr, hadd érveljek, mert nyilvánvalóan, amikor azt mondja, hogy az államnak be kell szednie ezeket a földeket, nem érzem teljes mértékben elfogadhatónak az érvét, hiszen mi másfél éve azt hallgatjuk, hogy a termőföld a magyar gazdáknál van a legjobb helyen, oda kell adni a magyar gazdáknak. Az egész földprivatizáció hazugságait végighaknították azzal, hogy nem jó gazda az állam, mert szétlopja, szétcsalja mindenki - a menedzsment -, most meg azt mondják, hogy de szedjük be az államnak, nem kell odaadni az embereknek, akik egyébként gazdálkodnának rajta. Hát ez nem jó érv! Ez ellen érveltek az elmúlt másfél évben!

Oda kell adni a gazdáknak, azoknak, akiknek ez a jussa! Oda kell adni azoknak, akik érzelmileg kötődnek ehhez, akiknek az igazságosság megkívánja azt, hogy kárpótlási rendszerük befejeződjön, és mindaddig, ameddig ez nem történik meg, addig nem beszélhetünk sem a kárpótlás befejezéséről, sem arról, hogy a magyar polgári, keresztény, konzervatív értékeket képviselő kormány törekedett volna igazságot tenni a kommunista rendszerben meghurcoltak családtagjainak. És nyilvánvalóan konkrétan rátérhetünk arra is, amit az államfő úr visszaküldött, aminek egy teljesen mellékes szegmensére is felhívnom a figyelmet. Nem lehet ezeket a törvényeket egyszerűen eltörölni. Én abban bízom, hogy ha az ellenzék összefog, és az Alkotmánybíróságnál megtámadja ezt, lesz ennek fogamatja. Nemcsak a kárpótlási rendszerek miatt, hanem természetvédelmi okok miatt is. Többek között ez a kárpótlási törvény is rendelkezett erről, hogy mi legyen a védett területekkel, az állami tulajdonban lévőkkel, hogyan kell az adott földeket, ha országos védettség van rajta, állami tulajdonban tartani, és hogyan kell a védettséget megőrizni, hogyan kell a védettségi szintet megtartani, hogyan kell a védett területeken kívül a kárpótlási rendszert lebonyolítani. És ez azért fontos, mert ez is alkotmányos sérelembe ütközhet.

Az a véleményünk, hogy az 1992. évi XLIX. törvény esetében hatályon kívül helyezés helyett módosításra van szükség. Egyértelműen arra van szükség, hogy az 1992-ben átadott határvidéki mellékelt igénybejelentést meg lehessen tenni településenként, és ez egyetlen település esetében se változzon meg.

Ennek megfelelően egyértelműen arra van szükség, hogy a mai nap folyamán ez vagy lekerüljön na-

pirendről, vagy ne szavazzuk meg, és érdemben minden ott élő ember érdekének is megfelelően újragondoljuk ennek a törvénynek a teljes módosítását olyan szinten, hogy az megvalósíthassa az ott sérelmet szenvedett családtagoknak a kárpótlás lehetőségét.

(11.30)

Arra kérem tisztelettel a kormánypárti képviselőtársaimat, hogy a mai nap folyamán ne kerüljön ez megszavazásra, legyen meg az az egyeztetés, hogy először a kárpótlás befejeződjön, és utána kezeljük ezeknek a helyzeteknek a sorsát, és akár térjünk vissza a magyar kárpótlás helyzetének a rendezésére is, hogy hogyan lehetett volna ezt jobban, a nemzet érdekeinek, a vidéken élő embereknek és a meghurcoltak családtagjainak az érdekében megvalósítani. Ehhez kérem tisztelettel a támogatásukat. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. A következő hozzászóló Gógös Zoltán képviselő úr, MSZP.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Megpróbáltam a hét percben világossá tenni, hogy mi itt a baj, de úgy vettem észre, hogy nem értik. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Azt mondtad, hogy nem szólsz többet.)* Ha értelmes választ kaptam volna vagy azt, hogy akkor megfontolják a képviselőtársaim, akkor nyilván nem szoltam volna még egyszer hozzá, de úgy látom, hogy itt a parancsuralom olyan szinten van, hogy a józan ésszel is szembemennek.

Szeretném jelezni, semmiféle szegyenkezníválónk kárpótlásügyben a korábbi kormányzásunk kapcsán nincsen. Nagyon sok terület kijelölésre került, rengeteg kárpótlási ügy került abban az időszakban lezárásra. Erre rengeteg példát tudnék Békésből, Borsodból, nagyon sok helyről mondani. Itt az a probléma, képviselőtársaim, hogy önök most úgy akarnak valamit lezárni, hogy nincsen vége; csak azért, hogy legyen vége. Ezt senki ép ésszel meg nem tudja magyarázni, hogy miért kell ezt lezárni, mert nincs rá érdemi indok. Ugyanis már amit a köztársasági elnök beadványa vagy visszaküldése okán módosítanak, az már az indokok egy részét kiszedte.

A másik, hogy előttünk van egy törvény, hogy úgy tűnik, hogy az árveréseket például abbahagyják, tehát magyarul: innentől kezdve akkor most mit akarnak ezekkel a földekkel? Miért kell ez az államnak vagy miért kellett volna? Miért nem maradhatott addig abban a rendszerben, ameddig például ennek a két településnek a kárpótlási folyamata le nem zárult? Itt óriási ellentmondás van, mert akkor, amikor ezt benyújtották annak idején, akkor még zajlottak teljes gázzal meg teljes energiával az árverések, akkor lehetett mondani, hogy még minden haver nem kapott földet, akkor gyorsan szerezzünk már

még földet valahonnan, hogy akkor még nekik is tudjunk adni. De most már nincs ez. Itt van, pénteken fogjuk tárgyalni azt a törvényt meg azt az OGY-határozatot, ami elvileg ezt a folyamatot lezárja, persze az is álságosan van benyújtva, mert a „Földet a gazdáknak” program keretében történő dolgot zárna le ez a törvény, aztán lehet, hogy találnak ki egy másik nevet, és holnaputánról meg folytatják. *(Pócs János elhagyja az üléstermet.)*

Úgy gondolom, hogy ez egy teljesen elképesztő történet, és nincs rá épészű magyarázat, hogy ezt most miért csinálják. Mindenki megkapta azokat a leveleket, és a képviselőknek azért illene elolvasni az érintettek leveleit. Illene elolvasni, higgyék el, és illene reagálni azokra a megkeresésekre, amelyek az állampolgárok problémáit tartalmazzák. Én tudom, hogy ez macerás, meg tudom, hogy ezzel munka van, de nem kellene vakon utána menni minden főnöknek, mint a borjúk. Még egyszer azt mondom, hogy gondolják ezt meg, mert azon kívül, hogy az ügyvel nem oldanak meg semmit - mert most mit oldanak meg vele, úgy őszintén? -, nagyon sok embernek meg olyan keserűséget okoznak.

Mert én nem mondom, hogy nem fogadtunk vagy nem fogadtak el ebben a Házban olyan törvényt, akár a mi időnkben is, ami utána embereknek ártott, de legalább nem tudatosan. Most tudatosan csinálják, hogy értsék, hiszen itt vannak azok a szereplők, akiknek ez kárt fog okozni. Szándékosan a parlament nem okozhat kárt. Mert ha nem tudja, hogy kárt okoz, akkor azt mondom, hogy benne van a kalapban, utólag módosítani kell, mert kiderült. Na de itt előre kiderült. Itt nem az van, hogy majd amikor elfogadjuk, utána valaki elolvassa és rájön, hogy ezzel ővele rosszat csináltak, hanem már akkor kiderült, amikor benyújtották, hogy ezzel probléma van. És tényleg nagyon-nagyon korrektil és tisztességesen próbálták a helyiek érdekegyeztető közösségei ezt mindenkivel közölni, hogy ne csináljuk ezt, mert ennek semmi értelme így.

Nyilván nincs több érv azon túl, hogy ezt ne csinálják, meg elmondtunk már ezerszer mindent itt, hogy ezt miért ne csinálják, csak most tényleg egyszer legalább... - jó, elég kevesen vannak itt most, akik ebben döntenek, és hogy most én a bölcsességben bízom, Sallai képviselőtársam, azért, mert ők vannak többen. Ha ebben a patkóban lennénk többen, akkor ez a törvény nem lenne itt. *(Sallai R. Benedek közbeszól.)* Ez nem kérdés. Én abban bízom, hogy legalább egyszer, ugye, mostanában ilyen nem történt, de legalább egyszer megjön az eszük és akkor arra hallgatnak, nem arra, hogy éppen milyen parancsot kaptak előtte frakcióülésen. Jó lenne ezt végiggondolni, mert nagyon nehéz lesz ám nemcsak az ittenieknek, hanem ott azoknak az embereknek a szemébe nézni, akiknek ez kárt okozott.

Úgy gondolom, hogy ezekben a kárpótlási ügyekben, ezt már jeleztem, ez ideig a politikában nagyjából konszenzus volt. Tehát semmi olyan durva

beavatkozás nem történt, ami ebben tömegével ártott volna embereknek. Erre kérném önöket, itt van államtitkár úr, tartsanak egy gyors egyeztetést, semmi nem történik, ha ma erről nem lesz szavazás. Tegnap azért kértem, hogy halasszuk el, mert akkor most nem kellett volna nemet sem nyomni, hanem egyszerűen nem szavazunk róla, leültek volna az érdekeltekkel, megbeszélték volna, mi legyen. Behoztak volna egy olyan módosítót, ami akár kivételként - mert van ilyen, rengeteg ilyen szabályt csináltunk - berakta volna, hogy oké minden, csak addig, amíg ez az ügy le nem zárul, akkor rájuk nem vonatkozik. Ez egy záradék, nem egy bonyolult dolog. Ezt minden további nélkül meg lehetne csinálni, ha ma nem szavaznánk erről.

Egyébként a parlamentnek még ehhez is joga van, hogy közben a szavazás előtt vegyen le valamit, csak az egy különleges eljárás. Úgy gondolom, hogy fontolják meg és döntsének, de úgy döntsének, hogy ezzel ne okozzanak kárt tömegesen elsősorban - most nyilván ezt tudjuk, de lehet még más is - ennek a két településnek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gógös képviselő úr. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Sajnálom, hogy most már Pócs János is kimenekült a teremből, mert így senki nem maradt, aki jegyzi ezt a jogszabályt névvel és arccal. *(Gógös Zoltán: Nincs előterjesztő.)* Én csak abban bízom, hogy nem a környékbeli érdekelteket hívja föl, hogy kinek szeretnék majd ezt a földet bérbe adni, hanem mondjuk, azért telefonál, hogy levegyék végül is a napirendről. Mindenesetre szeretném felajánlani a Jobbik támogatását a kétharmadhoz, négyötödhez, teljesen mindegy, mihez, de ahogy nézem, a többi ellenzéki frakció is ebben partner lenne, hogy vagy kivételként tegyük be azt a néhány települést, ahol ez még probléma lehet, vagy pedig vegyük le a mai szavazási napról, és hozzuk vissza reményeink szerint néhány hét vagy hónap múlva, amikor végre megoldódik az érintettek problémája.

Ezt szeretném kérni és még annyit, hogy kivételesen próbáljunk meg egy normális vitát végigvinni, azaz szeretném kérni államtitkár urat vagy bárkit kormánypárti oldalról, hogy szóljon hozzá, beszéljük ezt meg, most tényleg itt vannak az érintettek is, akik szívesen hallanák az önök érveit. Ne csak a zárszóban mondják el a saját demagóg álláspontjukat, még van egy óráig idő, cselekedjünk! Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik, az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem a munkatársaimat, hogy szóljanak az előterjesztőnek, hogy jöjjen vissza a terembe. *(Zaj.)* Tisztelt Országgyűlés! Addig tárgyalási szünetet rendelék el, megvárjuk az

előterjesztőt. Egy kis szünetet tartunk. (Rövid szünet.)

Tisztelt Országgyűlés! 10 perces szünetet rendeltek el, tehát folytatjuk 11 óra 50-kor.

(Szünet: 11.40 - 11.50)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Ikotity István és dr. Tiba István)

ELNÖK: Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket. Folytatjuk munkánkat. A kormány nevében Csepreghy Nándor államtitkár úr jelezte, hogy hozzá kíván szólni a vitához.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, az ismételt szólás lehetőségét, csak a képviselő úrnak szeretnék reflektálni, hogy adott esetben még ő is viszonválasszal tudjon élni, ne csak a záróvitában vagy a zárófelszólalásban hangozzanak el ezek az érvek.

Semmiképpen sem szeretném azt kétségbe vonni, hogy a föld jelenlegi használói amit csinálnak, azt jól csinálják, és ők valóban mezőgazdasági termelésből tervezik saját magukat fenntartani. Azt gondolom, abban azonban nincs vita, hogy azok a földek, amelyek a kárpótlási folyamat miatt lényegében beszorultak abba az „állami föld” kategóriába, ami a kárpótlási törvény miatt nem teszi lehetővé egyéb típusú állami hasznosítását, kevesebb bevételt tudnak az államnak termelni, mintsem azok a földek, amelyek felett az állam saját maga dönthet; akár úgy, hogy szabadon gazdálkodik rajta, akár pedig úgy, hogy ezeket a földeket hosszú távú szerződésbe adja, haszonbérleti szerződésbe adja a Nemzeti Földalap vonatkozó törvényei alapján. Azt gondolom, ebben talán nincs vita.

Azt gondolom, az egy általános tapasztalat, hogy ha van egy olyan eljárás, amelyben több mint 25 éve nem születik végső megoldás bírósági úton, mert a földalap kijelölő határozatait az érintett termelőszövetkezetek folyamatosan megtámadják - aminek van egy olyan feltételezése is, hogy nem az ügy lezárása a megtámadás oka, hanem az ügy végének az elhúzása és a minél későbbi döntéshozatal ebben a kérdésben -, nagy bátorsággal ki merem jelenteni a kormány nevében, akkor ennek az ügynek soha nem lesz vége. Tehát a kormánynak az a célja, hogy kerüljenek ezek a földek ki a kárpótlási célú földek köréből, állami tulajdonú földekké váljanak, és a Nemzeti Földalap vonatkozott szabályai szerint akár a mostani használók, akik téveszjogon használják ezeket a földeket, akár pedig más használók is tudjanak erre versenyezni.

A mi megközelítésünk alapvetően vagyonpolitikai szempontú, amikor ezt a döntést hozzuk, és ez szerintem egy olyan érv, ami ezt a kérdést megválaszolja, hogy miért van jelen pillanatban aktualitása. Soha nem lesz vége ezeknek a peres eljárásoknak, mert mindig lesz egy olyan kiskapu, amelyen keresz-

tül az időt lehet húzni ebben a tekintetben. (Gógös Zoltán: Azt kell bezárni!)

Azt meg nem szeretném megismételni, amit a kárpótlási jegyek elértéktelenedésére vonatkozó félelemre mondtam, hiszen számtalan más eszköz van arra, hogy az állam a kárpótlási jegyek tulajdonosait kárpótolhassa. Sallai képviselő úrnak pedig annyit szeretnék jelezni, hogy 5 milliárd helyett az én tudomásom szerint 2 milliárd forintnyi kárpótlásijegyértékről beszélünk jelen pillanatban (Sallai R. Benedek: Az is sok.), de az is az kétségtelenül, jelentős értéket képvisel. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Ha a mindenkori kormányok olyan gumijogszabályokat hoztak, amelyek alapján idáig el lehetett húzni az ilyen és ehhez hasonló ügyeket, akkor azért ne az érintetteket büntessük, tehát ez egész egyszerűen elfogadhatatlan. Vagy ha a magyar állam jó szándékkal avatkozik bele, mert ezt is sugallta az államtitkár úr, és majd bizony azok kapják meg ezeket a földeket, akiknek ez jogosan járna, akkor lépjen közbe a magyar állam, és juttassa számukra majd ezt ingyen tulajdonba, ha ő rövidre szeretné zárni ezt az ügyletet, de sajnos nem efelé mutat ez a jogszabály. Tehát ha ilyen jellegű módosítást fogadnánk el, akkor nyilván nem lenne ezzel semmi problémánk. Egész egyszerűen ez abszurd, hogy a magyar állam létrehoz egy olyan keretrendszert, ami évtizedeken keresztül húzódik, nem jutnak hozzá földjeikhez az emberek, majd a végén, mivel úgy ítéli meg, hogy ez soha nem fog lezárulni, egy olyan döntést hozunk, ami alapján soha nem fognak tulajdonba kerülni az érintettek. Ez elfogadhatatlan, ezek nem érvek.

Ha például Solymáron valóban megtörtént volna a rendszerváltás, valóban a Rozmaring Szövetkezet és aztán később a vagyongazdálkodó kft. nem használta volna trükkök sokaságát arra vonatkozóan, hogy sikerüljön megakadályozni azt, hogy a földalapot létrehozzák, és megkapják ezeket a földeket az érintettek, akkor nem kellene most vitába szállnunk, és valószínűleg a jogszabály többi részével nem lenne problémánk. De ez így az érintettek száma és jogalapja miatt elfogadhatatlan, és bízom abban, hogy a továbbiakban meggondolják magukat, még a következő egy órában, és kivételt hozunk ezen fontos érvek mentén. Én egyetlen olyan kormánypárti érvet nem hallottam az elmúlt lassan most már egyórás vitában, ami alátámasztja azt, hogy ezt most miért kell ilyen sürgősséggel, ennyi ember kárára meghoznunk. Erre vártam volna választ. Köszönöm. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, MSZP.

GŐGÖS ZOLTÁN (MSZP): Való igaz, hogy vannak olyan peres ügyek, amelyeknek tényleg, elvileg nem látszik a vége, de ezek nem egészen olyanok. Itt előbb-utóbb nyilván ennek vége kell hogy legyen, sőt a kormánynak arra kellene törekednie, hogy azokat a kiskapukat csukja be, ha vannak, amelyek miatt ezek mind nem zárhatók le.

A másik: az itt érintetteknek nem jó megoldás az, hogy majd az NFA-n keresztül hozzájutnak ezekhez a földekhez, mert a jelenlegi NFA-szabályozás nem ad lehetőséget magánszemélynek ingyenes juttatásra, illetve arra se ad lehetőséget... - a jelenlegi szabály az, úgy tűnik, hogy 3 hektár fölött most már nem is lesz eladás, most legalábbis ezt látjuk, és itt azért ennél nagyobb területről is szó van. Én most is azt gondolom, ezt úgy lehetne megoldani, hogy a folyamatban lévő peres ügyeket ki kellene venni ez alól a folyamat alól, és onnantól kezdve ez a jogsérelm biztosan nincsen, a többi dolgot meg lehetne vinni tovább. De vannak nagyon jól képzett jogászok nyilván, akik ezt pontosan meg tudnák oldani, hogy ennek a körnek kára ne legyen.

Én azt nem tudom, hogy a Vhr.-ben ezt meg lehet-e oldani, nem valószínű, de mindenképpen megoldást kell keresni, mert ez egy előre látható folyamat, és szándékosan nem okozhat, értem én, hogy ez nem szándékos, de gondatlanságból se okozhat a Magyar Országgyűlés kárt olyanoknak, akiknek ez a problémája, tudottan ez a problémája, és ezt előre jelzik ráadásul több csatornán keresztül: ombudsmanon keresztül, kérelmen keresztül, amit ki is osztottunk, mindenki elolvashatja, tehát ez nem egy légből kapott dolog.

Erre megoldást kellene találni, úgy gondolom, és azért vagyunk itt, hogy próbáljunk erre megoldást találni. Ezért javasoltam én tegnap, hogy ne szavazunk róla, adjuk meg magunknak még az a két hetet, ami még a köztársasági elnöki beadványban is megvan. Két hét alatt lehet hozni ebbe egy olyan passzust, amely ezt a konkrét problémát kezeli, és onnantól kezdve senkinek nincsen rossz szája ezzel a törvénnyel kapcsolatban.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gógös képviselő úr. Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, az ismételt szólás lehetőségét. Képviselő Úr! Közben megkérdeztem, jelen pillanatban ott tartunk, hogy azok a termelőszövetkezetek, amelyek a kárpótlási védetség idején használhatják ezeket a földeket, nem fizetnek semmit az államnak ezért a földért cserébe. Látható, hogy amelyik folyamat 25 éven keresztül nem tudott megoldódni, az nem is fog megoldódni belátható időn belül. Tehát az államnak úgy kell eljárnia, hogy megteremti a lehetőséget azért, hogy nemcsak a földjuttatáson keresztül tudja a kárpótlási jegyek tulajdonosait kielégíteni, hanem más állami vagyon-

tárgyak esetében is megteremti annak a lehetőségét, hogy ezek az emberek a jogos kárpótlási igényüket megkapják, azoknak az ellenértékét megkapják, a másik oldalon pedig megteremti annak a lehetőségét, hogy az állami tulajdonnal az állam valóban felelősen tudjon gazdálkodni. És utána valóban egy olyan bérleti konstrukcióval jöhetnek be akár a mostani termelőszövetkezetben termelést végző mezőgazdasági szakemberek, amely alapján nekik bérleti díjat kell fizetni, de az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás oldaláról nézve ez szerintünk egy védhető történet.

Akkor lenne önöknek igaza, ha azt mondanánk, hogy úgy vonjuk ki a kárpótlási területtel érintett földeket ebből a körből, hogy mellette a másik oldalon semmilyen állami kárpótlási lehetőséget nem teremtenénk. Azt mondjuk, hogy mivel ezt a vitát 25 évig nem tudtuk megoldani, ezért történjen meg máshogy a kártalanítás, és a földekre vonatkozóan pedig egy piaci alapú megállapodás köttessen az NFA-törvény alapján az állam mint tulajdonos és a potenciális, a jelenlegi használók vagy akár a jövőbeli használók között.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, Pócs János képviselő úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, 8 perc 18 másodperces időkerete van.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Az időkeretet nem szeretném kihasználni, inkább sajnálatosan azt a politikai észrevételemet szeretném megtenni a karzaton ülő kedves vendégek számára, hogy elég szomorú az ellenzék részéről, főleg Gógös képviselő úr részéről, hogy egyféleképpen civileket áldozatul rángat be, és próbál belőlük még nagyobb áldozatot csinálni. *(Gógös Zoltán: Üljél le gyorsan!)*

Ahogy az államtitkár úr is elmondta, ez 25 éve fennálló probléma *(Gógös Zoltán: Üljél le most!)*, és bocsánat az ismétlésért *(Gógös Zoltán: Üljél le!)*, de az államtitkár úrnak lehetősége volt annak idején háromszor négy évben ezt a problémát orvosolni.

(12.00)

Lehetősége volt Gógös képviselő úrnak a bizottsági vitában álláspontját kifejteni, és képviselő úrnak a saját tapasztalatából adódóan kell a legjobban tudni, hogy soha olyan döntéseket nem tud hozni, ami mindenkinek jó. Tehát abból az időszakból idézve, amikor önök voltak kormányon: nem tudom *(Gógös Zoltán: Nincs jobb lemezed?)*, hogy amikor a 13. havi fizetést és nyugdíjat elvették, vagy a gyógyszerfelírási díjat meg egyéb dolgokat bevezették,

akkor az érintetteket beültette-e a karzatra, mert mint az előbb is mondtam - bocsánat az ismétlésért -, akkor a Kossuth tér is kevés lett volna.

Huszonöt év nem tudta ezt a problémát megoldani, szeretttük volna ezt a fejezetet lezárni (*Gógös Zoltán: Csak nem sikerült!*), ahogy az államtitkár úr is elmondta. Biztos, hogy nem tökéletes a lezárás megoldási javaslata. A köztársasági elnök úr megfontolta, átnézte, az a szempont, amit ő kifogásolt, a módosításban korrigálva van. Abszolút igazság sem ebben az ügyben, sem másban nincs. Amikor itt az ellenzéki képviselőtársak egymás vállára borulva próbálják egymást és az érintetteket riogatni (*Gógös Zoltán: Nem riogatás!*), akkor csak ismételni szeretném előterjesztőként (*Magyar Zoltán: Nem riogatás! Ti riogatjátok őket!*), amit az államtitkár úr elmondott: a kárpótlási jeggyel rendelkezők számára számos egyéb olyan terület nyílik meg (*Gógös Zoltán: Mondjál egyet!*), ahol a jogos igényüket érvényesíteni tudják. Ezek jegyében kérjük tisztelettel, hogy a képviselőtársaink szavazzák meg a módosítást. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pócs képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Most pedig szünetet rendelék el. Legkorábban 13 órakor kezdjük munkánkat határozathozatalokkal. Tehát 13 óráig szünet van.

(Szünet: 12.01 - 13.02)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: dr. Tiba István és Ikotity István)

ELNÖK: Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket; amíg megvan a helyük, addig foglalják el. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. június 7-i ülésnapján elfogadott „Az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról” szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/10727/6. számon, a köztársasági elnök levele T/10727/7. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát T/10727/9. számon, jelentését pedig T/10727/10. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10727/9. számú módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 115 igen szavazattal, 53 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló, ki nem hirdetett törvényt, az imént elfogadott módosításokkal. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatot 114 igen szavazattal, 56 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról** szóló T/12450. számú törvényjavaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12450. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 138 igen¹ szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Nemzetközi Vasúti Áru fuvarozásról szóló Megállapodás - (SzMGSz) - és Mellékletei 2015. és 2016. évi módosításairól** szóló T/12178. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12178. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 172 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/11231. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/11231/6. számon, összegző jelentését pedig T/11231/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Tör-

¹ Az MSZP frakció tévesen szavazott.

vényalkotási bizottság T/11231/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 169 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11231/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 171 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról** szóló H/10540. számú határozati javaslat zárószavazása.

(13.10)

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/10540. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 145 igen szavazattal, 24 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2015. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére című beszámoló elfogadásáról** szóló H/10915. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/10915. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 115 igen szavazattal, 57 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kanada között az Átfogó Gazdasági és Kereskedelmi Megállapodás (Comprehensive Economic and Trade Agreement - CETA) aláírásával kapcsolatos álláspontokról** szóló H/12180. számú határozati javaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/12180/7. számon, összegző jelentését pedig H/12180/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/12180/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 3 nem ellenében és 53 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/12180/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 102 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, valamint egyes büntetőjogi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/11232. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/11232/5. számon, összegző jelentését pedig T/11232/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/11232/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 122 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 51 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11232/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 51 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a központi hivatalok felülvizsgálatával és a járási (fővárosi kerületi) hivatalok megerősítésével összefüggő egyes törvények módosításáról, valamint egyes költségvetési szervek feladatainak átadásáról** szóló T/11907. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/11907/5. számon, összegző jelentését pedig T/11907/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/11907/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11907/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 114 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról** szóló T/11901. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/11901/6. számon, összegző jelentését pedig T/11901/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 113 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

(13.20)

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/11901/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 113 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11901/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 113 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Habsburg Ottó Alapítványról** szóló T/12176. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Köszöntöm tisztelettel a Habsburg-Lotaringiai-család nevében a páholyban helyet foglaló Habsburg György főherceg urat, aki a helyszínen kíséri figyelemmel a határozathozatali eljárást. *(Taps.)* A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12176/8. számon, összegző jelentését pedig T/12176/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 3. számú módosító javaslat Bárándy Gergely és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 115 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12176/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 115 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12176/11. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 115 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról** szóló T/12177. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslatok fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Ikotity István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 113 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

A 4. számú módosító javaslat Ikotity István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 114 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12177. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 115 igen szavazattal, 57 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem tehát önöket, **tárgysorozatba** veszik-e a Tóth Bertalan, MSZP, és képviselőtársai által „A letelepedési államkötvény megszüntetése érdekében a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosításáról” címmel T/12065. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét 56 igen szavazattal, 114 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Hegedűs Lorántné jobbikos képviselő asszony által „A kistélepedések polgármestereinek javadalmazásával kapcsolatos egyes törvények módosításáról” címmel T/11023. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 56 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 104 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kettőperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

(13.30)

Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, foglalják el a helyüket. *(Csenget.)* Fáradjanak ki a teremből, és a folyosón megbeszéljük ügyes-bajos dolgaikat. Képviselőtársaim, foglalják el helyüket! Folytatjuk munkánkat. *(Csenget.)* Tisztelettel köszöntöm a karzaton a vendégeket, az ifjú hölgyeket és urakat, képviselőtársaimat pedig kérem tisztelettel, foglalják el a helyüket.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik az **általános közigazgatási rendtartásról** szóló törvényjavaslat, valamint a **közigazgatási perrendtartásról** szóló törvényjavaslat együttes általános vitájának megkezdése. A kormány-előterjesztések T/12233., valamint T/12234. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. *(Zaj. - Csenget.)* Kérem szépen tisztelettel képviselőtársaimat... - köszönöm szépen. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Trócsányi László igazságügyi miniszter úrnak, a napirendi pontok előterjesztőjének. 40 perces időke-rete van, miniszter úr. Öné a szó.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! Szeptember 13-án a polgári perrendtartásról szóló törvényjavaslat expozéjában már jeleztem, hogy a kormány a polgári perrendtartás koncepciójáról szóló határozatában döntött a közigazgatási perjog önálló szabályozásának szükségességéről. A kormány ezt követően a közigazgatási perrendtartás kodifikációjáról szóló, 1011/2015. kormányhatározatában

felhatalmazást adott a közigazgatási perrendtartás koncepciójának kidolgozására.

A törvény-előkészítéssel párhuzamosan folyt az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény előkészítése. A kormány 2015. május 13-i ülésén megtárgyalta és elfogadta az általános közigazgatási rendtartás és a közigazgatási perrendtartás koncepciójáról szóló jelentéseket, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény és az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény előkészítésével összefüggő egyes feladatokról szóló 1352/2015. kormányhatározatával elrendelte a két törvény tervezetének kidolgozását. Mindkét törvény koncepciójának és tervezetének kidolgozásában részt vett egy-egy, a tudomány, az igazságszolgáltatás, a központi és a területi közigazgatás képviselőiből álló kodifikációs bizottság.

Az elkészült tervezeteket 2016. április 1-jén társadalmi vitára bocsátottuk, amelynek során számos észrevétel érkezett, amiket nagyrészt hasznosítottunk is. A közigazgatási perrendtartáshoz kapcsolódó, a bírósági szervezetrendszer érintő lehetséges módosításokról az Igazságügyi Minisztérium elkészítette javaslatát, és jelenleg erről politikai egyeztetéseket folytat a parlamenti pártok képviselőivel.

Pulszky Ágost, az Országgyűlés által kiküldött bizottság előadója a közigazgatási bíróságokról szóló törvényjavaslat általános vitájában 1896. május 18-án a következőket mondta: „Az tapasztaljuk, hogy már a XVII. század közepétől fogva gondoskodtak a kormányok mindig arról, hogy saját közegeik részére bizonyos korlátok állapíttassanak meg, még az esetre is, ha ezek a korlátok az akkor a közigazgatás terén majdnem önkényes hatalommal felruházott kormányok tevékenységének némi gátat vetettek is. Csak hosszú idővel azután, csak a múlt század vége óta vert gyökert az európai szárazföldön az a nézet, hogy nemcsak a kormányzás szempontjából szükséges az ellenőrzés, szükséges a hatáskörök kellő kitűzése, szükséges valamely intézmény, amely a hatáskörök ilyen megóvása fölött őrködik, hanem hogy szükséges egyszersmind a közönségnek érdekében is.”

A magyar királyi közigazgatási bíróságot azonban 1949-ben megszüntették. A közjogi bírászkodás kultúrája és fontossága a több mint 50 éves kihagyásnak köszönhetően nem rendelkezik olyan háttérrel, mint a civiljogi vagy büntetőjogi bírászkodásunk. Nem tudunk hivatkozni olyan határozatokra, mint például Franciaországban a Blanco-ügy vagy a Fleurette-ügy, de nem rendelkezünk olyan gyökerekkel sem, mint a második világháború után újraéledő német közigazgatási bírászkodási joggyakorlat. Magyarországon a kommunista-szocialista időszak megtörte a közjogi bírászkodás hagyományait, az 1949 előtti joggyakorlat elenyészett, mindent újra kellett kezdeni 1991-ben.

Ez is oka annak, hogy a jogászok gyakran lenéztek a közigazgatási jogot, nem volt vonzó a közjoggal való foglalatosság. Meg kell azonban jegyezni azt is,

hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz intézménye révén nagyban hozzá tud járulni a közjogi kultúra fejlesztéséhez. A jogalkotó a közigazgatási bírósági utat 1991-ben az Alkotmánybíróság határozata alapján szélesítette ki. Az 1991-ben kialakított rendszer alapvető jellemzőit tekintve a mai napig fennáll, miközben a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatának kiterjesztéséről szóló 1991. évi XXVI. törvény csak ideiglenes jelleggel nyitotta meg a közigazgatási bírói utat.

Ahogy Balsai István is hangsúlyozta akkori exposéjában, a fokozatosság és az anyagiak szűkössége eredményezte azt, hogy csak a hatósági határozatokkal szemben nyitották meg a bírói utat, és nem hozták létre az önálló közigazgatási bíráskodást. 1991 óta számos szervezeti változtatást láthattunk, a közigazgatási perek különböző fórumokhoz lettek telepítve, állandóságról a közigazgatási jog területén sem beszélhetünk, a közigazgatás eszközrendszere, akárcsak szervezetrendszere és működése hatalmas változásokon esett át.

A változásokra is tekintettel szükséges a közigazgatási eljárásjog és perjog megújítása. A két benyújtott javaslat által szabályozott terület, a közigazgatási hatósági eljárásjog, illetve a közigazgatási perjog két, egymással szorosan összefüggő, szintézist alkotó szabályrendszer. Egymást kiegészítve működnek, egyben alkotják a jogvédelmi hálót, miközben jellegükben különböznek, hatással is vannak egymásra, egyfajta egyensúlyi helyzetben állnak. Egyrészt fontos hangsúlyozni, hogy a közigazgatási hatósági eljárás nem pusztán a közigazgatási per elé kapcsolt előkészítő eljárás, és ugyanígy fordítva, a közigazgatási per sem egyfajta másod- vagy harmadfokú eljárás. Ugyanakkor egymásutániségükből következően hatnak egymásra, időbeli egységet is képeznek, így teljesen nem függetleníthetők egymástól.

A közigazgatási eljárási szabályok egyfajta előrehozott jogvédelmet biztosítanak azáltal, hogy előírnak számos, a jogállamiság és a jogbiztonság elvéből fakadó eljárási garanciát. Ezt kiegészítve, a közigazgatási perjog látja el az utólagos jogvédelmet. Ez utóbbi egyben alakítja és védi is a közigazgatási eljárásjogot, visszahat arra, többek között az említett eljárási garanciákra. Így együtt, egységükben képeznek egy teljes, koherens jogvédelmi rendszert.

(13.40)

Az összefonódás további bizonyítéka az időszűrés követelménye, amit mindkét eljárás során szem előtt kell tartani. Az érdek, ami az ügyek gyors lezárásához fűződik, összeköti a közigazgatási eljárást és a közigazgatási pert egymással, hiszen ezt csak együttesen tudják biztosítani. Látható tehát, hogy a két eljárásjog mind külön-külön, mind együttesen garanciális és alapvető jelentőségű az állampolgárok hatékony jogvédelmének biztosítása tekin-

tetében. A fenti jellemzőket, a különállás és összefonódás együttes jelenlétét figyelembe véve, a kodifikációt erre tekintettel kellett megvalósítani. Közigazgatási bíráskodás hiányában a második világháborút követően a hatósági eljárásjog próbálta biztosítani a közigazgatással szembeni jogvédelmet, a hangsúly a közigazgatási eljárási szabályokra tevődött. 1991 után igen lassan kezdtek a hangsúlyok eltolódni. Mára eljutottunk oda, hogy egy új egyensúlyi helyzetet kell teremteni a két eljárásrend között. Ezért párhuzamosan folyt a két törvényjavaslat kidolgozása, ezzel biztosítva a hézagmentes jogvédelmet lehetővé tevő eljárási szabályok kidolgozását, valamint a koherenciát. Az Ákr. és a Kp. együttesen, rendszerszerűen megújítva, paradigmaticus változásokkal biztosítja a közigazgatás törvényes működését és az ügyfelek tisztességes eljáráshoz való jogának érvényesülését.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! A közigazgatás megújításának, reformjának „megkoronázásaként” tehát az előttünk fekvő törvényjavaslatok a közigazgatási hatósági eljárásokat és a közigazgatási bíróságok eljárásait szabályozzák újra. Kérem, engedjék meg, hogy egymást követően röviden ismertessem a két eljárási kódex legfontosabb sarokköveit, kapcsolódási pontjait, jogintézményeit. Logikai sorrendben haladva először az Ákr. szabályaira, újításaira térnék ki, ennek során a következő kérdésekről fogok szólni: mitől lesz általános a közigazgatási rendtartás?; a javaslat hatálya; a különböző eljárási formák; határidő-számítás; a hatóságok együttműködésének módjai; a jogorvoslati rendszer változásai.

Az első: mitől lesz általános a közigazgatási rendtartás? A sokféle közigazgatási eljárásnak vannak olyan közös elemei, mozzanatai, amelyek magas, törvényi szinten általánosíthatók. Ezeket az általános szabályokat a korábbi államigazgatási eljárási törvény, az 1957. évi IV. törvény, majd ezt felváltó, a közigazgatási eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény, a Ket. állapította meg. A felgyorsult társadalmi és technológiai fejlődés, valamint az egymást váltó kormányok eltérő szemlélete miatt a Ket. nem tudott a hatósági eljárásjog kiérlelődött törvényi alapjává válni, mert tíz év alatt gyakorlatilag minden rendelkezése módosult, némelyik többször is.

Szövege egyre bővült, ugyanakkor a koherenciája meggyengült és végül valamiféle „ügyintézői kézikönyvvé” vált. Egyre több eljárás kikerült a Ket. hatálya alól, gyakorlattá vált az úgynevezett mögöttes jogszabályként való alkalmazása, ami megkérdőjelezte a Ket. átfogóan általános jellegét. A javaslat alapeszméje, hogy mivel a több ezer eljárástípus minden lényeges eleme nem rögzíthető egy törvényben, ezért csak azon szabályok megfogalmazására törekszik, amelyek valóban minden eljárásban közősek. Az ezen kívül eső, szükségzerű eltérések, illetve kiegészítő eljárási szabályok meghatározása az ága-

zati, különös eljárási jogszabályok feladata. Ahogyan az önöknek is feltűnhet, a javaslat mintegy negyede a hatályos Ket. terjedelmének. Nyelvezete pedig mellőzi a feleslegesen, túlzottan jogászai megfogalmazásokat, sokkal közérthetőbb, így az ügyfelek, de az ügyintézők is könnyebben tudják adott esetben értelmezni. Nem szabad ugyanis figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy a hatóságoknál foglalkoztatott ügyintézők sok esetben középfokú végzettséggel rendelkeznek. A túlszabályozásból eredő problémák észszerűen már nem voltak kezelhetők. A Ket. hatályrendszeréből fakadó értelmezési kérdések, a privilegizált és az általános eljárási szabályok együttalkalmazása oly mértékben megnehezítette a törvény alkalmazását, hogy nem maradt olyan rendelkezés, amely a Ket. történetének mintegy 12 éve alatt ne lett volna módosítva. Továbbá figyelemmel kell lenni arra az egyszerű, jogász körökben bizonyára ismert tézisre, amely szerint a túlrészletezett és áttekinthetetlen, mondhatni, kazuisztikus szabályozás az értő, kreatív, az alapelveket érvényre juttató jogalkalmazás elől veszi el a táptalajt. Úgy vélem, mindez hozzájárult ahhoz, hogy az eljárási jog szabályozás áttekinthető, egyszerű és követhető legyen, mindez pedig a végrehajthatóságot és az egységes joggyakorlat kialakulását is jobban segíti.

Második: a javaslat hatálya. A ténylegesen általános szabályoktól való eltérés lehetőségét a javaslat kizárja, illetve jelentősen szűkíti. Az általános közigazgatási rendtartás ezért csak néhány, szigorúan elvi alapokon kiválasztott eljárást vesz ki a hatálya alól. Ilyen ügynevezett kivett eljárás a szabálysértési eljárás, a választási eljárás, a szuverenitással való szoros összefüggései miatt a menekült- és idegenrendészeti, valamint az állampolgársági eljárás. Szintén kivett eljárás sajátosságai okán a mintaadó európai közigazgatási eljárási jogi törvényekhez hasonlóan az adóigazgatási eljárás. Az ügynevezett privilegizált és külön tartott eljárások kategória pedig megszűnik, azaz az általános közigazgatási rendtartás egyetlen eljárásban sem alkalmazható szubszidiárius jelleggel.

Harmadikként nézzük a különböző eljárási formákat! Az általános közigazgatási rendtartás több eljárási formára vonatkozó szabályokat állapít meg. Jövőbe mutató jelentős újítás az ügynevezett sommás eljárási forma bevezetése, amelyet a javaslat koncepciója keretében fogadott el a kormány 2015 tavaszán, de e jogintézményt időközben a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2015. évi CLXXXVI. törvény már beiktatta a hatályos eljárási törvénybe, közismert rövidítéssel a Ket.-be is.

A sommás eljárási forma lényege, hogy ha a kérelem benyújtásakor minden, a döntéshez szükséges bizonyíték rendelkezésre áll, akkor a hatóságnak azonnal, de legkésőbb 8 napon belül döntést kell hoznia. Ha azonban a hatóság megállapítja, hogy nem állnak fenn a döntéshozás feltételei, akkor végzésben rendelkezik azon szükséges eljárási cselekményekről,

amelyek az eljárásnak az általános szabályok szerint teljes eljárásaként történő lefolytatását „kényszerítik” ki. Így minden eljárásban kötelezettség, hogy ha az ügyfél minden szükséges adatot szolgáltat, rövid időn belül, akár azonnal is elintézendő az ügye.

Az elektronikus ügyintézés megreformálásával összefüggésben továbbá bevezetésre kerül az automatikus döntéshozatali eljárás, amely a sommás eljárás sajátos esetének is tekinthető, ebben az esetben egy napon belül döntést kell hoznia a hatóságnak. Ezen eljárási formák nagy könnyebbséget jelentenek az ügyfeleknek az egyszerű, különösen az okmányokkal, nyilvántartásokkal kapcsolatos ügyekben.

A hatályos Ket.-ben is bevezetésre került 2016. január 1-jétől az ügynevezett függő hatályú döntés intézménye, amelyet azonban az általános közigazgatási rendtartás az intézmény eddigi tapasztalatai alapján pontosítani kíván, és annak alternatívájaként bizonyos ügyek esetében a függő hatályú döntés mellőzése mellett, a teljes eljárás lefolytatását teszi lehetővé. Az általános közigazgatási rendtartás szerint a hatóságnak a függő hatályú döntést 8 napon belül meg kell hoznia, és abban rendelkeznie kell az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy díjnak megfelelő összeg, ennek hiányában tízezer forint ügyfél részéről történő megfizetéséről, az ügyfél költségmentességéről, valamint arról, hogy a kérelmezett jog gyakorlása az ügyfelet megilleti. Az általános közigazgatási rendtartás azonban meghatározza azon eljárások körét is, ahol nem hozható függő hatályú döntés, jellemzően olyan eljárások, ami nem a jegyző és nem a járási vagy kormányhivatal hatáskörébe tartozik.

*(A jegyzői székben Ikotity Istvánt
Gúr Nándor váltja fel.)*

Negyedik pont: a javaslat az ügyintézési határidő kérdésében szakítani kíván az általános ügyintézési határidő folyamatos csökkentésének kétséges eredményű módszerével. A jelenlegi 21 napos általános eljárási határidő észszerűen tovább nem csökkenthető, és - a hatósági eljárási cselekmények határidőrendszere, a határidőbe bele nem számítható időtartamok miatt - az egyébként is csak látszátmegoldás lenne. Ezzel szemben a javaslat egy olyan „bruttó” ügyintézési határidőt állapít meg, amely alatt az ügyet érdemi döntéssel le kell zárni. Általános szabályként 60 nap állna a hatóság rendelkezésére - amely alól csak az ügyfél mulasztása, a hatóság által számára előírt kötelezettség teljesítésének időtartama és az indokolt döntéssel történt felfüggesztés, valamint a szünetelés jelenthet kivételt -, hogy minden határidő-számítási módtól függetlenül a döntésig eljuttassa az ügyet.

A sommás eljárás és az automatikus döntéshozatali eljárás ügyintézési határideje ehhez képest rövidebb, előbbi esetben nyolc, utóbbi esetben pedig egy napban kerül meghatározásra.

(13.50)

A következő a hatóságok együttműködésének módjai. A területi közigazgatás reformja - különösen a fővárosi és megyei kormányhivatalok integrációja - lehetővé teszi a hatóságok együttműködésének általános modelljének tekinthető szakhatósági eljárás mellett egyéb alternatív megoldások bevezetését. A sok hatóság közreműködését feltételező eljárások hatékonyabbá tétele érdekében a javaslat a hatóságok együttműködését ösztönző szabályokat állapít meg. Ma megoldatlan számos, egymásra épülő eljárás ügyfélbarát kialakítása, ezért a javaslat olyan speciális eljárásforma bevezetését irányozta elő, amely a tényleges egyablakos eljárási módszert segítené elő egy főhatóság kijelölésével. Ez az úgynevezett kapcsolódó eljárási forma.

A kapcsolódó eljárási formában eljáró főhatóság az egyéb érintett további hatóságoktól beszerzi és elősegíti az ügyfél kérelmének teljesítéséhez szükséges hatósági döntéseket. Így például egy gyermek születése után a szülőnek elég lenne csupán egy hatósággal kapcsolatot létesíteni ahhoz, hogy gyermeke anyakönyvi kivonatát, lakcímkártyáját, adókártyáját megkaphassa, vagy éppen a családtámogatási ellátásokat igénybe vegye. Meggyőződésem, hogy ennek eredményeként már megvalósulhat a valódi, az ügyek széles spektrumát érintő egyablakos ügyintézés Magyarországon.

Nézzük a jogorvoslati rendszer változásait! A jogorvoslati rendszer kérdésében a törvény jelentős változtatást tűzött ki célul, amely mélyen összefügg a közigazgatási bírászkodás kiteljesítésével. Ennek megfelelően az általános közigazgatási rendtartás jogorvoslati szabályait a közigazgatási perrendtartással együtt kell olvasni, hiszen a két törvény együtt fog majd hézagmentes jogvédelmet biztosítani. A közigazgatási eljárásokra vonatkozó adatok szerint az ügyfelek az ügyek elenyésző számában - átlagosan kevesebb mint 0,5 százalék - nyújtanak be fellebbezést. Ezen ügyek jelentős részében ugyanakkor - mintegy 20 százalékában - bírói jogorvoslatot is kérnek az ügyfelek, így a megfellebbezett ügyek jelentős hányada bíróság elé kerül.

A végleges, már nem támadható döntéshez, azaz a bírói döntéssel létrejövő anyagi jogerőhöz fűződő érdekek mielőbbi érvényesítése érdekében ezért a javaslat hangsúlyváltást irányoz elő. Főszabállyá teszi a bírósághoz való közvetlen fordulás lehetőségét, és kivételes esetben teszi lehetővé a perlést megelőzően a fellebbezést magasabb szintű közigazgatási hatósághoz. Megjegyzem, hogy a közigazgatási hatósági ügytípusok egyharmadában korábban is kizárt volt a fellebbezés lehetősége. A javaslat jogorvoslati rendszerre vonatkozó szemléletváltásával - ügyelve a fellebbezés lehetőségének észszerű keretek közötti biztosítására - ez az arány emelkedni fog.

A fellebbezés főszabálykénti hiányával összefüggésben ugyanakkor rendelkezni kell arról, hogy ne

kerüljenek olyan ügyek a közigazgatási bíróság elé, amelyek tartalmilag nem igényelnek bírói döntést, vagy amelyekben a hatóság képes korrigálni a saját hibás döntését. Ezért - a fellebbezés esetén jelenleg is érvényesülő megoldáshoz hasonlóan - biztosítani kell, hogy a döntés ellen benyújtott keresetlevél alapján maga a döntést hozó hatóság azt érdemben megvizsgálja és maga orvosolja a törvénysértést. Egyebekben ágazati jogszabályok pedig előírhatják a fellebbezés lehetőségét.

A következő, tisztelt hölgyeim és uram, engedjék meg, hogy most áttérjek a közigazgatási perrendtartásról szóló törvényjavaslatra. A közigazgatási bírászkodás kérdése több mint másfél évszázados Magyarországon. Az 1800-as évek második felétől indul a vita, milyen is legyen a közigazgatás feletti bírói kontroll. Concha Győző, Boér Elek, Egyed István - hogy csak néhányat említsek az alapító atyák közül -, majd idősebb Martonyi János, később Szamel Lajos, Toldi Ferenc, Rácz Attila és Kilényi Géza voltak azok, akik a szocialista időszakban is látták, tudták, hogy a közigazgatási bírászkodás terjedelme és megvalósulási formája a jogállam kérdése.

A tisztelt képviselők között is többen vannak, akik a rendszerváltozást követően úgy vélték, hogy a közigazgatási bírászkodást nem lehet megtúrt intézménynek tekinteni. A rendszerváltozás nem hozott viszont áttörést az intézmény fejlődését illetően. Hiába voltak a publikációk, a politika a legegyszerűbb megoldást választotta, több jogszabály módosításával arctalan és ezáltal súlytalan megoldást választott. Nem tett jót az sem, hogy a fórumrendszerek folyamatos változáson mentek keresztül, és a közigazgatási bírászkodás sajátosságai nem kerültek napvilágra. Úgy vélem, hogy ez meglátszik az intézmény presztízsén is. Ezzel szemben, amennyiben a közigazgatási bírászkodás latin vagy germán alakzatát vesszük górcső alá, akkor azt láthatjuk, hogy ezen bíróságok nagymértékben hozzá tudtak járulni a közigazgatás-tudomány fejlődéséhez. Magyarországon nagyon magas színvonalon ítélkező közigazgatási bírák dolgoznak elhivatottan, mégsem tudott a közigazgatási bírászkodás a fejlett nyugat-európai országokhoz e téren felzárkózni.

Mi ennek az oka? Engedjék meg, hogy néhány szóban erről szóljak! Mint ahogy arra bevezetőmben utaltam, Magyarországon a szocialista időszak megtörte a közjogi bírászkodás hagyományait. Az 1991-ben ideiglenesnek szánt rendszer alapvetően a mai napig fennáll.

A második: elméleti szinten nem lett tisztázva, hogy a közigazgatási bíráskodásnak mi a funkciója. Objektív jogvédelem nyújtása vagy csak a jogkereső szubjektív jogvédelmének biztosítása, vagy esetleg a kettő ötvözetét kell-e kialakítani. Az sem lett tisztázva, hogy minek tekinthető a közigazgatási szerv joghatást kiváltó döntése akkor, amikor az nem határozati formát ölt. De megemlíthető a kormányzati aktusok körének tisztázatlansága is. Bizonyos sarok-

pontokról az elméleti és joggyakorlói viták 1991-ben elmaradtak, majd a későbbiekben már csak a nem rendszerszintű megoldásokról lehetett szó.

*(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt
Móring József Attila váltja fel.)*

Ehhez kapcsolódik, hogy Magyarországnak eddigi történelme során önálló közigazgatási perrendtartása nem volt, tehát ma, amikor elkészült az előzmények nélküli közigazgatási perrend, akkor erre úgy kell tekinteni, mint amely a közigazgatási bírászkodás rendszerének kiteljesítéséhez szükséges. A közigazgatási bírászkodás jelentősége felbecsülhetetlen a jogállam megfelelő működése szempontjából, egy német jogtudós szavaival élve: a jogállamiság boltozatának záróköve. Csak szeretném megjegyezni, hogy amikor 1896-ban elfogadják a közigazgatási bírászkodásról szóló törvényt, annak körülbelül 50 százaléka eljárási szabályokat rögzített. A közigazgatási perrendtartás megalkotásának célja tehát nem kevesebb, mint egy, Magyarország Alaptörvénye rendelkezéseinek megfelelő, azokat végrehajtó, korszerű, a nemzetközi gyakorlattal és elvárásokkal összhangban álló, hatékony bírói jogvédelmet, valamint a közigazgatási perek gyors és koncentrált elbírálását biztosító önálló és egységes közigazgatási perjogi rendszer kialakítása.

A rendszerváltozás kapcsán tehát elmaradt a közigazgatási bírászkodás rendszerének koncepcionális módon való kialakítása, a mai napig hiányzik jogállamiságunk boltozatának záróköve. Ezt maga Balsai István miniszteri expozejában is elismerte 1991-ben. Idéznék tőle: „Végeredményben tehát a bírósági ellenőrzést a rendes bíróságok szervezeti keretein belül kívánjuk megvalósítani. És ha a közigazgatási bírászkodás hatáskörét a korábban vázolt módon tovább szélesítenénk majd a későbbiek során, akkor indokoltnak látszik ezt a döntést esetleg felülvizsgálni, és újra kísérletet lehet tenni, hogy egy optimálisabb szervezeti felépítés keretében legyen megoldható a közigazgatási ügyek elbírálása.”

A koncepcionális kérdések megválaszolatlansága miatt így alapvetően az a szemlélet hatotta át a jogrendszert, hogy a közigazgatási per csupán egy különös polgári per. Ma már azonban szinte minden európai országnak van közigazgatási perjogi törvénye, ami azt erősíti, hogy a közigazgatási per jog egy olyan sajátos terület, amit önálló törvényben célszerű szabályozni.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A gyakorlati tapasztalatok is azt mutatják, hogy a közigazgatási perek polgári perrendtartásbeli szabályozása nem képes azt a teljes körű bírói jogvédelmet biztosítani, amelyet a jogállamiság és a hatalommegosztás alkotmányos elvei, továbbá az európai

jog megkövetel. Ezt felismerve, a rendszerváltásnak ezt az adósságát törleszteni kívánva a kormány az 1011/2015. (I. 22.) kormányhatározatában felhatalmazást adott a közigazgatási perrendtartás koncepciójának kidolgozására. A kormány 2015. május 13-i ülésén megtárgyalta és elfogadta a közigazgatási perrendtartás koncepciójáról szóló jelentést, és az 1352/2015. (VI. 2.) kormányhatározatában felhívta az igazságügyi minisztert, hogy készítse előterjesztést a Közigazgatási Perjogi Kodifikációs Bizottság részvételével, amelyben a közigazgatási perjogot alkalmazó hivatásrendek és a tudomány képviselői egyaránt helyet foglaltak.

(14.00)

Külön köszönet mindazoknak, akik részt vettek ebben a munkában.

A kodifikációs munka vezérfonala a hatékony jogvédelem elvének minél szélesebb körű érvényre juttatása volt. Ez jelenti egyrészt a jogvédelem hézagmentességének biztosítását, tehát azt, hogy a közigazgatás által okozott jogsérelmek a közigazgatás cselekvésének formájától függetlenül bíróság elé vihetők legyenek, és a cselekmények, cselekvések törvényességének vizsgálatához igazodó eljárási szabályok kerüljenek kialakításra. Tehát nem az elnevezés számít, hanem az, hogy egy cselekvésnek van-e joghatása vagy nincs joghatása.

A jogvédelem hatékonyságához szükség van a fegyveregyenlőséget megteremtő szabályokra is. Számos esetben a felek jogait és kötelezettségeit s ezzel összefüggésben a bíróság szerepét a polgári perjogtól eltérően szükséges meghatározni. Nagyon fontos, hogy időben is hatékony legyen a jogvédelem. Olyan szabályokra van szükség, amelyek minél koncentráltabb pervitelt tesznek lehetővé, és minél több lehetőséget adnak a bíróság általi végérvényes rendezésre. Ugyanakkor kerülendő a bírósági eljárás másod- vagy harmadfokú közigazgatási eljárássá válása.

Az egységes és önálló közigazgatási perrendtartási kódex megalkotása nem helyettesíti a bírósági szervezetrendszeren belül szükségessé váló szervezetátalakítást és új igazgatási, ügyviteli megoldások bevezetését, pozitív hatását kifejezni kizárólag azokkal együtt tudja. A szervezetrendszert érintő ezen szabályokról az Igazságügyi Minisztérium elkészítette javaslatát, és jelenleg erről politikai egyeztetéseket folytat a parlamenti pártok képviselőivel. Az egyeztetések eredményessége azonban nem érinti a közigazgatási perjogi szabályok elfogadásának szükségességét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam a közigazgatási perrendtartás legfontosabb jellemzőit! Hét kérdéssel foglalkozni: generálklauzula, differenciált hatáskör-telepítés, tanácsban való eljárás, nemperes eljárások, időszerűség, egyezség, közvetítés s új jogorvoslati rend. Generálklauzula. Wlassics Gyula a Legfelsőbb Közigazgatási Bíróság

elnökeként 1930-ban úgy fogalmazott, hogy „Semmi kétség, ha még a messze jövő képe is az, hogy a kontenciózus közigazgatási ügyek egyenesen elvi alapon taxáció nélkül kerüljenek a közigazgatási bíraskodás elé, de mindenesetre ez lesz a közigazgatási bíraskodás fejlődésének végállomása.” Ez a messze jövő, úgy tűnik, 86 évvel később jött el. Az egyik legfontosabb változása a javaslatnak ugyanis a bírói út kiszélesítése. A generálklauzula rugalmas kereteket biztosít a hézagmentes jogvédelem megvalósításához. A közigazgatási cselekmények nagyrészt jelenleg is bíróság előtt megtámadhatók, a generálklauzula megteremti annak lehetőségét, hogy a közigazgatási perjogi szabályok egy kódexben, egységesítve kerüljenek szabályozásra. Mindez egy olyan perjogi rendszer kialakítását teszi szükségessé, amelyben többféle pertípus kerül intézményesítésre.

A polgári perrendtartás által jelenleg is szabályozott, az egyedi határozatok vizsgálatára irányuló megtámadási perek mellett a perrendtartás tartalmaz külön fejezetekbe rendezetten perjogi szabályokat a mulasztási perekre, köztisztületi felügyeleti perekre vagy a marasztalási perekre. Utóbbiakhoz kapcsolódóan szükség van olyan perjogi szabályokra is, amelyek a közigazgatási jogviszonnyal kapcsolatos olyan perek kezelését teszik lehetővé, amelyekben a közigazgatási szerv nem alperesként, hanem felperesként lép fel, ami elsősorban a szerződéses és a közszolgálati jogviszonyokban jellemző.

Differenciált hatáskör-telepítés. Fontos újítás a tervezetben a büntető és a polgári ítélezésben már bevett differenciált hatáskör-telepítés bevezetése. Az ügyek súlya, bonyolultsága és gyakorisága szerint szükséges megosztani az elsőfokú hatásköröket a közigazgatási bíróságok között. Kiemelt jelentőségű ügyek első fokon egy magasabb bírósági fórum, a Közigazgatási Felsőbíróság előtt indulnak. E körbe sorolja a tervezet az országos illetékességgel eljáró, minisztériumi irányítás alatt nem álló közigazgatási szervek tevékenységével kapcsolatos közigazgatási pereket, a gyülekezési jog gyakorlásával kapcsolatos közigazgatási pereket, a köztisztületekkel kapcsolatos pereket és egyes, jelenleg az ítéletáblához kapcsolódó választási jogvitákat - tehát az ítéletáblához tartozót. Ezen ügyek egy magasabb bírói fórumhoz telepítése lehetőséget teremt a specializációra, ezáltal az ítélezési tevékenység szakmai színvonalának emelésére és gyorsítására. A felsőbíróság elsőfokú hatásköre mellett kizárólagos illetékességgel rendelkezne a közigazgatási bíróságok határozataival kapcsolatos fellebbezési eljárások lefolytatására.

Nézzük a tanácsban való eljárást! A szakmaiság emelése érdekében a tervezet visszaállítja a tanácsban való eljárás elsődlegességét, de figyelembe veszi az ügyek eltérő súlyát is. A tervezet ezért az eredeti egyesbírói hatáskörök szabályozásával lehetővé teszi, hogy differenciáltan, a kisebb nehézségű ügyek meghatározott csoportjainál eleve egyesbíró járjon el a perben, egyúttal lehetőséget biztosít arra, hogy meg-

felelő feltételek fennállása esetén a tanács is elrendelhesse az ügy egyesbíró elé utalását.

A nemperes eljárások perrendtartásba tagolása egyszerűsített perként. A teljes körű perjogi szabályozás és egyben a dereguláció okán a közigazgatási nemperes eljárások kategóriáját a perrendtartásban az egyszerűsített perek, illetve egyéb különös bírósági eljárások szabályai váltják ki. Ez a tisztességes eljárás garanciáit is erősíti. Ugyanezen indokok miatt az önkormányzati rendeletalkotással kapcsolatos normakontroll-eljárások szabályai is a perrendtartásban nyernek elhelyezést, ami számos eljárást lassító eljárásjogi hiányosságot megszüntet.

Időszerűség. Az időbeli hatékonyság javítását szolgálja egyrészt az azonnali jogvédelmi eszközök differenciált rendszerének kialakítása a jelenlegi bírói gyakorlat alapulvételével, másrészt az új tényekre és bizonyítékokra való hivatkozás korlátozása annak érdekében, hogy a tényállás megállapításának elsődleges helye a közigazgatási szerv pert megelőző eljárása legyen.

Egyezség, közvetítés a közigazgatási perben. A perbeli egyezség sajátos szabályainak kialakítása szintén az időbeli hatékonyságot szolgálja a közigazgatási perben. Az egyezségkötés során a felek nem a közigazgatási tevékenység törvényességéről, hanem az okozott jog- és elsősorban érdeksérelmek orvoslásának lehetséges megoldásairól egyezkednek.

Új jogorvoslati rend. A perrendtartás új jogorvoslati rendet is kialakít. Az elsőfokú bírósági döntés ellen rendes jogorvoslatot biztosít, az ítéletek, továbbá a végzések egy része fellebbezéssel megtámadható. A perrendtartás a rendes perorvoslat mellett tartalmaz rendkívüli perorvoslati eljárásokat is, a felülvizsgálatot és a perújítást. A perorvoslatokhoz kapcsolódóan az eredményes alkotmányjogi panaszt követő eljárásokat is rendezi.

Tipikus esetben így a közigazgatási perrendtartás és a hatósági eljárások általános szabályai szerint a rendes perorvoslattal együtt már legalább háromfokú, a hatósági eljárásban fellebbezés igénybevehetősége esetén eleve négyfokú eljárásokra kerül sor. Erre is tekintettel a felülvizsgálat igénybevehetősége az Alkotmánybíróság gyakorlatát figyelembe véve szűkül, a felülvizsgálati eljárásban a Kúria csak azokban az esetekben fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, amelyekben a Kúria közzétett gyakorlatától vagy jogegységi határozatától való eltérés, illetve az előzetes döntéshozatali eljárás szükségessége azt megalapozza. Ugyanakkor a Kúria jelentősége nem csökken, nem csak felülvizsgálati fórum lesz, hiszen a Közigazgatási Felsőbíróság által hozott határozatokkal szembeni fellebbezések elbírálása is a hatáskörébe fog tartozni. A jogegységesítő szerepet szolgálja az ugró fellebbezés jogintézménye is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! Záró gondolatként hangsúlyozni szeretném, hogy a közigazgatás fejlesztésének 2010 őszén megkezdett folyamatában új fontossági súlypontokkal, új

elképzelésekkel igyekszünk kielégíteni a szolgáltató közigazgatás iránti társadalmi és gazdasági igényt. Az általános hatósági eljárás és a közigazgatás törvényes működését biztosító közigazgatási bírászkodás szabályainak jelen megreformálása e célokra, elvárásokra is tekintettel hivatott szakmailag megalapozott, a jogalkalmazók tapasztalataira kiemelten építő, a modern, szolgáltató állam eszméjének megfelelő választ adni. A két törvényjavaslat együtt kívánja biztosítani a bevezetőben már említett előzetes és utólagos jogvédelem egységességét, emellett a közigazgatási perjog szabályozása tekintetében fennálló több évtizedes elmaradást igyekszik bepótolni.

Zárszóként, ahogy Pulszky Ágost szavaival kezdem, azokkal is szeretném zárni expozémat: „Hanem az adminisztráció rendes vitelének megállapítása már előre az egész ország kormányzatának helyes kezelését, az egész kormányzat erejét és hatályosságát tételezi fel és ezért - t. ház - bármi nagy súlyt is tulajdonítsunk azon intézménynek, amelyet e tekintetben megalkotni akarunk, mindig kettőt kell szem előtt tartani.

(14.10)

Mindenekelőtt, hogy ezen intézmény útját ne állja, sőt elősegítse esetleg a közkormányzat hatályosságát, másrészt azt, hogy ezen intézmény megalakításánál folyvást nemcsak ezen intézmény tulajdonképpen hivatására legyünk szorosan tekintettel, hanem tekintettel legyünk egyszersmind mindazon vissza hatásra, a melyeket a közigazgatási bírászkodás egész keretében a közigazgatásra gyakorol, azon vissza hatásra, amely mint mondám, lehet nagyon veszedelmes, lehet nagyon bénító, de lehet egyszersmind olyan, hogy tulajdonképpen a közigazgatási eljárást javítja és szabályozza. Sőt ott, ahol az ennek megfelelő intézmények helyesen lettek életbe léptetve, mindenütt az a tapasztalat, hogy ezen szabályozó működés az, amelyre tulajdonképpen a legnagyobb súlyt kell fektetni... A súlyt az óraműben, a mely dolgozik, az erőt, a melyet a rugó képvisel, képviseli itt az adminisztráció ereje; azon határozottság, azon akarat, amely a közigazgatásban, a kormányzatban érvényre jut. A szabályozó mozzanatot pedig képviseli a jog, amelynek megtartására, amelynek biztosítására intézményeket kell alkotnunk, azonban úgy, hogy azok a gépezet járását soha meg ne akasszák.”

E szavakat figyelembe véve készítette elő az Igazságügyi Minisztérium a két törvényjavaslatot, amelyek a tisztelt Országgyűlés elé kerülnek. E javaslatok széles körben egyeztetett, alaposan előkészített szakmai anyagok, amelyek megvitatását és elfogadását kérem a tisztelt Háztól. Köszönöm mindazoknak a munkatársaknak, bírácoknak, ügyészeknek, ügyvédeknek, a tudomány képviselőinek, akik részt vettek ezen munkák elkészítésében.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Az elhangzottakra az általános vita lezárásakor tudok válaszol-

ni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztők! Az előttünk fekvő törvényjavaslatok tárgyalása előtt szeretném idézni Magyarország Alaptörvényét. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Ez a két alaptörvényi rendelkezés olyan zsinórmértékül szolgál a közigazgatási eljárásokban is és természetesen más hatósági eljárásokban is, amely minden állampolgár számára, mindenki számára biztosítja Magyarországon, hogy az ügyében tisztességesen fognak eljárni. Az előttünk fekvő két törvényjavaslat teljes mértékben megfelel Magyarországon alaptörvényi rendelkezéseinek, ezért a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja nevében támogatom a törvényjavaslatok elfogadását.

Tisztelt Ház! A közigazgatási eljárás, a közigazgatási perrendtartás, a közigazgatási bírászkodás összefüggő fogalmak, de önálló törvényhozási tárgyak, önálló törvényekben szabályozza ezeket a kérdéseket az Országgyűlés. Szeretném előrebecsátani, hogy a közigazgatási bíróság szervezete nem része a most tárgyalt napirendnek. Igaz, a közigazgatási bírászkodás kérdése szorosan összefügg az előttünk lévő törvényhozási tárgyakkal, de a közigazgatási bíróság szervezetére vonatkozó esetleges módosításokról a kormány jelen pillanatban politikai egyeztetést folytat az Országgyűlésben képvisellel rendelkező frakciókkal. Mégis, annak ellenére, hogy a közigazgatási bíróság szervezete nem része a most tárgyalt napirendnek, gyanítom, hogy a politikai vita erről fog szólni; erről fog szólni közöttünk, elsősorban a közigazgatási bíróság szervezetéről.

De ki kell hogy ábrándítsam önöket, mert az a legsúlyosabb vád, amely a közigazgatási bírászkodással kapcsolatban elhangzik ebben a Házban, vagy máshol is elhangzott, egy tévedésen alapul, ugyanis a közigazgatási bíróság hatásköri kérdései, hogy mely ügyek, akár politikailag érzékeny ügyek tartoznak a közigazgatási bíróság vagy más bíróság elé, ezek a kérdések nem sarkalatos törvény által szabályozott kérdések, tehát nem része a közigazgatási bíróság szervezetéről szóló vitának az, hogy milyen kérdések, milyen ügyek tartoznak a közigazgatási bíróság elé. Lehet ezen vitatkozni, de ez nem a közigazgatási bíróság szervezetéről szóló törvény szabályozási

tárgya, vagy nem ennek a törvénynek a szabályozási tárgya.

Tisztelt Ház! Aki figyelmesen végighallgatta az igazságügyi miniszter expozéját, annak számára nem kétséges, hogy a jogállamiságot erősítő, a közigazgatási ügyek bírói felülvizsgálatát szélesítő törvénytervezetek fekszenek előttünk. A tisztelt Házban az elmúlt években többször hallottuk a jó állam kifejezést, amely a jó közigazgatással együtt egy jogállami sztenderd, egy olyan jogállamisági kritérium, amelynek a modern jogállamok általában mindannyian alávetik magukat. Tehát a jó közigazgatás - a polgárok érdekében végzett professzionális tevékenységként és demokratikus kontroll alatt álló tevékenységként - a jogállamiság része. Ebből a szempontból vizsgálom az előttünk fekvő törvényjavaslatokat.

Tisztelt Ház! A közigazgatási hatósági eljárásról szóló törvény tervezetében szeretném kiemelni azokat az új megoldásokat, amelyek az előbb említett jó állam, jó közigazgatás és jogállamiság erősítését garantálják. Ráadásul az általános közigazgatási eljárásról szóló törvény olyan szabályokat foglal magába, amelyek minden eljárásban közösek. Éppen ezért garanciális jelentősége van annak, hogy az általános szabályoktól való eltérés lehetősége sokkal szűkebb lesz a jövőben, mint a hatályos szabályok szerint jelenleg. Tehát a törvény koncepciója egy olyan szabályozás, amelyben az általános garanciák a legtöbb eljárásban, sőt szinte kivétel nélkül minden eljárásban érvényesülnek, és csak olyan kivételes feltételek állhatnak elő, amelyekben egyszerűbb megoldásokat lehet alkalmazni. De az általános eljárási garanciák minden közigazgatási eljárásra vonatkoznak majd.

Ennek eredményeképpen rövidebb, egyszerűbb és végrehajthatóbb törvényi szabályozás a most előttünk fekvő törvényjavaslat. Itt mindenekelőtt szólnom kell a miniszter úr által is említett sommás eljárásról. A sommás eljárás lényege, hogy ha a kérelem benyújtásakor minden, a döntéshez szükséges bizonyíték rendelkezésre áll, a hatóságnak azonnal, de legkésőbb 8 napon belül döntést kell hoznia. Nyilván sejthetjük, hogy nem minden esetben áll elő ez a helyzet, de amennyiben a hatóság számára egyértelmű a tényállás, amennyiben a döntéshez szükséges bizonyítékok rendelkezésre állnak, akkor nem használható ki a maximális ügyintézési határidő. Ilyen esetekben a lehető leggyorsabb döntésre kell törekedni, hiszen mind a közigazgatásnak, mind pedig az ügyfélnek ez a jogos érdeke.

Az ügyfél nyilatkozatának szerepe, súlya a jövőben meg fog növekedni. Bizonyos esetekben az ügyfél nyilatkozata - a nyilatkozattal ellentétes bizonyítékok hiányában - elsődleges bizonyítási eszközzé válhat. Sokszor csodáljuk azokat az országokat, ahol a nyilatkozati elv olyan erős, hogy mindaddig nem is lehet más tényeket megállapítani, amíg meg nem döntenek az ügyfél nyilatkozatát. Néhány angolszász országban ezekre alapozva akár hatósági ügyeket

intéznek el, tehát az ügyfél nyilatkozata elsődleges. Talán nem ilyen mértékben lesz abszolút a jövőben az ügyfél nyilatkozata, de erősödni fog az ügyfél nyilatkozata mint elsődleges bizonyíték.

A következő kiemelendő pont a hatóságok együttműködésének megerősítése. A tervezet a hatóságok együttműködését ösztönző szabályokat állapít meg. Az úgynevezett kapcsolódó eljárás a hatóságok együttműködésének újfajta, nevesített módja, amely egyes, egymásra épülő ügyek sorozatában az ügyfelek jobb kiszolgáltatását, tehermentesítését szolgálja.

(14.20)

Ismerjük azt a jelenséget, hogy számos esetben a közigazgatást megkereső ügyfelek nem értik, hogy ha már minden résztvevő jelen van az eljárásban, minden adottság rendelkezésre áll, akkor vajon miért nem lehet az ő több ügyét, összefüggő ügyeit elintézni. Ez a tervezet biztosítja ezt a lehetőséget, sőt sugallja azt, hogy a kapcsolódó, egymásra épülő ügyeket kapcsolódó eljárásban kell elintézni.

A miniszter úr is kiemelte az ügyintézési határidő újraszabályozását. Itt csak meg szeretném erősíteni, hogy az évtizedeken át szinte belénk sulykolt 30 napos általános ügyintézési határidővel szemben ma már 21 napos az általános ügyintézési határidő. Azonban tényleg nem csökkenthető tovább ez az ügyintézési határidő. Ehhez képest egy, mondjuk úgy, hogy abszolút határidőt állapít meg a törvényjavaslat, amikor 60 napban jelöli meg azt az időpontot, amelyen belül mindenképpen el kell intézni az ügyfél ügyét.

A gyermekekre, fogyatékossgal élő személyekre és a nem teljes cselekvőképességű személyekre vonatkozó szabályok jelentősen bővülnek, és az ediginél erőteljesebb hangsúlyt kapnak a törvényben.

A hatóság döntései közül kiemelném az úgynevezett egyszerűsített döntések körének kiszélesítését. Minden ilyen egyszerűsített döntés azt a célt szolgálja, hogy mind a közigazgatás, mind az ügyfél hamarabb intézhessen el az ügyét, hamarabb jusson hozzá az ügyfél a közigazgatási szolgáltatáshoz. Ennek az egyszerűsített döntésnek természetesen a feltételeit a törvény írja elő, garanciális okokból.

Szeretném kiemelni a miniszter úr által is hosszasan elemzett jogorvoslati rendszer átalakítását. A tervezet alapvető hangsúlyváltást tartalmaz, és főszabállyá teszi a bírósághoz való közvetlen fordulás lehetőségét, kizárva ezzel egyébként a közigazgatási eljárásban a fellebbezést; kivételes esetekben tenné lehetővé a perleést megelőzően a fellebbezést.

Tehát szeretném hangsúlyozni, és ezért állítottam azt, hogy aki végighallgatta figyelmesen az expozét és ismeri az előterjesztést, az tapasztalhatja, hogy a javaslat szerint általánossá válik a bírósági felülvizsgálat.

Tehát a független, törvény által felállított, pártatlan bíróság a végrehajtott hatalom törvényességi

ellenőrzését fogja elvégezni ezekben az ügyekben, és ez egy általános lehetőség inentől kezdve az ügyfelek számára. Nagyon kivételes esetben lehet kizárni a bírósági felülvizsgálatot. Tényleg, az egyetemen csak néhány példát tudnak tanítani a joghallgatóknak, és ezekben a kizárt bírósági felülvizsgálat lehetőségétől előre elzárt ügyekben is az alkotmányos garanciák érvényesülnek.

A bírói jogorvoslat tehát jelentősen szélesedik, továbbá biztosítja a törvényjavaslat, hogy a döntés ellen benyújtott keresetlevél alapján maga a döntést hozó hatóság azt érdemben megvizsgálja, és maga orvosolja a törvénytértő döntést. Tehát miközben arra törekszik a törvényjavaslat, sőt kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a főszabály a hatósági közigazgatási eljárásokban a jövőben az, hogy nincs fellebbezés, hanem egyből bírósághoz lehet fordulni, miközben ez a főszabály, közben lehetővé teszi, sőt biztosítja a törvényt, hogy a hatóság maga orvosolja a döntést. Ha úgy gondolja a keresetlevél alapján, a bírósághoz forduló ügyfél beadványa alapján úgy gondolja a közigazgatási szerv, hogy jogos a keresetlevél, jogos az ügyfél kifogása, akkor nem szükséges megvárni a bírósági eljárást, hanem maga orvosolhatja a törvénytértést.

Tisztelt Ház! Áttérve a közigazgatási perrendtartás kérdéseire, szeretném kiemelni én is a legfontosabb újításokat. Ahogy már említettem, a legfontosabb újítás maga a bírói út kiszélesítése a közigazgatási jogvita úgynevezett generálklauzulájának meghatározásán keresztül. Ez a generálklauzula fogja meghatározni azt, hogy egy hézagmentes jogvédelem valósulhat meg a közigazgatási ügyekben. Tehát nincs olyan ügy, amelyben valamilyen jogorvoslati lehetőség vagy felülvizsgálat ne állna rendelkezésre, legyen az közigazgatási szerv által vagy legyen az a bírói fórum által igénybe vehető lehetőség vagy bírói fórumhoz fordulás mint igénybe vehető lehetőség.

A javaslatnak egy jelentős újítása, hogy mivel a közigazgatási ügyek meglehetősen bonyolultak, és mivel általánossá válik a bírósághoz fordulás lehetősége, ezért az ügyek súlya, bonyolultsága és gyakorisága szerint szükséges megosztani az elsőfokú hatásköröket a közigazgatási bíróságok között.

Még egyszer szeretném itt újból leszögezni, hátha valaki elfelejtette, amit mondtam, hogy a hatáskörök kérdése, tehát mindaz, hogy mi tartozik a közigazgatási bíróság elé, nem a sarkalatos törvény tárgya. A sarkalatos törvény a bírói, bírósági szervezettel kapcsolatos kérdéseket tárgyalja. Tehát a hatáskörök elosztása, elsőfokú hatáskörök szétosztása a közigazgatási bíróságok között a szakmai specializáció szerint fog megtörténni. Ezek mellett is a javaslat előrevetíti a közigazgatási felső bíróság létesítését. Ennek az oka kizárólag szakmai; kizárólag szakmai, és kizárólag a bírói szervezet által is támogatott lépése ennek a törvényjavaslatnak, pontosabban a törvényjavaslat jogorvoslati fórumrendszerének. A közigazgatási felső bíróság létesítése ugyanis azt az

igényt elégíti ki, hogy speciális szakértelmet igénylő ügyek egy magasabb bírói fórumhoz tartozzanak. Ezt a speciális szakértelmet és az ügyek bonyolultságát támasztja alá, illetve inkább ezt szolgálja, ennek a lenyomata a törvényben a tanácsban való eljárás elsődlegessége is.

Annyi megjegyzést hadd tegyek, hogy persze azon érdemes elgondolkodni, hogy bizonyos bonyolultabb ügyek akár a polgári jogban, akár a büntetőjogban szintén bírói tanács elé való ügyek. Érdemes majd egyszer elgondolkodni az ügyek arányosításán. Nem lenne szerencsés, ha a közigazgatási eljárásban általánossá váló tanácsban való eljárás nem érvényesülne olyan polgári vagy büntetőügyekben, ahol szintén indokolt lehet a tanácsban való eljárás. Most nem akarok belemenni, mert nem ennek a törvénynek a tárgya, hogy egy polgári ügyben vagy egy büntetőügyben is mennyi előnnyel járhatna, ha azt a bíróságok tanácsban tárgyalnák.

Tisztelt Ház! Még egy vagy két újítás, amiről szeretnék beszélni: a megváltoztatási jogkör erősítése. A közigazgatási bíróság a jövőben nagyobb mértékben változtathatja meg - sőt, egyáltalán, hogy megváltoztathatja, önmagában az, hogy megváltoztathatja a jogszabálysértő közigazgatási döntést, mindez idáig kivételes volt a közigazgatási perben. A jövőben ez, nem azt mondom, hogy általános lesz, de nagyobb lehetőséget kap a bíró arra, hogy megváltoztassa a jogszabálysértő közigazgatási döntést, elősegítve ezzel a jogvita mielőbbi és végleges rendezését. Ne felejtjük el, itt az ügyfél érdeke az, hogy amennyiben a bíró meg tudja hozni a döntést, akkor kevésbé legyünk érzékenyek a bírói hatalmi ág és a végrehajtó hatalom elválasztásának szempontjaira; a bíró hozza meg azt a döntést, amely törvényes, és az ügyfél érdekében áll.

A jogorvoslati rendszer átalakításáról már beszélteünk. Itt annyit szeretnék megjegyezni, hogy az elsőfokú közigazgatási per teljesíti a jogorvoslatihoz való alkotmányos jog összes kritériumát, valamint a független és pártatlan elbírálás követelményét is. Tehát az az újítás, hogy általános lesz a közigazgatási bírósághoz fordulás lehetősége, egyszerre garantálja a jogorvoslatihoz való jog érvényesülését és a független és pártatlan elbírálás követelményét is.

(14.30)

Önmagában ez a lehetőség több alkotmányos jogot is garantál az ügyfelek számára.

A perorvoslatok - tehát a bírói ítélettel szembeni jogorvoslat, mondjuk így egyszerűen - köre viszont szűkíthető, annak nincsen alkotmányos alapja, hogy a bírói döntést még további bírói fórumon lehessen támadni.

Speciális kérdés a felülvizsgálat, amely továbbra is a Kúria hatáskörébe tartozna, hiszen a Kúria alapvetően a jogegység és az ítélezési gyakorlat őre, hogy így mondjam. Ezért a Kúria akkor fogadhatja

be a felülvizsgálati kérelmet, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától vagy jogegységi határozatától eltérő ítéleti rendelkezés, vagy az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége miatt indokolt.

Tisztelt Ház! Még egy utolsó mondat: az önkormányzati rendeletalkotással kapcsolatos normakontroll-eljárások szabályai a jövőben a perrendtartásban kerülnek elhelyezésre, ami számos, eljárást lassító eljárásjogi hiányosságot is megszüntet.

Tisztelt Ház! Összefoglalva tehát az álláspontunkat: a két törvényjavaslat azért támogatható, mert növeli az alkotmányos garanciák körét, bővíti a bírói felülvizsgálat lehetőségét a közigazgatásban, és meggyőződésünk, hogy a jó közigazgatás az a törvényes közigazgatás, a jó közigazgatás az, amit minél szélesebb bírói kontroll ellenőriz. Ezért kérem önöktől, hogy fogadják el a két törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük a felszólalást. Most megadom a szót Bárándy Gergelynek, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem olyan régen tárgyaltuk a polgári perrendtartásról szóló új törvénytervezetet, új kódexet, és abban a vitában nagyon komolyan is vettük ezt, föl-készültünk a vitára, és egy közel 30 perces vezérszónoklatot tartottam. Most nem fogok ennyit tartani, nem azért, mert ez a két előttünk fekvő törvény egyébként kevésbé volna fontos. Hogy ennek a jelentőségét mutassam, én azt kértem kifejezetten a szakértő kollégáimtól, hogy számomra is persze, de elsősorban a többi képviselő számára, akik olyan mélységben nem ismerték meg ezt a két törvényt, egy nagyon részletes szakmai annotációt, vezetői összefoglalót készítsenek - itt van a kezemben *(Mutatja.)*, mintegy 20 oldal terjedelemben történt ez meg -, hogy valóban kompetens módon tudjunk adott esetben ebben a vitában részt venni.

Azonban sajnálattal látjuk azt, hogy miniszter úrnak szokása az, hogy a fontos kódexek vitájában elmondja a saját mondandóját, az exozóját, majd anélkül, hogy a pártok véleményét, a vezérszónokok véleményét megvárná, távozik az ülésteremből. Gondolom, hogy ez nem magánügyben történik, hanem közügyben, de vagy ő nem veszi komolyan a parlamentet, és ezzel sérti meg a tekintélyét, vagy a kormány nem hagyja neki, hogy komolyan vegye a parlamentet és ne sértse a tekintélyét. Az nem megy, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy miniszter ide bejön, elmondja az exozóját, és távozik anélkül, hogy a pártok véleményét, a vezérszónokok véleményét végighallgatná. Éppen ezért én nem tartom érdemesnek ezt a vitát arra, hogy részletszabályokról

beszéljek a parlamenti megszólalásom során. És azt is szeretném előre jelezni, hogy az MSZP frakciója távol fogja magát tartani ettől a vitától, ha a mi véleményünk sem érdeklí a kormányt, őszintén szólva, ez viszonyos, a kormányé se minket.

A másik, amit viszont megjegyeznék - és itt már tartalmi vitám van, ami miatt egyébként szintén rövidre fogom a hozzászólásomat -, hogy én nem osztom azt az álláspontot, amit egyébként Répássy képviselő úr szakmai alapon érvelt, amely szerint valójában ennek a két kódexnek ne lenne szorosan köze ahhoz a be nem nyújtott törvénytervezethez, ami kétharmados, sarkalatos és a közigazgatási bíróságok létrehozását célozza.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először talán meg kellene határozni azt a struktúrát, aminek az eljárási szabályait most szeretnénk megalkotni, és nem pedig fordítva, egy olyan struktúra, ami még nem dőlt el, hiszen ötpárti egyeztetés alatt áll, a kormány nem határozott róla, hogy hogy szeretné ezt látni, ahhoz igazítunk most részletszabályokat. Én azt gondolom, hogy a folyamatot meg kellett volna fordítani, ugyanis ez olyan, mintha - mondjuk - egy sportverseny részletszabályait akarnánk úgy meghatározni, hogy még az sem dőlt el, hogy milyen pályán játszunk, az sem dőlt el, hogy kicsin-e vagy nagyon, füvesen vagy salakoson, fedetten vagy szabad ég alatt. Én azt gondolom, hogy amíg az nem dől el, hogy lesz-e közigazgatási bíróság vagy nem, addig teljesen fölösleges arról tárgyalni, hogy a közigazgatási eljárásnak egyébként mik a részletszabályai.

Van tehát egy olyan törvénycsomag előttünk most, aminek hiányzik a szervezeti lába. Tudjuk azt, és itt nyilván említeni kell - mások is tették, egészen más hangsúllyal, én is más hangsúllyal fogom -, hogy a kormány tervezte a közigazgatási bíróságok felállítását, amiről - még egyszer mondom - az egyeztetések folyamatban vannak, azonban az látszik, hogy jó eséllyel nem lesz meg a kétharmados támogatottság ehhez. Nos, tisztelt képviselőtársaim, ha nincs meg a kétharmados támogatottság ehhez, és ez eldőlt, akkor másként kellett volna és más szövegezéssel benyújtani az előttünk fekvő két törvényjavaslatot. Ha meglesz, mert önök úgy ítélik meg, hogy meg tudják szerezni a kétharmados támogatottságot, ami most nem látszik valószínűnek, akkor megint más szöveggel kellett volna betervezni ezeket a javaslatokat. Nincs ilyen A-, B-verzió, ilyen alternatíva, hogy a végén módosító javaslatokkal azt fogadjuk el, amelyik éppen passzol ahhoz a politikai szituációhoz, ami kialakult. Ez abszurdum! Ilyen törvényalkotási módszert én nem tudom, mikor láttam utoljára, talán a tíz év képviselőségem alatt ilyet még nem láttam.

És tartalmi megjegyzésem természetesen, hogy mi a magunk részéről - és ez egy fontos körülmény, nyilván minden párt erről el fogja mondani a saját álláspontját - továbbra sem támogatjuk a közigazgatási bíróságok felállítását. Nem támogatjuk azért,

mert az a modell, amit önök nekünk javasolnak, és amit önök élénk tártak, az gyakorlatilag azt teszi lehetővé, hogy a közigazgatásból a saját embereiket gyakorlatilag beejtőernyőzzék bírónak, nem bírák váljanak egy pillanat alatt - az általános rendszertől eltérő módon - méghozzá felső bíróvá, és ezzel bizony súlyos sebet ejtsenek az igazságszolgáltatás függetlenségén. Én nem kívánom megismételni azt, amit a Pp. vitájában elmondtam, továbbra is tartom, ezt a bírói függetlenség ellen irányuló újabb kormánypárti, fideszes támadásnak tartjuk.

Nem az a baj - és ezt szeretném világossá tenni -, hogy ne lehetne létjogosultsága a közigazgatási bíróságoknak, de nem így. És ha ezt a struktúrát nézzük, akkor csak egyet tudok ismételni: nem bízunk meg önökben, nem bízunk meg a hatalomban, nem bízunk abban, hogy a közigazgatásból bíróvá avasztott emberek nem azok lesznek, akik az önök-höz leglojálisabb köztisztviselők, kormánytisztviselők, akiket önök hoztak be a rendszerbe, akiket önök a saját képükre formáltak. Nem bízunk abban, hogy nem ezekből az emberekből fog összeállni a közigazgatási bírónak a túlnyomó többsége. Éppen ezért ezt a modellt támogatni az én meglátásom szerint nem lehetséges.

Számos olyan rendelkezés szerepel a most élénk terjesztett javaslatokban, amelyek megfontolásra érdemesek. Valójában vitatkozhatunk például arról - hogy egyet említsek konkrétan -, hogy mi a szerencsésebb, ha a közigazgatási eljárás kétfokú vagy egyfokú, és a bírósági eljárás a közigazgatási ügyekben válik kétfokúvá. Ez egy legitim szakmai vita, erről lehetne beszélni, de ahhoz, hogy ezekről beszélni tudjunk, még egyszer mondom, az lenne szükséges, hogy lássuk a struktúrát, azt, hogy önök miben gondolkodnak és mit szeretnének a jövőben Magyarországon közigazgatási ügyekben alkalmazni.

Egy tévhitet szeretnék még eloszlatni, mielőtt a hozzászólásomat befejezem. Tisztelt Képviselőtársaim! Ma is van közigazgatási bíráskodás, és ezt egyébként a miniszter úr is megerősítette az expozéjában, amikor elmondta, hogy van, csak ma a bírósági rendszer része, az új modell szerint pedig ettől bizonyos fokú függetlenséget élvezne a jövőben. Az tehát, hogy itt egy olyan hiányt pótolunk vagy pótolnánk egy új közigazgatási bírósági rendszerrel, ami problémát okoz a mai magyar igazságszolgáltatásban és közigazgatásban, nem állja meg a helyét. Önök egy másféle struktúrán gondolkodnak, egyébként ezt a feladatkört a munkaügyi és közigazgatási bíróságok ma is ellátják.

(14.40)

Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt kormány és kormánypárti képviselőtársaim, azt kérem önöktől, akkor terjesszenek elő részletszabályokat, amikor a struktúrával már tisztában vagyunk, amikor eldőlt az, hogy önök mit akarnak, és nem

utolsó sorban az, hogy mit tudnak átvinni a parlamenten. Azt gondolom, utána lenne érdemes ezt a vitát megnyitni. Most egyetlen helyes lehetőség volna: önök visszavonják ezt a két törvénytervezetet addig, amíg ez a dolog el nem dől, és utána, amikor eldőlt, akkor ennek fényében egyértelműen arra a struktúrára alapozva visszahozzák ide az Országgyűlés elé, és akkor valóban lehet és érdemes erről egy hosszabb szakmai vitát folytatni.

Még egyszer mondom, tisztelt képviselőtársaim, azt a magatartást, amit a miniszter úr most már a harmadik komoly kódex kapcsán tanúsít itt az Országgyűlésben, mi elfogadhatatlannak tartjuk, felháborítónak tartjuk, éppen ezért a vita további szakaszában a magunk részéről nem veszünk részt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsorai-ban. - Az MSZP képviselői elhagyják az üléstermet.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Rubovszky Györgynek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Engedtessék meg, nagyon sajnálom, hogy Bárándy képviselő úr elmegy, mert neki szerettem volna válaszolni *(Tukacs István: Így jártunk, elnök úr!)*, majd a jegyzőkönyvből megnézheti, nem tudok mást mondani.

Nem tisztem, hogy a miniszter távozását megvédjem, de azért azt szeretném kihangsúlyozni, hogy a mai napon ez a vita kizárólag a vezérszónoki körrel szól, ezt követően majd valamikor folytatódik, én nem is találtam meg a folytatás időpontját a napirendben, ami lehetőséget biztosít arra, hogy a megjelenő parlamenti naplóból a pártok véleményét megismerhesse a miniszter úr.

De azért ez nem egészen így van. Szeptember 2-án az Igazságügyi Minisztérium tartott - helyesebben: összehívott - egy ötpárti egyeztetést. Az ötpárti egyeztetés tárgya volt a jelenlegi két törvény és az a harmadik törvény, amely a közigazgatási bíráskodás szervezeti kialakításáról szólna. Egyértelmű az a helyzet, hogy ma van az országban húsz darab közigazgatási és munkaügyi bíróság, mert minden megyei törvényszék mellett működik egy ilyen, annak ellenére, hogy összesen az egész ország területén az éves perek száma mintegy 15 ezer per. Na most, ez nem ad lehetőséget arra, hogy a 15 ezer per elbírálásához a húsz törvényszék mellett működő közigazgatási bíróság megfelelően specializálódhatna.

Nagyon sajnálom azt, hogy a szeptember 2-ai egyeztetésre szóló meghívást az MSZP nem fogadta el, oda se jött és nyilatkozatot sem tett. Annyit el kell hogy mondjak erről az egyeztetésről, mint említettem a három törvény volt ezen egyeztetés tárgya, hogy a három törvény közül mindenki kizárólag a bírósági szervezeti átalakítással kapcsolatos kérdéseket feszegette, a bejelentett vélemények szerint

senkinek nem volt baja azzal a két törvénnyel, az általános eljárással és a perrendtartással, amelyeket most tárgyalunk.

Az kétségtelen, hogy az előttünk fekvő két törvény arra épít, hogy egy egységes rendszerben a harmadik törvény is elfogadásra kerüljön. De ha megfigyeli valaki kellőképpen azt az anyagot, amit minden országgyűlési képviselő megkap, azt a tájékoztatást, ahol ütemezik az egyes jogszabályok elfogadását, ott megláthatják, hogy ennek a két törvénynek a zárószavazása be fogja várni majd azt a bírósági eljárás átalakításáról szóló törvényt, hisz ha az teljesen meghal, akkor ehhez nyilvánvalóan lényeges utólagos módosító indítványokat kell beadni, mert ez így lóg a levegőben. Jelen pillanatban nincsen közigazgatási fellebbvitel, felső bíróság, és számtalan más kérdés van.

Az a félelem, amit Bárándy képviselő úr megfogalmazott, álláspontom szerint alaptalan. Ha én jól emlékszem a törvényjavaslatra, bár ez nem tárgya a mai vitának, de mivel elhangzott, kénytelen vagyok rá reflektálni, az ország területén a jelenlegi húsz darab közigazgatási bíróságból hét darab regionális bíróságot hozna létre, mégpedig úgy, hogy akik ma a közigazgatási bíróság bírói, és úgy döntenek, hogy a jövőben is azt a feladatot kívánják folytatni, automatikusan mehetnek át az új közigazgatási regionális bírósághoz, ami arra ad lehetőséget, hogy sokkal koncentráltabban foglalkoznának ott azon a bíróságon a közigazgatási perekkel, és a bírák felkészültsége magasabb szintű lehetne.

Annál is inkább, mert maga a két eljárási jogszabály is arra hegyezi ki a hangsúlyt, én ezt úgy fogalmazom, hogy az általános fellebbezési jog helyett jön be az általános bírósági felülvizsgálat. Nagyon lényeges kérdés, hogy általánossá válik az a kérdés, hogy a bírák érdemben dönthessenek, és ne csak a törvénytérítés megállapításával visszaküldjék első fokra, hanem ennek az érdemi hozzányúlásnak a lehetősége nagyon fontos.

Én szeretném még a közigazgatási bíráskodástól függetlenül a témakörből kiemelni azt, ami számomra rendkívül szimpatikus, amit folyamatosan a közigazgatásban gyakorol a kormány, nevezetesen azt, hogy az eljárásokat szeretné leszűkíteni, és a kormányablakoknál az ügyintézési határidők lényegesen csökkennek. Nagyon fontos ebben az eljárásban a sommás per vagy a sommás eljárás. És itt azért van egy nagyon lényeges dolog: gyakorlatilag ez a sommás eljárás kizárja az állampolgári alibizést, vagyis azt, hogy leadnak egy kérelmet, tudják, hogy hiányosan adták be, de arra hivatkoznak, hogy ők előterjesztették, aztán tudják, hogy nem lehet elintézni. Úgyhogy ebben a sommás eljárásban azért nagyon hamar megkapják a fejükre azt, hogy milyen bizonyítékokat kell ahhoz rendelkezésre bocsátani, hogy ez az eljárás lefolyhasson; ez a negatív példa. A pozitív példa az - és megítélésem szerint a lakosság 99 százaléka ezzel él, mert ez a józan ésszel felfogott normális érdeke -, hogy hiány-

tan anyagot készít elő, és a hiánytalan anyaggal az ő eljárását nagyon lerövidíti.

Tisztelt Országgyűlés! Annyit szeretnék még elmondani, hogy a bíráskodással kapcsolatos eljárás úgy áll pillanatnyilag, ha jól emlékszem a dátumokra, hogy a múlt héten, kedden reggel a pártok szakértői ültek le egyeztetésre, és ezen a héten, pénteken ismét összeülnek a politikusok.

(14.50)

Akkor már remélhetőleg eldől az a kérdés, ami a bíráskodás átalakításával lenne megoldott, ami szerintem minden körülmények között egy pozitív dolog lenne, mert leválaszthatnánk a munkaügyről a közigazgatást, lehetne koncentrálni a körzetekre, és mondom, ez a 15 ezer eljárás évente minden további nélkül szakmailag akkor lenne jó, ha egy arra szakosodó bíró tudná elbírálni.

Tisztelettel azt kérem, hogy a jelenlegi két betervezett törvényt támogassa a tisztelt Ház. Hozzáteszem, mint ahogy említettem, az ötpárti tárgyaláson ezzel a két törvényjavaslattal kapcsolatos kifogást emlékeim szerint senki nem terjesztett elő, az előterjesztések mind a bírósági eljárással kapcsolatosak. Ezért választotta le a minisztérium, amiért én azért vagyok hálás, mert ismerve a magyar jogalkotást, a november-december hónap általában egy rettenetesen zsúfolt időszak szokott lenni. Ha ennek a két törvényjavaslatnak az előkészítő vitáit időben le tudjuk folytatni, akkor nem fogunk az év végére mi zsúfoltságot teremteni. Erre való tekintettel nagyon helyesnek tartom azt az eljárást, ami folyik.

Mi az előterjesztett két törvényjavaslatot támogatjuk, és nagyon fogjuk sajnálni, ha a harmadik törvényjavaslat elbukása miatt ezen változtatni kellene, mert ez az egység, ami bemutatásra került a három törvényjavaslattal, egy nagyon hosszú idő után a közigazgatási bíráskodást végre a megfelelő helyére tette volna.

Nagyon köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most a Jobbik képviselőcsoportja következik. A képviselőcsoport jelezte, hogy ketten fognak felszólalni vezérszónokként. Elsőként megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most tulajdonképpen két törvény áll előttünk, de talán jobb lenne, ha három lenne. Ezt már az előttem felszólaló képviselők is jelezték, illetve mindenki utalt arra, hogy ennek a háromlábú széknek még hiányzik egy lába.

Rubovszky György képviselőtársam a vezérszónoki felszólalásában elmondta, hogy azt a két tör-

vényjavaslatot, amely előttünk fekszik, az előző ötpárti megállapodások, egyeztetések során senki sem támadta. Ez igaz, valóban így van, valóban nem volt ennek támadása. De miért nem volt? Azért nem volt, mert számunkra egy egységet képez a három törvény, mint ahogy álláspontom szerint mindenki számára is. Rubovszky György képviselőtársam is elmondta, hogy ez egy egységet képez, és azt is, hogy ez a két törvényjavaslat ugyan hamarabb került benyújtásra, de a döntés szempontjából minden valószínűség szerint meg fogja várni a harmadik javaslatot, hiszen ez egy egység.

Mi is ez a három törvény? Ami most előttünk fekszik, az az általános közigazgatási rendtartás, az Ákr., a közigazgatási perrendtartás, amely most van előttünk, s ami még hiányzik, az a közigazgatási bírósági felállításával összefüggő módosításokról szóló törvényjavaslat.

Miért képez ez egységet? Azt gondolom, mindennek az alapja az a törvényjavaslat, amelyik ma kimaradt. Minden azon alapul, hogy az elfogadásra kerül-e, annak az elveiben sikerül-e az ötpárti egyeztetések során megállapodnunk vagy nem sikerül, hiszen tudjuk jól, hogy ez a szervezetátalakítás kétharmados többséget igényel, de egyáltalán nem biztos, hogy jelenleg keresztülmegy, hiszen legalább valamelyik ellenzéki frakció támogatására lenne szükség, hogy ez átmenjen. Nekünk leginkább ott vannak a problémáink. Persze nyilván beszélhetünk külön a perrendtartásról vagy külön az eljárásjogról, de azt gondolom, hogy ennek nem sok értelme van úgy, hogy nem fogadtuk el az alapkonceptiót: ez meg fog-e valósulni vagy nem fog megvalósulni? Feláll-e az új közigazgatási bírósági rendszer Magyarországon vagy nem áll fel ez a rendszer?

Nagyon eltérőek ezzel kapcsolatban az álláspontok. Az ötpárti egyeztetések elején leszögeztük, mi nem vagyunk annak kategorikus ellenzői, hogy Magyarországon legyen közigazgatási bírósághoz, de azokat az indokokat sem tudjuk maradéktalanul elfogadni, amelyek a kormányzat részéről elhangzottak. Jelen pillanatban úgy érzem - s Trócsányi miniszter úr expozéjából is ez tűnt ki számomra -, hogy a közigazgatási bírósághoz jelenlegi rendszerét a kormány leírja, nem tartja kielégítőnek, azt eleve rossznak tartja. Az elhangzó indokok, amelyek ezzel kapcsolatban mindenütt megszövegeződnek, azt mondják, hogy specializálódott bírókra van szükség, akik csak egyfajta ügycsoportokat tárgyalnak, olyanfajta ügycsoportokat tárgyalnak, amelyekben profik, amelyekben szakmailag nagyon benne vannak, nagyon jól ismerik azokat a problémákat, amelyek a szakterületükön előfordulnak. Az Országos Bírósági Hivatalnak az ezzel kapcsolatos észrevételében van egy nagyon érdekes mondat, amely azt mondja, hogy az Igazságügyi Minisztérium tulajdonképpen nem ismeri a jelenlegi közigazgatási bírósághoz módszereit, amikor ezt idetesz az asztalunkra, és annak a rendszerét sem ismeri, hiszen jelenleg is kitűnően

működik Magyarországon a közigazgatási bírósághoz. Ahogy elhangzott, valóban hús bírósághoz illetékes - azon el lehet vitatkozni, hogy sok-e a hús bírósághoz -, és ezen a hús bírósághoz specializálódottan 120 közigazgatási bírósághoz az, aki ellátja ezeket az ügyeket. Tehát nem a családjog foglalkozó bírósághoz, nem a büntetőjoggal foglalkozó bírósághoz, nem a gazdasági ügyekkel foglalkozó bírósághoz fognak itt ítélni, hanem azok, akik specializálódtak, már jó ideje specializálódtak, amióta végrehajtotta az Országgyűlés, illetve a kormány a korábbi közigazgatási bírósághoz reformot, amikor a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz felállításra kerültek, s ennek vannak bizonyos előnyei a jelenlegi rendszerrel kapcsolatban.

Mik ezek az előnyök? Ezért nem tudom, meggyőzőek vagyunk-e abban, hogy érdemesebb-e ezt az új rendszert felállítani. Most valóban hús helyen van közigazgatási és munkaügyi bírósághoz. S miért jó ez a rendszer? Azért, mert sokkal közelebb van az igazságszolgáltatás a lakossághoz, az igénybevevőkhöz. Abban az esetben, ha leszűkül az elsőfokú bírósághoz száma hétre, akkor bizonyos megyékből át kell utaztatni másik megyébe, s ez azt jelenti egy ügyfélnek, hogy adott esetben nem 50, hanem 150 vagy 180 kilométert lesz kénytelen utazni, ami sok esetben azt is jelenti, hogy ez megoldhatatlan akkor, ha valakinek nincs személygépkocsija. Aki nem tudja megoldani a személygépkocsival történő beutazást, annak kétséges, hogy egy napjába belefér-e az, hogy tömegközlekedéssel eljusson oda-vissza. Ez tehát egy fontos alapelvet érint, a lakossághoz az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés elvét.

Más kérdés, hogy a mérleg másik serpenyőjébe a kormány beleteszi azt - nem is indokolatlanul -, hogy ha kevesebb helyen van, akkor specializálódottabbak a bírósághoz, jobban értik a szakterületet. S bizony itt azt mondja, hogy a mennyiségelv és a minőségelv ütközik. Én azt gondolom, és az országos bírósághoz hivatali észrevétel is azt támasztja alá, hogy nem jelenthetne olyan minőségi eltérést, javulást az, ha hétre szűkítjük le ezen eljáró bírósághoz számát, hiszen az OBH szerint jelenleg is magas színvonalon történik a közigazgatási bírósághoz Magyarországon. Az OBH elnöke által jegyzett észrevétel számadatokat is felhoz, amelyben bemutatja, hogy 2012-höz képest három év alatt viszonylag jelentősen, 20 százalékkal nőtt meg a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz a beérkező ügyek száma. Ehhez képest az ügyirathátralék ezen időszak alatt csökkent, sőt a két éven túli hátralék az egyharmadára esett vissza, ami azt mutatja, hogy a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz a munka hatékonysága elég jelentősen megnövekedett az elmúlt időszakban. S az Országos Bírósági Hivatal ki is fejté azt a véleményét, hogy ez alapján nincs szükség az eltérésre az eddigi rendszertől, az eddigi rendszer megfelelően el tudja látni ezeket a feladatokat.

Ehhez képest nem kapjuk meg azt a pluszt szakmailag, amivel viszont kétséget kizáróan el tud-

nánk dönteni, hogy valóban jobb ez a rendszer. Tehát, ahogy elmondtuk, nem tartjuk ördögtől valónak a közigazgatási bírósági rendszer felállítását, azonban nem vagyunk meggyőzve arról a kormányzat részéről, hogy ez bizony szükséges.

(15.00)

És van egy másik ok, ami miatt szintén elbizonytalanodunk, hogy érdemes-e ezt a kormányzati előterjesztést támogatnunk. Nagyon szép elveket fogalmaz meg az általános indokolása az előttünk heverő perrendtartási résznek, ami kimondja azt, hogy a jogállamiság, a hatalommegosztás alkotmányos elvei, továbbá az európai jog megköveteli ezeket a változásokat, a perrendtartás újbóli szabályozását a közigazgatásban. Tehát mit is mond: a hatalommegosztás alkotmányos elvére hivatkozik.

Nekem pontosan ez a bajom, és ezt az ötpárti egyeztetésen is kifejtettem, hogy miért van problémám nekem ezzel. Azért, mert a harmadik törvény, amelyik most nincs előttünk, éppen az, amelyik a közigazgatási bíróság rendszerének felállításáról szól, és ott vannak azok a részletszabályok, amelyek kihatnak mindhárom jogszabály egységére. Mire is gondolok, amikor erről beszélek, és miért beszélek a hatalommegosztás elvéről? Azért, mert abban a jogszabályban benne van elvi szinten, hogy a közigazgatásból célszerű lenne feltölteni ezeket a bíróságoknak az egyik részét. Sőt, egy kvótát is hoz a tervezet, mégpedig a közigazgatási felső bíróságok vonatkozásában, és ez a kvóta bizony 50 százalékot jelent.

Sőt, elvi szinten még az is lehetséges, hogy ha nem a közigazgatási felső bíróságot, hanem a közigazgatási alsó bíróságot, az elsőfokú bíróságot nézzük, hogy akár nagyon sok százalékban, jóval több mint 50 százalékban bekerülnek a közigazgatásból jövő szakemberek a bírászkodásba. Miért probléma ez? Ezen nagyon sokat vitatkoztunk, mind az ötpárti egyeztetésen, mind azon kívül, a folyosón is, ahol a kormányzat részéről elhangzott, milyen jó, hogy a szakmailag leghozzáértőbb emberek is bekerülnek, beülnek a bírói pulpitusra, és szakmailag tudják eldönteni ezeket az ügyeket, hiszen nekik nagyon nagy speciális tapasztalatuk van. Ezt hallottuk az egyik részről.

Míg a másik részről én azt mondom, hogy ugyanúgy megvan ez a szakmai tapasztalat a jelenlegi 120 közigazgatási bírónál is, akik jelenleg ezen a területen működnek; már nekik is nagy tapasztalatuk van. Miért probléma, ha hirtelen, egyik napról a másikra meghozunk egy dátumot, és azt mondjuk, hogy 2018. január 1-től beülnek a közigazgatási szakemberek a bírói pulpitusra? Hát, pontosan itt van az általános hatalommegosztási elv sérülése, amiről itt beszél a törvényjavaslat. Pontosán az nem valósul meg ezzel, hiszen maga végrehajtó hatalom fogja egyik napról a másikra megváltoztatni. Mert 2017. december 31-én még a végrehajtó hatalom alkalmazottai, január 1-jé-

től pedig a közigazgatási bíróság alkalmazottai lesznek. Tehát akár az is lehetséges, hogy a végrehajtó hatalom mintegy elfoglalja a közigazgatási bírászkodás rendszerét egyik napról a másikra. És bizony én azt mondom, hogy ebben elég nagy veszély van. Itt a hatalommegosztás elve alapvetően sérül. Azt gondolom, ez alapvetően a demokratikus értékrend válságához is vezethet. Ezen komoly vitákat folytattunk le az ötpárti egyeztetések során, és kaptunk is azzal kapcsolatban ígéretet, hogy ebben bizony változás lenne. Ami nekem ezzel gondom, Répássy Róbert képviselőtársam is kiemelte és hangsúlyozta, hogy itt, amik ma kerülnek tárgyalásra, ezek a törvények 50 százalék plusz 1-es törvények, tehát nincs szükség ahhoz kétharmados többségre, hogy ezek megszavazásra kerüljenek. Ez igaz.

Éppen ez a félelem, hogy ha most elfogadásra kerül akár egységesen a három törvény, akkor a későbbiek során, akár hatáskörváltással ezeket, ami 50 százalék plusz 1, tehát egy többségi parlamenti döntés esetén megvalósul, ebbe a törvénybe bele lehet tenni azokat a csapdákat, amelyeket most még elkerülünk. De a későbbiek során ezek visszatételre kerülnek, amikről többpártin megállapodunk, hogy nem kerülnek be, ezek bármikor bejöhethetnek újra, és akkor bizony sajnos ott fogunk állni, hogy nagyon rossz helyzetben vagyunk, és valóban súlyos alkotmányos alapelvek fognak sérülni, és az alapvető magyarországi demokratikus értékrend kerül veszélybe.

Tehát önmagában az, hogy van egy új közigazgatási perrendtartás, nem probléma. Valóban elvitathozhatnánk a részletszabályozásokon, hogy mi tartozzon a közigazgatási felső bíróság hatáskörébe, mi az elsőfokú bíróság hatáskörébe. Részletkérdésen elvitathozhatnánk, valószínűleg önök engednének is nagyon sok mindenben. Csakhogy nem itt van a probléma gyökere, hanem a bírósági rendszerben; abban, hogy lesz-e egy teljesen elkülönülő jogi személységű bíróság, lesznek-e olyan bírák, akiknek teljesen elkülönült bírósági státuszuk lesz. Nem fog rájuk vonatkozni ugyanaz a törvény, nem ugyanazt a fizetést fogják kapni, még ha önök most határozott ígéretet is tesznek arra, hogy márpedig ez így lesz.

De nagyon jól látjuk, és tudjuk jól azt, hogy bizonyos esetekben hogyan oldják meg azt, hogy másképp kapják a fizetésüket. Hiszen itt azt mondják, hogy itt bérmegettakarítás van. Ezért például most látjuk, hogy hiába vonatkozik ugyanaz a törvény a bírákra, ugyanaz a törvény az ügyészekre jogállás szempontjából, fizetés szempontjából, a bíróságoknál sajnos nincs költségvetési keret, mondják önök, ezért nem tudnak pluszokat adni, míg az ügyészségen a 13. havi, a 14. havi fizetés is megvan, még ha nem is így nevezik, hanem ruhapénznek nevezik, Erzsébet-utalványnak, szállásutalványnak és egyébnek fogják nevezni. De mégis összegszerűen megkapják azt. Ezt önök ugyanúgy meg tudják oldani ezekenél a bíróságoknál is, ha felállításra kerülnek.

Na, ezek azok a pontok, amiről Bárándy képviselőtársam beszélt, hogy a bizalom nincs meg az eddigi hat és fél év tapasztalata alapján. Ezért most úgy látjuk, hogy ezeket a törvényjavaslatokat mi nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadjuk a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Onnan folytatom, ahol Gyüre Csaba képviselőtársam abbahagyta. Annál is inkább, mert nem jó gyakorlat, hogy bizonyos részeit idehosszabbra egy csomagnak, és arra való hivatkozással, hogy ebben nincsenek olyan vézsesen nagy problémák - de ez részben igaz csak, hiszen már ebben is felmerültek nagyobb gondok, de ezek még orvosolhatóak az Országgyűlés előtt -, úgy gondolják, hogy ez elfogadásra kerülhet, utána majd behozzák a feketelevest, és utána már mondhatják azt, hogy nincs mit tenni, a csomag egy része elfogadásra került, kollíziót, jogszabályi problémát jelentene, ha nem kerülne az Országgyűlésben elfogadásra a csomag többi része.

Felmerül az a kérdés, hogy egyáltalán a közigazgatási bírászkodás gyakorlata el van-e maradva esetleg a polgári és a büntető bírászkodás mögött, a hatékonysága, az elérhetősége, a szakértelem olyan rossz, hogy itt aztán rögtön és hirtelen beavatkozás szükséges, különben vége lesz a világnak. Azt kell mondjam erre, hogy nem, egyértelműen nem. Nyilvánvalóan lehetne elemzéseket végezni, hogy mondjuk, a polgári, a munkaügyi, a büntető bírászkodásnál mik az előnyök, hátrányok, miben vannak előrébb, miben hátrébb a különböző ágak, de az egyértelmű, hogy nem jó kiemelni és csak egy területen a problémákat megpróbálni orvosolni.

Annál is inkább igaz ez, mivel, ha a bírósági rendszer működését és a függetlenségét nézzük, akkor önök azért egy-két olyan törvénnyel, amit nemzetközi nyomásra már módosítani kellett, illetve kellene még a jövőben is meggyőződésünk szerint, elérték azt, hogy jelentősen csorbították a bíróságok függetlenségét. Felállították az Országos Bírósági Hivatalt, ahol az egyszemélyes bírói vezetőnek, az Országos Bírósági Hivatal elnökének olyan horribilis hatalmat összpontosítottak a kezében, ami gyakorlatilag demokratikus országokban ritka. És hangsúlyoznám, hogy ez a mindenkori vezetőre is igaz, válassza meg akármelyik parlament.

(15.10)

És egyes jogköröket természetesen már nemzetiségi nyomásra kicsit meg kellett csorbítani, de vannak még olyanok, amelyek komoly problémát okoznak. Ilyen például a pályázatok eredménytelené nyilvánítása. Továbbra is gyakorlat, hogy megte-

heti azt az OBH elnöke, hogy amikor több pályázat érkezik, akár adott esetben több alkalmas pályázó is jelentkezik, mondjuk, egy bírósági vezetői posztra, de mondjuk, valami miatt az OBH elnökének senki nem felel meg, és nem akar a ranghelycserével sem pepecselni, akkor mondhatja azt, hogy az egész pályázat eredménytelen, és megbíz valakit az adott pozícióra. Természetesen, amikor eltelnek az évek, és egy megbízott vezető betölti a pozíciót, akkor utána már könnyebben ír egy olyan pályázatot, ami megfelelő lesz, és könnyebben fogja az azon a bíróságon dolgozó bírónak a támogatását is megszerezni.

Ez óriási probléma, és önök gyakorlatilag az egyeztetéseken elismerték, hogy igen-igen, látják a problémát, és milyen jó ez a javaslat, hogy a közigazgatási bíróságok tekintetében kiküszöböljék. Ez lehet, hogy részben kiküszöböljék, egyébként meg más problémákat megnyit, de ha ez baj, és ezt nemcsak mi látjuk, hogy baj, vagy nemcsak az ellenzék látja, hogy baj, akkor az egész bíróság tekintetében orvosolni kell. Ez egyébként egy olyan apró módosítás, amit mi egy kezdő - és nemcsak mi egyébként, ahogy hallottam, az LMP-nél is hasonló a vélekedés, hogy ez egy kezdő origója az egész módosításnak, hogy az OBH mindenkori elnökének a pályázatok eredménytelené nyilvánítási jogát ebben a formában megváltoztatjuk, elveszjük.

Önök erről hallani sem akartak, viszont mindenféle szép ígéretekkel és mindenféle korszerű közigazgatási bírászkodásra való ígérettel azt mondták, hogy most ezzel kell foglalkozni, ne foglalkozzunk a többi bírósággal. Az a baj, hogy ezt csomagban kell kezelni, főleg, ha törvényalkotókról, az Országgyűlésről beszélünk, illetve a kormány szándékáról. Én is tudom, hogy látják, hogy ez így problémás, hogy miért akarják meghagyni. Megmondom, miért: a közigazgatási bírászkodást ki akarják emelni. Az fontos, hiszen a kormányzati döntéseket vagy a területi államigazgatás döntését érintheti; aztán hogy a büntető- meg polgári ügyekkel mi lesz, az önöket kevésbé foglalkoztatja, és ez elég problémás.

Egyébként ebben is Gyüre Csabához csatlakozom. Igen-igen, meg fogják találni azokat a lehetőségeket, hogy külön kezeljék a rendszert. Egy egyszerű példa: a felsőoktatásban is megtalálták, a Nemzeti Közzolgálati Egyetem külön soron szerepel például Magyarország költségvetésében. Sokkal könnyebben, hatékonyabban tudja az érdekét képviselni, és már ez is egy hasonló út volt, hogy önök azért megtalálják a lehetőséget, amikor támogatni akarják az önök által kedvezményezett szervezeteket.

Hogy rátérjek egy kicsit, mert vannak azért fontos pontok az általános közigazgatási rendtartásban is, bár ahogy elmondtam, azért itt egy csonka vitát folytatunk, és bízom benne, hogy az ellenzék egységes lesz abban, hogy nem lehet egy-két látszatmódosítással, vagy itt a kvóták, amelyek a közigazgatásból jövő bírakra vonatkoznak, kiiktatásával, csupán ezzel a támogatást vagy a kétharmados támogatást meg-

szerezni, de egy-két pontban kiemelném az általános közigazgatási rendtartásnak is a problémáit vagy egyes pontokban a felmerülő problémákat.

Az új közigazgatási rendtartás egyszerűbb, átláthatóbb rendszert ígér - ez sok esetben nem valósul meg. Például nagyon sok pontban nem világos, hogy mit szerettek volna leírni, vagy amit leírtak, az a magyar jogszabályoktól egy kicsit idegen. De ugyanúgy idegen például az, hogy a jövőben önök félmillió bírságot is kiszabnának egy magánszemélyre, egymillió forintot a különböző jogi személyekre, ha nem határidőben, nem megfelelő módon gyakorolják a jogaikat, vagy elmulasztják a különböző nyilatkozatokat vagy cselekményeket. Itt alapvetően úgy gondoljuk, hogy a rosszhiszemőséget kellene büntetni, és nem ilyen komoly bírságokkal fenyegetni az állampolgárokat.

Azt is el kell mondjam, hogy olyan hibák maradtak a rendszerben, mint például a zár alá vételnél az a kritérium, hogy akkor mentesítenek egy dolgot a zár alá vételtől, ha annak a birtokosának a létfenntartása szempontjából a dolog szükséges. Itt nem gondolnak arra, hogy ha mondjuk, a gyermekének vagy a hozzátartozójának a létfenntartásához szükséges, akkor mi van.

Ez a végrehajtási törvény egy elhibázott passzusának az áttemelése vagy egy hasonló passzus. Hiába nyújtottam be azt a törvénymódosítást, hogy ha például a végrehajtás nem az adott..., mondjuk, valaki a gépjárművét nem a saját testi fogyatékosága miatt, hanem mondjuk, a gyermekének van egy fogyatékosága, és a gyermekének az érdekében használja, akkor ma a végrehajtási törvény alapján azt a gépjárművet le fogják foglalni, hiszen nem ő az, akinek az érdekében meg kellene ezt tartani, hanem a gyermeke az. Egyébként pont tavasszal elutasították ezt a javaslatot, semmiféle szakmai indoka nem volt, emberileg és morálisan sem gondolták át, vagy ha átgondolták, akkor azt hiszem, hogy szégyellnivaló, hogy még ezt az apró módosítást sem voltak képesek a végrehajtási törvénybe áttemelni, és még a gondolat se jutott el önökhöz annyira, hogy legalább itt a zár alá vételnél is figyelembe vegyék.

Aztán visszatérő probléma az is, hogy az adott hatóságok csak hivatalból észlelve javíthatnak-e hibákat, egy döntést, vagy az ügyfél kérelmére is, ráadásul ezt véleményünk szerint úgy kellene megtenni, hogy ezt nem kellene fellebbezésnek tekinteni. Ha a cél a minél gyorsabb és minél rugalmasabb problémamegoldás és a különböző fellebbezési fórumok tehermentesítése, akkor ezt sem így kellett volna megoldani.

Ami meg egy régi vesszőparipánk - önöknek is az volt még ellenzékben, hozzáteszem -, ez a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások ügye, ami szépen hangzik, de tudjuk, nem az a kiemelt, nemzetgazdasági szempontból fontos beruházás, amely valóban az, hanem amelyet önök annak tartanak, és az ilyen beruházásoknak gyakorlatilag

bármit megengednek, és a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóak azonnal ezek a döntések. Értem én, ellenzékéből még kritizálták az MSZP-t, aki ennek az anyatörvényét meghozta, de úgy tűnik, hogy kormányon ezt nagyon jól tudják alkalmazni, és úgy tűnik, hogy ide is be akarják építeni.

Aztán nem érezzük teljesen pontosnak vagy indokoltnak, ha egy lakcímet, mondjuk, zártan kezelnek a hatóságok, illetve a zártan kezelését kéri az ügyfél, ez még rendben is van, akkor az adott esetben miért jelenti azt, hogy egyébként, mondjuk, egy iratbetekintésből vagy a tanúmeghallgatásból is ki van zárva az ellenérdekű fél. Tehát attól még, hogy valakinek a lakcíme nem kerül az ellenérdekű fél tudomására, igenis jelen lehetne a legtöbb esetben a különböző eljárási cselekményeknél.

Aztán az eljárási határidőket is sikerült egy kicsit bizonytalanul meghatározni önöknek - illetve ellentmondásosan, talán ez a jobb szó -, hiszen bizonyos esetekben egy napot írnak elő, ami nagyon rövid, tehát sok esetben még le se lehet írni egy határozatot, más esetben hatvan nap generális határidőt használnak, ami meg sokszor túl hosszú. Tehát azt hiszem, itt a végleteket el kellett volna kerülni ebben a helyzetben is.

Aztán nagyon sok a pontatlan megfogalmazás, erre most minden esetben nem térnék ki, de egyet-kettőt azért megemlítek. Az, hogy leírják, hogy az eljárás a kérelemnek az eljáró hatósághoz való megérkezését követő napon indul, ez egy pontatlan megfogalmazás, mert ha mondjuk, pénteken érkezik, akkor szombaton maga az eljárás nyilvánvalóan nem fog elindulni, hacsak nem dolgoznak szombaton is, hiszen az ügyintéző nem veszi fel a munkát, ha nem kényszerítjük erre, nyilvánvalóan - ne tegyék, mert szombaton pihenőidő jár az önkormányzatnál, állami szerveknél dolgozóknak is. De gyakorlatilag értjük, hogy mit akarnak önök megfogalmazni, hogy az eljárási határidő elindul, azt viszont nem pont így kellett volna megfogalmazni, hanem helyesen.

Aztán a jogerő kérdése, véglegessé válás szintén egy olyan pont, ami elég nagy baj, hogy eddig nem-hogy az ügyfelek, mert az ügyfeleknek el kell mondanunk, nem jogászok, de egy ügyintéző, aki habár nem is jogász, de azért tudnia kell, hogy attól, hogy valami jogerős és másodfokra került a közigazgatásban, és utána bíróság által felülvizsgálható a törvények alapján, az nem jelenti azt, hogy másodfokon attól még azt jogerősnek ne kellene tekinteni. És arra hivatkozással, hogy ezt mindenki összekeverte, egy ilyen „véglegessé válás” teljesen tájidegen fogalmat próbálnak bevezetni.

(15.20)

Inkább az ügyintézők képzésére kellett volna energiát fordítani, ha ezt valaki elrontja.

Aztán furcsa, amikor a hatóságok saját döntésük szerint úgy járhatnak el más hatóságok illetékességi

területén, hogy nem látjuk ehhez a törvényi vagy kormányrendeleti felhatalmazást, illetőleg az illetékes hatóságoknak az értesítési kötelezettségét. A 30. §-ban szerepel egy olyan kritérium - itt egyébként szintén az adatok zárt kezelése és az iratbetekintési jog korlátozásáról van szó; elmondtam már, hogy nem jó, ha az adatok zárt kezelését és az iratbetekintést egy kalap alá vesszük, ezt elkülönítetten is lehetne kezelni -, egy „megfigyelt személy védelme érdekében” kritérium is megjelenik. Itt őszintén szólva, a törvényben máshol nem szerepel, hogy mi az, hogy megfigyelt személy, nem határozza meg a törvény. Én ezt inkább valamiféle nemzetbiztonsági törvényben tartanám pontos megfogalmazásnak vagy hasonló tárgykörben; lehet, hogy önök tudták, hogy mire gondolnak, de ez így ebben a formában elég homályos, illetőleg ahogy elmondtam, az iratbetekintési jogot nehezebben kellene hagyni, hogy korlátozásra kerüljön.

Természetesen lehetne még sorolni a problémákat ezzel a törvénnyel. Ezek alapvetően még javíthatóak is lennének, de amit Gyüre képviselőtársammal elmondtunk, azt szeretnénk, ha ez a három törvény egyben kezelődne, a kormány is egyben tekintene rájuk, és nem úgy, hogy egyfajta szalámitaktikával megpróbálják az Országgyűlést arra rábírní, hogy elfogadásra kerüljön az egyik, vagy egy feles többséggel elfogadásra kerüljön a másik, és utána már kényszerbe kerüljön az Országgyűlés a többi elfogadásával. Azt kell mondjam önöknek, hogy ha az általunk, Gyüre Csabával elmondott problémák nem kerülnek kiküszöbölésre - nem nagy dolog, egy apró törvénymódosítás, ami az OBH elnökének hatáskörét illeti -, akkor nem tudunk rábólintani ezekre a törvényekre. Részmegoldásokhoz nem tudjuk a hozzájárulásunkat adni. Ha problémát észlelnék, akkor ne az egyik részét oldják meg, hanem oldjuk meg közösen az egészet. Csak egy ilyen szemlélettel lehet tenni valamit, hogy a bíróságok egyrészt hatékonyan, másrészt függetlenül tudjanak működni. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Hadházy Ákos képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A fideszes vezérszónok úr felhívta a figyelmünket, hogy tudjuk-e, hogy melyik törvényről van szó. Tudjuk, hogy nem a közigazgatási bíróságokról szóló törvényről van szó, hanem a közigazgatási perrendtartásról. Ezt még akkor is tudjuk, ha én nem jogász vagyok, hanem állatorvos. De természetesen nem elválasztható a kettő, ugyanazokat az aggályainkat el tudjuk mondani vagy ugyanazokat az alapelveinket el tudjuk mondani, amit ott. Nagyon lényeges és nagyon fontos és alapvető, hogy kik fogják ezeket a

szabályokat használni, azaz milyen szervezeti és kiválasztási garanciák lesznek ebben a rendszerben. Nagyon fontos alapvetés az ügyfeleknek a védelme és természetesen a korrupciós kockázatok csökkentése.

Pozitívumokat is mondunk, hiszen mindenképpen pozitívum, hogy a sok módosítással megváltoztatott törvény végre egységessé válik, pozitívum az, hogy egyszerűbb. Nyilvánvalóan ezt a törvényt nagyon sokszor nem jogász végzettségű emberek fogják használni, a hivatalokban sem. Mindenképpen fontos a nemes egyszerűség, a csöndes nagyság elve, illetve látjuk a törekvést arra, hogy ügyfélközpontúbbá váljon ez a törvény, illetve a közigazgatás. Annak nem örülünk, hogy ez a törekvés egyrészt nem mindig jó irányba mutat, másrészt pedig kevés az ilyen változtatás.

Örültünk volna, ha például az Olaszországban meglévő öncertifikáló eljárás itt is beépülésre kerülne. Ennek az a lényege, hogy a kevésbé bonyolult és időigényes engedélyezési ügyekben a hatóságok, megelőlegezve a bizalmat, automatikusan elfogadják a kérelmező ügyféltől bizonyos igazolásokat, és azok valódiságát csak utólag ellenőrzik. Ez egy nagyon előreható dolog lenne. A magyar közigazgatásban az utólagos ellenőrzés sehol sincsen, pedig mindenképpen gyorsabbá tenné a dolgot, ha egy bizonyos bizalmi elv azért megvalósulna, és nagyon sok tekintetben ez lenne az igazi forradalmi változás ezen a téren.

Az sem lenne baj, ha az ellenőrzések során az ügyfelek nagyobb segítséget kapnának, és akár az ellenőrzésekből nekik előnyük is származhatna. Mindenképpen jó lenne, ha a hatóságok az ellenőrzési terveikben közzétennék előre konkrétan azokat a dokumentumokat, amelyek meglétét majd az ellenőrzés során vizsgálni fogják, és így az ügyfél fel tud készülni az ellenőrzésekre. Jómagam mint állatorvos el tudom mondani, hogy néha egészen meglepő dokumentumokat kérnek különböző ellenőrzéseken. Ezt nem lenne baj, ha előre tudná az ügyfél. Illetve, ahogy mondtam, akár ezekből az ellenőrzésekből előnye is származna egy ügyfélnek, hiszen nem lenne baj, ha például akkor is kaphatna hatósági bizonyítványt a jogszerű működéséről, ha az ellenőrzés a hivatalból indult ki.

Összességében tehát azt, hogy a közigazgatási perrendtartásról külön törvény legyen, ezt nem tartjuk természetesen elvetendőnek, különösen azért, mert a polgári perrendtartásból önök kiszedik, tehát függetlenül attól, hogy lesz-e külön közigazgatási bíróság vagy sem, erre szükség van. A kritika fő iránya természetesen továbbra is az, hogy kikre vonatkozik, kik fogják majd alkalmazni ezt a közigazgatási perrendtartást, illetve el tudjuk mondani azokat a dolgokat, amiket a közigazgatási bíróságokról szóló törvénynél is elmondtunk, nem tartjuk jónak, hogy a jogorvoslati rendszer gyakorlatilag a belső közigazgatási szinten megszűnik. Tehát belső közigazgatási jogorvoslat nem lesz, hanem egyből bíróság elé kell

állni. Ez természetesen problémás abból a szempontból, hogy az átlag állampolgár, adott esetben Mari néni jóval nehezebben tud egy fellebbezést összehozni. Most még csak-csak be tud menni a hivatalba, és ott segítséggel ezt meg tudja írni, ezentúl nyilvánvalóan ehhez is ügyvédre, jogászra lesz szüksége.

Azt mondtuk, hogy ügyfélközpontúbb ez a törvény, azért az, amikor azt feltételezzük, hogy itt a megyeszékhelyekről, sok megyeszékhelyről elmegy a közigazgatási per, ezt semmiképpen sem hívjuk ügyfélközpontú, ügyfélbarát cselekedetnek. Ahhoz ragaszkodunk, és ez az LMP által összeállított módosítójavaslat-csomagban, a 12 pontban is benne van, hogy a megyeszékhelyeken legalább három ügykörben, a magánszemélyek bizonyos meghatározott értékhatár alatti bírságügyekben, szociális támogatási és nyugdíjügyekben, illetve a lakáscélú ingatlanok ügyekben megyeszékhelyeken járassanak el. Nem tartjuk azt életszerűnek, hogy egy nyugdíjügyben vagy egy szociális támogatási ügyben egy fellebbezés miatt adott esetben egy pécsi embernek el kelljen mennie Zalaegerszegre bíróságra. A fellebbezésekhez tartozik, hogy az elképzelések szerint nem lenne helye a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűnek nyilvántartott ügyekben egyáltalán a közigazgatáson belüli fellebbezésre. Van még egy elméleti veszély, amiről én azt gondolom, hogy azért mindenképpen beszélni kell. Akkor, amikor a fellebbezést kivesszük a felettes szervek kezéből, akkor tulajdonképpen a felettes szervek ezáltal formálisan is levehetik a kezüket a helyi szervezetről. Tehát mondhatják, hogy őket ez nem érdekli, majd a bíróság eldönti. Ezt nem tartjuk szakmailag jónak; az nem feltétlenül baj, ha egy szervezetben belül van egy rátekintés az alsóbb szintekre. Ez nem diktatúra, hanem ez egy jó ellenőrzés. Természetesen megmarad a felülvizelési jogkör a felettes szerveknek, de ugye úgy fog majd szólni, hogy hivatalból gyakorolhatja, és nem gyakorolni kell, és nem hiszem, hogy feltétlenül nagyon rajongani fog azért, hogy ezt meg kell tennie.

Azt gondoljuk, hogy a közigazgatási eljárásoknak, közigazgatási bíróságoknak elméletben lehet olyan szerepe, hogy a korrupciós kockázatokat csökkenteni, hiszen a bírói jogorvoslat lehetőségének szélesítése elvben megadja ezt a lehetőséget, azonban ahhoz, hogy ez valóban bekövetkezzen, és ne rontson a helyzeten, az LMP 12 pontja, a módosítási sarokpontok - amiket magához a közigazgatási bíróságokról szóló törvényhez beadtunk - mindenképpen fontosak lesznek. Köszönöm szépen.

(15.30)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalásoknak ezzel a végére értünk. Az együttes általános vitát elnapolom. Folytatására és lezárására a későbbi ülésünkön kerül sor.

A következő napirendi ponthoz jelen pillanatban nincs itt az államtitkár úr, ezért kénytelen vagyok egy kis technikai szünetet kérni. Elnapolom addig az ülés folytatását. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk a munkánkat. Államtitkár úr elfoglalta a helyét.

Most soron következik az **egyes törvényeknek az egyetemi kórházak létrehozásával, fenntartásával és működésével kapcsolatos módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos, Pósnán László, Halász János, Kucsák László képviselők által benyújtott előterjesztés T/12339. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Pósnán László úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ha a magyar felsőoktatásban van olyan szegmens, amely kifejezetten piacképes, a nagyvilágban keresett, ha úgy tetszik, magas színvonalú, és kifejezetten bevételt is képes hozni a felsőoktatási intézmények számára, akkor az az orvoscépzés. Az elmúlt tíz év leforgása alatt az orvoscépzésben részt vevő külföldi hallgatók aránya öt-hatszorosára emelkedett, ami egy örömdetes tény, mára azonban a befogadó intézmények, a képző intézmények a kapacitásuk határára érkeztek. Az orvoscépzésnek egy nagyon fontos vetülete a gyakorlati képzés, a gyakorlólé hely, amihez értelemszerűen kórházak, való, élő betegek szükségeltetnek, hogy ne egyszerűen csak ilyen virtuális térben lebegjenek.

Hogy ez mennyire fontos, hadd utaljak arra, hogy jó néhány nyugati egyetemen az orvoscépzésben például a szimulációs gyakorlatoknak jóval nagyobb szerepe van, mint a tényleges beteg-orvos közötti kapcsolatnak. Ebből következően egyébként a magyar felsőoktatásnak az orvoscépzési része kifejezetten versenyképesnek mondható, és értelemszerűen vonzó is.

Ahhoz, hogy a későbbiekben ezt a kedvező tendenciát, amely az elmúlt tíz évben e téren mutatkozott, és egyébként nagyságrendileg is igen komoly, országos relációban nagyságrendileg ez olyan 30-35 milliárdos bevételt jelent per év, hogy ezt tovább tudjuk növelni, hogy ez tovább folytatódhasson, szükségeltetik az orvoscépzéssel foglalkozó intézmények gyakorlólé helyi kapacitásának a növelése. A beterjesztett javaslat ehhez kapcsolódóan teremtené meg az úgynevezett egyetemi kórház jogi fogalmát és értelemszerűen szervezeti egységét is: az egyetemhez kapcsolódik.

Ennek az egyik oka tehát a gyakorlólé helyek számának a növelése lenne. A másik oka pedig az, hogy az egészségügyi ellátórendszerben egyfajta hierarchikus rend érvényesül a tekintetben, hogy az egészségügyi ellátórendszerben az egyes szereplők milyen típusú feladatokat kötelesek ellátni. E tekintetben a

klinikák a legmagasabb ellátási szintet jelenítik meg, és ha úgy tetszik, a hétköznapi, bocsánat a kifejezésért, sokszor banálisnak tűnő esetek elvileg nem a klinikákon kezelendők. Másképpen fogalmazva, egy sérvműtét vagy éppen egy mandulaműtét alapvetően a hétköznapi megyei, városi kórházakban is lefolytatható, lebonyolítható beavatkozás, a klinikákon viszont, amelyek most az egyetemekhez tartoznak és az orvosképzésnek fontos részét is képezik, ott lényegében az ilyen típusú esetekkel a napi gyakorlat szintjén alig-alig találkozhatnak. Éppen ezért a kórházi gyakorlat lehetőséget teremtene arra, hogy az ilyen egyszerűbbnek mondott esetekkel is az orvosképzésben részt vevők olyan arányban találkozzanak, ami szükségeltetik ahhoz, hogy kellő felkészültséget tudjanak szerezni.

Fel lehetne tenni a kérdést, hogy jó, jó, de eddig is voltak úgynevezett gyakorlókórházak vagy oktatókórházak, hogy ez miért nem elégséges. Nos, az a helyzet, hogy ez a rendszer, amely persze elég régóta van, legalábbis papíron van, a gyakorlatban nem működőképes. Ennek ugyanis nagyon egyszerű oka van: azok a magyarországi kórházak, amelyek az orvosképzés szempontjából ezzel a titulussal rendelkeznek, hogy egyfajta oktatókórházak vagy gyakorlókórházak, azok többnyire nem ott vannak helyileg, földrajzilag, ahol a képzőhelyek, és nem életszerű azt elképzelni, hogy mondjuk, a SOTE-n tanuló hallgatókat esetleg egy soproni kórházba tudjuk elküldeni gyakorlatra, vagy éppen a debreceni orvosi fakultáson tanuló esetleg a miskolci megyei kórházban tud gyakorolni. Ennek egyszerűen az az oka, hogy sem a hozzá kapcsolódó szállást, étkeztetési dolgokat nem tudjuk megoldani, sem pedig a közlekedést, arról nem is beszélve, hogy ennek nagyon komoly pénzügyi vonzatai lennének. Ezek tehát a gyakorlatban nem működnek. Hadd mondjak egy egyszerű példát ennek érzékeltetésére, hogy papíron van, a gyakorlatban nincs. A soproni kórház például a Debreceni Egyetemhez kapcsolódóan úgymond gyakorlókórház. Nem életszerű, hogy Debrecenből nap mint nap oda tudjunk küldeni hallgatókat az orvosképzésben való részvételre.

Van még egy fontos oka, amely miatt ez a javaslat megfogalmazódott. Azok a kórházak, amelyek eddig - most tekintünk el attól, hogy csak papíron, de mégiscsak - oktatókórházak voltak, azok arra viszont nincsenek felkészülve, hogy oda olyan hallgatókat küldjünk, akik viszont nem magyar anyanyelvűek, magyarán akiknek angolul vagy éppen németül kell a tanulmányokat folytatni, ilyen nyelven hallgatják az előadásokat, és ilyen nyelven kell a gyakorlati képzést is lebonyolítani. Az egyetemi kórházi rendszer ebből a szempontból azt a célt is szolgálja, hogy a személyi feltételek szempontjából ezeket a kívánalmakat érvényesíteni lehessen.

Természetesen, ha ez a jogszabályi változás, ez az új terminus technicus megjelenik a törvényben, akkor ehhez kapcsolódóan szükségeltetik néhány

kiegészítő pontot is bevenni. Ez nyilván érinti azt a kérdéskört, hogy rendelkezik-e ez a kórház OEP-azonosítóval vagy nem rendelkezik. Nyilván erre vonatkozóan van előterjesztés, mert ha nem rendelkezne, összeolvadna a klinikával, márpedig nem az a cél, hogy a klinikát növeljük, hanem hogy a klinika mellett legyen egy másik, a már elmondottaknak megfelelően a progresszív ellátási rendszerben nem a csúcspont jelentő ellátóegység is.

(15.40)

Természetesen a hozzá kapcsolódó szervezeti és egyéb dolgokat is érinti, és ami a legeslegfontosabb mindezekkel kapcsolatban, hogy mely kórházakból lehet egyetemi kórház. Az nem egy egyetemnek a saját szuverén döntéseként jelenik meg és nem egy kórház saját döntéseként születik meg, hanem ez szigorúan a magyar egészségügyi ellátórendszer egészéhez illeszkedően, kormányrendeletben nevesítetten, konkrétan történne, és lényegében az egészségügyért felelős miniszter és az oktatásért felelős miniszter jóváhagyása és szakmai felügyelete mellett.

Szó sincs tehát arról, hogy itt valamiféle egyetemi túlterjeszkedés történne vagy valamiféle egyéb szándékok; kifejezetten, ahogyan az általános indoklásban is szerepel, a magyar orvosképzés továbbfejlesztése, annak erősítése érdekében, és alapvetően azért, hogy a gyakorlókórházak számát tudjuk növelni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Most megkérdezem a kormány képviselőjében Palkovics államtitkár urat, kíván-e hozzá szólani. *(Dr. Palkovics László: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Urak, Hölgyek! Csatlakozva Pósan képviselő úr előterjesztéséhez, meg szeretném erősíteni az egyetemi kórház szükségességével kapcsolatban elmondottakat. Ha megnézzük a magyar négy nagy orvostudományi egyetemet, ami orvosképzéssel is foglalkozik - 11 olyan intézményünk van, amelyik általában egészségügyi tudományi képzéssel foglalkozik, de ezen belül csak négy, a három vidéki tudományegyetem, beintegrált orvostudományi karok, illetve a Semmelweis Egyetem végez valóban orvos-, fogorvos- és gyógyszerészképzést -, ezek az intézmények a nemzetközi rangsorokban, a Semmelweis Egyetem egyébként ebből a szempontból a legelőrébb áll, a Times rangsorában valahol az 500-600. helyen foglal helyet, Közép-Kelet-Európából egy egyetem előzi meg, és egy másik egyetem, ami viszonylag gyorsan követi. Ha megnézzük ugyanezt a BRIC-országok rangsorában, ott valahol a Semmelweis Egyetem a 63. helyen van, a másik három egyetemünk pedig valahol a 100. fölött.

Elemeztük részletesen azokat a szempontokat, amik tulajdonképpen ezeket a rangsorokat meghatározzák. Ezekben nagyon sok szempont jelenik meg, ezen szempontok közül az egyik kiemelkedő ügy az, hogy milyen hozzájárása van ezeknek az egyetemeknek a betegellátáshoz. A betegellátás, ami az orvosi egyetemekkel kapcsolatosan zajlik, nemcsak gyakorlóléhelyt jelent, tehát nemcsak, ahogyan képviselő úr említette, kiküldjük a hallgatót, a medikust az adott nyári gyakorlatára és egyébként képzik a kórházban - ez egy nagyon fontos eleme egyébként az orvostudomány -, de egy egyetemi gyakorlóléhely részben az oktatás, részben a kutatás számára is feedbacket jelent, visszacsatolást jelent az egyetemi oktatás és kutatás irányába. Ezért a világ vezető orvostudományi egyetemei, ha elemezzük a rangsorokat, akkor nagyon jelentős ilyen típusú háttérrel, tehát olyan típusú háttérrel, ahol valóban ez a fajta tudástranzszer a gyakorlóléhelyről - legyen az oktatási, legyen az kutatási, az egyetemi oktatás-kutatás viszszerül a nagyon jelentős háttérrel rendelkező...

Mondanék néhány számot, néhány olyan mutatót néztünk meg, ami ezeknek az egyetemeknek egyébként a rangsorukban elfoglalt helyét és nyilván ilyen módon a képzésüknek, kutatásuknak a minőségét is jellemzi. Az egyik ilyen az egy hallgatóra fekvő esetszám. Ha megnézzük a rangsorban az első 15, orvostudományi foglalkozó egyetemet, akkor egy egyetemi hallgatóra 96 ellátott fekvőbeteg, fekvőeset esik, a Semmelweis Egyetemen ez 28, tehát nagyjából ennek kevesebb mint a harmada. A Debreceni Egyetemen, illetve a Szegedi Tudományegyetemen, ahova egyébként a klinikán túl tartozik normál betegellátás is, tehát korábban kórházak kerültek klinikai funkcióba, ez egy kicsit magasabb, de így sem éri el ennek a 96-os számnak a felét. Az ágyszámról nyilvánvalóan lehet vitatkozni, hogy az ágyszám releváns vagy sem, annak egy sor meghatározója van, de mégis tekintsük ezt is egy ilyen jellemzőnek. Az egy hallgatóra jutó ágyszám az első 15 orvostudományi egyetem esetén 0,76 ágyat jelent, míg a Semmelweis Egyetem esetén ez 0,47 ágyat jelent, tehát lényegesen alacsonyabb, bár arányaiban azért néhány dolgot mutat.

Ami a fontosabb, a gyakorló háttérben részt vevő egészségügyi kollégák számossága, ez egy nagyon fontos jellemző. Az első 15 egyetem esetén egy orvostanhallgatóra 7 egészségügyi szakember jut, tehát ennyien vesznek részt az egészségügyi háttértevékenységben, amíg nálunk ez a Semmelweis Egyetem esetén a legmagasabb, ez 1,52 hallgatót jelent. Tehát ez azt mutatja, hogy a gyakorlati képzés szempontjából az, hogy milyen kutatási-oktatási háttérrel rendelkezik egy egyetem, kiemelkedő fontosságú.

Nyilvánvalóan itt nem az egyetemek által ellátott terület, betegellátási terület - legyen ez jellemezve akár a tvk-val, akár a tekkal, akár hbcs-vel - a fontos, hanem az, hogy milyen módon jut hozzá

ahhoz a tapasztalathoz, amit itt egyébként előállítunk. Ezek azok a jellemzők, amelyekből aztán meghatároztuk azt, hogy mi az a szükséges ellátási portfóliószerűség, illetve -mélység, ami a jó orvostudományhoz szükséges, ebből jöttek aztán ki azok a számok, amikkel jelen pillanatban rendelkezünk, és például a Semmelweis Egyetem fejlesztése esetén ezeket a számokat tekintjük irányadónak.

Ahhoz azonban, hogy az orvostudományi egyetemeken ne csak a klinikán folyó és egyébként alapvetően magas progresszivitású ellátást lássa a beteg - tehát egy szívűtét, ez egy nagyon fontos eleme az orvostudomány, viszont egy orvos élete során viszonylag kevés szívűtétet lát -, ennél több olyan invazív vagy olyan noninvazív beavatkozással fog viszont találkozni, ami mondjuk, egy stentnek a beépítése, amit szintén gyakorolni kell, ehhez viszont tudja nyilván, a portfólió szélesítésére van szükség.

Ezért támogatjuk képviselő uraknak azt a javaslatát, hogy a klinikai funkció mellett jöjjön létre egy másik, az egyetemhez szervesen kapcsolódó, az egyetemi oktatás-kutatás alapját képező új forma, az úgynevezett egyetemi kórház. Az egyetemi kórházban, ahogy egyébként a törvényjavaslatban is szerepel, az oktatáson túl, a gyakorlati képzésen túl kutatási tevékenység is folyik, s ennek az eredményei rögtön meg tudnak jelenni az egyetem eredményei között, ami aztán nyilvánvalóan az egyetemi kutatás-oktatás jóságára és végső soron az egyetem minőségére lesz jellemző.

Úgyhogy a kormány támogatja a benyújtott indítványt, és kérem önöket, hogy szintén támogassák ezt. Köszönöm.

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megkérdezem, hogy a Fidesz részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így megadom a szót Tukacs Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

TUKACS ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: *(Feltűzi a mikrofonját.)* Elnézést, elnök úr, csak meglepetésként ért, hogy a Fidesz nem állít vezérszónokot ebben a kérdésben, de hogyha bővebben belegondolok, tulajdonképpen nem is lep meg annyira.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztéssel kapcsolatban először is két dolgot szeretnék hiányolni, egyrészt, hogy nem a tárca és a tárca illetékes terjeszti be ezt a törvényjavaslatot, valamint azt, hogy a vitában az egészségüggyel foglalkozó tárcaállamtitkár nem akar részt venni. Még a fideszes vezérszónokot csak-csak elmellőzöm, nem hiányzik ez nekem annyira, őszintén, azt viszont szívesen meghallgatnám, hogy a tárca illetékes hogyan vett részt ebben az előkészítési folyamatban, mi a véleménye a kórházak egyetemi szervezetebe integrálásáról, mi a véleménye arról, hogy hogyan tudja majd szakmai értelemben és főleg finanszírozási értelemben igaz-

gatni ezeket az egyetemi vezető, illetve annak kancellárja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért pillantsunk egy kicsit rá arra, hogy az egészségügy területén melyek voltak a történések az elmúlt időben. Leginkább az, hogy a tárca illetékes államtitkára nem programot tett le az asztalra, amikor hivatalba lépett, hanem öt pontot. Ez az öt pont gyakorlatilag egy defenzív, nem a lényegre reagáló, pénzhiányos egészségügyet sejtet. Azért kell, hogy ezt elmondjam, mert az öt pont úgy néz ki, hogy részben intézményi minimumfeltételeket akar átírni, kancellárokat akar valamilyen számú kórház élére helyezni, törődni akar az alapellátással és annak finanszírozásával, valamint emlékeim szerint egy népegészségügyi programot is meg akar alkotni. A budapesti szuperkórházügyekről nem beszélek, mert ez inkább bohózat volt, mint valóságos, normális konzultáció ebben a kérdésben.

Ez az öt pont azért defenzív, mert részben pénzelenségről szól, hiszen a kancellárokat gyakorlatilag a finanszírozás, valamint egyébként a betegútszervezés, kapacitásszervezés, ellátásszervezés feladataival is meg akarja bízni, jelesül tehát azzal, hogy bizonyos intézményi körben kapacitásokat irányítson át, szüntessen meg, szervezzen át, bánjon a humán erőforrással, a gyógyítókkal és annak kiszolgálói személyzetével, valamint azzal, hogy tartsa kordában az egyébként állandóan ugyanolyan szintre kúszó kórházi adósságokat.

(15:50)

A többi pontról, amikben az alapellátásnál sikerült bevásárolni a védőnők haragját azzal, hogy első körben kimaradtak abból a 10 milliárdos körből, amit valamiféle aprópénzként az alapellátás fejlesztésére szánt volna a tárca, nem nagyon szólnék. Úgy gondolom, magáért beszél az a néhány számadat, ami arról szól, hogy mind házi orvosok, mind gyermekorvosok szákszámra hiányoznak a rendszerből.

Úgy tudom vagy úgy gondolom, hogy toporog egy népegészségügyi program megalkotása. Az én ismereteim szerint a kormányzat számára jelenleg egyetlen érvényes egészségügyi koncepciózus dokumentum létezik, ez az „Egészséges Magyarország 2014-2020” nevet viselő dokumentum, amelynek a megalkotása nem feltétlenül stratégiai irányok kijelölése miatt volt fontos, hanem azért, mert a következő európai uniós fejlesztési ciklusra nyilvánvalóan le kellett tenni valamiféle papírt. Nem a 90 százaléka, nem akarok valótlanságokat állítani, de nagyjából 60-70 százaléka elemzéseként és nagyjából 30-40 százaléka fogalmazódik meg valamiféle célrendszerként. Ezért tehát akkor, amikor itt szervezeti átrendezésről beszélünk, amelynek én nem vitatom azt a szándékát, hogy nagy valószínűséggel egy tartalmasabb és jobb orvosképzéshez is hozzájárulhat, mégiscsak fel kell tenni azokat a kérdéseket, amelyek ebből adódnak. Egyfelől a mostani oktatókórházaknak mi a

szerepe, a feladata? Eddig akkor ez hogyan volt? Eddig akkor utaztak? Eddig akkor ott aludtak? Eddig akkor... (Dr. Pószán László közbeszól.) Na látja, erről van szó, képviselőtársam!

Másrészt pedig, és ez számomra fontosabb: hogyan történik majd ezeknek a kórházaknak az egyetemi szerkezetben való finanszírozása, és főleg kinek a döntése alapján fognak ezek működni? Bár itt egy képviselőtársammal rövid beszélgetést folytattunk arról, hogy vajon ez mennyiben szól a kancellárok hatásköréről és felkészültségéről, mégis azt kell mondjam, hogy ebben a furcsa módon képviselői indítványként benyújtott koncepcionális törvényjavaslatban bizonyos kórházak kikerülnek a leendő kancelláriarendszer hatálya alól. Ez nem vitatható ebben az ügyben. Több pénz pedig nem lesz ezeknek a kórházaknak a fenntartására. Jelen pillanatban, utánanéve néhány adatnak, ráadásul nem is ezek a kórházak a legjobban finanszírozottak a kórházi körben, Budapesten biztosan nem. Azt kell mondjam tehát, hogy akkor, amikor azt mondja az előterjesztők köre, hogy ők azért akarják ezt az átalakítást, merthogy egy tartalmasabb orvosképzés jöhet létre, ám legyen. Nagy valószínűséggel nem arra gondolnak, hogy ezt az orvosképzést azért kell tartalmasabbá tenni, hogy még több orvosunk tudjon külföldre vándorolni, még több orvosunk tudjon jobb munkafeltételeket és jobb megélhetést keresni. És szándékosan mondom külföldet és nem nyugati országokat, mert most már nemcsak oda mennek ki az orvosaink, hanem például Szlovákiába is, amit mi a szemléletünkkel nem tekintünk tökéletesen nyugodtnak.

Ahhoz pedig, hogy jó képzést kapva megtartsuk őket, valamiféle pályát is kellene mutatni. Azért kell ezt ennél a napirendnél elmondanom, mert amikor a kormány az elmúlt hetekben stratégiai irányként jelölte ki a színvonalas orvosképzés megvalósítását és az ehhez szükséges központok kialakítását, akkor még nem beszélt ugyanerről a szervezeti változásról, ami most előttünk fekszik. Akkor bizonyára azt is bele kell értenie, hogy ez nem feltétlenül csak külföldi diákok Magyarországon történő képzését jelenti, és nem feltétlenül azt jelenti, hogy másoknak akarunk orvosokat képezni. Ezért tehát a pálya kijelölése, a valóságos életpálya ebben fontos lenne.

Összességében szólva, nagyon kíváncsi lennék rá, hogy miféle beszélgetések folytak le a debreceni Kenézy Kórház vezetői és a Debreceni Egyetem vezetője között. Szóba hozom, mert beszélnek róla, Szilvássy professzor úrnak tevékeny szerepe van ennek a konstrukciónak a létrehozásában, és nyilvánvalóan ehhez kellőképpen használja a Fidesz jelenlegi frakcióvezetőjét, a szintén debreceni illetőségű Kósa Lajost. Ezért tehát azt gondolom, hogy ha ez a szándék komoly, akkor komolyan kellene venni; meg kellene mondani azokat a pluszforrásokat, amiket ehhez oda kell és szükséges tenni. Meg kell mutatni azt a szakmai háttérrel, amely működtetni is tudja ezeket a komplex intézményeket.

Én azt gondolom, hogy az orvosképzésben hazánk egyébként sosem volt rossz szinten. (Dr. Palkovics László közbeszól.) Azt gondolom, nem, államtitkár úr. Lehet arról beszélgetni kicsit, hogy ez hogyan van, nyilván (Dr. Palkovics László: Jó.), de mégsem azt gondolom, hogy egy tőlünk keletebbre lévő ország Magyarországon praktizáló orvosai módjára, mondjuk, a fonendoszkóp másik végét keresik, ha a fülükbe akarják dugni. Tehát egy jól képzett és tisztességesen felkészített orvostársadalommal állunk szemben, akik egyébként a rossz feltételek miatt kénytelenek néha ebben a leromlott egészségügyben gürcölni. Azt állítom tehát, hogy látni kellene a forrásokat vagy a pluszokat. Látni kellene azt a speciális finanszírozási módszert, amelyben ezeket az új konstrukciókat működtetni lehet. Ezek elengedhetetlenek lesznek ahhoz, hogy egy jobb működés megvalósuljon ebben.

És amit végül mondani szeretnék: azt az érvet, hogy a külföldről idejövő és itt tanuló diákok ittlétét meg lehet ezzel a konstrukcióval hosszabbítani, én nem osztom. Erre semmiféle jel nem mutat. Ez egy jókívánság, amit el lehet mondani, de nem hiszem, hogy az itt maradásuknak ez a konstrukció lenne a záloga. Tehát az előterjesztésben lévő, erre utaló mondatokkal én mélyszélesen nem értek egyet.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nyilván nem fog megbántódni, hogy hiányoltam az államtitkártársát ön mellől. Minden tisztelettem ellenére, ami megvan önnel kapcsolatban, azt kell hogy mondjam, hogy egy alaposabb és szakmailag megérvelt dolgot szívesen vettem volna az ő szájából is, hiszen most úgy látom, hogy oktatási és felsőoktatási kérdésként kezelik ezt az ügyet, és a gyógyítási része valahogy mintha elsikkadni látszana.

És végül, remélem, hogy nem a kórházak kima-zsolásáról van szó és nem az kezdődött el most. Tehát nem az történik, hogy izletesebb falatokat megpróbálunk kiszedni ebből a fekvőbeteg-ellátó rendszerből, majd ott maradnak ezek a vidéki kórházak, most már osztályaikban, kapacitásukban, működési feltételeikben megkurtítva, olyannyira megkurtítva, hogy néha már kórháznak sem nevezhetőek, akik majd valamilyen módon elvegetálnak és az ott élők pedig valamilyen módon gyógyulnak. Így is hatalmas területi egyenlenségek vannak az esélyekben. Én azt hiszem, államtitkár úr, ezt nem lehet vitatni, hogy nem egyformán gyógyulunk Békéscsabán, Zalában, Budapesten vagy Sopronban.

Ha lehetne valamire koncentrálni e mellett az előterjesztés mellett, akkor nagy valószínűséggel ezeket a problémákat kellene elővenni, az elvándorlás kérdését, a földrajzi egyenlenségek kérdését, a gyógyulás esélyének a kérdését, a finanszírozási és a bérkérdéseket. Magyarul, azt gondolom - és államtitkár úr, ez természetesen nem az ön hibája -, hogy egészségüggyel két formában találkoztunk itt, a parlament előtt, vagy salátatörvény formájában, amikor a szaktárca hirtelenjében úgy gondolja, hogy most el

kell intézni egy halom dolgot és tővel-heggyel mindent összehány, szokták felénk mondani, egy előterjesztésben; ideteszi elénk, aztán boldoguljunk, ahogy tudunk. Vagy a másik, amivel találkozni szoktunk, ezek a bizonyos ötletek, amiket képviselői indítványként, tehát megspórolva ennek a szakmai egyeztetését, találunk itt magunk előtt.

Úgy gondolom, hogy az egészségügyi vitanapon kívül, amelyeknek az eredménye enyhén szólva megint csak kérdéses volt, hiszen valljuk be őszintén, nem folyt itt vita, csak elbeszélünk egymás mellett, szükséges lenne most már egyben látnunk valamiféle irányt, mert messze hiszem, hogy az egészségügyet nem négyévente, kétévente vagy nyolcévente kell bizonyos irányokba rángatni, hanem szakmai és politikai megegyezéssel valamilyen módon megteremteni egy távlatos és hosszú távon is működő fejlesztés lehetőségét.

Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget. Köszönöm a türelmüket. Köszönöm a szót. (Taps az MSZP padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Harrach Péternek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(16.00)

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egészségügynek sok problémája van, és ezt, ezek egy részét próbálja ez az előterjesztés orvosolni. Hadd említsek néhány címszót, hogy milyen területeket kell vagy már eddig is kezelte a kormányzat.

Elsőként a bérrendezést kell megemlítenünk, hiszen ez folyamatosan és a következő években is megtörténik, és az egészségügy egy nagy problémáját rendez. Az adósságkezelés, a kórházak adósságának a konszolidációja a másik kérdés. Hadd említsem meg, hogy már nem először történik, és az augusztus 31-ei államkincstári adatok szerint több mint 55 milliárd halmozódott fel ismét, ami egyes vélemények szerint eléri év végére a 70 milliárd forintot is. A betegút optimalizálása is egy olyan kérdés, ami régóta többször felmerült; az orvosképzésnek a most is előhozott és eddig meglevő kérdései; a fejlesztések, amikben a vidék és a központi régió jelentős különbséget élvezett vagy szenvedett el; aztán olyan finanszírozási problémák, aminek része például a krónikus ágyaknak a kórházban, a fekvőbeteg-ellátásban történő működtetése vagy pedig a szociális ellátásba történő átvitele.

Még sok más hasonló kérdést felvethetnék, de azért ezek közül hadd mondjam el először azt, amin már részben túl vagyunk, de mindenképpen egy örömteli esemény, és ez az egészségügyi bérrendezés kérdése. Tudjuk, hogy az egészségügyi fekvőbeteg-ellátásban dolgozó orvosok idén 107 ezer forintos pluszjövédelmet kaptak, jövőre 100 ezer forintot,

tehát egy jelentős béremelés, ami talán mérsékelheti az elvándorlást is. Az alapellátásban a háziorvosok 130 ezer forintos praxisonkénti pluszjövödelme idén jó lehetőséget biztosít számukra. És ha már az előbb képviselőtársam a védőnőket említette, nekik is 30-35 ezer forinttal több a bérük idén, mint tavaly volt. De fogorvosokról is ejthetnénk szót, én nem szeretnék ezekbe a részletekbe menni, viszont azt újból el kell mondanunk, hogy a szakszemélyzet béremelése egy rendkívül fontos és régen létező problémát oldott meg, hiszen itt a 26,5 százalékos emelés, majd az azt követő 12, utána 8-8 százalékos, tehát négy éven keresztül történő béremelés jelentős mértékben javítja a helyzetüket. Ezzel az egészségügy egyik problémája, ha nem is véglegesen, de megoldódónak látszik.

A kórházak adósságrendezésére az állam ismét készséget mutat, de az is tény, hogy ezt folyamatosan nem lehet csinálni. Tehát itt valamiféle megoldást kell találni, és ez az előterjesztés részben erre is megoldást ad, hiszen az egyetemek körébe vonás egy olyan gazdálkodást vetít előre, ami azokban a kórházakban talán megoldást jelent. Bár gondolom, nem vagyok egyedül, aki meghallgatta a kórházigazgatók véleményét; nekik nem ez a véleményük, de erre még visszatérnék.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A fejlesztésekkel kapcsolatban nagy öröm az, amit látunk, hogy a vidéki kórházak milyen komoly mértékben fejlődtek és megújultak, de ha a budapesti kórházakat nézzük, akkor ez az öröm nem jelenik meg, hiszen itt éppen az uniós források gyengése miatt ezek a fejlesztések elmaradtak. Az az ígéret, amiről most szó van, reményre ad jogot.

A krónikus ágyak kérdése, amire az előbb céloztam, már sokkal nagyobb probléma, hiszen kétségtelen, hogy a legdrágább gyógyítási eszköz a fekvőbeteg-ellátás, és ott nem aktív ágyak létesítése és fenntartása bizony nem jelent egy jó gazdálkodást. Ez azonban olyan kényes kérdés, amit nagy előkészítéssel és türelmes végrehajtással kell megoldani.

Én is azt mondom, amit képviselőtársam mondott, hogy Magyarországon, legalábbis az ismereteink szerint az orvosképzés magas szintű, színvonalú, de az is tény, hogy itt elsősorban a külföldi hallgatók képzése és annak előnyei az, ami szóba került, és ez továbbra is minden általam ismert felsőoktatási, egészségügyi felsőoktatási intézményben egy olyan szempont, aminek az erősítésén kívánnak dolgozni az intézmény fenntartói.

És végül az egyetemi kórház, mint az egészségügyi szolgáltató kategória új elnevezése, ez valóban a betegútmenedzsment optimalizálását jelenti, ami nem vitás, hogy egy folyamatosan meglevő probléma, és eddig még tökéletesen nem sikerült megoldani. Ha nemcsak az előnyöket és az eddig elért eredményeket

nézzük, hanem a kérdéseket, amit ez az előterjesztés is felvet, akkor hadd említsem meg azokat az aggályokat, amelyek megfogalmazódtak az orvosok és a kórházigazgatók részéről. Felteszik a kérdést, hogy vajon a nem egyetemi kórházak helyzete, állapota milyen lesz ezzel az átalakítással, és azoknak az energiáknak és lehetőségeknek az elvonását jelenti-e, amiket féltének. Ugyanúgy az egyetemi kórházak önállóságának a kérdése is felmerül az orvostársadalomban, és egyúttal megjegyezték a túlzott központosítás veszélyeit is.

És végül még egy felmerülő kérdés van, és nemcsak kérdés, hanem kérés is az említett kórházigazgatók részéről, hogy egy velük történő részletesebb egyeztetésre is szükség lenne vagy lett volna. Úgy éreztem, hogy ezeket az aggodalmakat is közvetíteni kell, amikor erről az egyébként értékes és jól kidolgozott előterjesztésről szólnunk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Praktikusan úgy mondhatnám, hogy megettük a mesét, márpedig azért, mert valójában egy oktatási tárgyú törvényjavaslat van előttünk, és többedmagunkkal egészségügyire készültünk. Persze kapcsolódik egymáshoz a kettő, hiszen magukat a klinikákat, illetve az egyetemi kórházak által létrehozandó szervezeteket, új szervezeti egységeket érinti, de mégis úgy tűnik, hogy mindannyian úgy gondolkoztunk - és nem láttuk teljesen át, hogy milyen irányba megy majd ez a vita -, hogy ez egy egészségügyi vita lesz.

Fordítva ültünk fel a lóra, ez teljesen nyilvánvaló. Ezt már korábban egyébként az előterjesztőnek a tegnapi nap folyamán jeleztem, hogy várhatóan ebbe az irányba fog elindulni ez a vita, és ezt jó lenne mihamarabb megakadályozni. Hiszen nem sok minden, illetve sok minden, de nem teljesen egészen egészségügyi köze van, és nem az egészségügyhöz van teljesen köze ennek a vitának.

Várható és elkerülhető lett volna, ha mondjuk, az tisztázásra kerül rögtön a legelején - és ezzel akár a baloldali, akár a korábbi baloldali médiában is megjelent találgatások, miszerint ez a kancellária-rendszer az a kancellária-rendszer lesz, amit Ónodi-Szűcs Zoltán bejelentett -, tehát ezeket az átfedéseket tisztáztuk volna. Hiszen nagyon úgy tűnik, hogy inkább csak egy időbeli egybeesése volt ennek a kancellárnak, illetve az effajta kancellária-rendszernek az egészségügyi államtitkárság által zászlajára tűzött

kancellária-rendszerrel. Ez egy tragikus egybeesése volt, így hát mindenki arra rabolt rá és arra repült rá, hogy talán ez a kancellária-rendszer kettes számú verziója, és amit nem sikerült áterőltetni a választókerületi elnökükön, azt majd most valahogy a klinikákon keresztül megcsinálják.

(16.10)

Holott úgy tűnik, hogy vagy engem vertek át, vagy egyébként meggyőztek, de a napnál is világosabb, hogy ez a törvényjavaslat inkább arról szól, hogy miként lehetne megoldani azt a valóban fennálló problémát a klinikákon, hogy a térítéses orvoscézésben részt vevő, javarészt egyébként külföldi hallgatókat miként lehet megfelelő oktatáshoz, megfelelő színvonalú gyakorlathoz juttatni. Hiszen én magam is jártam a valódi nemzeti konzultáció keretében az egyébként ebben az esetben kiindulópontként érintett debreceni klinikán, és jártam egyébként a szegedin is, és mindenhol ugyanazokról számoltak be, mindenhol ugyanazok a problémák voltak, és ezt is bátran kijelenthetjük: a Debreceni Egyetem vagy bármelyik egyetem finanszírozásának a törzsét képező térítéses orvoscézésnek nem tudták biztosítani a megfelelő működési feltételét. Ez pedig azt eredményezte, hogy amilyen szakmai képzést ott kínálnak, az nem száz százalékgig jó minőségben működött. Nyilvánvalóan ez rossz, keserű szájíz hagyhatott a diákokban, természetessé vált, hogy ezen fejleszteni kell, ezen javítani kell, hiszen az mégse járja, hogy mondjuk, 20-30 diák próbálna sorban állni egy-egy betegnél, hiszen a beteganyag sokkal végeesebb volt a klinikán, mint egyébként ahány tanuló akarta rajta éppen elvégezni a vizsgálatot, vagy akarta egyáltalán obszerválni azt a beteget, hogy mi történik. Tehát észszerűnek tűnik ez a kiterjesztés.

Így hát mindenképpen az lett volna a jó, hogy ezt a várható rossz startot elkerüljük, hogy leszögezi adott esetben akár államtitkár úr, vagy az is tényleg jó lett volna - és ebben adjunk igazat szocialista képviselőtársamnak -, hogy akár Ónodi-Szűcs Zoltán is bejött volna és ő elmondta volna a saját verzióját ebben, hogy ne lásson senki ebben most egy ilyen egybeesést. Akkor tényleg szerencsésebben tudtuk volna ezt a vitát lefolytatni, és talán nem tértünk volna ki olyan témára, mint az orvoselváborlás vagy például a béremelések vagy a védőnők helyzete, mert ennek vajmi kevés köze van ehhez a jelenlegi törvényjavaslathoz.

Ami viszont érdekes lehet, és ami kérdés és tisztázandó, én ezt magamnak összeírtam a törvényjavaslat alapján. Az, hogy Debrecenre lett úgymond pilotban elkészítve, és onnan indul valamilyen módon ez az elképzelés, mégis gondolkodnunk kell azon, hogy mi lesz Budapesten. Ugyanis a Semmelweis Egyetem az egyetlen teljesen egészségügyi profilú egyetem, míg a többi egyetem azért más tudományokkal rendelkezik, tehát a Semmelweis

Egyetemnek azért lehetnek más szándékai a saját egyetemi kórházi struktúrájának a kialakításában. Én nem félek attól egyébként, hogy a média által megszéllőztetett országos intézeteket is maga alá tudja vonni a Semmelweis Egyetem, hiszen a Semmelweis Egyetemnél azért sem tudják ezt megvalósítani, hogy az országos intézeteket maguk alá vonják, hiszen ezek hatósági feladatot is ellátnak. Egyetem ilyen hatósági feladatot nem láthat el, innentől kezdve így szervezeti egységévé országos intézet nem válhat. Tehát ezt akár ki is pipálhatjuk.

Viszont a budapesti ellátás során azért az veszélyesnek mutatkozik, hogy miközben Budapesten az egészségügyi ellátást próbálja a kormány talpra állítani, és egy régi-régi ellenzéki kívánalmat, miszerint most már ideje figyelmet fordítani a budapesti egészségügyi ellátásra, megoldását leronthatja és a superkórházak kérdését leronthatja esetlegesen a Semmelweis Egyetemnek a különböző egyetemi kórházak - most pongyolán fogalmazok - bekebelezése, de szervezeti egységévé tétele, hiszen akkor megint nem fogunk tisztán látni, hogy a Semmelweis Egyetem mint a legmagasabb progresszivitási szinten álló és majd egyébként egyetemi kórházakat Budapest-szerte létrehozó intézmény miként fogja felfordítani ezt az egész budapesti ellátási rendszert, amiből most egyelőre annyi látszik tisztán, hogy Pesten két helyen, Budán meg gyakorlatilag semmi sem biztos, hogy hány helyen fog megvalósulni egy magas, valószínűleg szintén a legmagasabb progresszivitási szintű ellátás. Tehát ebben nagyon nehéz lesz összefésülni, úgy gondolom, a budapesti terveket.

És Budapest nagyon sok veszélyt tartogat magában, bárhonnan is származzék ez a budapesti akna, ami ebben az esetben benne van, ezt talán lehet, hogy le lehet zárni valamilyen módosító javaslattal, én ezt megfontolandónak tartom, egy ilyen irányú módosító javaslatot valahová betenni, és nem a Semmelweis Egyetem ellen akarok beszélni, de valamilyen módon őket is kordában kell tartani, függetlenül attól, hogy egyébként az ilyen egyetemi kórházaknak a létrehozása vagy szervezeti egységként való működése azért jóváhagyástól függ, és ez talán kellő kontrollt jelenthet. Ami viszont érdekes és átgondolandó, hogy ezeken az egyetemekhez közeli ellátási területeken azért jelenleg is egy klinika-fejnehéz ellátás zajlott, és jelenleg az, hogy az orvostudományi egyetemeknek egy ilyen kiterjesztett egyetemi kórházi szervezeti egysége jön létre, az ezeken a területeken tovább fogja egyébként az ellátásnak a súlyát elbillenteni a klinika, illetve a klinikai ellátás felé. Eddig is azért a klinikai ellátási eltolódásban, azt nyugodtan mondhatjuk, 17,5 százalék volt országosan az ellátási forma. Ha a Kenézy Kórháznak a szervezeti egységként való működésével hinni lehet a számoknak, akkor 2800 ágyas monstrum jön létre, ami teljes egészében a klinika alá fog tartozni. Tehát egy ilyen ellátási eltolódás törvényszerűen jöhet ezzel a törvényjavaslattal, ez talán egy kicsit aggodalomra adhat okot.

Ami szintén tisztázandó vagy esetleg átgondolásra, megfontolásra alkalmas: nagyon vegyesnek tűnik az egyetemi, illetve a fenntartói feladatoknak az alakulása, nagyon sok átfedés van a jogszabályban. Ez nyilván azért is van, mert nagyon sok törvényhez kell hozzányúlni, illetve egy nagyon szertágzó egyetemi irányítási, szervezési rendszerben egy önkormányzatisággal rendelkező autonóm rendszerrel találkozunk az egészségügyi irányítás, illetve vezetési rendszer. Tehát itt nagyon sok probléma lesz szerintem. Szerintem, ha ez kicsiben valósul meg és túl sok intézmény... - tehát nem lesz egy ilyen egyetemi kórházi falási kényszere az intézményeknek, hanem egy racionális, kis számban valósul meg, akkor talán ezek a fenntartói, illetve egyetemi feladatok, legyen az állami fenntartó vagy egyetemi fenntartás, ezeknek a súrlódása talán még kezelhető szinten lesz.

Vitathatatlanul fontos - és ezt valóban a valódi nemzeti konzultációban tett intézményi látogatások alátámasztották -, hogy a térítéses orvosképzésnek, de összességében az orvosképzésnek is a fejlesztése elsődleges feladat, nemcsak azért, mert az egyetemnek költségvetésének jókora részét teszik ki az ebből származó, illetve a klinika által generált bevételek, hanem azért is, mert Magyarországnak nagyon kevés kitérés pontja van, ha egészségügyi humán erőforrásról beszélünk. És az biztosan látszik, hogy az oktatás színvonalának, az oktatás rugalmasságának, a külföldi hallgatók adott esetben befogadóképességének javításával érhető el az, hogy a magyar egészségügynek a jelenlegi humán erőforrás-krízise - nem mondom, hogy katasztrófája, de krízise - valamilyen módon orvosolható lehet vagy orvosolható lesz.

A gyakorlati képzőhelyek kapacitásának növelése tényleg rendkívül fontos, tehát ezt a magunk részéről mindenképpen támogatjuk. Azt azonban érdemesnek tartom átgondolni, hogy az úgynevezett egészségügyi irányító testületen belül a delegált tagoknak a paritásos arányát - és ezt is jeleztem már az előterjesztő részére - azért próbáljuk elbillenteni. Ebben az esetben az egészségügyi államtitkárság... - ritkán hallani ilyet ellenzéki képviselőtől, hogy az államtitkárságnak akar kedvezni, de mi próbálnánk, illetve én azt javaslom, és valószínű, hazabeszélek mint egészségügyi politikus, próbálnám az ő javukra elbillenteni azt, hiszen mégiscsak a végzett tevékenység sokkal inkább az egészségüghöz, mint szerintem az oktatáshoz tartozik.

Tehát itt azt a felállást, hogy a miniszter három főt, illetve a rektor, kancellár két-két főt delegál, szerintem egyenlővé kellene hogy tegyük, ami azonban felveti azt a kérdést, hogy nagyon gyakran szavazategyenlőséggel néznénk szembe, tehát ismételtelen csak sakk-matt vagy egy olyan patthelyzet lenne, amiben képtelenek lennének dönteni. De ebben én - akár az oktatásügynek a rovására - a miniszter által delegált főknél a szót emelném meg. A problémával, ahogy említettem, mindenképpen jó lett

volna hamarabb előállni. Úgy tudom, hogy nem új keletű a probléma, nem új keletű ez a tervezés, ami Debrecenből indult ki. Az, hogy mögé mit látunk, hogy a Kenézy Kórház vagy annak igazgatója, vagy a mindenkor debreceni erőtér miként határozta ezt meg, vagy az egyetemnek a vezetője miként határozta meg, vagy hol van ebben a szerepe, az talán már teljesen mellékes. Jobb lett volna talán hamarabb előállni vele, és akkor elkerülhettük volna ezeket a kancelláriaaknákat benne. Én úgy gondolom összességében, hogy a törvényjavaslatban talán megvannak azok az elegendő fékek, azok az ellensúlyok, amelyek alkalmassá teszik arra, hogy az indokolásban is megfogalmazott meg a törvényből is jól kiolvasható cél megvalósításához, miszerint az egészségügyi oktatásnak a már nagyon régóta várt valamilyen szintű fejlesztését, a képzőhelyek színvonalának a javítását elérjük, kellő biztosítékot, kellő garanciát tartalmaz.

(16.20)

Úgy gondolom, hogy ez nem egy teljesen egészségügyi, sőt talán nem is egészségügyi tárgyú jogszabály, így hát nem én mondom ki rá a végső szót, hiszen nem én vagyok az ezért felelős politikus, de a magam részéről úgy tűnik, hogy ez egy támogatható javaslat lesz. Úgy gondolom, hogy érkezni fog hozzá módosító javaslat, mindenképpen kell is, hogy együtt dolgozzunk. Az előterjesztőknek meg az államtitkárságnak pedig azt javaslom, hogy most nyugodtan szögezzék le, hogy mi volt az eredeti cél vagy honnan indult ki a jogalkotói szándék, és akkor egyrészt meg lehet nyugtatni a KDNP-t, hiszen ezek szerint a KDNP-vel sem tisztázták önök, hogy ez egy teljesen tisztán oktatási tárgyú javaslat lesz, másrészt pedig az ellenzékkel, sőt a sajtóban való találgatásokkal is lehet valamit kezdeni, és talán mindenki egy kicsit nyugodtabban fogja nézni azt, hogy miként is alakul a klinika, illetve az egyetemi kórházaknak mint szervezeti egységeknek a léte. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők ugyan jelentkeztek, de nincsenek a teremben, tehát nem kívánnak felszólalni.

Most a képviselői felszólalások következnek. Mielőtt megadnám a szót képviselőtársaimnak, felszólalásra megadom a szót Palkovics László államtitkárnak. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Azért kértem most szót, mert az a vita, ami itt kibontakozott, azt gondolom, hogy egy nagyon értékes szakmai vita. S miután Tukacs képviselő úr is visszaérkezett, szeretnék ezekre reagálni, hogy esetleg elkerüljük azokat a félreértéseket, amik

itt felvetődtek. Azt hiszem, tényleg kijelenthetjük azt, hogy ez az előterjesztés az, ami, ez a felsőoktatás fejlesztésének az egyik fontos eleme. Azt hiszem, hogy az itt ülő, különösen az egészségpolitikusok, de a felsőoktatás-politikával foglalkozó ellenzéki képviselő hölgyek és urak is látták azt a stratégiát, amit orvosképzés-fejlesztési stratégiának hívunk. A 2014-ben elfogadott felsőoktatási stratégiának öt kiemelt célterülete volt, ebből az egyik az orvosképzés területe. Ebből született egy külön stratégia, amit hívhatunk részstratégiának, amely stratégia egyértelműen tartalmazza az első oldalak valamelyikén, és aztán később kibontva azt az igényt.

Azt gondolom, hogy a külföldi hallgatók itt tartása csak az egyik eleme ennek a dolognak. Itt általában arról van szó, hogy a magyar orvosok gyakorlati képzése, ha megnézzük a rezidensszövetség felmérését, ha megnézzük azt, hogy más országokban az egyébként méltán elismert magyar orvosok esetében milyen kismértékű megjegyzések kerülnek elő, ezek a gyakorlati képzéssel kapcsolatos megjegyzések. Ennek pedig az az egyszerű indoka, azok a számok, amiket elmondtam, hogy a hallgatók egyszerűen nem tudnak elegendő mértékben részt venni olyan gyakorlati képzésben, ami nemcsak a gyakorló kórház - erre majd egy kicsit később visszatérnék -, ha megnézzük más országokban az orvosok minősítését, legutoljára egy delegáció Izraelben járt, ahol komoly minősítésen kell átesni a nem Izraelben orvosi diplomát szerzett orvosoknak. A Magyarországon végzetek 90 százaléka ezen átesik, Németországból csak 50 százalék, Romániából pedig csak 30 százalék. Ott egy dolgot emeltek ki, a gyakorlati képzés erősítésének a szükségességét. Ez az előterjesztés tehát valóban arról szól, amiről, ez valóban a háttér megteremtéséről szól.

Tukacs képviselő úrnak válaszolva, hogy miért nincs itt az egészségügyi államtitkár úr: azért, mert ezt együtt állítottuk elő, és erről folyamatosan konzultáltunk. Az egy másik kérdés, hogy technikailag miért a képviselő urak terjesztették elő, akik egészségpolitikusok. Azt gondolom, hogy erre minden jogosultságuk megvan, és ez tulajdonképpen helyes is így. Ez egy abszolút egyeztetett álláspont.

Ami a célról szól, részben Tukacs képviselő urat szeretném pontosítani, hogy hogy változik a Magyarországról külföldön dolgozó orvosok száma. 2010-ben azoknak az orvosoknak a száma, akik engedélyt kértek külföldi munkavégzésre - hangsúlyozom, engedélyt kértek, ez nem azt jelenti, hogy szükségszerűen elmentek -, 755 volt, 2015-ben ez már csak 393 volt, tehát csökken az engedélyt kértek száma. Ennek ellenére az feladata a magyar orvosképzésnek, hogy a kedvezőtlen korfával rendelkező orvostársadalom pótlását biztosítsa, illetve tudja pótolni azokat, akik külföldre elmennek. Ennek nyilván sokfajta egyéb következménye van, de mindenképpen fontos az, hogy a képzésben a gyakorlati képzésnek meg kell jelennie.

Gyakorló kórház versus egyetemi kórház. A gyakorló kórház egy olyan intézmény, ahova a hallgató elmegy és a nyári szünetben gyakorlaton vesz részt az ottani vezetőinek a támogatásával. Viszont ebből az egyetem ilyen értelemben nem profitál, hiszen az a tudás, amit a hallgató ott megszerez, nem jelenik meg utána az egyetemi képzésben, ellentétben, mondjuk, az egyetemi kórházzal vagy magasabb szinten a klinikával, ahol viszont az egyetem oktatói jelennek meg ebben a képzésben, ők végzik ezt a kutatást, és ennek megjelennek az eredményei, akár a publikációkban. Ha megnézzük, Magyarországon a klinikai kutatásokat megjelenítő cikkek száma a legmagasabb, nagyjából 1400, ez magasabb, mint egy sor egyéb területnek, nem rossz területnek az összege, de még mindig nem elég magas ahhoz, hogy a rangsorokban lényegesen előrébb tudjunk lépni.

Tehát ez az előterjesztés valóban az, ami, a felsőoktatási rendszer egyik elemének, az orvosképzésnek - ami, azt hiszem, jelen pillanatban a magyar felsőoktatás egyik zászlóshajója - a további fejlesztése annak érdekében, hogy a magyar orvosok gyakorlati képzése is javuljon, meg annak érdekében, hogy ha már itt jól sikerült magunkat pozicionálni, akkor valóban tudjuk növelni a külföldi orvostanhallgatók számát. Tukacs képviselő úr utalt arra, hogy ez nem fogja itt tartani a külföldi hallgatókat.

Itt meg kell különböztetni az angol nyelvű képzésben és a német nyelvű képzésben részt vevő hallgatókat. A német nyelvű képzésben részt vevő hallgatók a németországi viszonyok miatt korábban, a második év után, tehát az elméleti képzés után elhagyták az orvosi egyetemeket. Arról tudok beszámolni, hogy örömtelien növekszik a számuk, és ha a gyakorlati képzést tudjuk erősíteni, az az ő számukra ugyanilyen hatással lesz. Az angol nyelvű képzésben részt vevő hallgatók pedig maradnak, ők nem mennek el, ott nincs egyéb kényszer, hogy bizonyos idő után itt hagyják az egyetemet. Ez is azt erősíti, hogy ez nemcsak a magyar orvosképzés szempontjából, de egyáltalán az orvosképzés, annak a finanszírozása szempontjából egy fontos elem.

Kérdésként megjelent, hogy az egyetemi kórházak hogyan néz ki az irányítási rendszere az egyetemen belül, alkalmas-e az egyetem egy kórház irányítására. Jelen pillanatban a teljes magyar ellátórendszer 17-18 százaléka a klinikákon folyik. Az valóban igaz, hogy a klinikákon bizonyos szempontból magasabb progresszivitású ügyek irányába tolódik el az ellátás, pont emiatt van szükség ennek a portfóliónak a szélesítésére, ahogy említettem. A nyíltszíves műtét egy nagyon fontos műtét típus, amit egy klinikán végzünk, de a visszérműtét meg minden kórházban az, ezért egy orvostanhallgatónak ezt is kell látni. Ebből is tudunk visszacsatolást tenni, akár a kutatási részből, akár az oktatási részből az egyetemi képzésre. Ezért fontos ennek a portfóliónak a szélesítése. Hogyan alakul a klinikák működése? Itt két pont vetődött fel a képviselő úr részéről, az egyik

a finanszírozhatóság, a másik pedig az a - bizonyos szempontból azt gondolom - talán jogos vélelmezés, mert félelemnek nem mondanám, hogy a klinikák alapvetően csak a magasabb progresszivitási szintű ügyeket szeretik ellátni. Egyrészt ilyen a természetük, másrészt pedig ha megnézzük, hogy a négy orvosi egyetem case-mix indexe hogy néz ki, az 1,44, ami az országos intézetekhez képest jóval alacsonyabb, hiszen ők specifikus ellátást végeznek, míg a kórházak átlaga valahol 1,1 környékén van. Ilyen értelemben a klinikák nemcsak magas progresszivitású, tehát nemcsak csillagos hbc-s-vel finanszírozott ügyeket látnak el, hanem ellátnak mást is. Ezt mindenképpen szeretnénk, pont a képzés javítása miatt változtatni.

Ha megnézzük a klinikák - s most tényleg csak a klinikákról beszélnek - pénzügyi helyzetének az alakulását, az elmúlt két évben a négy orvosi egyetemnek a klinikája gyakorlatilag konszolidálódott. Amíg 2014-ben az év végén a harminc napon túli ki nem fizetett számlamennyiségük 14-15 milliárd forint volt, addig az elmúlt egy évben ez nem haladja meg az 5 milliárd forintot, de egy kicsit változik. Ez az összegytemi, és ebből nagyjából két és fél milliárd forint, ami a négy klinika tartozásállománya, ami az aktuális pénzállományhoz képest, ami az Államkincstár adatai szerint most nagyjából 100 milliárd forint környékén van, egy eléggé elhanyagolható szám.

Ez azt jelenti, hogy stabilan működnek a klinikák. A minőségi jellemzők pedig a hatékonyságukat mutatják, tehát azok a vélelmezések, hogy a klinikák bármilyen szempontból rosszabbul menedzseltek az egyetemen belül, nincs így. Azt gondolom, hogy az a szaktudás, ami az egyetemen belül rendelkezésre áll, abszolút alkalmas lesz egy normál kórházi tevékenység irányítására is. Tehát ezt az aggodalmat én nem osztom.

Egy másik jogos pont volt Harrach képviselő úrtól és Lukács képviselő úrtól is, hogy kiscsömög módjára jönnek majd az egyetemek és akkor a kórházakat behúzzák, mert az egészségügyi irányítás azt akarja, hogy kerüljenek át oda ilyen-olyan okoknál fogva. Ez a vélelmezés azért nem állja meg a helyét, mert van egy kritikus határ az egyetemi ellátás méretére. Itt pont annyira van szükség, ami ahhoz kell, hogy az egyetem jól tudjon működni, de semmivel többre nincs szükség. Az országos intézetek integrációja ilyen értelemben nem jól kezelhető, hiszen ott egy 4500 ágygal rendelkező hatalmas kórházi állományról beszélünk.

Az, hogy együtt kell működni valamilyen másik formában, mondjuk, társulások formában, hogy a tudományos eredmények együtt jelenjenek meg, hogy együtt tudjunk olyan dolgokat felépíteni, amik nem szükségszerűek egy klinikán, az viszont abszolút elvárás, de ez elvárás egyébként bármilyen másik egyetemmel való együttműködés esetén is. Tehát az a félelem, hogy az egyetemi klinikák vagy az egyetemek kimazsoláznának bármit, nem jogos félelem.

(16.30)

Budapest esetén a Semmelweis Egyetem fejlesztését, ahogy ez az utóbbi néhány kormányinformáció után is nyilvánvalóvá vált, a kormány teljesen komolyan gondolja. Ahogy Lázár miniszter úr fogalmazott, egy nagy ívű, grandiózus tervet fogunk erre összehozni. Ennek a létrehozása zajlik, intenzív tárgyalásokat folytatunk a Semmelweis Egyetemmel. Hamarosan ennek is meglesz az eredménye. Ebben egy elem nyilván valamilyen szinten a kórházi háttér bővítése, de megint csak ami ahhoz szükséges, hogy a nemzetközi benchmarkok irányába tudjunk közeledni, semmivel sem több. Tehát semmifajta olyan szándékuk nincs az egyetemeknek, hogy ezt a háttér minden határon túl növeljék, csak amire szükség van. Nagyjából ennyit szerettem volna elmondani.

A szuperkórházakkal való együttműködés pedig egy másik kérdés; itt a klinikáknak ebben persze azért feladatuk van. Azt hiszem, a Semmelweis Egyetem, mint az ország legnagyobb ellátó intézménye - hiszen nagyjából 6 százalékát látja el hbc-alapon az ország ellátásának, és egyébként Közép-Magyarországon ilyen értelemben a legnagyobb ellátóhely -, ennek a bővítése csak olyan mértékben szükséges, ami az oktatáshoz és a kutatáshoz szükséges. De ezen túl nem, tehát a kórházaknak, országos intézeteknek az a félelme, hogy ez valami megaindítást fog eredményezni, nem jogos, ez nincs így.

Ha megnézzünk nemzetközi példákat, például London ellátórendszerét tekintjük, London ellátórendszere négy elemre oszlik. Ebből három normál kórház, a negyedik pedig egy egyetemi klinika, a University of Londonnak az egyetemi kórháza, amelyik egyébként felel egy területért, és a magas progresszivitási szintű ellátórendszernek is az a csúcsa ilyen értelemben. Tehát erre vannak különböző példák. Azt gondolom, a Semmelweis Egyetem szerepvállalása is valamifajta hasonló szerepvállalást fog jelenteni a jövőben.

Én röviden ennyit szerettem volna itt a fölmerült szakmai vitához hozzátenni. Remélem, nem tűntem túl inkompetensnek annak ellenére, hogy nem vagyok orvos, hanem felsőoktatási államtitkárként próbálok ezt a helyzetet megérteni. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Örülök, hogy ön után szólalhatok meg, mert nagyon fontos gondolatokat mondott, és nagyon egyet lehet érteni önnel akkor, amikor azt mondja, hogy a felsőoktatás fejlesztési stratégiájáról

van szó, az orvosfejlesztési stratégiáról, orvosképzésről. Viszont ilyenkor felmerül bennem is a kérdés, aki egyébként laikus vagyok ebben a témában, hogy miért nem a kormány nyújtja be, miért képviselőknek kell benyújtani egy ilyen stratégiai szempontból fontos kérdést. De ez legyen az önök gondja.

Amikor a parlamentbe kerültem, akkor megfogadtam, hogy azokért, akiket képviselek, a romákért minden esetben felszólalok, ha oktatási vagy egészségügyi kérdés van. Most is azért teszem, mert Farkas Flórián a Fidesz padsoraiban sajnos nincs itt, hogy elmondaná és megkérdezné önöktől, hogy milyen eredménye lesz, milyen pozitív eredménye lesz annak, ha ezek az intézmények ilyen szinten átalakulnak, illetve létrejönnek az egyetemeken belül ezek a képzések, mit tud segíteni a magyarországi romáknak például vagy éppen a szegényeknek, akik kistélepüléseken élnek. És nagyon sokszor azt lehet mondani, hogy sokkal jobban távolodnak azoktól a betegektől az ilyen nagy volumenű stratégiákkal, mint amennyire közelíteni kéne.

Ezért azt gondolom, meg kell kérdeznem önt és az előterjesztőket is, hogy lehet-e, lesz-e változás abban, ha ez a stratégia valóban össze fog jönni, hogy a magyarországi romák nem 10-12 évvel előbb halnak meg, mint a nem romák, pedig az ő halálzási arányuk is nagyon rossz az Európai Unióhoz képest. Lesz-e valamilyen változás ahhoz képest, amit most láthatunk? Mert ma, nyugodtan ki lehet jelenteni, hogy az egészségügynek, illetve a nemzetünknek mindenképpen a szegények és a romák a legelesettebb rétege, illetve kiszolgáltatottabb rétege. Így nem nagyon tudják igénybe venni azokat a szolgáltatásokat, amelyeket akár az egészségügyben, akár az oktatásban meg lehetne kapni.

Ezért nagyon fontos lenne, ha a stratégiák mellett láthatnánk olyan rövid, közép- és hosszú távú stratégiát, megjelenítést és számítást, ami arra mutatna rá, hogy a gyógyításban milyen eredményeket lehet majd elérni. Mert, még egyszer mondom, amit államtitkár úr elmondott, nagyon fontos és jó szemlélet, úgyhogy gondolják el. Viszont nem látjuk mellette azt, hogy 5 év múlva, 10 év múlva vagy 15 év múlva mi lesz az egészségügy helyzete, fog-e változni a kistélepülések életében a gyógyítás, fog-e változni, mondjuk, a leghátrányosabb helyzetű települések sorsa ezáltal, vagy éppen a romák, akiket említettem, vagy a szegények élethelyzete kijebb tud-e tolni, mint amit most látunk.

Azt gondolom, az én értékrendem szerint mindenképpen nagyon fontos ez a kérdés, hogy tudtak-e tervezni abban, hogy milyen időszakok fognak jönni a rövid, közép- és hosszú távú stratégiában. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tukacs képviselőtársam a törvénytervezetthez kapcsolatosan szigorúan vetten elmondta mindazt, amit el kellett mondani, ezért annak megismétlésébe én nem bocsátkozom. Viszont két kiegészítő mondatot szeretnék mondani.

Az egyik kapcsolódik ahhoz, amiről Teleki képviselőtársam szólt. Az országban óriási mértékű az ellátásbeli különbség. Félelmetesen nagy leterheltség mellett dolgoznak az egészségügyben szerepet vállaló emberek. Nemcsak az ápolókról, hanem az orvosokról, és adott esetben olyan szintű leterheltségről, ami a hibázás lehetőségét is sajnos magában hordozza. Ezen is változtatni kell! Tehát akkor, amikor egyetemi kórházokról vagy az orvosok gyakorlati képzéséről, továbbképzéséről, minőségbeli eltolódás eléréséről beszélünk, akkor ennek nyilván a pénzügyi hátterét is meg kell teremteni. De nemcsak adott intézmények tekintetében, hanem általában vetten az ország szinte minden területén, azért, hogy az ellátásbeli különbségek minimalizálódni tudjanak.

A másik gondolat, amiről szólni szeretnék, Harrach képviselőtársam szólt róla, a bérfejlesztés fontosságáról. Egyetérték. Rettentően fontos, csak nem négy év távlatában, négy lépcsőben, majd 2017 végén, '18-ban meg '19-ben. Ha ez a kormány valamit tenni akar, akkor tegye meg a saját időszakában!

Államtitkár Úr! A fogyó úgymond elvándorlási szándék tekintetében pedig annyit szeretnék mondani, hogy persze, ha már a korábbi esztendőben nagyon sokan elhagyták az országot, akkor nyilvánvaló, hogy egyre kevésbé fogyni fog azoknak a száma, akik a későbbiekben el kívánják hagyni. De azért még e tekintetben is van tennivalója a kormánynak, azt gondolom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr, KDNP. Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Úgy gondolom, amit az előbb már ki is fejtettem, hogy ez az előterjesztés egy jól átgondolt, alapos munka, ami elsősorban az orvosképzés lehetőségeiről szól. Ez teljesen rendben van. De amit itt a vita eredményez, az abból adódik, hogy az egyetemi kórház nem csupán képzést segít, hanem az ellátást is végzi, illetve egy intézmény, aminek a működtetéséről is szó van. Tehát túlmutat ez az előterjesztés az oktatás területén. Éppen ezért tartom fontosnak az egészségügy egyébként nagyon érzékeny képviselőivel való egyeztetést. Vagy finomítok, az egészségügyi vezetők érzékenységét figyelembe kell venni, mert nem annyira az orvosokról, mint inkább a kórház-igazgatókról van szó.

És ha már szót kaptam, akkor engedjék meg, hogy az előbb említett és a képviselőtársam által is

előhozott kérdésre is visszatérjek. Ez a béremelés. Hiszen akkor, amikor a romákról és más nehéz helyzetben lévő, nagyrészt vidéken élő emberekről van szó, akkor ott az alapellátás kérdése merül fel. Nincs igaza az előbb felszólalt képviselőtársamnak abban, hogy nem a saját időszakunkban tesszük meg a béremelést, hiszen a praxisonként 130 ezer forint most történt meg, saját időszakunkban, az orvosok 100 ezer, majd jövőre ismét 100 ezer forintos béremelése, az ápolók 26,5 százaléka, majd 12 százaléka mind erre az időszakra esik. Nem lehet mondani, hogy túlmutat ezen a cikluson. Köszönöm szépen.

(16.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk további képviselői felszólalásokkal munkánkat. Megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem akarok azoknak az idegein táncolni, akik a további napirendek megtárgyalására várnak, ezért igyekszem röviden megfogalmazni mondanómat. Először is, az államtitkár úrnak köszönöm, hogy részt vesz a vitában, ellentétben néhány más államtitkártársával, aki végigvárja a vitát, majd vagy reagál, vagy talán még nem is reagál az elhangzottakra.

Elfogadva azt, hogy ön felsőoktatási, képzési szempontból vizsgálja és védi az előterjesztést, mégis meg kell hogy értse, államtitkár úr, hogy egészségügyi ügyekre is muszáj kitékintenünk akkor, amikor erről a napirendről beszélünk. Én két elemben szeretnék ellenvéleményt megfogalmazni azzal kapcsolatban, amit ön elmondott.

Tehát az, hogy az engedélykérők száma, mármint azoknak az orvosoknak a száma, akik külföldre távozáshoz kérnek engedélyt, számszerűleg egy adott évben csökken, nem azt jelenti, hogy a kint lévő és praktizáló orvosok száma csökken. Bizonyára nagyon könnyen belátható, hogy egy idő után a rendszerből fogynak azok az orvosok, akik alkalmasak arra nyelvtudás, mobilitás, családi helyzet alapján, hogy külföldön dolgozzanak, tehát én ezt a képet változatlanul nem látom jónak.

A másik, amit meg szeretnék önnek fogalmazni, az az, hogy örülök neki, hogy a klinikai kifizetetlen számlák - kezdjük akkor óvatosan fogalmazni - nem nőnek, tehát valamilyen szinten maradnak, de a kórházak meg folyamatosan visszatermelődnék egy adott szintre, tehát felkúsznak százig, akkor történik valamiféle konszolidáció, visszaesnek, majd újramennek. Ez újra a finanszírozás kérdéseit veti fel, mert akkor nem arról van szó, ha ez az adósságállomány folyamatosan újratermelődik, hogy az adott vezetők gazdálkodási szempontból analfabéták, hanem akkor nagy valószínűséggel arról van szó, hogy a finanszírozási rendszerrel valami baj van, és ezt a

bajt az egyetemi rendszerbe való integrálás ezeknél az intézményeknél nem fogja megoldani. Tehát mindenképpen azt gondolom és erősítem, hogy látnunk kell előbb vagy utóbb valamiféle speciális - és ebben az esetben elfogadom, hogy speciális - finanszírozási hátteret ezeknél az intézményeknél.

Azt gondolom Harrach képviselőtársammal együtt, hogy ez nemcsak oktatási, hanem egészségügyi kérdés is, és az alapos egyeztetést megéri, ebben természetesen egyetértünk. Én bérkérdésekben nem vagyok ennyire optimista. A szakdolgozóknak volt egy általános bérkövetelése, ez a most 50 százalék a ciklus végéig érje el felkúszva a 100 százalékot. Nem ez történt, és információim szerint sajnos néhány intézmény meg különféle átsorolási játékokkal még ebből a bizonyos huszonvalamennyi-ezer forintnak mondtóbból is folyamatosan farigcsál, tehát nem azt találják a bérkifizetési lapokon, amiről a hírek szólnak.

Összességében én azt gondolom, hogy az előterjesztéssel kapcsolatban legyen az jó reményünk, hogy jó orvosképzést fog szolgálni, de legyen az reményünk szintén, hogy ebben az orvosképzésben nem akarunk drága orvosképzéssel máshol praktizáló orvosokat kiképezni. A világban folyik ez a játék, mert mindenhol csábítgatják a jól képzett orvosokat, hiszen ez egy drága mulatság, és nem minden ország engedi meg magának, hanem inkább a szakma elcsábítja magas fizetéssel. Ebbéli reményemet is szeretném kifejezni, hogy az itthon tartásuk a jó képzés után elsődleges stratégiai célja lesz nem a szaktárcának, hanem az összkormányzatnak minden időben. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Harrach Képviselőtársam! Nem akarom más irányba elvinni ezt a vitát, ezért nem is fogok többet hozzászólni, de a tisztánlátás kedvéért és a való helyzet megvilágítása érdekében a bérkérdés kapcsán azért a következőt el kell mondjam.

Ha esetleg ön nem ismerné, akkor legyen világos ön előtt, hogy kiterjed ez a négy lépcső a kormányzásuk befejeztét követő időszakra is: 2018. XI. hónapjától és 2019. XI. hónapjától is kalkulált az egyik és a másik, már a cikluson túlnyúló bérfelvezetés. Tehát nem valótlant, hanem igazat mondtam. Ez az egyik probléma.

A másik probléma az, amiről Tukacs képviselőtársam beszélt, hogy ezek az emberek, a szakdolgozók nagyon nagy hányadban a minimálbér és a garantált bérminimum környékén keresnek. Ehhez a bérhez illesztetten azok a mértékbeli eltolódások, százalékbeli növekedések nem oly hatalmas pénzek, mint amilyeneket megpróbálnak elővezetni, és sajnos még nem is úgy jelennek meg, landolnak az ő

kezükben, hanem bizonyos átcsoportosításokkal, egyebekkel csökkennek ezek a pénzek. Olyan családokat okoznak emberek számára, hogy a reményt, amivel hozzányúltak ehhez a lehetőséghez, hogy milyen növekedés lesz a bérek tekintetében, annulálják, de inkább negatív indulatokat szülnek sok esetben.

Még egy dolgot hozzátennék. Az pedig az, hogy nézze meg, mondjuk, a gazdasági területen dolgozók vagy a technikai háttér területén dolgozók tekintetében, hogy milyen bérfejlesztést csináltak az egészségügy vonatkozásában, márpedig nélkülük nincs egészségügy: hét éve, mondhatom nyugodt lelkiülettel, semmilyen.

Az utolsó mondatom pedig az, hogy ha a minimálbéres meg a garantált bérminimumos emberektől, maguktól tőlük és a munkaadóiktól nem vettek volna el több pénzt járulékteherként, amelyeket most megpróbálnak visszacsurgatni részben, akkor játsszának tisztességes játékot. Az elvett forrásból adogatnak vissza valamiket az emberek felé. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem gondoltam volna, hogy felszólalok ebben a témában, de a téma komolysága megköveteli, hiszen most már olyan dolgokat is feszegetnek MSZP-s képviselőtársaim, amelyek nem az előterjesztés tárgyai. Tehát majd a későbbiekben kell arról vitatkoznunk nekünk, hogy a finanszírozása hogyan lesz ennek az egészségnek, és azt nem gondolom, hogy egy egyetemi klinikán más a hbc pontértéke, mint egy városi kórházban, ugyanannyit fizetnek érte - ez az egyik.

Azt is látni kell, hogy maga az előterjesztés egy jó szándékú előterjesztés, hiszen azokat az orvosokat és egészségügyi szakdolgozókat ösztönzi és szolgálja ki maga az előterjesztés, akik ebben az egészségügyi rendszerben dolgoznak, illetve tanultak. Azt lehet látni az oktatókórházakon, hogy túlzásúfoltak. Ha elmennék egy vizitre, megállnak a sebészeti osztályon egy viziten, amelyen ott van a főorvos, adjunktusok, orvosok, szakorvosok, és ott vannak az orvostanhallgatók is, ki kell hozni a beteget a kórteremből, hogy ők be tudjanak menni, tehát ez magában nem egy jó rendszer. Régen ez így működött, és ennek az volt az oka, hogy nagyon kevés volt az a hely, ahol ezek az orvosok, ezek a szakdolgozók érdemben tudtak tanulni.

Úgy nem lehet tanulni, hogy azt lesem, hogy az első, aki a sorban áll, mit csinál. És képzeljék el a betegek helyzetét, amikor már harmincnyolcadszor vizsgálja meg egy orvostanhallgató a vakbélműtét előtt álló embert! Ha addig nem fáj a hasa, azután

majd fog, és akkor ez csak egy vakbélműtét és nem egy invazív úgymond bélmosásos eljárás, azt azért mégse kívánám.

Tehát véleményünk szerint ez egy nagyon előremutató előterjesztés, hiszen ez elősegíti az orvosképzést, illetve a szakdolgozóképzést, olyan tudásra tesznek szert ezek az egészségügyi rendszerben dolgozni kívánó emberek, ami, úgy gondolom, Európa-szintű, hiszen azt mindenki tudja és látja is, hogy nemhiába van az a vákuumszivattyú *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, amely elszívja az egészségügyi dolgozókat Európa összes országába *(Az elnök ismét csenget.)*, köztük Németországba, Ausztriába és Angliába is. Úgyhogy véleményem szerint támogatni fogjuk. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nekem egy nagyon régi témám jutott eszembe, amit nagyon aktuálisnak tartok itt most elmondani. Mindenképpen, ha már az egészségügy és az oktatásügy így találkozik egy ilyen sajátos javaslatban, és ha már az elvándorlást érintettük, sokan engem úgy akarnak látni vagy láttatni, hogy nekem az elvándorlásban annál nagyobb szerepem van, mint ami valójában lehetett volna vagy egyáltalán volt. Leszögezem önöknek, hogy nem volt ilyen szerepem, de ez arra adott késztetést, hogy azért beleássam magam lehetőleg ebbe a problémába, és megnézzem, hogy mi van mögötte.

Azt láttam, és ebben biztos vagyok, hogy bár törekszik ez a törvényjavaslat arra, hogy megteremtse a lehetőséget, hogy az itt tanuló külföldi diákok - most a külföldi diákokra mondom - itt tartása megvalósuljon, arra nem biztos, hogy lehetőséget fog nyújtani, ugyanis ezerfajta indíttatásból jönnek ide, de legfőképp azért, mert a magyar orvosképzés az árához képest magas színvonalú. Ezzel a képzéssel gyakorlatilag, ha nem is a világ bármelyik pontján, de Európa bizonyos pontjain vagy a saját otthonukban, ahonnan származnak, ott számottevő, jól fizető vagy legalábbis a társadalmi szintjükön megbecsülést hozó munkát tudnak vállalni.

(16.50)

Ezek a hallgatók nagyjából - és ezt mutatja a nyilvántartási hivatal valamennyi statisztikája - a diploma megszerzését követően startolnak el az országból. Ami egyébként valószínűleg a világ összes egyetemén így van. Nincs ez másképp a London School of Economicsban; amikor odamegy Magyarországról tanulni valaki közgazdaságtant, valószínűleg nem ott fogja hasznosítani, hanem a saját hazá-

jában. Kifizette az összeget, és elmegy máshova, ahol tud boldogulni, lehetőség szerint a hazájába. Így hát arra, ami itt többször elhangzott, hogy esetleg arra jó lesz, hogy itt tartson fiatal orvosokat, ez valószínűleg nem lesz alkalmas, de arra, hogy javítsa a magyarországi hallgatók oktatási körülményét, valószínűleg egyébként alkalmas lesz, és talán ez az egyik olyan, ami a vonzóképeséget adni fogja.

De amit az elején mondtam, hogy visszatérjek, ha már találkozok az egészségügy és az oktatásügy. Régóta néztem azt, hiszen nem tartottam fairnek azt az európai tendenciát vagy a világban zajló tendenciát, hogy a kelet-európai nagy egészségügyi humán erőforrást kibocsátó országok képzett humán erőforrás-tökéjét folyamatosan elszívja a Nyugat. Úgy gondolom, hogy ebben valamilyen módon - és ezt államtitkár úr figyelmebe ajánlom - egy hasonló visszatérítési mechanizmust fel lehetne vetni az európai uniós szinten, ami egyébként az agráriumban működik, azaz ahonnan elszívják az anyagot, a tudást, a lehetőségeket azok a képzések, így ebben az esetben a magyar egészségügy is kapjon valamilyen visszatérítést.

Svédországban nem képeznek szakvizsgai szinten megfelelő számú pszichiátert - ennek is egyébként utánanéztünk, nem volt egyszerű, hiszen úgy tűnik, ezeket az adatokat senki nem tartja nyilván rendszeren az Európai Unió és az egyéb EGT-s tagállamokban -, tehát ha ott nem képeznek elég pszichiátert, hanem ott szakvizsgával rendelkező pszichiáter szakorvosként hárman végeznek egy évben, azaz egy nagyon szűk bemeneteli és nagyon szűk kimeneteli képzés van, de Magyarországról, Romániából, Bulgáriából, sorolhatnám az egyébként kelet-európai államokat, húszas-harmincas számban visznek el orvosokat, akkor valamilyenfajta visszatérítési mechanizmust mégiscsak ki lehetne csikarni, hiszen ha más nem, az európai közös előnyöket és a közös teherviselés így szokták működtetni.

Egy régi elképzelésem az - és ebben kérem államtitkár úrnak adott esetben a megfontolását -, hogy éljünk ezen a területen azzal a lehetőséggel, hogy valamilyenfajta visszatérítési mechanizmust felvessünk, hiszen látjuk, hogy hazánkat és egyébként a többi kelet-európai tagállamot is nagyon extrém és nagyon komoly módon érinti, és hatalmas kitettséggel rendelkezik abban, főként egyébként ennek vannak belső okai, azt hiszem, elég jól ismeretek az okai, tehát nagyon sok faktor van, ami a dolgozókat külföldre hajtja vagy viszi; nyilvánvaló itt két különböző terminológiában is lehet beszélni, ki hogyan áll ehhez a problémához.

De gondolkodjunk el azon, hogy miként lehet ebben egy olyan európai szintű előrelépést végezni, adott esetben akár egy magyar zászló alatt, hogy lehetősége legyen ezeknek az európai, kelet-európai tagállamoknak valamilyen módon visszatérítésben részesülniük, amit egyébként ilyen módon az egyetemi oktatóhelyekre, legyen az oktatókórház vagy

legyen az maga a klinikai központ, vissza tudjanak, bele tudjanak fektetni, és akkor nyugodtan mondhatjuk azt, hogy ha Európának arra van szüksége, hogy itt képezze az összes orvosát, akkor Magyarország ebben áll rendelkezésre, és természetesen meg tudja valósítani, de ezt nem tudjuk csak a magyar forrásokból, nem tudjuk csak a magyar költségvetés, a magyar adófizetők hozzájárulásából megvalósítani, hanem valósíthatjuk meg másból is.

Elnézést kérek, hogy ezzel egy ilyen kitérőt tettem, de egy nagyon régi vágyam volt, hogy ezt elmondjam. Az egészségügyi államtitkárság egyrészt ezzel valószínűleg nem tud foglalkozni, vagy nem az ő kompetenciája, hogy foglalkozzon, azonban ez egy olyan oktatási kérdés vagy egy olyan, a felsőoktatást érintő terület, amelyet én javaslok megfontolásra, felvetésre és valamilyen szintű európai szintű előrelépésre, mert ez egy olyan megoldás lehetne, amely stabilitást adhatna ezeknek a képzőhelyeknek, stabilitást adhatna a magyar költségvetés ezen sorának, ezen fejezeteinek. Így mindenképpen úgy gondolom, hogy ezen még érdemes lesz elgondolkodni. Állok ebben rendelkezésre, és örülök, hogy legalább ebben a témában ez előjöhett. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirend keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom. Megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak mint előterjesztőnek, szíveskedjen válaszait megfogalmazni.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Legelőször szeretném megköszönni azon képviselőknél, Lukács képviselő úrnak vagy éppen Rig Lajos képviselő úrnak, aki láthatóan el is olvasta az előterjesztést, és nem keverte össze azzal, hogy nem az egészségügyi ellátás mikéntjéről kell beszélgetni, hanem az orvosképzés dolgáról.

Az előterjesztés viszonylag rövid, szerintem hamar el is lehet olvasni. Még azt is megkockáztatom, hogy a szövegértés szempontjából nem túl bonyolult. Ebből következően tehát az oktatási tárgyú törvényjavaslatok között szerepel, és ha valaki csak azt a minimális fáradságot veszi, hogy megnézze azt a tíz paragrafust, amiből ez áll, a számok magukért beszélnek. Gyakorlatilag hét paragrafus a felsőoktatási törvényt változtatja, a 8. §, azaz összesen egy paragrafus szól a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényről, és kettő darab egészségügyi tárgyú törvényt érintő módosítás van, mind a kettő egyébként jogtechnikai. Tehát azt hiszem, hogy ez magáért beszél.

Felvetődött az a kérdés, hogy miért nem a tárca terjesztette ezt be. Nos, tisztelt képviselőtársaim, a helyzet úgy néz ki, hogy valóban Debrecenből indult, ez kétségtelen. *(Közbeszólás az MSZP soraiból:*

Mindjárt gondoltuk! - Hírös...! Örülök, hogy a képviselőtársaim ezt gondolták. Ennek ugyanis nagyon egyszerű oka van, Debrecenben a megyei kórház és a klinika egy városban belül van. Nagyon régóta, tehát ennek már majdnem két évtizedes múltja van, a Kenézy Kórházban egyébként működnek klinikai oktatók is, ha úgy tetszik, tanszékek is. Számos vonatkozásban ott régi hagyománya van ilyen értelemben az együttműködésnek. Ugyanakkor vannak párhuzamos vetületek is, laborok itt is, ott is, és így tovább. Ha azt nézzük, hogy észszerű vagy nem észszerű valamit működtetni, mennyibe kerül, akkor talán ezen érdemes elgondolkodni, hogy hogyan lehetne ezt közelebb húzni.

Ugyanakkor viszont a jogszabályi feltételek sok szempontból ezt megakadályozták. Szándéknyilatkozatok egyébként pedig két évvel ezelőtt megszülettek erre vonatkozóan, mind a tárca, mind az egyetem, mind a kórház részéről, és a tavasz folyamán elkészítettünk egy olyan javaslatot, ami konkrétan erre vonatkozik. Ezt követően viszont nagyon helyesen szerintem a tárca azt mondta, hogy abba a felsőoktatás-fejlesztési stratégiába, amit '14-ben megfogalmazott, és abban az orvosképzés is hangsúlyosan szerepel, az orvosképzés gyakorlati fejlesztési vetületei nyilván nemcsak Debrecenre nézve igazak, tehát magát a törvényjavaslatot ilyen értelemben tegyük általánosabbá. Ez történt meg, és ez ügyben valóban sok egyeztetést folytattunk mind a két államtitkárral egyébként.

Az, hogy ez a törvényjavaslat most elkészült, ezeknek az egyeztetéseknek az eredménye. És ez az egyeztetés kifejezetten... *(Dr. Józsa István: Eredménytelensége!)* Én végighallgattam Tukacs képviselő urat, remélem, ő is méltóztatik meghallgatni. *(Tukacs István: Egyfolytában hallgatók! - Az elnök csenget.)* De ha nem kíváncsi rá, akkor szerintem menjen ki nyugodtan, ha nem kíváncsi erre. Én válaszolok azokra a felvetésekre, amelyek elhangzottak.

Nos tehát, ez a javaslat ilyen értelemben a felsőoktatáshoz kapcsolódik és az orvosképzés továbbfejlesztéséhez kapcsolódik. Felvetődött több olyan kérdés, ami arról szól, hogy miért fontos ez. Nos, hadd mondjak néhány adatot. Részben államtitkár úr is említette. A Semmelweis esetében, a SOTE esetében elhangzott, hogy nagyon sok külföldi hallgató, amikor beiratkozik, az elméleti képzés után el is távozik. Ez nemcsak azért történik, mert német nyelvterületről jönnek, hiszen ott is van azért angol nyelvű képzés, de az angol nyelvű képzésnél is viszonylag nagy azoknak az aránya, akik nem itt fejezik be tanulmányaikat, és ennek egyik oka - számos oka van, félreértés ne essék, de az egyik oka az -, hogy a gyakorlókapacitások végesek.

Az, amire egyébként Lukács képviselő úr felhívta a figyelmet, hogy Debrecenben és Szegeden is találkozott ezzel a problémával. Máshol is igaz. Nyilvánvalóan oly módon lehet ezt növelni, ha ebbe be tudunk vonni egyéb meglévő kapacitásokat, olyan

helyeken, ahol egyébként életszerű mindez. Hol életszerű? Nyilván fizikai értelemben is azokban a városokban, azokon a területeken, ahol a napi közlekedés és lakhatás, s a többi, magától értetődően megvan.

(17.00)

Szó sincsen kórházak kimazsolázásáról, erre már államtitkár úr is válaszolt, csak szeretném megjegyezni: ez rendeleti szintű és kormányhatáskör, ahogyan egyébként az egészségügyi ellátórendszernek irányítása és így tovább, tehát szó sincsen erről. Aki ilyet állít, az egész egyszerűen nem mond valóságot.

Lényegében már a finanszírozás is előkerült, azért van szükség - ezt is elmondtam, de ezek szerint nem figyeltek akkor a szocialista képviselőtársak - erre az új jogi kategóriára, mint egyetemi kórház, hogy ne a klinika növekedjen meg. Mert ilyen módon lehetséges az, hogy önálló OEP-azonosítóval rendelkezzen, és az egészségügyi pénztár az ottani ellátást finanszírozza. Nem keverendő össze a klinikával természetszerűleg.

Az egyetemi kórház és a klinika viszonyrendszer is szóba került. Szeretném megnyugtatni Lukács képviselő urat, hogy az egyetemi kórház nem a klinika alá tartozna, hanem ez a bizonyos egészségügyi irányító testület, amelynek a létszámával kapcsolatban volt észrevétele, hogy egyenlővé kell tenni, ilyen értelemben egyébként erre nyitottak vagyunk, semmi probléma nincsen, ez pontosan azért jönne létre, mert két egymás mellett lévő egység, eltérő progresszívitású betegellátással, de ugyanakkor a belső betegút-irányítás, laborirányítás vagy bármi hasonló, azokat össze kellene hangolni. Erre vonatkozna ez a bizonyos egészségügyi irányító testület.

Az egyetemi rangsorokról tett említést államtitkár úr. Ennek apropóján csak egy észrevételt hadd tegyek, és ez összekapcsolódik egyébként valamelyest a javaslattal. A nemzetközi egyetemi rangsorokat nagyon sokféle kritériumok és szempontok mentén állítják össze, ezek között van egy olyan szempont, ami többek között úgy szól, hogy az adott egyetemeken jelen lévő, ott tanuló külföldi hallgatók száma.

Ha azt akarjuk - márpedig szerintem azért ez fontos dolog, mert egy egyetemnek a vonzóképességét is tudja növelni -, hogy a magyar egyetemek előrébb tudjanak kerülni a nemzetközi rangsorokban, akkor hasznos és fontos dolog, hogy az itt tanuló külföldi hallgatók száma is növekedjék. Megjegyzem zárójelben, ezek fizetnek, és a legnagyobb fizetőképességű keresletet az orvosképzés területén tudjuk produkálni. Tehát többirányú pozitív előnyei lehetnek mindezeknek.

Teleki képviselő úr felvetette azt, hogy mindez hogyan tud segíteni a magyarországi romáknak. Hát, én nem akarok most viccelni, félreértés ne essék, de az adott előterjesztés nagyon messze áll ettől a felve-

téstől. De azért szeretnék önnek válaszolni. Ha az orvosképzésben a gyakorlati oldalnak az erősítését meg tudjuk oldani, és nem az van, amit éppen Rig képviselő úr mondott, hogy esetleg távolról látja a beteget, hanem valóban testközelből, és valóban injekciót tud beadni meg infúziót bekötni, és nem tudom, még mi mindent, akkor az az alapellátásban vissza fog köszönni, hiszen az orvosképzésnek mégiscsak az a célja, hogy orvosokat képezzünk a hétköznapi élet minden területén.

Ezért van szükség olyan gyakorlólhelyekre, ahol a hétköznapi életnek nemcsak a nagyon bonyolult, hanem, ha úgy tetszik, az egyszerűbb ügyeit is meg tudják tanulni, mert beszéltünk róla, a klinika egy nagyon magas szintű ellátási kategóriába tartozik. De valóban az, hogy a mandulagyulladás mi a helyzet, ezt az átlag kórházakban is meg kell tudni tenni, az alapellátásban fel kell tudni ismerni, és hogy ez valóban így történhessen, a gyakorlati képzés területén megfelelő felkészültségre van szükség. Tehát ilyen értelemben tudok önnek válaszolni, ha ez így megnyugtató, de nyilvánvalóan nagyon gyors visszacsatolása nem lesz, hiszen ne felejtjük el, az általános orvosképzés hat év, és utána jön rá a szakorvosképzés. Tehát mire ennek érzékelhető vetületei lesznek, azért valljuk be őszintén, az elég sok idő.

Nagyon szépen köszönöm mindenkinek azon hozzászólását, ami arra vonatkozott, hogy az adott előterjesztés valóban az orvosképzés további fejlesztését szolgálja. Köszönöm, hogy ennek a szakmai részét vették észre, és hogy el tudtak attól vonatkoztatni, hogy ez nem egy politikai természetű dolog, hanem egy kifejezetten szakmai. Köszönöm előre is a támogatásokat, és bízom benne, hogy nagyon sokan fogják tudni ezt támogatni, mert hiszen ez ilyen értelemben politikailag szerintem, nyugodtan mondhatjuk, abszolút semleges téma. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12365. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. Európai uniós tagságunkkal együtt járnak az európai szabványok alkalmazására vonatkozó elvárások, azoknak minden kétségtelen előnyeivel, de az ismert, néha túlzottan bürokratikus eljárásokból következő hátrányokkal is. Az ipari és a technológiai fejlődéssel

való sikeres versenyfutás érdekében kijelenthetjük, hogy az építésre vonatkozó műszaki szabályozási környezet rendezése halaszthatatlan közös feladata az Országgyűlésnek. Ez egyben fontos versenyképességi tényező is lehet. Hiszen így hozzáférhető és átlátható, korszerű műszaki szabályozás segíti a gyártót, a forgalmazót, a tervezőt és a kivitelezőt is.

A műszaki szabályozási környezet alakítása, a szabványalkotás azonban igen időigényes folyamat. Így fennáll a bürokratikus terhek növekedésének a veszélye. A törvényjavaslat ezekre a kihívásokra kíván válaszokat adni, életszerűbb szabályozási környezet és az építésügy szereplői számára átlátható viszonyok tekintetében, további segítséget adva az építési engedélyek elmúlt időszakban felgyorsított folyamataikhoz, hozzájárulva ezzel a kormány sikeres otthonteremtési politikájához.

Tisztelt Országgyűlés! Mint ismert, a legismertebb műszaki szabályozási eszköz a szabvány. Az építésügy területén a magyar nemzeti szabályok egy része már korszerűtlennek tekinthető, amely befolyással lehet az építkezések minőségére, adott esetben az élet- és vagyonbiztonságra is. Olyan esetekben, ahol nem termékekről, illetve csak hazai alkalmazású szabályokról van szó, elegendő és célszerű építésügyi műszaki irányelvek kidolgozása is. Az építésügyi műszaki irányelvek építőanyagokra, építéstechnológiára, építészeti programokra és épületszerkezetekre vonatkozhatnak. Az építésügyi műszaki irányelvek egyrészt kiválóan alkalmasak a műszaki szabályozási környezet rendezésére a szabályok elfogadásáig terjedő átmeneti időszakokban, másrészt önálló, végleges műszaki szabályozási eszközként is működhetnek.

Az építésügyi műszaki irányelv mint szabályozó-eszköz nem ismeretlen sem nemzetközi téren, sem pedig a magyar műszaki szabályozási rendszer történetében. Az építésügyi műszaki irányelvek alkalmazása a szabályokhoz hasonlóan önkéntes, azonban a beruházó az adott projekthez vagy projektcsoporthoz kapcsolódó beruházások során kötelezően előírhatja alkalmazásukat. Ki kell hangsúlyoznunk azt a teljesítendő elvárást is, hogy amennyiben az építésügyi műszaki irányelv által szabályozott területen jogszabály vagy szabály kerül kialakításra, az építésügyi műszaki irányelvet vissza kell vonni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kormány előkészítette az építésügyi műszaki irányelvek kidolgozására vonatkozó jogszabályi és intézkedési csomagot, amelynek első és legfontosabb lépéseivel jelen törvényjavaslat szolgál alapul. A törvényjavaslat benyújtásával egy időben kormányhatározat kerül kiadásra azzal kapcsolatban, hogy az építésügy területén a műszaki előírások terén tapasztalható hiányosságok mielőbbi orvoslása céljából az építésügyért felelős miniszter, az Építésügyi Minőségellenőrző Innovációs Nonprofit Kft. útján gondoskodjon az építésügyi műszaki irányelvek kidolgozásáról. Ezt a feladatot értelemszerűen a szakmai kamarákkal és

szervezetekkel együttműködve fogja a minisztérium elvégezni.

A törvényben felhatalmazást kap az építésügyért felelős miniszter arra, hogy az építésügyi műszaki irányelvek kidolgozásáért felelős bizottság létrehozására, összetételére, feladatkörére és működésére vonatkozóan a részletes szabályokat rendelettel állapítsa meg. A bizottság feladata, hogy figyelemmel kíséresse a műszaki haladás vívmányait, elemezze az építésüggyel kapcsolatos hazai és nemzetközi tapasztalatokat, valamint szükség szerint, de legalább tízévente vizsgálja felül az építésügyi műszaki irányelveket, és tartalmukat indokolt esetben módosítsa.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a Házat, hogy ez a folyamat elindult, a tárca költségvetési és EU-s források bevonásával is segíteni kívánja a munka elvégzését. A fentiekben részletezett törvényjavaslat elfogadásával a felvázolt közös célok eléréséhez kérem a tisztelt képviselők és a tisztelt Ház támogatását. Elnök úr, köszönöm szépen a figyelmet.

(17.10)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításával kapcsolatban szólnék annak céljáról, egy korszerű építésügyi műszaki rendszer kidolgozásáról, amelynek alkalmazása ugyan önkéntes, azonban a beruházók az egyes projektek során kötelezően előírhatják alkalmazásukat. Az irányelv építőanyagokra, építéstechnológiákra, építészeti programokra, valamint épületszerkezetekre vonatkozhat. A törvényjavaslat szükségességét az is alátámasztja, hogy európai uniós tagságunkkal együtt jár az európai szabványok alkalmazása, amely sokszor előnyösebb, hiszen a magyar nemzeti szabványok jelentős része már korszerűtlen, és ez befolyással lehet az építkezések minőségére, valamint biztonságára.

Az építési műszaki irányelvek esetén az építésre - beleértve a mély- és magasépítést is - vonatkozó műszaki szabályozási környezet rendezése halaszthatatlan feladatunk, a hozzáférhető és átlátható műszaki szabályozás segíti a gyártót, a forgalmazót, a tervezőt és a kivitelezőt is. A műszaki szabályozási környezet alakítása igen időigényes folyamat, az építési műszaki irányelvek kiválóan alkalmasak ezért az átmeneti időszakban a hiányok kezelésére is.

A legismertebb műszaki szabályozási eszköz a szabvány. Európai uniós tagságunkkal együtt járnak az európai szabványok alkalmazására vonatkozó kötelezettségek, ennek minden kétségtelen előnyével, de a túlzott bürokratikus eljárásokból következő

hátrányokkal is. A szabványosítás túldimenzionált fontosságú eljárásai miatt ez lassú és drága. Olyan esetekben, ahol nem termékekről vagy csak hazai alkalmazású szabályozásról van szó, megfelelő és célszerű építési műszaki irányelvek kidolgozása. Az építési műszaki irányelvek építőanyagokra, építéstechnológiákra, építészeti programokra és épületszerkezetekre is vonatkozhatnak. Az építési műszaki irányelvek egyrészt kiválóan alkalmasak a műszaki szabályozási környezet rendezésére az átmeneti időszakokban, másrészt önálló, végleges műszaki szabályozási eszközként is működnek. Az építési műszaki irányelv mint szabályozó eszköz nem ismeretlen sem nemzetközi téren, sem pedig a magyar műszaki szabályozási rendszer történetében. Az építési műszaki irányelvek tekintetében cél, hogy azt az ÉMI, azaz az Építésügyi Minőségellenőrző Innovációs Nonprofit Kft. dolgozza ki, készítse elő szükség és lehetőség szerint az adott szakterület szakmai szövetségének bevonásával.

Tisztelt Ház! Miután az előterjesztésben államtitkár úr említette, hogy abban az esetben, ha a műszaki irányelvek által szabályozott területen jogszabály fog születni vagy szabvány kerül kiadása, akkor az építési műszaki irányelveket vissza kell majd vonni a kormányzatnak, megismerve a javaslatot, javaslom a tisztelt Háznak, hogy fogadják el. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igen nagy jelentőségű előterjesztés van a Ház előtt ezen a keddi délutánon. Azt kell hogy mondjam, a nagylélegzetű bevezető és a majdnem kimerítő fideszes vezérszónoki megközelítés után azzal egyet kell érteni, hogy a magyar építésügy szabályozása területén rendet kellene tenni. Ez az odavissza szabályozgatás, ami az elmúlt néhány évben történt, nem tett jót az ágazatnak. Ha azokra a nemzetközi példákra, elrettentő példákra gondolunk, ami Franciaországban azt eredményezte, hogy egy repülőteri csarnok, ahol utasok járkáltak, összeomlott, mert két csarnok illesztése nem volt megfelelő, egészen addig, hogy Bangladesben semmiféle szabványt be nem tartva háromezer ember dolgozott egy olyan varrodában, amely semmiféle szilárdsági követelménynek nem felelt meg, és tragikus módon több százan ott haltak meg, tehát a világ minden részén vannak olyan elrettentő példák, amelyek arra hívják fel a figyelmet és a jogalkotó felelősségét, hogy igenis az építésügyet az élet- és vagyonbiztonság érdekében szigorúan kell szabályozni. Ez a szigorúság, úgy tűnik, és ebben akár önkritikusak lehetünk valamennyien, akik három napot is töltöttünk a magyar Or-

szágyűlésben, a rendszerváltás óta fellazult, és épp ideje, hogy valami rendeződés és szigorítás irányába haladjon.

E tekintetben akár jó is lehetne egy ilyen előterjesztés, de amikor ezt tapasztaljuk, hogy ez az indítvány a kormány törvényalkotási programjában nem szerepelt, csak úgy hirtelen behozták ide, a kormány honlapján ezt még csak közzé sem tették, csak a parlamenti irományok között jelent meg, kijelölt bizottság nincs, építésügyért felelős miniszter van, de építésügyi minisztérium nincs, úgyhogy igazából az tűnik ki ebből, hogy nincs gazdája Magyarországon az építésügynek, nincs Magyarországon gazdája az építésszabályozásnak.

Nagyon szép, átfogó a cím, hogy az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosítása; ez tényleg a legátfogóbb törvényi szabályozás volt, de messze nem járta be a magyar építésszabályozás azt az utat, ami kívánatos lenne. Ez a javaslat is mindössze három paragrafusból áll. Tehát ha látunk is valami megkezdett utat, annak is csak a legeslegeleje körvonalazódik egy ilyen előterjesztésből. Az is igaz, amit itt az előterjesztés indoklásában vagy megokolásában írnak, hogy az építésügy területén a magyar nemzeti szabványok jelentős része már nem tekinthető korszerűnek, de azért még mindig támpontot ad, különösen a biztonság területén.

A javaslat szerint itt ilyen gyorsítási megfontolásból elegendő lenne a hazai alkalmazású szabályozás esetén a szabványok helyett építésügyi műszaki irányelvek kidolgozása. Leírja azokat a területeket is, hogy mire gondolnak. Ezek között az építőanyagok kérdése teljesen helyénvaló, itt a kritériumokat valóban rögzíteni kell. Valószínű, hogy nagyon gyorsan tovább kellene lépni a műszaki irányelvekről a szabványosítás irányába, ugyanis ezek nagyon súlyos anyagi kérdések. Hogy egy építőanyagnak milyen követelményeknek kell eleget tenni, milyen összetételt kell kielégíteni, ez igen hűsbavágó kérdés, és ha nem muszáj, akkor természetesen nem fogják betartani. Tehát itt azért nagyon lényeges, hogy milyen szakmai igényesség mellett, ne adj' isten, milyen szakmai inputok, lobbierdekek mentén kerülnek kidolgozásra ezek a műszaki irányelvek. Hasonlóan kényes kérdés az építéstechnológia.

Kevésbé érdekes, illetve az a nagyon érdekes, hogy bekerül ebbe a műszaki irányelvek témakörébe az építészeti programok kérdése, mert ez aztán végképp a beruházói szabadság területe, hogy milyen építési programokat vagy építészeti programokat állítanak össze. Én jóindulatú vagyok, azt mondom, hogy nem árt, ha erre is esetleg majd kidolgozásra kerül egy műszaki irányelv, hogy milyen kritériumoknak tegyenek eleget az építészeti programok vagy építési programok, különösen - ahogy említettem - a bizonyos speciális funkcióknak való megfelelés érdekében. Hasonlóan az épületszerkezetekre vonatkozó műszaki irányelvek, az építési technológiákhoz

hasonlóan, nagyon kényes területei az építésszabályozásnak.

Az építésügyi műszaki irányelvek alkalmazása a szabványokhoz hasonlóan, én nem használnám ezt a szót, hogy önkéntes, én azt mondanám, hogy szerződésben rögzített feltételek mentén valósul meg. Ha van egy felelős beruházó, akkor az biztos, hogy ki fogja kötni a vállalkozóval kötött szerződésben, hogy melyek azok az előírások, szabványok, műszaki irányelvek, amelyeket ő betartandónak tart. Én jobbnak tartanám, ha ezek mellé egy építéshatósági elvárás is csatlakozna.

(17.20)

Az építésügyi műszaki irányelvek értelemszerűen nem lehetnek ellentétesek jogszabállyal, szabvánnyal, ez az általánosból a részletes felé halad logikája szerint, tehát legáltalánosabban a jogszabály kell hogy szabályozza az építésügyet, szintén szigorúbban és alaposan a szabvány, a viszonylag leggyorsabban megalkotható, de ebből adódóan legrészletesebb is lehet a műszaki irányelv. Kifejezetten kedvező lenne, hogyha, amire az előterjesztés megfogalmazása vonatkozik, igazából ez csak egy felhatalmazás, amely szerint az építésügyi műszaki irányelvekre vonatkozó szabályozás kétszintű lenne, ha ezt elfogadja a parlament, a törvényben felhatalmazó rendelkezés alapján miniszteri rendelet fogja majd leírni, szabályozni az építésügyi műszaki irányelvek kidolgozásáért felelős bizottság létrehozására, összetételére, feladatkörére és működésére vonatkozó részletes szabályozásokat. Szerencsés lett volna, ha ez a rendelet vagy kormányhatározat ismertté válna még a törvény elfogadását megelőzően, jobban összhangban lenne a jogalkotói felelősséggel. Nem véletlenül hozta a Ház annak idején a jogalkotási törvényt, hogy ha törvényhez rendeletek is kapcsolódnak, akkor annak a döntéshozatal időpontjára már ismertnek kell lennie.

Amit az előterjesztő mondott, hogy a szakmai kamarákkal, szakmai szervezetekkel ez egyeztetésre kerül, az mindenképpen kívánatos. A probléma abban van, hogy ilyen ígéreteket korábban már tett a kormányzat itt a parlamentben, és a megvalósítás nem minden esetben volt sikeres. Érdekes, hogy ilyen gyors a hatálybalépés, hogy már 8 napon belül hatályba is lép ez a törvény, ha elfogadódik, noha a kormány jogalkotási, törvényalkotási programjában korábban nem szerepelt.

Ha taglalni szeretném a törvényjavaslat megalkotásának körülményeit, eléggé nehezen érthető ennek a jogalkotási ötletnek az ilyen hirtelen való felbukkanása, ami természetesen összhangba hozható bizonyos európai uniós szabályozással is, de amiatt is különös, mivel az építésügyi törvény az Országgyűlés 2015. évi őszi ülészakán is szerepelt és a 2016. évi tavaszi ülészakán is átfogó módon módosításra került. Tehát úgy tűnik, minthogyha valahogy

megbomlott volna ennek a tudatos építkezésnek a folyamata, úgy tűnik, hogy az építésügy folyamatosan, permanens módon a parlament étlapján szerepel. Ezek közül a legkirívóbb ez a 300 négyzetméter volt, hogy az alatt szinte semmi, és aztán utána ezt próbálták pontosítani. Az, hogy a szabványok helyetti irányelvi szabályozás visszalépés vagy nem, elvben elfogadható az előterjesztő érvelése. Valóban, egy műszaki irányelv átfutási ideje gyorsabb lehet, tehát hamarabb nyújthat támpontot a tervezőknek, építőknek, építtetőknél, de semmiképpen sem helyettesítheti a szabványok kidolgozását. Tehát ez akkor lenne megnyugtató, ha legalább szándék szinten a szabványok is szerepelnének.

Nem deríthető ki, még az internetes hírek áttekintése alapján sem, hogy mi a javaslat valódi mozgatórugója. Nyilvánvalóan valamilyen konkrét eset is állhat a törvénymódosítás hátterében, mint azt már néhányszor tapasztaltuk az elmúlt időszakban, de ez egyelőre még nem derült ki. Ezzel együtt, hogy a miniszter jelöli ki a bizottság létrehozását, összetételét, ha ez nem társul kellő transzparenciával, akkor a lobbizásnak egy nem túl szerencsés irányát is megnyithatja. Hogy egyértelműbb legyek, ha bekerülnek olyan emberek, hogy hogyan írják meg, lehet, hogy nem a legkorszerűbb, hanem a legkönnyebben elérhető megoldások kerülnek a műszaki irányelvbe. Ha kellő nyitottsággal kitekintésre kerülnek a bizottság részéről az európai tendenciák, az energiahatékonyság, a korszerű megoldások, akkor használhat a magyar építésszabályozásnak.

Tehát én azt szeretném hangsúlyozni, hogy egy átfogó, átgondolt szabályozás kellene az építésügy területén, nem vezet jóra ez a kapkodás. Ez, amit itt látunk, önmagában lehet egy kis lépés, de sokkal megnyugtatóbb lenne egy átgondolt folyamatot látni. Ha a rendelettel, illetve a módosító indítványokkal együtt látjuk a javaslatot, akkor nem tartom kizártnak a támogathatóságát, most így, ebben a formájában egy hirtelen jött és önmagában nehezen értékelhető javaslatnak látszik. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Hogy ott folytassam, ahol az előttem szóló abbahagyta, valóban jó lenne vagy jobb lett volna, szerencsésebb lett volna a törvényjavaslat értelmezése kapcsán, hogyha mind ön, államtitkár úr, mind pedig a Fidesz vezérszónoka nem az általános indoklást olvassa fel nekünk, hiszen azt magunk is el tudtuk olvasni a törvénytervezetből. És a szabványosítás kapcsán nekem az jutott eszem-

ben, hogy egy dolog már biztos, hogy szabványosítva lett például itt a tisztelt Házban, hogy a kormányzati előterjesztéseket a kormány előterjesztője, illetve a Fidesz vezérszónoka ugyanabban a témakörben szó szerint ugyanúgy mondja el, de higgye el, hogy ez a törvényalkotási munkákat nem igazán segíti, bizonyos értelemben unalmassá is teszi a szónokok hozzászólását, hiszen szóról szóra ugyanaz hangzott el.

Viszont itt volt az előbb egy megjegyzése Józsa képviselőtársamnak. Nemcsak a szabványosítást érintően, vagy főleg és elsősorban nem a műszaki szabványosítás terén érzek én itt nagy káoszt a törvényalkotói munkában, hanem alapvetően az építésjog területén, ami igen, pontosan ott kezdődött, amikor 2015 decemberében hirtelen és váratlanul, egy gyors eljárásrenddel a Ház elé lett tárva és meg is lett szavaztatva az a bizonyos módosítása az Étv.-nek, miszerint a 300 négyzetméter alatti épületekre nem szükséges építési engedélyezési eljárás lefolytatása, és azt utána nem győzte a Miniszterelnökség visszakorrigálni különböző törvényeken keresztül. De említhetnék más hasonló eseteket, mindenesetre az kétségtelen tény, hogy ezen a területen már régóta... - de hozzátehetem nyugodtan a településrendezés és területrendezés témakörét is, ott is várat már magára egy átfogó rendezés, tehát nem ad hoc módon, éppen valamifajta háttérérdeknek megfelelően, hanem ténylegesen a szakma elvárásainak megfelelően.

Most hogy a törvényjavaslatra térjek át, már maga az, hogy az Étv.-be hova került bele, tehát hogy a 31. §-ba illesztették bele ezt a két külön bekezdést, már ez önmagában érdekes, de az kétségtelen tény, hogy ebből a két kis bekezdésből igazából nem túl sok minden derül ki számunkra. Erősen keretjellegű a megfogalmazás, talán maga az általános indoklás, illetve a részletes indoklás pontosítja annyira, hogy egyáltalában érthetővé váljon a kormányzat szándéka valamilyen szinten.

Több szó esett már itt a vita során arról, hogy a magyar szabványok az építésügy területén mennyire elavultak vagy sem, illetve hogy mennyire lefedett ez a terület szabványokkal, szabványok által.

(17.30)

Megnéztem, próbáltam volna utánanézni. Én úgy láttam, hogy MSZ-számmal ellátott szabvány erre a területre mintegy ezerháromszáz-valamennyi van, és az évszámok tekintetében azt kell mondjam, hogy mintegy ezer vagy ezernél valamennyivel több az, ami az 1990-es évektől kezdődően lett meghatározva. És ha megnézzük az egyes régebbi szabványokat, azok azért jellemzően olyanok, amelyek bizonyos számításokra vonatkoznak, meg bizonyosfajta olyan technológiákra, amiben az évek során nem történt nagy változás. Bizonyos geodéziai számításokat ugyanúgy kellett elvégezni a hetvenes években, a nyolcvanas években, meg most is. Ebben nincs és nem is lehet

majd változás, függetlenül bármilyen EU-irányelvtől. De fogadjuk el azt, hogy az európai uniós csatlakozásunkkal ez is egy kötelezettségünk, hogy bizonyos európai uniós szabványokat - felteszem, a 305/2011/EU rendeletnek megfelelően - itt, Magyarországon is harmonizálni kell. És ameddig a harmonizált szabványok nem lesznek teljes körűek itt, Magyarországon, addig lehetnek ilyen irányelvek is.

Mindenesetre én azt vitatom, hogy a magyar szabványok olyan nagyságrendben lennének elavultak, hogy ez az építés biztonságát és minőségét alááshatná. Én nem tapasztaltam, nem hallottam még olyan helyzetekről, amiket Józsa képviselőtársam itt az előbb felsorolt számunkra.

A másik az, ami szintén a keretjellegét erősíti ennek a törvényjavaslatnak, ami az általános indoklásból derül ki, hogy tulajdonképpen mire is fognak vonatkozni ezek az irányelvek. Az építőanyagokra, technológiákra, szerkezetekre, ez idáig rendben is van; ezekre egyébként már, mondom, eleve van mintegy 1300-nyi különböző szabvány. Higgye el nekem, államtitkár úr, hogy ezek hihetetlen részletességgel tartalmazzák a tervezés, a kivitelezés összes körülményét, az épületszerkezetekre, illetve az építési termékekre vonatkozó összes előírást.

De az, amit az építészeti programok címszó alatt gondolhatunk, nagyon nehezen értelmezhető. Építészeti programnak lehet nevezni a tervezői programokat is. Felmerülhet bennünk, hogy akkor most az ArchiCAD-nek melyik változatát akarják szabványosítani. Lehet, hogy ez az irányelvnek lesz az egyik része? Nyilván nem. De építészeti program lehet egyfajta új technológiai eljárás kidolgozása vagy az életbe építése, de ugyanúgy, mondjuk, egy telepítési program is, hogy bizonyos épületek egy új fejlesztési területen hova és hogyan kerüljenek elhelyezésre. Tehát az, hogy mit jelentenek az építészeti programok, nem tudom, de nagyon jó lenne, ha az államtitkár úr próbálná ezt a számunkra egy kicsit részletezni.

A másik az, ami az irányelvek önkéntességére vonatkozik, és ott párhuzamot von maga az indoklás is azzal, hogy a szabványok tekintetében is van egyfajta önkéntesség. Ez egyébként a szabványosítás egyik alapelve, hogy a szabványokat önkéntesen lehet alkalmazni, de ez sosem jelenthet negatív értelmű eltérést a szabványtól, tehát a szabványtól mindig csak jobbat lehet csinálni. Tehát ha valaki a tudomány és a technika fejlődése kapcsán jobbat tud, mint egy adott szabvány, akkor már azt is lehet az építés során használni, és ez vonatkozhat az irányelvre is - gondolom, de ez se derül ki egyébként magából az előterjesztésből.

Az viszont teljesen egyértelmű, amit önök írnak, hogy az önkéntesség rendben van, de adott projektekben vagy projektcsoportokban kötelezően előírhatja a beruházó. Igen, bennem is felmerült az, hogy mi van akkor, ha a bizottság összetétele valamilyen kifürkészhetetlen okból úgy alakulna, hogy bizonyos nagy külföldi vállalatok képviselői is helyet foglal-

hatnak ebben a bizottságban; a termékeik értékesítése előbbre való számukra, és bizonyos olyan egyedi műszaki specifikációt fognak megfogalmazni az irányelvekben, ami számukra itt Magyarországon olyan piaci részesedést vagy adott esetben teljesen tökéletes piacfedést biztosítana. Volt ilyen a világtörténelemben, nem is olyan régen. Azt hiszem, pontosan egyfajta téglá kapcsán merült ez fel, hogy miért pont az, miért csak az szerepelhetett egy szabványban. Ezért mondom, hogy talán nem megalapozatlan ez a típusú félelmünk.

Ugyanakkor viszont, ha az építészeti programokra gondolunk és azon belül az irányelvekre, illetve a bizottság feladatára, nem tudtam nem egy konkrét példa kapcsán elgondolni, hogy ez hogyan történhetne. Éppen a törvényjavaslat ilyen hirtelen való betérésére és gyors hatályosulása az, ami bennem kérdéseket vet fel. Például itt van a 3-as méter felújítása. Ez az eredeti elgondolások szerint egy 140 milliárdos projekt lenne, de már tudvalevő, hogy ez a pénz nem lesz elegendő, valószínűleg 200 milliárdnál lesz a vége ennek a beruházásnak, és azon felül van még a járműbeszerzés, és azon felül van még a buszpótlás, de ezekről ne is beszéljünk, mert ez nem építészeti beruházás. De ami építészeti beruházásnak tekinthető, az az a bizonyos körülbelül 200 milliárd forintnyi összeg. Ezen belül előírni olyan specifikációkat, olyan irányelveket, amelyek csak egy-egy beruházó által teljesíthetőek, az már igenis ennek a törvényjavaslatnak lehet a következménye.

Tehát nagyon kérem a tisztelt államtitkár urat, nyugtasson meg minket, hogy nem ezekre vagy nem konkrétan erre az esetre lett ez a törvényjavaslat ilyen gyorsan kidolgozva és benyújtva a számunkra; tehát a beruházói szándék, ami kötelezően előírhatja bizonyosfajta irányelveknek az alkalmazását, nem azt fogja jelenteni, hogy kiskedvenc kormányzati kivitelezők kerülnek majd olyan versenyelőnybe egy-egy közbeszerzési előírásnál, hogy mások azt már nem tudnák teljesíteni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem, hogy további képviselői felszólalásra jelentkezett-e valaki a képviselőtársaim közül. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Mivel korábban írásban senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Először is köszönöm a hozzászólóknak az alapvetően támogató irányú hozzászólását. A vita további szakaszában lesz még alkalom arra, hogy a módosító indítványokat

érdemben is megtárgyaljuk. Engedjék meg, hogy a Miniszterelnökség nyitottságát fejezzem ki a tekintetben, hogy valóban érdemi, tartalmi kérdések tekintetében nyitottak vagyunk módosító indítványok befogadására. Csak részletekben, illetve egynéhány felvetésre szeretnék reagálni. Egyrészt az építésügynek a kormányzati feladatelosztás szerinti felelőse egyértelműen a Miniszterelnökséget vezető miniszter, tehát van kormányzati felelőse ebben a struktúrában, még akkor is, ha nincs önálló építésügyi minisztérium ebben a kormányzati struktúrában. Minden olyan feladat, amit a kormányzatnak el kell látnia, valamelyik miniszterhez be van sorolva.

Az elmúlt években számtalan olyan döntés született, ami az építésügyi kérdéseket átfogóan szabályozta. Ennek beruházásösztönző hatása is volt. Volt az elmúlt hónapokban, az elmúlt évben is lehetőség arra, hogy ez ügyben vitakozzunk az épített környezet alakulására, arra a vizuális környezetre vonatkozó hatásáról, ami bennünket körülvesz. És van egy nagyon fontos része, ami pedig a bürokráciacsökkentéshez kapcsolódik. Már ezekben a vitákban is, beszéljünk akár az építésügyi törvényről, a bürokráciacsökkentés különböző intézkedéseiről, mint például a 300 négyzetméteres lakóingatlanok építésére vonatkozó bejelentési kötelezettségről a korábbi engedélyezési eljáráshoz képest, vagy a településképvédelmi törvényről is, ez mind-mind egyetlen témát járna körül. Én nem gondolom, hogy az újabb és újabb törvénymódosítások parlament elé kerülése egy korábbinak a foltozgatása. Már akkor is felhívtuk az Országgyűlés figyelmét arra, hogy ezek a törvények különböző oldalról érintik ennek a kérdésnek a szükségességét.

Amit a képviselő asszony felvet a szabványozási eljárás kapcsán, ez egy teljesen jogos félelem lehet, és Magyarország esetében tudunk is az elmúlt pár hónap vagy év szakmai diskurzusaiból olyan vitát, amikor egy-egy szabvánnyal korlátozta az állam azt, hogy konkrétan milyen helyről vagy kitől származhat egy típusú építőanyag.

(17.40)

Ha jól emlékszem, ez egy építészeti fórumon pont Lázár miniszter úr környezetében került napirendre, amikor egy kistéglás építkezés a különböző kéményekhez kapcsolódóan volt napirenden. Erre vonatkozóan tett ő egy ígéretet, hogy ezt mindenképpen szükséges felülvizsgálni. Ahogy ezt önök is kiemelték, valóban a szabványosítási eljárás egy sokkal hosszabb folyamat. Azt kérem, illetve arra utasította miniszter úr az ÉMI-t, hogy ezt a munkát abszolút transzparenssé végezze.

Tehát a kamarák bevonása egy alapfeltétel, de nem a kizárólagos részvételi köre ennek a munkának, hanem ez az Országgyűlés számára is, a közvélemény számára is transzparens módon kell hogy megtörténjen, és ebből fakadóan reméljük egy olyan

szabványügyi rendszernek a létrejöttét Magyarországon, amely valóban, azt gondolom, hogy termékeslegesen, alapvetően alapképességeit a terméknek, adott termékeknek, építőanyagoknak felvonultatva tud egy olyan szabályozást hozni, ami ezt a szektorsemlegességet vagy piacsemlegességet megteremti.

Hogy az eddigi intézkedéseink jó irányba hatottak, annak egy számszerű bizonyítéka, hogy 2016-ban, tehát 2016 első tíz hónapjában a tavalyi megkezdett építések száma megduplázódott. Eddig 2016. január 1-jétől a mai napig mintegy 12 500 lakóingatlan építése kezdődött meg. Tehát azt gondolom, hogy ebbe az irányba jó irányba haladunk. Az építészeti programok tekintetében pedig az alábontás, középületek, oktatási intézmények, egészségügyi intézmények, valamint közlekedési csomópontok és hasonló kategóriákban tervezünk gondolkodni. Erre vonatkozik a definíció kibontása.

Elnök úr, a vitának ebben a mai fázisában ennyit kívántam hozzászólni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **dohányzás visszaszorításával összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztést T/12371. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetik.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő, most tárgyalt törvényjavaslat a dohányzás visszaszorításával összefüggő törvényesomag, amelyet a kormány több fontos indok miatt is javasol a tisztelt Országgyűlésnek elfogadásra. Mielőtt azonban az előterjesztői álláspontot részleteiben is kifejténém, illetve a javasolt szabályozás részletes indokait előadnám, úgy vélem, hogy szükséges áttekintést adnom a kormány és az Országgyűlés eddigi, a dohányzás visszaszorítása érdekében meghozott intézkedéseinek hatásairól.

Tisztelt Ház! Fontos hangsúlyozni, hogy az Országgyűlés különösen 2010 óta számos fontos rendelkezést hozott a dohányzás visszaszorítása, illetve a fiatalok védelme érdekében. Ennek egy része széles körű egyetértésre talált, ilyen a dohányzás visszaszorítása, betiltása a közintézményekben, a vendéglátóhelyeken, munkahelyeken vagy épp a játszótérekben. Megint más intézkedések pedig ugyan vitatottak voltak, de a célok tekintetében mindvégig érzékelhető volt a kormány, valamint a parlamenti pártok közötti egyetértés. Említést érdemel először is, hogy a közelmúlt intézkedéseinek eredményeként

a dohánytermékek reklámozására vonatkozó szabályok az uniós tagállamokban jellemző szabályokhoz képest sokkal szigorúbbak lettek, és tilos a dohánytermékek vagy dohánygyártók általi szponzoráció is. Még ma is vannak olyan nyugat-európai tagállamok, uniós tagállamok, ahol ez korántsem természetes. Ha például Bécsben sétálnak, akkor a trafikokból hatalmas világító hirdetések csábítják a járókelőket egyik vagy éppen másik dohánytermék fogyasztására.

Magyarország következes adópolitikai lépésekkel is fellép a dohányzással szemben, még ha az részben az uniós irányelvekből fakadó kötelezettség is. Nem mindegy ugyanakkor, hogy az adózási intézkedések milyen lépésekben valósulnak meg, hiszen a drasztikus adóemelés megnövelheti az illegális cigarettakereskedelem kockázatát. Mint ezt később kifejttem a tisztelt Országgyűlésnek, látni fogják, hogy az adópolitikai intézkedések olyannyira megfelelőnek bizonyultak, valamint az ellenőrzés hatékonysága is annyit javult, hogy az illegális dohánypiac jelentős mértékben kettő év alatt a felére, körülbelül 6 százalékra esett vissza 2016-ra. A 2018-ig esedékesse váló jövedékiadó-kiigazítás kapcsán pedig, amelyet az uniós szabályok írnak elő, szintén azt javasoljuk, hogy körültekintően, a hazai adópolitikai és egészségpolitikai érdekeknek megfelelően járjon el az Országgyűlés.

A kormány emellett a többi uniós államot messze megelőzve elsők között vezette be a dohánytermékeken kötelezően alkalmazandó képes egészségvédelmi figyelmeztetést. Sőt, 2016-ban ennél is tovább léptünk, és bevezettük a dohánytermékek egységes csomagolását, amely fokozatosan, de már 2017 közepétől érzékelhető módon csökkenti majd a dohánytermékek attraktivitását.

Mivel a reklámozási szabályok korlátozásával mára csak a termékek csomagolásán bemutatott grafikai elemek maradtak a dohányipar számára arra, hogy a termékek megjelenítésével a dohányzásra csábítsanak, ezért ezt a lehetőséget is megszüntetjük az egységes csomagolás bevezetésével.

A kormány büszke arra, hogy a világon az első államok között van - Ausztrália után Franciaországgal és az Egyesült Királysággal együtt -, amelyek bevezették nemcsak az elrettentő képek alkalmazását, de azt is, hogy a dohánytermékek csomagolásán semmilyen márkajelzést vagy feltűnő grafikai elemet nem lehet megjeleníteni. Meggyőződésünk, hogy ez az intézkedés is hozzájárul majd a dohányzás visszaszorítására irányuló törekvéseink sikeréhez.

Tisztelt Képviselő! A kormány egyik kétségtelenül vitatott intézkedése volt a fiatalok dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló törvény, amely ugyanakkor csak egy újabb állomás, egy újabb eszköz volt a dohányzással szembeni küzdelemben. A 2013 közepétől bevezetett koncessziós kiskereskedelmi rendszer a korábbi összesen 40 ezer, érdemben ugyan-

akkor körülbelül 15-20 ezer eladási pont számát drasztikusan csökkentette. Mára 5 ezer körüli a koncessziós dohányboltok száma, amelyeket a hatóságok folyamatosan és szigorúan ellenőriznek. Mivel a termékek hozzáférhetősége csökkent, ez az intézkedés is hozzájárult a kedvezőbb statisztikai adatokhoz is.

Figyelemmel arra, hogy a trafiktörvényként elhíresült intézkedéscsomag valóban éles vitát váltott ki, érdemes talán levonni a legfontosabb tanulságokat. Először is azt, hogy a trafiktörvény kiállta a jogi próbákat nemcsak itthon, de az Európai Unióban is. A trafiktörvény kapcsán még csak formális eljárást sem indított az Európai Bizottság, és az Alkotmánybíróság is elutasította a törvénnyel kapcsolatos korábbi kifogásokat. Támadták a törvény miatt is, hogy ez állítólag zsiros üzletet jelent majd a koncessziót elnyerő vállalkozásoknak, de - mint azt a kormánypartinak nehezen nevezhető egyes sajtóorgánumok többször is bemutatták - ez egyáltalán nincs így. A kormány mindig is azt hangsúlyozta, hogy ez a vállalkozás önmagában legfeljebb szerény megélhetést hoz, és néhány, a nyugati határhoz közel eső vállalkozást kivéve egyáltalán nem jelent majd nagy jövedelmet. Ezzel szemben ugyanakkor a szigorúbb értékesítési keretek miatt a törvény hozzájárul az egészségpolitikai célok érvényre juttatásához.

Nem lett igaz az a vád sem, hogy a törvénycsomag átrendezte volna a hazai dohánypiaci arányokat. Továbbra is jellemzően a két legnagyobb multinacionális dohánygyártó társaság, a Philip Morris és a British American Tobacco uralja a dohánypiac hármnegyedét, és a többiek - magyarok és nem magyarok egyaránt - együttesen osztoznak a fennmaradó kicsiny piaci szeleten.

A trafiktörvény elmúlt három és fél évére visszatekintve megállapítható tehát az, hogy a fenntartásokkal, rosszhiszemű állításokkal szemben a gyakorlatban megmaradt a szabályozás mindannál, amit egyébként a törvénytövegben és az indoklásban kifejezetten deklarált, még hozzá a fiatalok fokozott védelmével, amelyet egy szigorúbb piaci szabályozás által ért el.

Tisztelt Országgyűlés! A statisztikai adatok is azt mutatják számunkra, hogy a dohányzás visszaszorítására irányuló intézkedések hatásosak és jó irányba mutatnak. A nemzetközi ifjúsági dohányzás felmérés adatai alapján egyértelműen csökkenő tendencia jellemzi a fiatalok dohányzási gyakoriságát 2012 óta. Megállapítható, hogy a naponta dohányzók aránya 2012-ben 7,5 százalék volt, ez 2016-ra 6,5 százalékra csökkent. Az alkalmi jelleggel dohányzók aránya pedig 28 százalékról 19 százalékra csökkent. Ezt a pozitív tendenciát támasztja alá másik két ifjúsági felmérés dohányzási gyakoriságra vonatkozó eredménye is.

Megjegyzendő mindemellett, hogy a kormánytól teljesen független piackutató intézetek kutatásai szerint 2015-ben csökkent a cigaretta illegális kereskedelmének részaránya Magyarországon, a korábbi

közel 12 százalékról 10,2 százalékra mérséklődött, és előzetes becslések szerint ez a szám 2016-ra még jelentősebb csökkenést mutat, 6 százalék körüli eredménnyel. Magyarország ennek köszönhetően már most 14 helyet ugrott előre a vonatkozó nemzetközi ranglistán, közvetlenül a skandináv országok mellé, a 13. helyre.

(17.50)

Tisztelt Országgyűlés! Ha csak a fenti példákat említjük, akkor is látható, hogy a kormány követi az Országgyűlés által 2010-ben a dohányzás visszaszorítására kijelölt utat, és tovább folytatja törekvéseit, elsősorban a fiatalok védelmében. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat is elsődlegesen azt a célt szolgálja, hogy a fiatalok dohányzásának visszaszorítására vonatkozó szabályok mindenkor kellően szigorúak legyenek. Ennek részletei a következők.

A bírósági joggyakorlatban felmerült, hogy a hatósági ellenőrzések során a dohánytermék-kiskereskedők megpróbálták kétségbe vonni a hatósági eljárások jogszerűségét akkor, amikor egy felnőttnek látszó fiatalok dohánytermékkel való kiszolgáltatását követően a hatóságok a dohányboltot legalább harminc napra bezáratták és pénzbírságot szabtak ki. Az eljáró bíróság elvi döntésében kimondta a jogelvet, miszerint a dohánytermék-kiskereskedők felelősége objektív abban a tekintetben, hogy fiatalokat nem szolgálhatnak ki - mindegy, hogy idősebbnek látszik az illető -, a kormány fontosnak tartja, hogy a törvényben is egyértelműen deklarálja ennek a célnak az elérését.

Itt utalni szeretnék arra, hogy - szemben a törvényjavaslat benyújtásakor megjelent sajtóhírekkel - a kormány nem most javasolja azt az intézkedést, hogy az elektronikus cigaretták kizárólag a dohányboltban legyenek elérhetőek. Ez az intézkedés már 2016. május 20. óta napirenden van.

Szintén teljes tévedés, hogy Magyarország engedélyezné a törvényjavaslattal a szájon át fogyasztható dohánytermékek kategóriáját; így hívják hivatalosan a skandináv országokban népszerű snus termékeket. Ezt a terméket hosszú évek óta tilos forgalmazni Magyarországon, és ezen a tilalmon sem változik semmi.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ugyanakkor kétségtelen, hogy megjelentek a környező országokban, például Romániában olyan új típusú, égetés helyett hevesítéssel (*sic!*) működő dohánytermékek, amelyek forgalmazását az uniós irányelv lehetővé teszi, és amelyek az elektronikus cigarettához hasonlóan, de a hagyományos dohányzás-hoz közelebbi élményt nyújtanak.

Ráadásul modernet, divatosak és dohányzásra csábítóak, éppen ezért alapvetően veszélyesek, ha azt

a szerintem közös célt elfogadjuk, hogy törekednünk kell arra, hogy a fiatalok rá se szokjanak a dohányzásra semmilyen formában. Éppen ezért a törvényjavaslat egyrészt eleget tesz a vonatkozó uniós irányelv azon követelményének, hogy ezen új típusú termékek értékesíthetőségét valamilyen módon szabályozza, másrészt előírja azt is, hogy ezeket a termékeket is csak a szakosított dohányboltokban lehet majd értékesíteni, annak érdekében, hogy ezek a termékek is csak a felnőtt fogyasztók számára legyenek hozzáférhetőek. Itt szükséges megjegyezni, hogy a kormány ismeri azt a szakmai vitát, amely az elektronikus cigaretták és az új típusú, hevesítéssel működő dohánytermékek állítólagosan kevésbé káros voltáról szól. Nem is kívánunk elugrani előle. Éppen ezért azt javasoljuk az Országgyűlésnek, hogy továbbra is csak a szakosított dohányboltokban lehessen mind az új típusú dohánytermékeket, mind az elektronikus cigarettákat értékesíteni, ahova fiatalok be sem léphetnek, így az ő hozzáférésük az új típusú dohánytermékekhez továbbra is éppoly korlátozott lesz, mint a hagyományos dohánytermékek tekintetében. Emellett ugyanakkor, ha e termékek gyártói tudományos igényességgel bizonyítják azt, hogy tényleg jelentősen kevésbé káros termékekről van szó, akkor - a kormány külön döntését követően, ami az eljárási szabályok megalkotására vonatkozik - esetleg lehetőség nyílhat e termékek tekintetében a dohányboltban belüli termékismertetésnek teret engedni.

Rögzítsük: a kormány célja továbbra is az, hogy lehetőleg egyre kevesebben dohányozzanak, és minél többen szokjanak le teljesen és véglegesen a dohányzástól. Ennek érdekében a jövőben is minden szükséges intézkedést meg kívánunk hozni, illetve javasolni fogunk az Országgyűlésnek. Azt azonban a kormány elvi éllal nem ellenzi, hogy nyilvánvalóan káros dohánytermékekről a már dohányzó fogyasztókat a dohányboltban belül egy kevésbé káros termékekre átszoktassák, de csak akkor, ha valóban tudományos bizonyítást nyer, hogy ezen termékek kevésbé károsak, vagy éppen - ahogy az e-cigi-lobbi állítja - a leszokást segítik.

A kormány nem veheti és nem is veszi magára annak a felelőségét, hogy pusztán azért, mert egyes lobbicsoportok adott termékek mögé hangos véleménynyilvánításra képes erőket állítanak, bizonyítékok nélkül kevésbé károsnak nyilvánítsa egyik vagy másik terméket. Éppen ezért a törvényjavaslat előírja, hogy egy szakértő toxikológusokból álló orvoscsoport fog ebben a kérdésben egy bizottság keretében dönteni, amely bizottság elé a gyártók, illetve forgalmazók kötelesek majd a tudományos bizonyítékaikat előtárni.

A törvényjavaslat természetesen rendelkezik arról is, hogy az új dohánytermék-kategóriák után - mivel dohánytermékekről van szó - valamilyen jövedékiadó-fizetési kötelezettség keletkezék. A kormány azt javasolja, hogy az ezen termékek után fizetendő jövedéki adó az elektronikus cigaretták

után fizetendő jövedéki adók szabályozásához hasonló legyen.

Végezetül szeretném egyértelművé tenni, hogy a törvényjavaslat kötelezővé teszi, hogy minden, Magyarországon most vagy a jövőben forgalmazható és eddig esetleg a dohányboltok kívül forgalmazott dohányterméket - például A Pál utcai fiúkból mindenki számára ismert tubákat - kizárólag a szakosított dohányboltokban lehet majd forgalmazni. Ezáltal elmondható lesz, hogy a dohánytermékek vonatkozásában a fiatalok hozzáférhetőségét teljeskörűen korlátoztuk.

Tisztelt Képviselők! A trafiktörvény módosítását ugyanakkor nem csak a fiatalok fokozottabb védelme miatt javasoljuk. A másik fontos indok az, hogy átültetni javasoljuk az Országgyűlésnek az Európai Bizottság és a magyar kormány közötti egyeztetés eredményeként megszületett javaslatokat.

Mint az ismeretes, a tisztelt Országgyűlés a trafiktörvény 2015-ös módosításakor bevezette a dohány-kiskereskedelmi ellátórendszert. Ennek oka az volt, hogy a kiskereskedők számos panasszal fordultak korábban a kormányhoz, illetve a Gazdasági Versenyhivatalhoz amiatt, hogy a nagykereskedők, jelen esetben a multinacionális dohánycégek visszaélnek erőfölényükkel.

Számos esetben előfordult, hogy ha valamelyik dohánytermék-kiskereskedő nem volt hajlandó elfogadni a nemzetközi dohánycégek által diktált egyoldalú szerződéses feltételeket, akkor hátrányos helyzetbe került: nem vagy csak ritkán szolgálták ki ezeket a vállalkozásokat. Előnytelen pénzügyi feltételeket kínáltak, és végső soron a multik ezen dohányboltok ellehetetlenítését célozták meg. A trafikosok tömegével fordultak a GVH-hoz, ugyanakkor a GVH-nak nem volt jogi eszköze arra, hogy az egyébként ismert panaszokat az akkori jogszabályi keretek között kezelje. Ezért született meg az a döntés, hogy más megoldást keressünk: egy éppen szükséges és arányos intézkedéssel, a dohányellátó bevezetésével lehetetlenné tettük, hogy a dohánycégek továbbra is kiszolgáltattott helyzetbe hozzák a kiskereskedőket.

Fontos, hogy a dohánytermék-nagykereskedelmet a trafikellátó nem szüntette meg, a nagykereskedelmi piacot nem államosította a dohánytermék-kiskereskedők integrált ellátásáról szóló 2014-es törvény. Mindössze annyi történt, hogy a dohánytermék-nagykereskedők nem szállíthatják ki közvetlenül a trafikba az áruikat; minden más tevékenységet, az árak meghatározását, a kereskedelempolitikájuk alakítását továbbra is maguk végezhetik, csak úgy, mint az egymás közötti nagykereskedelmi tevékenységet, vagy éppen a trafiktörvény hatálya alá nem eső kiszolgáltatást; reptérre, büntetés-végrehajtási intézetekre gondolok. Bár ma már egyértelműen megállapítható, hogy a dohányellátó beváltotta a hozzáfűzött reményeket, hiszen valóban azt a problémát orvosolta, amire a szabályozás létrejött, és ma már a korábban az intézkedést ellenző dohánycégek

is elismerik, hogy a rendszer biztonságosan, az ő érdekeiket is szem előtt tartva működik, 2015-ben még másképp látták a helyzetet. Az intézkedéscsoporttal szemben a nemzetközi dohánycégek 2015 nyarán az Európai Bizottsághoz fordultak az intézkedés felfüggesztését kérve, illetve sürgős kötelezettségsegzési eljárást indítványozva. A Bizottság formális eljárást ugyan nem indított, de úgynevezett pilot eljárás keretében egyeztetésre hívta a kormány képviselőit.

Tisztelt Országgyűlés! Örömmel tájékoztatom önöket arról, hogy a hazai dohánypiaci szabályozás kapcsán folytatott egyeztetések Brüsszelben Magyarország számára kedvező eredménnyel zárultak. A hazai dohánypiaci szabályozás az érdemét tekintve teljesen változatlan marad, a Bizottság ugyanis nem emelt érdemi kifogást a szabályozással szemben általánosságban. Azokat a kifogásokat pedig, amelyek megfontolandók voltak, így különösen az esetlegesen tiltott állami támogatás kiküszöbölésére vonatkozó javaslatokat, illetve a dohányellátó versenysemleges működését biztosító további garanciális szabályokat, azokat megfontoltuk és részben elfogadhatónak találtuk. Ennek megfelelően azt javasoljuk a tisztelt Országgyűlésnek, hogy a Bizottság kérésének megfelelően tegyék lehetővé a következőket. Szélesítsük ki a dohánykereskedelemért felelős állami társaság, a Nemzeti Dohánykereskedelmi Nonprofit Zrt. jogkörét arra, hogy esetleges piaci jogviták esetén közvetítő szerepe legyen. Tegyük lehetővé, mert jelenleg tilos, hogy ha a dohánycégek és a trafikellátó ebben megállapodtak, akkor versenysemleges kereskedelmi visszatérítésben részesülhessenek a dohánycégek.

(18.00)

Biztosítsuk, hogy a koncessziós díj kiszámlázása olyan, a Bizottsággal egyeztetett képlet szerint történjen a jövőre nézve, amely garantálja, hogy semmiképp sem marad tiltott állami támogatás a dohányellátó cégnél. Végezetül adatvédelmi rendelkezésekkel garantáljuk, hogy nem szerezhethet a dohányellátó olyan adatot a nagykereskedőtől, amely nem függ össze szorosan az ellátó tevékenységével.

Mindezekből látható, a Bizottság igényei méltányosak, már-már barátnak mondhatóak, és egyetlen ponton sem ellenkeznek a kormány mostani vagy korábbi szándékaival. Úgy vélem, hogy ezek a kiigazítások egyrészt megnyugtathatják a dohánypiacot és az Európai Bizottságot is, miközben egyáltalán nem jelentenek engedményt, érdemi változást a kormány korábbi szabályozási szándékaihoz képest.

Tisztelt Országgyűlés! Szükséges megjegyezni, hogy a dohánypiaci szabályozás kapcsán a kormány és a Bizottság között történtek egyfajta pozitív példaként szolgálhatnak. Látható, hogy adott esetben igenis van mód arra, hogy a magyar érdekeket egységes szakmai, szakpolitikai ügyekben úgy képviseljük Brüsszelben, hogy érdemi engedményekre nem szo-

rulunk. Még akkor sem, ha egyébként olyan erős lobbival rendelkező iparággal állunk szemben, mint a nemzetközi dohányipar, amelyik közismerten jó kapcsolati hálóval rendelkezik a Bizottság berkein belül is. A kormány továbbra is azon fog dolgozni, hogy minél több olyan sikert érjen el Brüsszelben, mint amelyet a dohányipiaci szabályozás kapcsán elért. Úgy vélem, hogy jó esélyünk van erre más, ennél akár jóval nagyobb horderejű ügyekben is.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvénycsomag más módosításokat is tartalmaz, amelyeket általánosságban technikai módosításként jellemezhetünk. A fiatalok védelme, valamint az Unióval tető alá hozott egyezség után a harmadik fő szabályozási indok a mindennapos gyakorlati kérdésekre adandó, megfelelő jogalkotói válasz volt. A 2013 óta működő dohány-kiskereskedelmi rendszer érdemi változtatásra ugyanakkor továbbra sem szorul. Az egyik ilyen módosítás a dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. törvény hatályon kívül helyezése. Mint ismeretes, ennek a törvénynek az alkalmazását a Bizottság versenypolitikai biztosa felfüggesztette, mivel a Bizottság szerint a bevételalapú progresszív adózás tiltott állami támogatást eredményez. Ebben az ügyben a Bizottság a részletes eljárást lefolytatta, és az idén nyáron megszületett végleges határozatára figyelemmel hatályon kívül kell helyezni ezt a törvényt.

Szeretném egyértelműen jelezni, e törvény hatályon kívül helyezése a látszat ellenére technikai döntés, legalább három okból kifolyólag. Egyrészt Magyarország pert indított a Bizottságnak a törvény hatályát felfüggesztő döntésével szemben, ebben az ügyben még nem született döntés, és ez akár kedvező eredménnyel is zárulhat. Másrészt a kormány döntése értelmében támadni kívánjuk más tagállamokkal közösen a Bizottság azon elvi álláspontját, miszerint a bevételalapú progresszív adó ellentétes lenne az uniós joggal. Mivel időközben a Bizottság Lengyelországot is hasonló intézkedéssel sújtotta egy ottani kiskereskedelmi különadó kapcsán, minden bizonnyal elsődleges szövetségeseink ők lesznek ebben a csatában Brüsszellel szemben.

Harmadrészt pedig a most hatályon kívül helyező progresszív adózás helyett a kormány kitalált és a Bizottsággal le is egyeztetett egy, a dohányipart sújtó újabb különadót, amelyik szálanként vetne újabb sarcot mindazokra a területekre, amelyek a dohányzásra való rászokást segítik, vagy éppen a leszokást nehezítik. Ilyenek az úgynevezett slim cigaretták, mentolos cigaretták vagy lightnak minősülő termékek. Azaz egyrészt nem adtuk fel a harcot a korábbi intézkedés kapcsán sem, másrészt készen áll az újabb, a Bizottsággal leegyeztetett különadó is a dohányiparral szemben, ha ennek bevezetése szükségessé válna.

Úgy látjuk, hogy a kormány győzelmei után, amelyeket a dohányipiac teljes újraszabályozásával kétségtelenül és vitathatatlanul learthatott itthon és

az Unióban egyaránt, ma már azt is megengedhetjük magunknak, hogy egyelőre várjunk egy újabb különadó bevezetésével. Mint láthatják, a kormány a dohányzással szembeni fokozatos küzdelmét tovább folytatja, de emellett mindaddig, ameddig a kormány egészségpolitikai célkitűzései maradéktalanul érvényesülni tudnak, azt tervezzük, hogy egy újabb különadó helyett a megfelelő jövedékiadó-politikával szabályozzuk a dohányipacot. Nem rettenünk vissza azonban a különadók új, a Bizottsággal érdemben már leegyeztetett változatától sem, ha ez bármilyen okból később mégiscsak szükségessé válna.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem, hogy a dohányzás visszaszorításával összefüggő törvénycsomag minden érintett félnek megfelelő válaszokat ad a ma nyitott, a dohányipiac szabályozását érintő kérdésekre. A kormány számára az elért eredmények véglegesítése, a dohánycégek számára a szigorú, de kiszámítható politika és minden országgyűlési képviselő számára az egészségpolitikai célok következetes képviselete mind-mind annak az ígéretét hordozza, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat mindenkinek az érdekét szolgálja.

Kérem önöket, hogy folytassuk továbbra is a közös munkát a dohányzás visszaszorítására vonatkozó törekvésekben, és támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm 22 perc 43 másodpercig tartó figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csepreghy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ahogy önök is emlékeznek rá és az imént elhangzott, az Országgyűlés még 2011 őszén fogadta el a fiatalok dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló CXXXIV. törvényt, amely célul tűzte ki egyrészt a 18 év alattiak védelmét, valamint a multcégek helyett magyar vállalkozások kezébe kívánta adni a dohány-kiskereskedelmet. Az elmúlt évek tapasztalatai alapvetően igazolták annak az elképzelésnek a helyességét, miszerint egy újabb eszközzel, a dohánytermékek beszerzési csatornáinak szigorú korlátozásával kell a dohánykereskedelmet általában, a fiatalok dohányzását pedig hangsúlyosan visszaszorítani.

Folyamatosan az élethez igazítottuk a jogszabályt, kisebb módosításokat hajtottunk végre a 2012. december 11-én elfogadott módosító jogszabállyal, amelyben pontosították a dohányboltok külső megjelenésére vonatkozó és a koncessziós pályázatról szóló szabályokat, és bővítették a forgalmazható termékek körét. A 2013. évi I. törvény további módosításokat tett lehetővé azzal, hogy a dohány-kiskereskedelmi tevékenység fedezetének biztosítása érdekében szeszes italt, kávét, energiált, újságot, ásványvizet és

üditőitalt is forgalmazhassanak a dohányboltok. A 2013. májusi módosítás 10 százalékban állapította meg az árrést, valamint pontosította a dohánykereskedelmi koncessziók pályáztatásának szabályait, és rendelkezett arról, hogy az első sikertelen vagy legalább egy megismételt eljárást követően legkésőbb 36 hónapon belül új pályázatot kell kiírni. Egy 2014 őszi módosítás egyértelműsítette, hogy a dohánytermék-kiskereskedelem szabályozása körében az állam jogosult annak meghatározására, hogy a koncessziós kiskereskedők milyen módon szerzik be a dohányterméket.

Ez a szabályozás nem eredményezte a dohánytermék-nagykereskedelem monopolizálását. A nagykereskedők továbbra is végezheték azon alapvető tevékenységüket, amelynek célja a dohánytermékek hazai szabad forgalomba bocsátása. A beszerzési, ellátási feladatokat innen kezdve vagy az állam, vagy az állam által koncessziós szerződéssel erre feljogosított társaság, az úgynevezett dohányellátó gyakorolhatta. Az előttünk fekvő módosítást hasonló szempontok magyarázzák, mint a korábbiakat.

Mivel folyamatosan kapcsolatban vagyunk és egyeztetéseket folytatunk a dohány-kiskereskedőkkel, ezért reagálni szeretnék az általuk felvetett problémákra. A javaslat tehát mindössze a törvény egyes rendelkezéseinek további pontosítását, illetve finomhangolását szolgálja. A javaslat célja, hogy a piacon újonnan megjelenő dohányterméktípusok - elektromos cigaretta, hevítéssel működő dohánytermékek, patronos termékek - kereskedelmét is ellenőrzött keretek közé szorítsa. Mivel ezeknek a termékeknek az elterjedése a közeljövőben intenzíven várható, a szomszédos országokban már részben elterjedtek, és jelenleg korlátozás nélkül értékesíthetőek, illetve népszerűsíthetőek lennének Magyarországon, ezért a fiatalok védelmében és általában a rászakás megelőzése végett szükséges az eladási korlátozás.

A törvénytervezet ezzel a 214/40. európai uniós irányelvet is figyelembe veszi, és annak megfelelően módosítja a vonatkozó törvényekben a dohánytermékek felsorolását és definícióját. A javaslat alapján az elektromos cigaretta, valamint a füst nélküli és egyéb dohánytermékek kiskereskedelme csak a dohánytörvény szabályainak betartásával lesz folytatható a jövőben.

(18.10)

A jogszabály kiiktatja a törvényből a fiataloktól elzárt módon történő értékesítés kötelezettsége teljesítésének szubjektív megítélését lehetővé tevő rendelkezést. A javaslat ezenfelül kiterjeszti a Nemzeti Dohánykereskedelmi Nonprofit Zrt. jogszabályait, amely a jövőben így mediációs feladatokat láthat el a piaci szereplők esetlegesen felmerülő jogvitáiban.

A törvény felhatalmazást ad arra, hogy külön jogszabályban állapítsák meg a módosított hatású

termékek elektronikus forgalmazásának és ismertetésének szabályait. Ezek várhatóan szigorúbbak lesznek, mint azt az uniós irányelvek megkövetelik, ami annyit jelent, hogy csak akkor lehet majd népszerűsíteniük új termékeiket, ha azokról tényleg be tudják bizonyítani, hogy kevésbé károsak, mint a hagyományos dohányárúk.

A javaslat célja ezenkívül további garanciális elemeket beépíteni a dohány-kiskereskedelmi rendszerbe. Így például a trafikokat ellátó cég nem kérhet majd el minden adatot a forgalmazóktól és a gyártóktól, valamint létrejöhet egy ágazati egyeztető fórum is. Lehetővé válik az is, hogy a dohány-kiskereskedelmi ellátó hasznából minden forgalmazó és gyártó részesedjék, hiszen forgalomalapú visszafizetési rendszert vezetne be a javaslat.

Végezetül a jogszabálytervezet a fentiekben túlmenően hatályon kívül helyezi a dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. törvényt, mivel az jelen formájában nem fér össze az uniós jogszabályokkal.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, az előttünk fekvő javaslat átgondoltan reflektál a dohány-kiskereskedelem háza táján az utóbbi időben felmerült tapasztalatokra, észrevételekre, valamint az Európai Unió ajánlásaira, így kérem, támogatásukról biztossítsák azt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, László Tamás képviselő úr. Most megadom a szót Tóth Csaba képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

TÓTH CSABA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úr 22 perc 43 másodpercben foglalta össze az elmúlt négy év történéseit a dohányzás visszaszorítása érdekében tett intézkedésekről vagy annak nevében tett intézkedésekről. Én most összefoglalnám az elmúlt négy év történéseit egy másik nézőpontból, hogy mik történtek.

Elhangzott, hogy a parlament 2012. szeptember 11-én fogadta el a fiatalok dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló törvényt. Akkor a törvény értelmében az illetékes miniszter megalapította a százszázalékos állami tulajdonban levő, nonprofit módon működő zártkörű részvénytársaságot a törvényben foglalt feladatok ellátására, úgymint a dohány-kiskereskedelem szervezésének előmozdítása, a dohánytermék-kiskereskedelem átengedéséről szóló pályázatok kiírásának, elbírálásának, továbbá a koncessziós szerződés megkötésének előkészítése. A társaság 2012. október 29-i megalapítása után meg is kezdte tevékenységét.

Ehhez a kormány kellő pénzeszközt is biztosított számukra, hiszen 2012. október 11-ei kormányhatározatában 450 millió forintot biztosított. Aztán a Nemzeti Dohánykereskedelmi Zrt. 2013. évi műkö-

dése fedezetére újabb 400 millió forint állami támogatásra volt jogosult, továbbá véglegesen átadott pénzeszköz címén megkapta a 2013. évben befolyt koncessziós díjak összegét, ami több mint egymilliárd forint volt. A társaság aztán 2014. évben újabb 506 millió forint állami támogatást kapott működésére. Jól is működött, hiszen 2014. évben 258 millió, 2015. évben pedig 254 millió forint veszteséget termelt, ezzel zárta a két évet.

A dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultságra vonatkozó pályázatokat első alkalommal legkésőbb 2012. november 15. napjáig kellett volna kiírni, úgy, hogy a pályázatok benyújtására akkor 60 napos határidő álljon rendelkezésre. A pályázati kiírás azonban csak 2012. december 15-én jelent meg, 2013. február 13-ai beadási határidővel. Szükség is volt akkor a kiírás csúsztatására, hiszen 2012. december 11-én a parlament már módosította is a törvényt, és a dohánytermékek mellett lehetővé tette a lottó és a kaparós sorsjegy értékesítését is.

Már akkor látszott, hogy az egész dohánypiac átalakítása egy átgondolatlan, kapkodó, a pillanatnyi ötleteknek és érdekeknek alárendelt törvényalkotási folyamat. A törvényt többször módosították, mert belátták, hogy az eredeti törvény életképtelen, különösképpen a dohánytermékek kiskereskedelmi tevékenységének megfelelő mértékű fedezetre. Ezért a dohányboltok termékkörét kiegészítették később energiaital, üdítő, ásványvíz, szeszes ital, újság, napilap, folyóirat, kávé forgalmazásával. Azonban már akkor látszott, hogy az egész trafiktörvény nem szól másról, mint az akkor közel 500 milliárdos dohánypiac újrafelosztásáról, amit álságos módon támogandó cél mögé bújtattak, mert valóban, a fiatalok dohányzásának visszaszorítása egy fontos, támogandó cél kell hogy legyen.

Ugyanilyen fontos célnak kellett volna lenni, hogy a pályázatok elbírálásánál - ahogy ígérték - előnyben részesítik, aki megváltozott munkaképességű vagy legalább három hónapja álláskereső. Továbbá azt is ígérték, hogy előnyt fognak élvezni a korábbi, már gyakorlattal rendelkező trafiktulajdonosok is. Ezekből szinte semmi nem teljesült, hiszen közel ötezer trafik között összesen 41 darabot üzemeltet korábbi trafiktulajdonos.

Fontos célként fogalmazták meg a dohánytermékek fogyasztásának csökkentését is. Ezzel szemben azonban azt látjuk, hogy rendszeresen nő a dohányzók száma. Idén a második negyedévben közel 152 milliárd forintot költöttek az emberek dohánytermékekre, amely 5,4 százalékkal haladja meg a tavalyi év hasonló időszakban realizált 144,2 milliárd forintot. Persze, ha abból indulunk ki, hogy többen választják az olcsóbb dohányt, akkor az elszívott mennyiség ennél is nagyobb mértékben nőhetett. A dohányforgalom részaránya a teljes kiskereskedelmén belül szintén évről évre emelkedik, most a második negyedévben a 152 milliárdos költés a teljes 2340 milliárdos kiskereskedelmi forgalomnak a

6,5 százalékát tette ki, míg egy évvel korábban ez az arány 6,44, előtte pedig 6,39 százalék volt. Ez azt jelenti, hogy a cigaretta fontos eleme a magyar fogyasztói kosárnak, amit egészen biztosan megvesznek az emberek. Azt is tudjuk ezzel kapcsolatban, hogy a legszegényebb háztartásokban a cigarettára és itálra költött pénz aránya nagyobb, mint a jómódú családoknál.

A Központi Statisztikai Hivatal elmúlt évben nyilvánosságra hozott egészségfelmérése szerint a magyar nők negyede, míg a férfiak harmada dohányzik rendszeresen. A férfiaknál a fiatal felnőtt korcsoportban csaknem kétszer akkora, 42 százalék a dohányosok aránya, mint a fiatalok között. Ez jelentős növekedést mutat a 2009-es 36 százalékhoz képest.

Kimagasló a magyarok körében a dohányzással összefüggő halálzási arány is. Az Egészségügyi Világszervezet számításai szerint a százezer lakosra jutó halálzási ráta Magyarországon 411,5, ami több mint kétszerese az EU-tagországok átlagának.

Egy nemrégiben Angliában végzett kutatás szerint az elektromos cigaretták használata hozzájárul a dohányzók számának csökkentéséhez. (*Szávay István: Így van.*) Nagy-Britanniában az e-cigaretták eladásai folyamatosan növekednek, ma már csaknem 3 millióan használják. Az elmúlt években a leszokni vágyó britek e-cigarettára cserélték a nikotinos tapaszt és a rágógumit. Az angol közegészségügyi szolgálat szerint az e-cigaretta 95 százalékkal kevésbé ártalmas, mint a normális cigaretta, és ha a dohányzásról leszoktató programokkal együtt alkalmazzák, akkor a dohányosok többségének segít a leszokásban.

Hazánkban azonban, aki elektromos cigarettával szeretne a jövőben leszokni, nem biztos, hogy lesz erre lehetősége. A mostani törvénymódosítással ugyanis az elektromos cigarettát és az új típusú dohánytermékeket ezentúl csak a nemzeti dohányboltokban lehetne megvásárolni. November elejétől azonban az Emberi Erőforrások Minisztériumának rendelete alapján az elektromos cigarettát 475 ezer forint igazgatási szolgáltatási díj megfizetésével lehet csak forgalomba hozni. A díjat márkanekenként, illetve hatáserősségenként kell megfizetni az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézetnek. A díj az OGYÉI bevétele, amit nyilvántartásában elkülönítetten kezel majd. A bejelentés visszavonása vagy elutasítása esetén a befizetett díjat az OGYÉI nem téríti vissza.

(18.20)

A rendelet meghatározza az utántöltőflakon és a dohányzást imitáló elektronikus eszközök forgalomba hozatalával kapcsolatos bejelentések igazgatási, szolgáltatási díjait is, ezek megegyeznek az elektronikus cigarettáéval. A forgalomba hozatallal kapcsolatos változás bejelentésekor márkanekenként és hatáserősségenként 306 ezer forintot kell fizetni a különféle termékek után. Ez olyan terhet fog jelente-

ni a trafikoknak, ami komoly akadálya lesz az e-cigaretták kereskedelmének, ha egy trafikos ugyanis rendes választékot kíván tartani üzletében, akkor akár tízmillió forintjába is kerülhet majd az engedélyeztetés. Ez teljes mértékben el fogja lehetetleníteni az e-cigaretta elterjedését, forgalmazását.

Kérdésként merül fel, hogyan fogja megvalósítani a jelen törvénymódosítás a korábban megfogalmazott legfontosabb célt, miszerint Magyarországon minél kevesebb fiatalok dohányozzon, ami kiemelt közegészségügyi cél, hogy a dohányzás fiatalok körében történő visszaszorításával közép- és hosszú távon az egész magyar társadalom közegészségügyi állapota is jelentős mértékben javuljon. Továbbra is kérdés, hogy a dohányzás visszaszorításához milyen megelőző tevékenység fog kapcsolódni a fiatalok mint célcsoport körében. A fiatalok dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló és a dohányzás visszaszorításával összefüggő egyes törvények jelen módosítása nem fogja elősegíteni a fiatalok dohányzásának visszaszorítását álláspontunk szerint, ezért ezt nem is támogatjuk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tóth Csaba képviselő úr. Most megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. 15 perces időkerete van, képviselő úr. Ön a szó.

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat javarészt fogalmazáspontosításokat tartalmaz. A számos technikai jellegű módosítás között eldugva találunk azonban lényegi pontokat is, e változtatásoknak ugyanakkor sajnos csak kis hányada szolgálja valójában a módosító csomag nevében kitűzött célt, azaz a dohányzás visszaszorítását. A javaslat igyekszik a korábbiaknál jobban definiálni a csökkentett kockázatú dohánytermékeket és előre felkészülni a közeljövőben várható piaci bevezetésükre.

A most tárgyalandó törvényeken legutóbb tavaly ősszel módosított az Országgyűlés, akkor sokak felháborodását kiváltva. A fogyasztók akkor több száz fős tüntetést is szerveztek a Kossuth térre, képviselőik egyébként most is jelen vannak, és a Jobbik páholyából személyesen is követik a vitát. A mostani változtatások legnagyobb áldozatai ugyanis, államtitkár úr, a fogyasztók, ezzel az előterjesztéssel a kormány újra belerúg az e-cigarettát használókba. Már a tavalyi vitában is elmondtuk, és most sem győzzük hangsúlyozni, hogy ezek a fogyasztók valójában nem dohányosok, nem lehet őket ugyanúgy kezelni és szankcionálni, mint a hagyományos dohányt használókat. Meglátásunk szerint az elektromos cigaretta nem a dohányzásra való rászokást, hanem épp ellenkezőleg, a leszokást segíti, a használat során pedig

elhanyagolható egészségügyi kockázata van, ez a kockázat pedig még tovább csökken majd a nikotint nem tartalmazó cigaretták esetében.

Mi is történt az elmúlt egy évben? Akkor hadd adjak ehhez én is egy harmadik olvasatot! A kormány törvénymódosítással bezárásra ítélt ország-szerte több tucat elektromoscigaretta-szaküzletet, és a kizárólagos árusítás jogát a nemzeti dohányboltoknak engedte át. Még világosabban fogalmazva, államtitkár úr: újraosztott a haverok között egy 5-6 milliárd forintos piacot. Drasztikusan szűkítették az árukészletet, ezzel gyakorlatilag megszüntették az e-cigik egyik legnagyobb vonzerejét, változatosságát, sokszínűségét, ugyanis az ilyen típusú termékeknél jóval nagyobb volt a választék, így mindenki meg tudta találni a neki megfelelő készüléket és a megfelelő ízvilágú utántöltőt egyaránt. Üldözték az e-cigihasználókat a dohányosok közé, ezzel rájuk kényszerítve a passzív dohányzás hatásait, a vágottdohánytermékeket elhagyókat pedig kitétték a csábításnak, megnehezítve ezzel a leszokásukat. Olyan ez, mint amikor az alkoholistát a kocsmába küldjük, de előírjuk számára, hogy alkoholt nem ihat. Megszüntették az elektromos cigarettát árusító internetes áruházakat, ezzel is megnehezítve a dohányzásról való leszokást, és különösen nehéz helyzetbe hozva azokat a fogyasztókat, akik nem tudnak eljutni az elektromos cigarettát is árusító dohányboltokba.

A boltbezárásoknak és a kínálatszűkítésnek köszönhetően a felhasználók kénytelenek lettek sok esetben illegális úton beszerezni kedvenc ízvilágú utántöltő-folyadékukat, e-cigi-készüléküket. Amellett, hogy a módosítás következtében nőtt a feketeke-rekedelem aránya - menjen el Szabolcsba, államtitkár úr, nézelődjön, hogy mennyien éltek akkor és mennyien élnek most a feketeke-rekedelemből -, a felhasználók is komoly veszélynek lettek kitéve, hiszen az ismeretlen eredetű termékek használata magas egészségügyi kockázattal járhat.

Tisztelt Országgyűlés! Ha valóban javítani szeretnénk az ország népegészségügyi helyzetén, és valóban csökkenteni szeretnénk a dohányzással összefüggésbe hozható haláleseteket, akkor e törvényt épp ellenkező előjellel kellene módosítanunk: úgy, hogy az elektromos cigarettát kivesszük a dohánytermékek közül, és az ezt sújtó szankciókat és többletterheket megszüntetjük.

Az e-cigaretta egészségre gyakorolt hatásáról számos nemzetközi tanulmány is született, és jó pár kutatást folytattak le. Most csak két tanulmányra hívnám fel a figyelmet, amelyek az elmúlt időszakból talán a legjelentősebbek. Az egyik az angol orvosok királyi kollégiumának 200 oldalas munkája, itt tartom a kezembet, államtitkár úr *(Felmutatja.)*, ez egyébként a világ egyik legrangosabb szakmai egészségügyi szervezete. A másik pedig dr. Konstantinos Falsalinos és társai reprezentatív Eurobarometer-elemzése. Az angol orvosok kutatásai bebizonyították, hogy az elektromos cigarettát csak elenyésző

mennyiségben használják nemdohányzók, ebből következik, hogy az e-cigi nem segít a rendes dohánytermékekre való rászakásban. A felhasználók jelentős többsége dohányzásról való leszokást segítő eszközként használja, ezt maguk a felhasználók mondták, államtitkár úr. Ezt a tényt alátámasztják azok a statisztikák is, amelyek szerint az e-cigi a legnépszerűbb leszokást segítő eszköz. Az orvosok kimutatták azt is, hogy a hagyományos nikotintapaszkok, amelyeket egyébként nagy gyógyszergyártó cégek forgalmaznak, csak más kiegészítő eszközökkel lehetnek sikeresek; ilyen lehet egyébként az elektromos cigi is. Rámutattak arra is, hogy általánosságban 95 százalékkal kevesebb egészségkárosító terméket tartalmaznak a hagyományos vágott dohányt tartalmazó társaikhoz képest. Ez az arány a technológiai fejlődésnek köszönhetően a jövőben várhatóan még tovább csökkenhet. A brit kutatás arra is rámutatott, hogy az egyes államoknak elsődleges fontosságú célja kell hogy legyen az elektromos cigaretta népszerűsítése. Emeljünk ki még egy nagyon fontos tényezőt: minél többen térnek át a rendes dohányosok közül erre az eszközre, annál kevesebbet kell fordítani a dohányosok későbbi egészségügyi ellátására, ezzel pedig több pénz marad az egészségügyben, amit számos más fontos fejlesztésre, például a kórházak felújítására lehetne fordítani. Így, mondjuk, megelőzhető lenne például a győri kórház férges zuhanyzója vagy éppen az orosházi kórházban történt incidens, amikor az urológiai műtőbe rohadó galambtetemek hullottak a mennyezetből.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Eurobarometer kutatása szerint 2014-ben az Európai Unió polgárai közül körülbelül 6,1 millió ember szokott le teljesen a dohányzásról az elektromos cigaretta segítségével, és további 9 millióan voltak azok, akik az eszköznek köszönhetően csökkentették a vágottdohány-termékek fogyasztását. A kutatás arra is kitér, hogy a nemdohányzók közül milyen mértékben próbálták ki az elektromos cigarettát. Ez az arány mindösszesen 1,3 százalék, államtitkár úr. 1,3 százalék! Ez is azt igazolja, hogy elhanyagolható azok száma, akik ezen eszköz segítségével szoknak rá a dohányzásra. Az európai e-cigi-fogyasztók 35,1 százaléka teljesen abbahagyta a nikotinfogyasztást, tehát nikotinmentes utántöltő-folyadékot használ, 32,2 százalék pedig visszafogta a szervezetébe való nikotinbevitelt.

Ezt már csak azért is fontos most hangsúlyoznom, mert kormánypárti képviselőtársaim és Ónodi-Szűcs államtitkár úr a tavaly őszi vita során éppen ezzel ellentétes érvekkel hozakodtak elő, nem mellesleg úgy, hogy azt tényekkel, kutatásokkal nem tudták alátámasztani, csak mint saját véleményét adták elő, például, hogy szerintük a dohányzásra való rászakás előszobája az e-cigi. Ezen tanulmányok ezt is tételesen cáfolják. De egyébként Csepreghy államtitkár úr is erősen hadilábon áll a vonatkozó szakkifejezésekkel, amikor következetesen elektromos cigaretta

helyett egyébként elektronikus cigarettáról beszélt, vagy amikor hevesítést mondott az imént hevítés helyett. E két említett kutatás ismeretében különösen cinikus tehát, hogy az előttünk fekvő javaslat indoklása úgy fogalmaz, hogy csak akkor lesz lehetőség az elektromos cigaretták forgalmazására a normál dohánytermékekhez képest eltérő szabályokat alkotni, ha tudományos bizonyítást nyer, hogy az e-cigi valóban érdemben csökkenti a dohányzással együtt járó káros következményeket.

(18.30)

Mint említettem, már tavaly ősszel, az előző törvény módosító javaslat vitájában is meglehetősen gyenge érveket hallhattunk a kormánypártok részéről az elektromos cigaretta ellen. Többek között olyan tanulmányokra hivatkoztak, ahol a fő ellenérv az volt, hogy Amerikában egy kislány súlyos égési sérüléseket szenvedett, amikor az elektromos cigaretta akkumulátora töltés közben felrobbant.

Nem nehéz belátni, hogy egy meglehetősen gyenge állérvvel van dolgunk, amelynek semmi köze a dohányzás tényleges káros hatásaihoz. Vagy ha ez valódi érv, akkor javaslom, hogy tiltsuk be a mobiltelefonok használatát is, ugyanis sajnos számos mobiltelefon-akkumulátor is felrobbant már, mostanában nem is egy, sőt köztük olyanok, amiket elvileg a gyártók már kicseréltek.

Már tavaly is felhívtam a figyelmet több külföldi kutatásra, amely a valós tényekkel foglalkozik, és most be is mutattam két komoly tanulmányt, azonban minden jel arra mutat, hogy önöknek ezek a publikációk nem állnak a rendelkezésükre, ezért felszólalásom végén át fogok belőlük egy-egy példányt nyújtani államtitkár úrnak, hogy tüzetesen tanulmányozni tudják majd őket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az előbb bemutatott kutatások is alátámasztják, az előttünk fekvő törvény módosító javaslattal az a legnagyobb baj, hogy minden szigorítás ellenére sem fogja csökkenteni a dohányosok számát Magyarországon. Az e-cigi eddig bevezetett és a javaslat elfogadása után életbe lépő szankciói a vágott dohányt használók taborát fogják növelni. Ez károsan hat a fogyasztó és a környezet egészségére, beszűkít egy olyan piacot, amely elismert szakemberek véleménye szerint is megoldást adhat a dohányzással összefüggő megbetegedések visszaszorítása terén.

Mindezzel, bármit is mondjanak, államtitkár úr, a dohányipari vállalatokat önök hozzák előnyösebb helyzetbe, akik egyébként is érdekeltté váltak az újfajta termékek előállításában. Ezeket a törvényjavaslat új dohánytermékeként definiálja. Kimutatták ugyanis, hogy alapvetően a dohányzás során keletkezett füst tartalmazza a legtöbb mérgező anyagot, és ez az, ami a nikotin mellett az egészségre a legártalmasabb. Többek között az e-cigi hatására a gyárak világszerte érdekeltté váltak, válnak abban, hogy olyan termékeket

állítsanak elő, amelyeknek az egészségre gyakorolt káros hatása alacsonyabb. Ilyenek az új dohánytermékek, amelyek esetében a használat során igyekeznek kiiktatni a füstöt, alacsonyabb hőfokon hevítik ezekben a termékekben a dohányt, ezáltal kevesebb káros anyag jut a szervezetbe. Fontos leszögezni azonban, hogy e termékek is sokszorta károsabbak, mint az elektromos cigaretták.

A javaslat csak és kizárólag akkor lenne számunkra elfogadható, ha az elektromos cigarettát végleg törölnék a dohánytermékek kategóriájából. Az irány azonban téves. Ahelyett, hogy minél jobban segítené a kormány azt, hogy ez a leszokást támogató eszköz elterjedjen a dohányosok körében, inkább büntetőjellegű jövedéki adóval akarja sújtani az ezekhez szükséges utántöltő folyadékokat.

Jelenleg Magyarországon a jó e-liquidek ára körülbelül 50-60 forint körül mozog milliliterenként. Korábbi híradásokból lehetett hallani az ezekre kirógni tervezett adó mértékéről, ami először 55, aztán 65 forint volt. A mostani javaslatban már 70 forint szerepel milliliterenként. Ez azt jelenti, államtitkár úr, hogy ezen utántöltők ára több mint a duplájára nő, az eddigi 800-1600 forint helyett 1600-3200 forintra. Ez az intézkedés is azt eredményezi tehát, hogy az e-cigaretta használói visszatérnek a hagyományos dohánytermékekhez.

Ezt erősíti egyébként az EMMI 30/2016. számú nemrégiben elfogadott rendelete is, amely az elektromos cigaretta, az utántöltő flakon és a dohányzást imitáló eszköz forgalombahozatali és az ezzel kapcsolatos változtatások bejelentésére vonatkozó igazgatási szolgáltatási díjakról szól. A rendelet szerint az elektromos cigaretta és az utántöltő flakon forgalomba hozatala márkanévenként és hatáserősségenként, mint ahogy azt képviselőtársam is már kifejtette, 475 ezer forintba kerül majd. Az e-cigi-felhasználók elmondása alapján az egészségesebb használat mellett az egyik legnagyobb érv az volt, hogy a hagyományos cigarettához képest jóval szélesebb ízvilágból válogathatnak, ezáltal a felhasználás is változatosabb. E rendelkezés is a kínálat drasztikus szűkítését fogja eredményezni. Példának okáért vegyünk száz különféle ízesítésű utántöltőt, ennyiről ma beszélhetünk bátran Magyarországon, ízenként ráadásul van nikotinmentes és nikotinos verzió, sőt még a nikotinerősség is változhat. Tehát ez legalább 300, ha nem több különféle termék, amelynek a forgalombahozatali díja a rendelet szerint nem kevesebb, mint 142 millió 500 ezer forint lenne. E rendelet azonban csak november elején lép hatályba, úgyhogy ezúton is kérem az illetékeseket, hogy az egészségünk védelme érdekében addig cselekedjenek, ameddig nem késő, és vonják vissza ezt az értelmetlen és a megfogalmazott céljaival tökéletesen ellentétes rendeletet.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Természetesen üdvözljük a módosításnak azon pontjait, amelyek a fiatalkorúak dohányzásának

visszaszorítására vonatkoznak. Ezekkel természetesen magunk is egyetértünk. Mindent összegezve azonban a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem tudja támogatni az előttünk fekvő javaslatot, mivel az nem törekszik arra, hogy a dohányosok egészségesebb életet éljenek. Tehát hogy letegyék a vágott dohányt tartalmazó termékeket, és áttérjenek más, egészséget nem vagy csak lényegesen kevésbé károsító alternatívára, illetve hogy teljesen abbahagyják a dohányzást.

Álláspontom szerint a kormánynak arra kellene törekednie, hogy az emberek egészségi állapota érdemben javuljon, és a dohányzás okozta betegségek következtében a lehető legkevesebb ember veszítse életét. Ezzel szemben azt látjuk, hogy a Fidesznek továbbra is fontosabbak ennél a trafikos haverok érdekei, valamint egyes dohány- és gyógyszeripari óriások lobbijai. Ez a javaslat ugyanis valójában őket szolgálja. A Jobbik ezzel szemben a fogyasztók, az e-cigaretta használók, ezzel pedig egy egészségesebb és szabadabb Magyarország mellé kíván állni.

Köszönöm, hogy meghallgattak; államtitkár úrnak pedig szeretném átadni a már idézett két rangos nemzetközi tanulmányt. Kérem, hogy olvassák el és fontolják meg az abban foglaltakat. *(Taps a Jobbik soraiban. - Szávay István átadja a dokumentumokat Csepreghy Nándornak.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szávay képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kétperces hozzászólásra adom meg a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Átgondolatlan, ellentmondásos az, amit csinálnak e tekintetben, a legegyszerűbb lenne visszahívni ettől a történettől. Nem kellene sokat variálni ezen, államtitkár úr!

Nézzé, az, hogy a trafikkoncessziók ügyében odáig jutottunk el, hogy a korábbi tulajdonosoknak egy százaléka sincs ma a trafiktulajdonosok között, ez egyszerűen borzasztó! Persze nem véletlen, mert ha saját kisebb léptékű hazám, Miskolc, Borsod-Abaúj-Zemplén megye dolgát nézem, Miskolcon annak idején a 80 koncesszióból 20-at két fideszes önkormányzati képviselő és családtagjai nyertek el. Ugye, érti a számokat? Szóval, nem véletlenek a folyamatok, amelyek zajlanak.

És nem véletlen az sem, hogy az e-cigaretta ügyében olyan történések vannak, mint amilyenek, hogy a trafikos haverok. Tehát a haverok berkei közé kerül be minden, és mindenkit száműznek, mindenkítől elvesznek mindenfajta lehetőséget. Nézzé, ha a fogyókúrás embert a cukrászdába küldik be ásványvizet vásárolni, akkor ez hasonló típusú történet, amit önök csinálnak.

Tehát azt kell mondjam, galád az a cselekedet-sor, amit e tekintetben is elkövetnek. Nem az embe-

rek érdekében cselekszenek, hanem éppen hogy ellenükben. Miközben nemzeti dohányboltokat nyitottak akár még iskolák mellett is, mondhatom nyugodt lelkiállással, mert vannak rá példák Újbudától Csepelig. És a feketepiachoz mit szól, államtitkár úr? Szokott sétálni Budapesten, ha másutt nem? Persze tudom, hogy a helikoptert használják meg az Audit, de ha netán sétálni is szokott, akkor látja azt is, hogy hogyan és miképpen zajlik az árusítás. A fiatalok védelméről vagy éppen a csempészethez kapcsolódó nyereségnak a mikéntjéről, alakulásáról Záhonytól Budapestig? Kiket védenek önök? Önmagukat védik lassan. Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ezzel a módosítóval, illetve javaslattal már találkoztunk az egészségügyi törvény módosítása kapcsán, akkor több érv pró és kontra hangzott el mellette és ellene.

Elhangoztak olyan érvelések, hogy azért kell a dohányboltba az e-cigaretta és a dohányzást imitáló eszközöket üzni, mert a fiatalok, a gyermekek, illetve a nemdohányzók védelmében. Ezt meg lehet érteni. De miért nem lehet egy egyszerűbb megoldást találni erre, hogy a szaküzleteket, ahol eddig lehetett kapni ezeket az eszközöket, ahol szakdolgozók világosították fel a használatáról az embereket, akik oda betértek, azokat fóliázzuk le?

(18.40)

Ugyanúgy teremtsük meg annak a feltételét, hogy oda a gyermekek ne tudjanak bemenni, és akkor minden meg van oldva, minden mehet a régi kerékvágásban. És ugye, elhangoztak olyan érvek, hogy ez nagyon veszélyes az egészségre, nagyon káros hatásúak ezek a termékek, hiszen nikotint tartalmaznak. Véleményem szerint az sokkal veszélyesebb, ha az egyik szülő nikotintartalmú rágógumival próbál leszokni a dohányzásról, és azt elől hagyja az asztalon. És azt egy 9-10 éves elkezd rágni, mert nem tudja ő megkülönböztetni, hogy az nikotintartalmú vagy rendes rágógumi. Na, abban már van veszély, olyat már láttunk, hogy nikotintüladagolást kapott fiatalok egy ilyen szer használatától. És ott van például akkor, hogy a gyógyszerárba sem mehet be a gyermek, hiszen ott is nikotintartalmú tapasszal találkozunk, nikotintartalmú spray-vel találkozunk, nikotintartalmú rágógumival is találkozunk.

Semmi másról nem szól ez, mint amit Szávay képviselőtársam is elmondott, csak arról, hogy a dohánykoncessziók minél nagyobbra duzzadjanak, és minél nagyobb bevételre tegyenek szert. Én úgy gondolom, hogy az előző megoldás, a javaslatunk

sokkal jobb lett volna, ha a szaküzletekben hagyják ezeket és lefóliázzák. Olcsóbb, biztonságosabb és megoldhatóbb. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni felszólalási lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Jelzi államtitkár úr, hogy igen. Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Az e-cigi, elektromos cigaretta - megtanultam a pontos definíciót *(Szávay István: A minisztériumban sem tudják.)*, ha ez lenne a legnagyobb probléma, akkor úgy gondolom, mindenki elégedett lenne az ország működésével - kérdéskörét érintette a legtöbb kérdés, engedjék meg, hogy válaszoljak az MSZP-s felvetésekre is. Egyrészt, amikor a kereskedelem alacsonyabb mértékben pörgött, akár a feketekereskedelemről fakadóan, akár más okból, akkor képviselő úr, az MSZP-frakció a jövedéki adó elmaradását kérte számon a kormányon. Mikor azokat a statisztikákat látjuk, amelyek szerint 12-ről 6 százalékra csökkent a feketekereskedelemről forgalmazott vágott dohánytermékek aránya, akkor pedig elkezdenek aggódni azon, hogy az a növekmény, ami statisztikailag megjelenik, az a növekvő dohányzásra vonatkozik, nem pedig arra, hogy a feketekereskedelmet sikerült kitisztítani jelentős részben, még nem teljes egészében, amit nemzetközi statisztikák igazolnak.

Egy dolgot szerintem nagyon fontos leszögezni: a kormány akkor lenne a legboldogabb, ha a dohánytermékekből származó jövedéki adó mértéke nulla forint lenne azért, mert ma Magyarországon senki nem dohányzik. Ez lenne az ideális állapot. Tehát ehhez képest minden olyan szám, ami magasabb, azt gondolom, hogy csak arra ösztökélheti a törvényhozókat, hogy próbálják meg az összes rendelkezésükre álló eszközzel csökkenteni a dohányzásnak a mértékét, akkor is, ha ez egy utópisztikus elképzelés, hogy ez realizálható lenne.

Azokra a számokra, azt gondolom, méltán lehetünk büszkék, amelyek nemzetközi statisztikákból és hazai statisztikákból is származnak, amelyek szerint a naponta dohányzók aránya 1 százalékkal csökkent, az alkalmi dohányzók aránya 28-ról 12 százalékra esett vissza, és igen, a fiatalok esetében is jelentős javulást sikerült elérni.

Amikor számon kéri képviselő úr a kormányon azt, hogy a Nemzeti Dohánykereskedelmi Zrt. működése hogyan, miként alakul, akkor engedje meg, hogy figyelmébe ajánljam, hogy nagyon sok intézkedés, nagyon sok feladat az Európai Bizottsággal folytatott viták eredményeként került a Nemzeti Do-

hánykereskedelmi Zrt.-hez, többek között az ellenőrzésnek a kérdése.

Gúr képviselő úr, ha jól tudom, elnézést, lehet, hogy tévedek, ön államtitkára volt a 2002-2010 közötti időszak valamely éveinek. (*Gúr Nándor: Nagyon téved.*) De azt minden bizonnyal tudja, hogy az akkori kormányzati szereplők milyen gépjárműveket használtak a jelenlegihez képest, akkor volt jellemző a kormányzati flottában Audinak és Mercedeseknek a használata. Csak a pontosság kedvéért érdemes leszögezni, hogy ma az államtitkárok és a miniszterek is Škodákat használnak hivatali teendőik ellátásához.

De Szávay képviselő úr komolyabban felépített érveire is engedje meg, hogy reagáljak. Én azt gondolom, hogy ha azok az állítások, amelyeket ön megfogalmazott, és amelyek ezekben a dokumentumokból is kiderülnek, igazak - ezt ígérem, hogy kollégáimmal át fogjuk tekinteni a vita során -, akkor, gondolom, senkinek nincs oka félni attól a vitától, amit le tudunk folytatni transzparens módon, a mai magyar közvélemény előtt abban a kérdésben, hogy valóban igazolható-e empirikusan, nem meggyőződés útján, empirikusan az, hogy az elektromos cigaretták esetében az az egészségkárosító hatás, amit feltételez az egyik tábor, és feltételez a másik tábor, hogy nincs meg, és amennyiben nincs meg, akkor itt ki tudom jelenteni, ki merem jelenteni, hogy a kormányzat nyitott arra, hogy liberalizálja az elektromos cigarettákra vonatkozó, önök szerint túlzottan sértő szabályozást.

Tehát itt azt kérem, hogy vegyenek részt ebben a vitában, és tudományosan nyerjen igazolást vagy az önök állítása vagy a mi vélelmünk, és ezt követően pedig nyissuk újra adott esetben a vitát, amennyiben ebben a szakmai vitában az önök álláspontja tudományos megalapozottságot is nyerhet ebben a kérdésben. (*Szavay István: Csak ebbe vonják be a fogyasztók képviselőit is.*) Világos, de azt gondolom, tudományos keretek között kell ennek megállnia, gondolom, ez egy olyan vita kell hogy legyen, amely vitában sokan különböző érdekeltségi viszonyoknak megfelelően részt tudnak venni.

Ami a kis pasztillákat illeti, az egy EU-s irányelv átültetéséből fakadóan került be ebbe a körbe, azt érdemes az Európai Bizottságnál adott esetben megkérdezni, illetve az európai parlamenti képviselőknél is napirendre hozni. A szemiotikai hibákért elnézést kérek, a mobilok betiltására vonatkozó elképzelését pedig megfontolandónak tartom, az embereknek talán több ideje lenne beszélgetni egymással face to face, mintsem mobilokon keresztül. Köszönöm, elnök úr, a szólás lehetőségét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csepreghy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség, és most az ügyrendben jelentkező Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Nem, csak a tisztánlátás érdekében, elnök úr, csak a tisztánlátás érdekében, hogy államtitkár úr ne kövesse el a hibát legközelebb. Nem voltam egyetlenegy kormányának sem államtitkára, volt felkérés, de nem voltam. Volt, amikor nem vállaltam, volt, amikor az élet alakította másképp a dolgokat. Tehát a hiányt, a tudásbeli hiányt szeretném, ha a helyére tudná pakolni, és az információt ezért mondtam önnek.

Egyébként pedig, ha már megszólított, akkor szeretném jelezni, hogy az, amiről én beszéltem, az egy tényszerű történet, tudja, a helikopter tényszerű történet, és minden egyéb más, amiről beszélek, az is tényszerű történet.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Az ügyrendben érintettségéről beszélt. Köszönöm szépen.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Azt javaslom, államtitkár úr, hogy e tekintetben mindig azt használja, ami a való.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Csepreghy államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tényleg csak röviden: ez annak a bizonyítéka, hogy én tévedtem; és képviselő úr, amikor nem fogadta el ezt a felkérést, akkor még képes volt bölcs döntéseket hozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Heringes Anita képviselő asszony, MSZP; „Aktuális ügyekről” címmel adom meg a szót öt percben. Öné a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Bár ez a műfaj, a napirend utáni felszólalások, mondhatnánk azt is, hogy a költői kérdések órája, amikor az ember ellenzéki képviselőként aktuális kérdéseket kíván felvetni, de úgy gondoltam, hogy itt a Parlament falai között szerdai nap előtt egy nappal, kedd este felvetem azon témát, amiről holnap is tárgyalni fogunk, hátha holnap érdemi válaszokat is tudok erre majd kapni.

Hiszen én jó párszor felszólaltam már az elmúlt időszakban, hogy nem értem, hogy mi a gondja a kormánzatnak a hulladékgazdálkodás rendszerével. Nem értem, hogy miért akarják teljesen tönkretenni ezt a rendszert, nem értem, hogy egy egyébként működő rendszert miért kellett darabokra szedni, majd úgy összerakni, hogy abból csak a haverok járjanak jól.

Vagyis hát értem, csak szeretném nem érteni, mert én valahogy nem egy ilyen országban szeretnék élni, ahol a haverok határozzák meg, hogy egy jól

működő rendszert hogy szednek szét és raknak össze újra.

(18.50)

Április 1-jével létrehozták a számlagyárat, a nemzeti hulladékgazdálkodásért felelős vállalatot, amelynek egyetlen feladata lenne, legfőbb feladata lenne a cég honlapja szerint is a hulladékgazdálkodási rendszer fenntartása, működtetése, a közszolgáltatási díjak beszedése, a közszolgáltatások kifizetése és a kintlévőség-kezelés. Többször felvettem már, hogy nem értem, hogy a kintlévőség-kezelést miért tudja majd ez a cég jobban csinálni. Jobban fog dolgozni, mint a NAV, amelynek eddig feladata volt ez a feladatkör? Jobban fog dolgozni, mint a helyi hulladékgazdálkodó cégek, amelyek nonprofit módon, önkormányzati tulajdonú cégeként működtek eddig, és ahol egyébként pont azért, mert közelebb voltak a lakossághoz, pontosabban és rendszeresen kívánták elvégezni a feladatukat?

Április 1-jével létrejött ez a cég, amelynek nem volna más feladata április 1-je óta, mint hogy kiküldje a szemétszállítási díjról szóló csekkeket. Ezt a mai napig nem tette meg jó pár helyen. A mai napig nem kapta meg április 1-je óta egyetlen csekkjét sem a lakosság. Mint ahogy mondtam, ez a költői kérdések órája, hiszen most már kormánypárti képviselő csak a jegyzői és elnöki pulpituson található, így nem várhatom el, hogy a kormány részéről bárki válaszoljon a kérdéseimre, hogy miért kellett létrehozni ezt a céget.

Egyetlenegy dolgot látunk tisztán, hogy ezeket a feladatokat, amelyeket kiadtak ennek a cégnek, valahogy csak és kizárólag kormányközeli vagy haverok közeli cégek nyerték el. Eddig voltak olyan települések, ahol egy csekk kiküldése 50 forintba került. Most, hogy egyébként a Magyar Posta érdekeltségbe tartozó cégek fogják elvégezni ezeket a munkákat, innentől kezdve 160 forintba fog kerülni egy csekk kiküldése. Nem tudom, hol tudja jobban megérni az adófizetőknek, ez hogy lesz fenntarthatóbb, és hogy lesz jobb. Azt gondolom, hogy sehogya.

Többször elmondtam már, hogy április 1-jével létrejött a cég, ahol a legfőbb feladatuk az volt, hogy felvegyenek 58 embert, aki átlagban 410 ezer forintot visz haza havonta. Az is nagyon fontos feladatuk volt, hogy felső középkategóriás gépjárműveket vásároljanak maguknak, erre közbeszerzést íratassanak ki. Minden harmadik embernek sikerült egy felső középkategóriás autót vásárolni annak a cégnek, amelynek egyetlen dolga lenne, számlázni. Na, pont ezt nem csinálja meg. Ezenkívül sikerült még havi 3 és félmillió forintért irodát is bérelni maguknak, mert biztos nem volt elég hely a minisztériumokban számukra.

Hölgyeim és Uraim! Az a legfőbb probléma, hogy a kormányzatot ez ennyire nem érdekli. Az az egy dolog érdekli, hogy az ő zsebe minél jobban tele

legyen, a haverok minél jobban jól éljenek, és persze - ahogy ma már és tegnap is többször elmondtuk itt a Parlament falai között - helikopterekről nem látszanak ezek a problémák.

Holnap beszélni fogunk a közszolgáltatási cégek munkájáról, és hogy hogyan fogják a továbbiakban megoldani azt a feladatot, mint ami a hulladékgazdálkodási cégeknek is eddig feladatuk volt, hogy kiküldjék a csekkeket, kinek tudják kiküldeni a csekkeket, milyen adatokat használhat fel, és milyen adatokat kezelhet. Az a baj, hogy holnap sem fogjuk tudni megoldani ezt a problémát. Én tényleg azért próbálkoztam ma itt napirend után, hogy hátha a kormányzat részéről valaki meghallja a szavamat, hátha egyszer visszavonják ezt a törvényt, és alkotunk a szakmával közösen egy olyan törvényt, amely fenntartható, amely tényleg arról szólna, hogy ez a terület is működőképes legyen, ne a haverok járjanak jól, ne a Fidesz-közeli cégek járjanak jól, hanem végre az emberek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy mi ezért lettünk ideküldve, nem más miatt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Heringes Anita képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik: „Kehe kehis-ügyek - 2 milliárdos kárral a madárinfluenza ellen” címmel jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Öt percre öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kehe, azaz beteg - talán nem kell annak mondani, aki a lovak betegségeivel kapcsolatosan rendelkezik ismerettel. Nem is akarom ezt a részét nagyon erőltetni a felszólalásnak, hiszen nem vagyok állatorvos, viszont a népnyelvben a kehe azt jelenti, hogy valami nincs rendben, gyengélkedik, rossz. Azért kehe ebben az értelemben ez a Kehi-ügy, illetve a Kehi-vizsgálatok közül az egyik ügy, mert bizony az egészségüggyel kapcsolatos.

Staudt Gábor képviselőtársam tárta fel az elmúlt héten azokat a vizsgálatsorozatokat, ami 66 ügyet tartalmazott, és amiben a Kehi indított korrupciós ügyekben vizsgálatot. Az a 66 ügy, amely gyakorlatilag sehova nem futott ki, semmilyen kézzelfogható eredménnyel, csak a nyomozás megszüntetésével ért véget, ez a 66 ügy egyébként 55 milliárd forint kárértékben került megállapításra, tehát 55 milliárd forintnyi kár vagy összeg felkutatását mulasztotta el a hatóság.

No de ez annyiban érdekes számunkra, hogy talán emlékeznek még mindannyian, most már lassan egy tízéves esemény, hogy mit is jelentett annak idején Magyarországon a madárinfluenza. 2005 végén volt ez igazából slágerügy, amikor egyébként a Távol-Keletről jött madarak körében terjedő vírusról egyre több információt kaptunk. Idézek egy 2006-os

nyári főcímet: „Az EU Nagy-Britanniában működő laboratóriuma megerősítette, hogy a H5N1 nagy fertőzőképességű, szélsőséges esetben az emberre is veszélyt jelentő madárinfluenza-vírus fertőzött Dél-Magyarországon.”

Nos, ezt a fertőzést Dél-Magyarországon felkapta a média, sorra jöttek a hírek, és egészen odáig jutottunk, hogy kialakult egy úgynevezett hype körülvette, teljes egészében mindenki magáévá tette. Ötszáz önkéntest oltottak be, így mindenki teljesen azonosult a vírus veszélyével. Emlékezetes jelenet volt, amikor Rácz Jenő akkori egészségügyi miniszter, Bujdosó László országos tisztifőorvos és Kökény Mihály népegészségügyi kormány megbízott egyenként oltatta be magát ezzel a vakcinával.

És persze ahol baj van, ott megjelennek azok, akik jól járnak a bajjal. Megjelent az Omninvest gyártó cég is, amely a leghatékonyabb, legjobb megoldást kínálta erre a hirtelen felkapott fertőzési lehetőségre. Az Omninvest már egyébként a H5N1 előtti években is jelentős állami támogatásokban részesült, miközben egyébként a cég önmagában offshore cégek közbeiktatásával kezelt közpénzeket, kapott közpénzeket és vállalkozott. Akkoriban nagyon érdekes volt a madárinfluenza mögötti vakcinagyártási szerződés mibenléte is, hiszen maga a cég a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivaltól kapott 2 milliárd forintos támogatás keretében megbízás alapján gyárthatta ezeket a vakcinákat. Beindult a madárinfluenzavakcina-biznisz, és egészen tartott addig, ameddig egyébként a média jelenlétének, illetve a médianyomásnak, valamint az ellenzéki kutakodásoknak köszönhetően az összeget vissza nem kellett fizetni.

Az ügy végül is oda futott ki, hogy a baloldalnak méltán megérdemelt süllyedését követően a második Orbán-kormány vizsgálatot kezdeményezett 2010-ben, és a feljelentés nyomán a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal az ő feltárása alapján feljelentéssel élt és

az ügyet elindította, amelyet a NAV Bűnügyi Igazgatósága vizsgált; vagy legalábbis vizsgált volna, hiszen 2013-ban sikerült az ügyet úgy befejezni, hogy bizonyítottság hiányában megszüntették. Természetesen a Kehit nem lehet eltántorítani a jól felfogott céljaitól. Panaszt tettek, de a panasz sem fogott helyet, így a főügyészség végső soron megszüntette az ügyet, hangsúlyozom, 2 milliárd forintos kárértékkel. Jól mutatja, hogy az offshore szál sem volt igazából erős aduász ebben az ügyben, bár sokan elmondták, hogy ezzel is probléma van. Minden ment a maga rendjén.

Érdekes adalék megszokott módon egyébként a fideszes elszámoltatáshoz, hogy amikor ellenzéken ezt támadta, az Omninvest ügyét támadta a magát nemzetinek mondó kormány, addig kormányon ezt az ügyet nem vizsgálta ki teljes elkötelezettséggel, sőt 2013-ban már ő maga kötött szerződéseket az Omninvesttel, amelynek egyébként - továbbra is úgy tűnik - nem teljesen sikerült a portfóliótisztítása, ami az offshore cégeket illeti. A jelenlegi kormánypárt tehát ellenzéken folyamatosan támadta ezt az állami milliárdos tételű beszerzést, aztán kormányon pedig nem is akarta kivizsgálni. A H5N1 vakcinabotrány intézési módja egyébként jól mutatja, mint cseppben a tenger, hogy mi történt a Kehi által vezetett, de kisiklatott korrupciós ügyek feltárásával, és ez csak egy ügy volt az egészségügy területéről. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lukács László György képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Nyugodalmassal jó éjszakát kívánok! Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 18 óra 59 perckor ért véget.)

Gúr Nándor s.k.
jegyző

Móring József Attila s.k.
jegyző

Ikotity István s.k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)